ATTF AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU
FÖDERATION TÜRKISCHER SOZIALISTEN IN EUROPA
FEDERATION OF TURKISH SOCIALISTS IN EUROPE

INFORMATIONSBLÄTTER DES VORSTANDES DER ATTF

Vorstand der ATTF,Schriftverkehr:
1 Berlin 21,Turmstr.20

August 1975

INHALT

1.ERKLÄRUNG DER ATTF ÜBER MILITÄRBASEN DER USA IN DER TÜRKEI
2.DIE REGIERUNG DER NATIONALISTISCHE FRONT VERSUCHT DIE FASCHISTISCHE EXPANSION
3.KAMPF DER ARBEITERKLASSE UND UNSERES WERKTÄTIGEN VOLKES VERSTÄRKT SICH
4.FORTSCHRITTLICHEN FRAUENVEREIN GEGRÜNDET

GEGEN DEN USA-IMPERIALISMUS GEGEN NATO,GEGEN DIE FASCHISTISCHE EXPANSION DER REGIERUNG DEMIREL'S IST DIE AKTIONEINHEIT NOTWENDIG !

NATO UND DIE MILITÄRBASEN DER USA IN DER TÜRKEI MÜSSEN AUFGELÖST WERDEN! BILATERALE ABKOMMEN MÜSSEN FÜR UNGÜLTIG ERKLÄRT WERDEN ! DIE USA MILITÄRS MÜSSEN DIE TÜRKEI VERLASSEN !

ATTF, Bank für Gemeinwirtschaft, Ingolstadt, Konto-Nr. 1013411400

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

DIE RESOLUTION DER ATTF ÜBER DIE AMERIKANISCHEN BASEN

Raus aus der NATO ! Schliessung aller Basen ! Ausweisung des Amerikanischen Personals !

Der amerikanische Imperialismus,der Gendarm des Imperialismus auf der Welt,windet sich in tiefen ökonomischen und sozialen Krisen.Die Völker in Vietnam und Kambodscha haben ihre Unabhängigkeit erlangt.In Portugal und Griechenland wurden die faschistischen Regimes gestürzt.In unserem Land konnten die herschenden Kreise den Terror des 12 März Regimes nicht permanent aufrechterhalten.Der Kampf unseres Volkes um Demokratie und Freiheit ist angewachsen.

Aufgrund des konsequenten Kampfes der Sowjetunion und sozialistischen Ländergemeinschaft aller demokratischen und progressiven Kräfte erlangen die europäischen Völker neue Etappen auf dem Weg für Frieden und Demokratie.Ende Juli versammelten sich in der finländischen Hauptstadt Helsinki Vertreter aus 35 Staaten,einschliesslich der Türkei.Bedeutende Beschlüsse zur Sicherheit,zusammenarbeit und Festigung des Friedens wurden gefasst.Die Beseitigung der Hindernisse,die den Frieden gefährden,wurde beschlossen.

Unser Volk kämpft schon seit langen für Freiheit und Demokratie;gegen die NATO,die CENTO und die amerikanischen Basen,die den Frieden gefährden. Grosse Kundgebungen,Demonstrtionen,Streiks und Boykotts wurden veranstaltet.

Hunderte von Menschen fielen in diesen Kämpfen aber weder Terror und Folterkammern noch durch Konter-Guerilla Massnahmen konnte der Wille des Volkes "beschloss" die Regierung der "Nationalistischen Front","die Basen zu schliessen".An die Mäste wurden türkische Fahnen gehisst,die Basen wurden unter die "Kontrolle" der türkischen Armee gestellt.Aber die amerikanischen Soldaten haben die Basen nicht verlassen,sie wurden nicht ausgewiesen.Die wichtigste Base in Incirlik und die Raketen mit Atomsprengköpfen wurden nicht angetastet.Der "Beschluss" der Regierung der "Nationalistischen Front" zeigt,dass sie nicht eine tatsächliche Schliessung der Basen beabsichtigt . Der Ministerpräsident Demirel macht grosse Anstrengungen,damit die amerikanischen Interessen und die amerikanische "Freunschaft" nicht gefährdet werden. Er schmiedet Pläne,wie die Amerikaner doch in den Basen bleiben können. Er plant,die Basen an die NATO zu übergeben oder an die Amerikaner zu "vermieten"

In unserem Land gibt es nicht nur amerikanische Basen.Es gibt auch Basen aufgrund der NATO Verträge,auch ausgestattet mit Atomsprengköpfen.Diese NATO Basen sind gegen die Freiheit und die Demokratie in unserem Land und gegen den Frieden gerichtet.Sie sind Sprungbretter gegen die sozialistischen Länder und die arabischen Völker.

Der Bos der NATO ist die USA.Der Kampf unseres Volkes ist gegen den Amerikanischen Imperialismus gegen die NATO gerichtet.Unser Volk fordert:"Raus aus der NATO! Schliessung aller Basen! Ausweisung des amerikanischen Personals"

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Mit Fahne-Hissen allein sind die Basen längst nicht geschlossen.

Diese Massnahme der Regierung der "Nationalistischen Front bezweckt lediglich, den anti-imperialistischen Kampf unseres Volkes irrezuleiten, den Militarismus und Chawenismus weiter zu schüren.

Die ATTF käpft seit ihrer Gründung für den Austritt aus der NATO, für die Schliessung der Basen, für die Ausweisung des amerikanischen Militärpersonals aus der Türkei. Die Aufgabe aller progressiven Kräfte ist es, den Kampf für einen Austritt aus der NATO zu verstärken. Zu unseren Nachbarn, vor allem zur Sowjetunion müssen gute, freunschaftliche Beziehungen hergestellt, die Beschlüsse der Europäischen Konferenz für Sicherheit und Zusammenarbeit in Helsinki müssen vervirklicht werden.

3 August 1975 ATTF VORSTAND

DIE REGIERUNG DER NATIONALISTISCHEN FRONT AUF DEM WEG DER FASCHISTISCHEN ESKALATION

o Die Regierung der Front des Verrats, besteht aus reaktionären, vom Imperialismus abhängigen Kräften. Mit Unterstützung der militarischen an der Spitze der Armee veranstaltet sie Provokationen gegen die Arbeiterklasse und die Kräfte an der Seite des Volkes. Sie verstärkt ihre Angriffe und ihren Druck Sie versucht den Faschismus zu etablieren. Die faschistischen Kommandos des Ex-Obersten Türkeş überfallen Institute, Hochschulen und Studentenheime.

o Ende April beteiligten sich mehrere Gewerkschaften an dem Trauerzug des Arbeiters Abdi Gönel, der in Istanbul von faschistischen Kommandos erschossen wurde.

o Das Theater AST in Ankara wurde geschlossen, die Künstler wurden verhaftet. 5o progressive Organisationen protestierten gegen diese Massnahme.

o Die Kommandos überfielen am 9. Mai den Kongress des Verbands der Rathausbeamten. Vor den Augen des Innenministers Asiltürk wurden Delegierte der Republikanischen Volkspartei (CHP) überfallen, viele wurden verwundet.

o Der Vorsitzende der Republikanischen Volkspartei (CHP) Bülent Ecevit protestierte in einer Presseerklärung gegen die Kommandoüberfälle und sagte: "Die Minderheitsregierung aus 4 Parteien, die heute an der Macht ist, wurde zu einem Faktor der Beunruhigung und Unsicherheit für die Gesellschaft. Die bewaffneten Kommandoüberfälle, die seit Monaten im Landesmassstab sich ausbreiten und verdichten und von Ort zu Ort mit Todesfällen enden, haben seit der Bildung der Front begonnen, die die heutige Regierung stellt. Sie haben sich vermehrt, seitdem die Regierung Vertrauensvotum bekommen hat und haben die Dimension von Tagesereignissen erreicht. Bei diesen Angriffen wurden an 100 verwundet, 3 Bürger wurden getötet"

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

o 8 Studenten,die an der der Ingenieurhochschule Galatasaray einen unbegrenzten Hungerstreik gegen die Kommandoüberfälle begonnen hatten, wurden am 10.Mai von der Polizei überfällen.

o Die Veranstalltung zum Nationalfeiertag 19 Mai in Ankara wurden zum ersten Mal,abgesagt in der türkischen Geschiht um die anti-imperialistischen Traditionen des nationalen Freiheitkampfes vergessen zu machen.Der stellvertretende Ministerpräsident,Vorsitzende der religiös - fanatischen Nationalen Heilspartei Erbakan forderte,dass die Mädchen bei den sportlichen Darbiltungen Pumphosen tragen sollen.Aufgrund des harten Widerstands der demokratischen Organisationen und der Öffentlichkeit mussten die Veranstalltungen am 31.Mai nachgeholt werden.Während der Veranstalltung stellten die studentischen Sportler Plakate wie "Demokratische Universität","Unabhängigkeit","Freiheit","Demokratie" vor die Ehrentribüne auf.Vor der Augen des Staatspräsidenten wurden sie von faschistischen Kommandogruppen ,die ins Stadion eindrangen,mit der Unterstützung der Polizei überfallen.Sie wurden verhaftet und gefoltert.

o Am 21 Juni haben in Gerede die Kommandos eine Veranstalltung der Republikanischen Volkspartei überfallen und Bülent Ecevit angegriffen. Ecevit erklärte,dass die "Organisatoren des Überfalls in der Regierung sitzen"Tatsächlich wurden die Angreifer vom Abgeordneten der Gerechtigkeitspartei(AP) Ahmet Çakmak geführt.

o In Diyarbakır vorwiegend kurdisch bevölkert haben die Kommandos auf die Bevölkerung,die gegen den rasistischen Ex-Obersten Türkeş protestierte,Feuer eröffnet.Ein 20 jähriger,Mehmet Aytekin,und ein Soldat,Kamil Karabal,wurden erschossen.23 Menschen wurden verletz,mehrere Läden und Wohnungen demoliert. Der Trauerzug von Mehmet Aytekin wurde zu einer antifaschistischen Demonstration.

o In Bursa haben die faschistischen Kommandos einen Schüler,Ahmet Vatan Karabulak,ermordet.Ein jünger Mensch,Mümtaz Örs,wurde verwundet.Zeugen sagten aus,dass der Mörder Mitglied des Ideal-Vereins in Bursa ist.(Die Idealverein sind die Organisationen der Türkeş-hörigen faschistischen Kommandos)

o Die Kommunistische Partei der Türkei (TKP) hatte einer Resolution am 20 Februar 1975 folgendes festgestellt;"Die kollaboriende Bourgeoisie,gegen die Stütze des Imperialismus,ist zum Angriff gegen unser Volk übergegangen. Sie hat ihm den Krieg erklärt.Dueser blutige Angriff ist nicht nur gegen Arbeiter,Gewerkschafter,Kommunisten,patriotische Jugend,Offiziere und Lehrer gerichtet,sondern zugleich gegen den liberalen Teil der Bourgeoisie, gegen den zur demokratischen Linke geöffneten Flügel der Republikanischen Volkspartei.Dre gemeinsame Feind stellt sich offen dar.Er fordert die gesamte Nation heraus.Er geht zum offenen Faschismus über."

o Die Regierung der Front des Verrats organisiert nicht nur Angriffe gegen das Volk und die patriotischen Kräfte,sie organisiert auch grosse und feine Provokationen.Mit Hilfe der Nationalen Sicherheitsorganisation (MIT)verbrei

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

tet sie gefälschte Flugblätter mit dem Namen des "Europäischen Komitees für Frieden und Freiheit" wo 37 fortschrittliche türkische organisationen in Westeuropa zusammengeschlossen sind. Sie versucht dadurch, das Komitee anzuschwärzen und die progressiven Kräfte zu verunsichern und zu des organisieren. Das Komitee hat mit einem Flugblatt diese Manipulation schärfstens verurteilt. Eine andere Provokation durch die Hand von MIT war der Faustschlag eines Agenten Vural Önsal gegen den Ministerpräsidenten Demirel. Die Front des Verrats versuchte mit diesem Vorfall, das Prestije des Ministerpräsidenten zu heben und den Schläger als Mitglied der progressiven Organisationen auszugeben, den Anti-kommunismus zu schüren und neue faschistische Angriffe vorzubreiten. Progressive Kräfte und demokratische Organisationen in unserem Land verglichen die Inszenierung dieser Provokation mit der Brandstiftung im Reichtag durch die Hitlerfaschisten, die dann gegen Gewerkschafter, Sozialdemokraten und Kommunisten massiv vorgingen, und sie protestierten schärfstens dagegen.

DER KAMPF DER ARBEITERKLASSE UND DES WERKTÄTIGEN VOLKES WÄCHST

Kriegsrecht, Staatssicherheitshöfe (Sondertribunals), faschistsche Angriffe und Provokationen können den Kampf der Arbeiterklasse und des werktätigen Volkes nicht aufhalten. Die Arbeiterbewegung erlangt neue Dimensionen, die Gewerschaftsbewegung wächst, Streiks breiten sich kettenmässig aus. Der Widerstand der Landarbeiter schwillt an. Die Bindungen des Kampfes unseres Volkes und der Jugend für eine progressive Demokratie mit dem Kampf der Arbeiterklasse werden stärker.

Am 1. Mai, offiziell als "Frühlingsfest" ausgegeben, haben die Regierung der "Nationalistischen Front", die Kommandos von Türkeş und die Sonderpolizei in der Städten und Ortschaften, wo Arbeiter sich konzentrieren, ausserordentliche Massnahmen ergriffen. Trotz dieses Drucks wurde der 1. Mai als Kampftag der internationalen Arbeiterklasse mit Kundgebungen Demonstrationen, Versammlungen und Landausflügen begangen Gewekschaften und progressive Organisationen veröffentlichten 1. Mai-Aufrufe. Die faschistischen Angriffe und das Kriegsrecht wurden verurteilt.

Vertreter von 9 Gewerkschaften, die der Revolutionären Gewerkschaftkonföderation (DISK) angehören, haben gegen das Kriegsrecht protestiert; "Die Kriegsrechtkommandanten, die nacheinander Streiks verbieten, schliessen Augen vor illegalen Aussperrungen und Druckmassnahmen der Unternehmer und unterstützen oft diese. Wir fordern die sofortige Aufhebung des Kriegsrechts. Das eigentliche Ziel des Kriegsrechts, das mit dem Vorwand der Zypernereignisse ausgerufen wurde, ist die Unterdrückung des anti-imperialistischen Kampfes unseres Volkes für nationale Unabhängigkeit und Demokratie."

TÜRKİYE SOSYALİST ARAŞTIRMALARI VAKFI

In Istanbul,Ankara und Izmir begannen Studenten ein Boykott,um gegen die faschistischen Angriffe zu protestieren.Gewerkschaften und andere progressive Organisationen unterstützen dieses Boykott.In Ankara und Izmir fanden Kundgebungen und demonstrationen unter Beteilung von Arbeiter -und Studentenmassen statt.

Zwischen 21.und 24.Mai fand der 5.Kongress der Revolutionären Gewerkschaftskonföderation (DISK) statt.Die Frage um die Einheit der Arbeiterklasse nahm bei den Dikussionen einen breiten Platz ein.Es wurde hervorgehoben,dass DISK sich nicht an irgendeine Partei anhängt,dass die Aktionseinheit aller progressiven und demokratischen Kräfte notwendig ist. Der Vorsitzende Kemal Türkler führte aus;"Die Einheit aller progressiven Kräfte für die Bildung einer anti-imperialistischen,anti-faschistischen Front ist eine historische Notwendigkeit,um den Faschismus mit seinen Wurzeln zu beseitigen."

Der Kongress war sowohl ein Schritt zur Erlangung der gewerkschaftlichen Einheit,als auch zur Stärkung der Bildungen mit der internationalen Arbeiterbewegung.Zum ersten Mal waren Gastdelegationen aus sowjetischen und anderen sozialistischen Ländern,der Algerischen Gewerschaftsföderation,der Französischen Gewerkschaftföderation CGT,der IG Chemie Papier und Keramik anwesend.Insbesondere der Grussansprache des Vertreter der sowjetischen Gewerkschaften wurde minutenlang Beifall gespendet.

Am 16.Juni.am 5.Jahrestag der grossen Arbeiterdemonstrationen mit 100.000 Teilnehmer,fand in Izmir ein Warngeneralstreik statt.70 Tausend Arbeiter,die an dieser mächtigen Aktion teilnahmen,demonstrierten, dass das Recht zum Generalstreik sprengte den Rahmen,innerhalb dessen ihn die rechten Führer der Türkischen Gewerkschaftkonföderation einengen wollten. Einige unabhängige Gewerkschaften,Techniker,Beamten und die Bevölkerung von Izmir unterstützten den Generalstreik.Die Kommunistische Partei der Türkei (TKP) stellte in ihrer Resolution vom 17.Juni fest;

"Der Warngeneralstreik im Gebiet von Izmir ist ein grosser Erfolg der Arbeiterklasse.Arbeiter und Gewerkschaften haben diesen Streik gemeinsam organisiert,gemeinsam durchgeführt und gemeinsam den Erfolg errungen.

Die Streikkomitees,die in allen Fabriken,Betrieben und Büros gebildet wurden,bildeten das Rückgrat dieser grossen Aktion.Diese Komitees wurden von Arbeitern und Gewerkschaftlern aus verschiedenen Gewerkschaften gebildet.Dadurch wurde die Disziplin,die Solidarität,und der Zusammenhalt erreicht...

Die Kommunistische Partei der Türkei unterstützt mit all ihrer Kraft der Arbeiterklasse und unseres Volkes gegen Ausbeutung,Inperialismus und seine einheimischen Partner und wird ihn unterstützen.

Die TKP wird ihren Kampf fortsetzen,um die Kollaborateurenregierung fortzujagen und eine progressive,demokratische Rgierung unter Beteilung

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

der Arbeiterklasse an die Macht zu führen."

Die Regierung der Front des Verrats und die Grossunternehmer haben mit Druck und Terror versucht,der Generalstreik abzublochen,aber sie haben es nicht erreicht.

Ende Juni fand in Istanbul die Kundgebung für "Freiheit und Frieden" statt,an der sich 300.000 Arbeiter,Werktätige und Angehörige der Intelligenz beteiligen.Die Losungen "Unabhängige Türkei !","Gegen die Macht der Mörder !","Nieder mit Faschismus !","Regierung soll zurücktreten !"schallten auf dem Taksim Platz.Die Kundgebung von Istanbul entfaltete sich zu einer Massenaktion,die erneut die führende Rolle der Arbeiterlkasse im Kampf für Frieden,Freiheit und progressive Demokratie bewiesen hat.

3000 Landarbeiter haben in Sazlıköy/Söke gegen den Grossgrundbesitzer Hilmi Fırat,gegen den Terror von Gendarmen und der Polizei einen Organisierten Widerstand durchgeführt.Die Gewehrkolben der Gendarmen und der Polizeiterror konnten den Widerstand nicht brechen.Progressive und demokratische Organisationen und die Bevölkerung von Söke unterstützten den berechtigten Widerstand.Diese Aktion zeigte das Erstarken des Bündnisses zwischen der Arbeiterklasse und den Werktätigen auf dem Land.

Am 26.Juni beschloss die Gewerkschaft Genel-Iş (öffentliche Dienste) mit 100000 Mitgiledern den Austritt aus der Türkischen Gewerkschaftkonföderation(TÜRK-IŞ) .Auch OLEYIS,Mitgliedsgewekschaft von TÜRK-IŞ,hat in einer Distriktversammlumg den Austritt von TÜRK-IŞ beschlossen.

DER FORTSCHRITTLICHE FRAUENVEREIN

In den kapitalistischen Gesellschaften werden die Frauen nach wie vor unterdrückt.Die wirtschaftlichen,sozialen und politischen Rechte und Freiheiten sind,verglichen mit denen des Mannes,wesentlich eingeschränkt.Auch in der Türkei wollen die Wirtschaftsbosse in der Frau eine billige Arbeitskraft sehen.Die reaktionären und monopol kapitalistischen Regierungen wollen ihre Beteiligung im Kampf für Chancengleichheit,für Frieden auf der Welt und ihres Landes verhindern.So wurde auch der 8.März als "Tag der Frau" von ihnen in seiner Bedeutung herabgesetzt.

Trotz dieser Unterdrückung stehen unsere Frauen beim Streik in den vordersten Reihen.In Söke und Sazlıköy haben die Frauen gegen die Grossgrundbesitzer und ihre Polizeikräfte gekämpft.Anläslich des Jugend-und Sportfestes am 19.Mai verkündeten sie im Stadion Parolen wie "NATO - nein !" und "Unabhängige Türkei".Ihre revolutionäre Kampftradition,den 8.März und den 1.Mai haben sie gegen die reaktionären Kräfte verteidigt.

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Im Juni 75 haben sie in İstanbul den "Fortschrittlichen Frauenverein" gegründet.In der von ihnen herausgegebenen Zeitung "Stimme der Frauen" haben sie folgende Forderungen aufgestellt:

-Gleicher Lohn für gleiche Arbeit,
Gleichstellung der Frau in der Ausbildung,Am Arbeitsplatz und bei der Beförderung.

-Verwirklichung der bestehenden Rechte in allen Bereichen des gesellschaftlichen Lebens,
Streichung der erniedrigenden Artikel.

-Verbesserung des Mutterschutzes

-Die Frauen sollen wachsame Verteidiger des Friedens,der Demokrati und der nationalen Befreiung sein.

Bei einem"Frieden-und Freiheitsmeeting" in İstanbul riefen die Frauen auf Transparenten zur Zusammenarbeit aller fortschrittlichen und demokratischen Kräfte für Gleichberechtigung,gesellschaftlichen Fortschritt und Frieden auf

---

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ATTF

EUROPÄISCHE FÖDERATION TÜRKISCHER SOZIALISTEN

INFORMATIONSBULLETIN

Nr. 1 Monat: Februar '71

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ÜBER DIE A T T F

Die Europaeische Föderation Türkischer Sozialisten (ATTF) wurde 1968 in Köln gegründet. Es gehören ihr sozialistische Vereinigungen in verschiedenen Staedten Westeuropas an, von denen sich die meisten in der Bundesrepublik befinden.

ATTF hat sich zum Ziel gesetzt, für die Organisierung der türkischen Arbeiter im Ausland zu arbeiten. Sie setzt sich für den Zusammenschluss der Arbeiter auf der Grundlage des wissenschaftlichen Sozialismus ein und strebt die solidarische Zusammenarbeit mit allen fortschrittlichen Kraeften an.

Weiterhin sieht sie eine ihrer wichtigsten Aufgaben darin, den Kampf der Arbeiterklasse und aller anderen demokratischen Kraefte in der Türkei aktiv zu unterstützen. Sie steht im engen Kontakt mit zahlreichen fortschrittlichen Organisationen unseres Landes.

Mit der Herausgabe dieses Informationsbulletins werden wir versuchen, die demokratische Öffentlichkeit in der Bundesrepublik über unsere Arbeit und über die Verhaeltnisse in der Türkei zu unterrichten. Wir hoffen, auf diese Weise einen ersten Schritt zu einer engeren Zusammenarbeit getan zu haben.

ZUR SITUATION IN DER TÜRKEI

In den vergangenen Monaten hat sich die Krise, in der die Türkei sich befindet, weiter verschaerft. Noch einmal haben die Ereignisse bewiesen, dass die herrschenden Klassen unfaehig sind, die dringenden wirtschaftlichen und sozialen Probleme des Landes zu lösen.

In der Türkei befindet sich seit 1965 die Gerechtigkeitspartei, mit Demirel an ihrer Spitze, an der Macht. Sie vertritt die

Interessen von einem Dutzend Grossunternehmen, dem auslaendischen Finanzkapital und der Grossgrundbesitzer. Die rasche Industrialisierung des Landes, mit der allein die Lebensbedingungen der breiten Massen der Bevölkerung verbessert werden können, erfordert, dass die Milliarden Gewinne dieser kleinen Minderheit radikal eingeschraenkt werden. Die wichtigste Voraussetzung für einen Schritt in dieser Richtung ist aber eine Aenderung der Machtverhaeltnisse in der Türkei.

Die wirtschaftliche Situation in unserem Lande wird durch Millionen von Arbeitslosen, rasch steigende Lebenshaltungskosten, steigende Verbrauchssteuern und eine weitgehend vom Ausland abhaengige Industrie charakterisiert. Hohe Rüstungsausgaben im Rahmen der NATO beanspruchen einen grossen Teil des Staatshaushaltes. Die Verschuldung an das Ausland ist soweit gestiegen, dass die Auslandsschulden bereits mehr als 30 % des Bruttosozialprodukts ausmachen.

Nur durch tiefgreifende Reformen können diese Schwierigkeiten überwunden werden. Die Verstaatlichung des Aussenhandels, der Banken und der Schwerindustrie, die Eindaemmung des Einflusses der auslaendischen Monopole sowie eine Bodenreform würden die Voraussetzungen für die Konzentration der Ressourcen des Landes auf die planmaessige Entwicklung im Einklang mit den Interessen der grossen Mehrheit der Bevölkerung schaffen. Das sind die wichtigsten Forderungen der Arbeiterpartei der Türkei (TIP). Sie unterstreicht zugleich, dass die eigentliche Lösung der Probleme erst durch den Übergang zum Sozialismus unter der Führung der Arbeiterklasse erfolgen kann.

Die Ereignisse des lezten Jahres haben gezeigt, dass die Massen der Werktaetigen in der Türkei nicht bereit sind, die staendige Verschlechterung ihrer Lebensbedingungen ohne Widerstand hinzunehmen. Die zahlreichen Streiks und Betriebsbesetzungen der Arbeiter, die Massendemonstrationen und Landbesetzungen der Bauern, die Demonstrationen und Streiks der Lehrer, der Angestellten und der kleineren Beamten zeugen von der gestiegenen Bereitschaft der Massen, ihre demokratischen Rechte zur Durchsetzung ihrer legitimen Forderungen wahrzunehmen.

Gleichzeitig zeichnete sich eine gegensaetzliche Entwicklung der Interessen der Grossbourgeoisie und des auslaendischen Monopolkapitals einerseits und der mittleren Bourgeoisie Anatoliens, des Wucher- und Handelskapitals, der mittleren Unternehmen und der Grossgrundbesitzer andererseits deutlich ab. Fragen des Anschlusses an die EWG, der Abwertung der türkischen Waehrung, der Steuer-, Preis- und Kreditpolitik führten zu heftigen Auseinandersetzungen zwischen diesen Gruppen. Ein Ausdruck dieser Gegensaetze ist die Spaltung innerhalb der regierenden Gerechtigkeitspartei Demirels und die zahlreichen neuen Parteigründungen. Die wachsende Last der Auslandsschulden, die hohen Gewinntransfers der auslaendischen Monopole, die die knappen Devisenreserven vollends erschöpfen, erlauben es dem türkischen Grosskapital nicht mehr, ihren Verbündeten, die mittlere Bourgeoisie, durch wirtschaftliche Zugestaendnisse für die eigene Politik zu gewinnen. Sie kann nicht mehr verhindern, dass auch in bürgerlichen Kreisen die Forderungen für eine unabhaengige Aussenpolitik und für die Beschraenkung der Macht der Monopole immer staerkere Unterstützung findet.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ ARŞİVİ

Die einzige Antwort, die die Regierung in dieser Situation zu bieten hat, heisst: Unterdrückung, Aufhebung der demokratischen Rechte und Terror. Zu diesem Zweck sollen durch neue Gesetze die Meinungsfreiheit, die Pressefreiheit, die Demonstrationsfreiheit, das Streik- und Koalitionsrecht, die Autonomie der Universitaeten, die Autonomie des Rundfunks und des Fernsehens weitgehend eingeschraenkt werden. Dabei ist das türkische Strafgesetzbuch durch die berüchtigten Paragraphen 141 und 142 (Siehe Seite 4) aus dem Strafgesetzbuch Mussolini-Italiens für diese Zwecke ohnehin gut ausgerüstet. Die Kommunistische Partei der Türkei ist seit 48 Jahren verboten.

Die Vorbereitungen für die allmaehliche oder sofortige Errichtung einer faschistischen Diktatur sind bereits in vollem Gange. Faschistische Terrororganisationen werden von der Regierung offen unterstützt. Gewerkschaftsführer, Funktionaere der Arbeiterpartei, fortschrittliche Studenten und Lehrer werden auf offener Strasse überfallen und ermordet. Gegen streikende Arbeiter geht die Polizei mit Schusswaffen vor. Armee-Einheiten werden eingesetzt. Festgenommene werden auf den Polizeirevieren brutal gefoltert.

Die Massnahmen gegen das kurdische Volk, das seit Jahrzehnten für seine demokratischen Rechte kaempft, werden verschaerft. Besondere Einheiten der Armee überfallen unter dem Vorwand der "Waffensuche" kurdische Dörfer und misshandeln Maenner und Frauen. Damit verletzt die Regierung die türkische Verfassung, die jede Diskriminierung aufgrund von rassischen, religiösen oder sprachlichen Unterschieden verbietet.

Die Jugend, insbesondere die Studentenschaft, die an den vordersten Reihen der fortschrittlichen Kraefte steht, bildet eine besondere Zielgruppe der reaktionaeren Hetze. Sie wird von der Polizei Demirels und den faschistischen Terroristen in gemeinsamen Aktionen überfallen: Ende Januar stürmten Schlaegertruppen der kasernierten Polizei das Studentenheim der Fakultaet für politische Wissenschaften in Ankara und nahmen über 300 Studenten fest. Dabei verprügelten und beleidigten sie selbst wehrlose Studentinnen.

Der Hauptangriff richtet sich gegen die Arbeiterpartei, die in den zehn Jahren ihres Bestehens zu einer bestimmenden Kraft im Kampf für Demokratie und sozialen Fortschritt geworden ist. Die Regierung plant ein Verbot. Ihre Mitglieder werden mit blutigem Terror verfolgt: Zuletzt wurde am 28.1.71 der Kreisvorsitzende von der Stadt Amasya vor seinem Haus erschossen.

Die Arbeiterpartei hat aufgrund der letzten Entwicklungen alle patriotischen und fortschrittlichen Kraefte des Landes dringend aufgerufen, gemeinsam den Kampf gegen den Faschismus aufzunehmen.

Es gilt, auch in der Bundesrepublik die Öffentlichkeit über die Situation in der Türkei aufzuklaeren. Die Solidaritaet der demokratischen Kraefte in der Bundesrepublik mit dem anti-faschistischem Kampf in der Türkei kann die Errichtung einer neuen Diktatur verhindern.

STOPPT DEN FASCHISMUS !

TÜRKİYE SOSYALİST ARAŞTIRMA VAKFI

DIE ARTIKEL 141/1 UND 142/1, DIE FASCHISTISCHEN PARAGRAPHEN DES TÜRKISCHEN STRAFGESETZBUCHES:

Die Artikel 141/1 und 142/1 StGB wurden von den Artikeln 270 und 272 des faschistischen italienischen StGB von 1930 wörtlich ins Türkische übersetzt und in das türkische Strafrecht 1936 übernommen.

Artikel 141, Abs. 1

Diejenigen, die auf irgendeine Art und Weise oder unter irgendeinem Namen, versuchen Vereinigungen zu gründen, oder tatsaechlich gründen, oder ihre Taetigkeiten ordnen oder leiten, oder beraten, um die Herrschaft einer sozialen Klasse über eine andere soziale Klasse zu begründen, oder eine soziale Klasse zu beseitigen oder irgendwelche bestehenden sozialen oder wirtschaftlichen Grundordnungen im Lande zu stürzen, werden zu 8 bis 15 Jahren schwerer Gefaegnissstrafe verurteilt.

Artikel 142, Abs. 1

Derjenige, der auf irgendeine Art und Weise Propaganda treibt, um die Herrschaft einer sozialen Klasse über eine andere soziale Klasse zu begründen, oder eine soziale Klasse zu beseitigen oder irgendwelche bestehenden sozialen oder wirtschaftlichen Grundordnungen im Lande zu stürzen, oder die politischen und rechtlichen Ordnungen total zu zerstören, wird zu 5 bis 10 Jahren schwerer Gefaegnissstrafe verurteilt.

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu (ATTF)
Europaeische Föderation Türkischer Sozialisten
INFORMATINONSBULLETIN - Erscheint monatlich.
Verantwortlich: Ali Söylemezoğlu,
Eigendruck im Selbstverlag

ANSCHRIFT: Informationsbulletin, 806 Dachau, Postfach 1226

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ATTF

EUROPÄISCHE FÖDERATION TÜRKISCHER SOZIALISTEN

INFORMATIONSBULLETIN

Nr. 2-3 Monat: Maerz-April

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ ARAŞTIRMA VAKFI

DER "STURZ" DER DEMIREL-REGIERUNG

Am 12.3.1971 wurde die Demirel Regierung durch ein Ultimatum der Befehlshaber der Armee, der Marine, der Luftwaffe und des Generalstabchefs zum Rücktritt gezwungen. Der Sturz dieser Regierung ist der vorlaeufige Höhepunkt der Krise, die das Bankrott einer jahrelangen Politik signalisiert: Es ist die Politik, die Türkei auf dem kapitalistischen Wege zu entwickeln, die Politik der Zusammenarbeit mit den imperealistischen Staaten, die Politik der Unterdrückung der werktaetigen Massen, die Politik des offiziellen Anti-Kommunismus.

MORD UND TERROR UNTER DEMIREL

Die letzten Tage dieser korrupten Regierung waren durch immer staerkeren Einsatz faschistischer Methoden zur Unterdrückung des wachsenden Widerstandes der Bevölkerung gekennzeichnet. Der Terror richtete sich gegen Arbeiter, Gewerkschaftler, Studenten, Schriftsteller, fortschrittliche Lehrer, kurz gegen alle, die für die Unabhaengigkeit unseres Landes und für die demokratischen Rechte unserer Völker eintreten:

- Am 6.1.71 wurde Remzi İnanç, Mitglied der Arbeiterpartei der Türkei (TIP), für 18 Monate ins Gefaegnis geworfen. Sein Verbrechen: "kommunistische Propaganda". Tatbestand: Übersetzung und Veröffentlichung des Buches "Unser Nationaler Befreiungskrieg" von Ho Tschi Minh.

- Am 28.1.71 wurde Şerafettin Atalay, Mitglied des Vorstandes der Arbeiterpartei, in Amasya auf der Strasse erschossen. Die Mörder blieben bis heute "unbekannt".

- Am 28.2.71 stürzte Hıdır Altınay, ein junger Gewerkschaftsführer, Mitglied des Vorstandes der Gewerkschaft der Krankenhaus Arbeiter, aus dem 10. Stockwerk des Polizeipraesidiums in Ankara zu Tode. Die Polizei erklaerte, Hıdır Altınay habe Selbstmord verübt. Die Leiche wurde trotz diesbezüglicher Antraege nicht an die Angehörigen übergeben. Es ist anzunehmen, dass Altınay in Folge von Folterungen gestorben ist; durch den "Sturz" sollte der Mord vertuscht werden.

- Am 2.3.71 explodierte in der südostanatolischen Stadt Kırıkhan eine Bombe vor der örtlichen Moschee. Am naechsten Freitag griff eine aufgehetzte Menge die Haeuser und Geschaefte der Mitglieder der Arbeiterpartei an. Bücherlaeden und Zeitungsdruckereien wurden zerstört. Die Polizei sah untaetig zu, wie vier Arbeiter grausam ermordet wurden: Ihre Köpfe wurden mit Steinen zerschlagen. Die genaue Zahl der Toten ist noch unbekannt. (Es ist nicht das erstemal, dass rechte Gruppen und selbst die Polizei Anschlaege auf die Moscheen organisieren, um den Zorn der Volksmassen gegen die Vertreter fortschrittlicher Organisationen zu lenken. Aehnliche Anschlaege wurden 1968 in İzmir, 1969 in Kayseri erprobt. In allen diesen Faellen wurden die Verantwortlichen nicht bestraft. Es ist bekannt, dass Mitglieder der Gerechtigkeitspartei bei der Vorbereitung der Morde von Kırıkhan massgeblich beteiligt waren, und dass der Staatsanwalt des Ortes wiederholte Hinweise auf diese Machenschaften zurückgewiesen hat.)

- Am 9.3.71 wurde Ali Han Uruğ, ein Bezirkssekretaer der Arbeiterpartei um Ankara, in seinem Bett erschossen. Die Mörder sind nicht gefunden worden.

- Am 12.3.71 riefen in Inegöl (Westanatolien) Vertreter einer faschistischen Terrororganisation, die sich "Gemeinschaft der Idealisten" nennt, über das Lautsprechersystem der Stadtverwaltung die Bevölkerung zum "Kampf gegen die Kommunisten" auf, die angeblich einen Bombenanschlag gegen die Moschee der Stadt planten. Eine Menge von 2000 griff die Haeuser und Geschaefte der Mitglieder der Arbeiterpartei an und zerstörte sie. Der Gouverneur der Stadt erklaerte, dass der Vorfall auf "Provokationen der Linken" zurückzuführen sei.

- Am 13.3.71 wurde ein Verfahren gegen 23 Spitzenfunktionaere der Arbeiterpartei (darunter auch Frau Dr. Behice Boran, Vorsitzende der Arbeiterpartei) eröffnet. Anklagepunkte: "Kommunistische Betaetigung" (Art. 141 des türkischen StGB) und "Gefaehrdung der Einheit der Republik" (es wird ihnen zur Last gelegt, dass die Arbeiterpartei konsequent die demokratischen Rechte des kurdischen Volkes verteidigt). Dieses Verfahren ist verfassungswidrig, da nach den Bestimmungen der Verfassung (Art. 57) Verfahren gegen politische Parteien nur durch das Verfassungsgericht entschieden werden können.

Schon diese wenigen Beispiele zeigen zur Genüge, dass Demirel keinesfalls "der Vertreter der Demokratie" und "Erhalter der verfassungsmaessigen und rechtsstaatlichen Ordnung" ist, als den man ihn jetzt hinzustellen versucht. Vielmehr ist es die Politik seiner Regierung gewesen, mit blutiger Gewalt gegen die Opposition vorzugehen und die reaktionaeren und faschistischen Terrororganisationen offen zu unterstützen.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ ARŞİVİ VAKFI

ATTF

EUROPÄISCHE FÖDERATION TÜRKISCHER SOZIALISTEN

INFORMATIONSBULLETIN

Nr. 4 Monat: Mai

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ ARAŞTIRMA VAKFI

OFFENE DIKTATUR IN DER TÜRKEI

Am 30.4.71 hat die Regierung Erim über die wichtigsten 11 Provinzen der Türkei das Kriegsrecht verhaengt. Damit zeigte die sogenannte "Reformregierung" ihr wahres Gesicht und ihre eigentlichen Ziele: Die Abschaffung der Demokratie und die gewaltsame Unterdrükung aller demokratischer und fortschrittlicher Bestrebungen unseres Volkes, um die ins Wanken gekommene Herrschaft der Grossgrundbesitzer, der grossen Monopole und des amerikanischen Imperealismus vor dem Zusammenbruch zu retten. Sie leitete eine Welle von Terror und Verfolgung ein, wie sie in der Türkei in diesen Ausmassen seit mehr als vierzig Jahren nicht mehr erlebt worden ist.

MILITÄRGERICHTE IN 11 PROVINZEN

Was bedeutet die Verhaengung des Kriegsrechts?

- Es bedeutet, dass in Gebieten, in denen mehr als 80 % unserer Bevölkerung lebt, Militaergerichte herrschen, und zwar Gerichte, deren Richter von den Machthabern nachtraeglich, im Hinblick auf die zu richtenden Personen und deren "Verbrechen", ernannt worden sind.

- Es bedeutet, dass Zeitungen verboten und das Drucken, Verkaufen und sogar Besitzen von Büchern unter Strafe gestellt wird. Die Liste der von den Militaers verbotenen Büchern enthaelt inzwischen über 80 Titel, darunter auch Bücher von Autoren wie J. Steinbeck. Die Haeuser von Tausenden von Bürgern, die Universitaetsbibliotheken werden von Polizisten nach verbotenen oder sonst "schaedlichen" Büchern durchsucht.

- Es bedeutet, dass Massenverhaftungen durchgeführt werden, und zwar nicht nur in den Provinzen, in denen das Kriegsrecht erklaert worden ist, sondern (im Widerspruch zu den Bestimmungen des Kriegsrechts) überall in der Türkei.

- Es bedeutet, dass Gewerkschaften und eine grosse Anzahl von demokratischen Vereinigungen verboten und ihre Funktionaere verhaftet werden. So wurden die beiden einflussreichen Lehrergewerkschaften TÖS (Lehrergewerkschaft der Türkei) und ILK-SEN (Gewerkschaft der Volksschullehrer), in denen die grosse Mehrheit der Lehrer organisiert ist, verboten.

- Es bedeutet, dass der Terror gegen die kurdischen Bürger unseres Landes verstaerkt wird: Unter dem Vorwand der Waffensuche überfallen Sondereinheiten der Armee, die direkt dem Innenministerium unterstellt sind, kurdische Dörfer und misshandeln die Bauern. Bücher, Zeitungen, Schallplatten und Briefe in kurdischer Sprache wurden verboten.

TERROR UND VERFOLGUNG

Die Regierung benützt die Banküberfaelle und die Menschenentführungen als Vorwand für die Abschaffung der Demokratie. In Wahrheit richten sich die Massenverhaftungen hauptsaechlich gegen Personen und Organisationen, die in keiner Weise mit Menschenentführungen oder Banküberfaellen in Verbindung gebracht werden können. Die Machthaber versuchen die Identifizierung aller fortschrittlicher Kraefte mit solchen Aktionen, um die Unterdrückung jeglicher demokratischer Opposition als Bekaempfung terroristischer Gruppen hinzustellen.
Die Ereignisse nach der Entführung des israelischen Generalkonsuls in Istanbul verdeutlichen diese Taktik:

- Sofort nach der Entführung liess der Befehlshaber von Istanbul, General Faruk Türün, 49 Personen verhaften, darunter 5 Professoren, 3 Vorstandsmitglieder der Arbeiterpartei der Türkei, 4 hohe Gewerkschaftsfunktionaere, unter ihnen die ersten und zweiten Vorsitzenden des einflussreichen Gewerkschaftsbundes DISK und prominente Schriftsteller und Journalisten. Die fadenscheinige Begründung der Verhaftungen lautete, diese Personen haetten "mit ihren Schriften und Worten die unschuldigen Jugendlichen zu gesetzeswidrigen Taten getrieben."

- In Kayseri, einer Stadt, über die kein Kriegsrecht verhaengt wurde, erklaerte der Gouverneur A. A. Igneciler, dass er "entsprechend den Beschlüssen der Regierung am gleichen Tag nach Mitternacht an Hand früher angefertigter Listen 74 Personen festnehmen und nach Ankara schicken" liess. Diese Personen, unter denen laut Angaben des Gouverneurs sich auch 31 Lehrer, 3 Beamte, 1 Rechtsanwalt, 1 Hausfrau, 3 Arbeiter und 23 Studenten und Schüler befanden, waren von dem selben schuldig gefunden "einer das Vaterland und die Republik zerstörenden Gesinnung verfallen zu sein."

Zur selben Zeit wurden in 19 Staedten 427 Personen verhaftet. Inzwischen ist die Zahl der verhafteten, die in Kasernen festgehalten werden, weit über Tausend angestiegen. Unter ihnen sind etwa 400 Lehrer, 12 Professoren, 15 Assistenten und Dozenten, zahlreiche Rechtsanwaelte, Richter und Staatsanwaelte, eine unbekannte Zahl von Offizieren, Gewerkschaftler und Arbeiter. Wie aus den eigenen

TÜRKİYE POSTA TARİHİ ŞİRMA DAKİ

Angaben der Regierungssprecher hervorgeht, werden "Personen, die den Behörden bekannt sind" bei der ersten Gelegenheit festgenommen. Ereignisse wie die Entführung des Konsuls bieten einen willkommenen Anlass für solche Massenverhaftungen.

VERHAFTUNG DER VORSITZENDEN DER ARBEITER PARTEI, FRAU Dr. B. BORAN

Eine der Hauptziele ist die Ausschaltung der Arbeiterpartei der Türkei (TIP), die waehrend ihres zehnjaehrigen Bestehens im Kampf für Unabhaengigkeit, Demokratie und Sozialismus konsequent für die Verwirklichung der in der Verfassung garantierten Grundrechte eingetreten ist. Da die Machthaber die Tıp nicht verbiten können, getreten ist. Da die Machthaber die TIP nicht verbieten können -nach der Verfassung kann eine politische Partei nur durch ein Urteil des Verfassungsgerichts verboten werden- versuchen sie, die Partei lahmzulegen, indem sie ihre Führer verhaften. So wurden bis jetzt verhaftet: Die Vorsitzende Frau Dr. Behice Boran, die beiden Generalsekretaere Şaben Erik und Sait Çiltaş und 15 weitere Vorstandsmitglieder sowie zahlreiche Bezirks- und Unterbezirksvorsitzende.

VORBEUGEHAFT UND ZENSUR

Man hat sich inzwischen auch damit befasst, der faschistischen Diktatur "eine rechtliche Grundlage" zu geben. Der erste Schritt in dieser Richtung war die Aenderung der Bestimmungen des Kriegsrechts. Das verabschiedete Gesetz steht in einem krassen Widerspruch mit der Verfassung und den allgemeinen Normen des Rechts. Es beinhaltet unter anderem:

- Die Schaffung der Institution der "Vorbeugehaft", d.h., das Militaer erhaelt das Recht, Personen im Voraus zu verhaften, wenn anzunehmen ist, dass diese gegen die Gesetze verstossen werden.
- Verhaftete können ohne Gerichtsurteil bis zu 30 Tagen festgehalten werden. Diese Bestimmung ist im offenen Widerspruch zu Art. 30 der Verfassung, die wie folgt lautet: "Der Gefasste oder Festgenommene wird, nichtangerechnet der Zeit, die für seine Überführung zum naechsten Gericht notwendig ist, innerhalb von 24 Stunden vor einen Richter vorgeführt und darf nach Ablauf dieser Frist ohne richterliches Urteil nicht in seiner Freiheit beschraenkt werden. Sobald der Gefasste oder Festgenommene vor ein Richter gestellt wird, sind seine Angehörigen zu benachrichtigen."
- Die Militaerbefehlshaber erhalten das Recht, über das Verbot von Zeitungen und Büchern hinaus auch die Druckereien und Verlage zu schliessen, die diese Zeitungen und Bücher gedruckt haben. Art. 25 der Verfassung lautet: "Druckereien und zugehörige Anstalten und Druckmittel können, selbst unter der Begründung, dass sie als Tatwerkzeug gebraucht worden sind, nicht besetzt oder beschlagnahmt oder am Betrieb gehindert verden."

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Die Verfassungsaenderung, die Erim zu einem der Hauptziele seiner Regierung erklaert hat, soll der naechste Schritt sein. An der Verfassung von 1961, die angeblich zu liberal und ein "Luxus für die Türkei" sei, sollen folgende Aenderungen vorgenommen werden:

- Schaffung der Möglichkeit für die Exekutive, das Land ohne das Parlament, durch Verordnungen mit Gesetzeskraft, zu regieren.
- Weitgehende Einschraenkung der Unabhaengigkeit der Gerichte, insbesondere des Verfassungsgerichts und des obersten Verwaltungsgerichts.
- Abschaffung der Selbstverwaltung des Rundfunks, des Fernsehens und der Universitaeten.
- Beherrschung der Presse mit Hilfe der staatlichen Anzeigenvergabe und Schaffung einer direkten Kontrolle unter dem Vorwand von Nachforschungen über die Finanzierungsquellen.
- Das Recht für die Exekutive, Parteien, Gewerkschaften und Vereine ohne gerichtliches Urteil zu verbieten.
- Faktische Abschaffung des Versammlungs- und Demonstrationsrechts, indem der Exekutive das Recht zum Verbot von Versammlungen und Demonstrationen eingeraemt wird.

Die Verwirklichung dieser Aenderungsplaene würde die Demokratie zu einer Farce machen. Dieser Anschlag auf die elementarsten Rechte unseres Volkes wird nicht ungestraft bleiben. Die Verfassung von 1961 ist populaer wie kaum eine andere Verfassung, sie gehört zu den meist verkauften Büchern in der Türkei. In der Praeambel, in der auch das Recht des Volkes, gegen seine Unterdrücker notfalls mit Gewalt vorzugehen, anerkannt ist, wird die Verfassung der wachsamen Obhut der Bürger unseres Landes anvertraut.

Unser Volk wird sich wehren. Die demokratischen Kraefte unseres Landes, die Arbeiter, die Bauern, die Jugend, die Lehrer, die Universitaetsdozenten, die Gewerkschaften, die freie Presse, die patriotischen Angehörigen der Streitkraefte, die demokratischen Beamten, die verfassungstreuen Richter, sie alle sind stark genug, die Unterdrücker, die Lakaien des amerikanischen Imperealismus hinwegzufegen, wenn sie ihre Kraefte einen.

WIR FORDERN:

Die Aufhebung des Kriegsrechts.
Die Zurückweisung der Anschlaege auf die Verfassung.
Die sofortige Freilassung der politischen Gefangenen.
Die Wiederherstellung der Freiheit der Presse, der Selbstverwaltung der Universitaeten, des Rundfunks und des Fernsehens.
Die Beseitigung der faschistischen Regierung und freie Wahlen unter entsprechenden Bedingungen ohne Unterdrückung und Terror und nach Vorbereitung eines demokratischen Wahlgesetzes.

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu (ATTF)
Europaeische Föderation Türkischer Sozialisten

INFORMATIONSBULLETIN - Erscheint monatlich
Verantwortlich: Ali Söylemezoğlu
Eigendruck im Selbstverlag

ANSCHRIFT:

Informationsbulletin
806 Dachau, Pf. 1226

TÜRKİYE SOSYALİST ARAŞTIRMA VAKFI

ATTF

FÖDERATION TÜRKISCHER SOZIALISTEN IN EUROPA

INFORMATIONSBULLETIN

VERHINDERT DIE HINRICHTUNG VON ZIYA YILMAZ !

In der Türkei herrscht seit März 1971 eine kaum verdeckte Militärdiktatur. Die jetzige Regierung ist von dem Junta der Generäle eingesetzt worden. Tausende Demokraten, Sozialisten und fortschrittliche Leute wurden unter dem Kriegsrecht eingekerkert.

Nachdem bereits im Frühjahr 1972 drei junge Männer aus politischen Gründen gehenkt worden sind, soll nun ein weiterer hingerichtet werden: Es ist zu befürchten, daß die Todesstrafe gegen Ziya YILMAZ in wenigen Tagen vollstreckt wird.

In den folgenden Seiten veröffentlichen wir in gekürzter Form den Brief, den die Rechtsanwälte von Ziya YILMAZ an alle Parlamentsmitglieder geschickt haben. In diesem Brief werden drei Punkte herausgestellt, die uns besonders wichtig erscheinen:

1.) Dem verurteiten Ziya YILMAZ konnte kein Verbrechen gegen Personen angelastet werden. Seine Schuld besteht lediglich in seiner Mitgliedschaft in einer konspirativen Organisation (Volksbefreiungspartei der Türkei).

2.) Elf der Militärrichter, die sich mit seinem Fall befaßt haben (von insgesamt fünfundzwanzig), haben sich gegen eine Todesstrafe ausgesprochen.

3.) Mehrere Mitglieder des Verfassungsgerichtshofes der Türkei haben im offiziellen Amtsblatt erklärt, daß das Zustandekommen der Militärgerichte, durch die unter anderen auch die Verurteilung von Ziya YILMAZ erfolgte, den Bestimmungen der Verfassung widerspricht, da die sachliche und persönliche Unabhängigkeit der Richter nicht gewährleistet ist.

Angesichts dieser Umstände ist es dringend erforderlich, die Vollstreckung dieses Todesurteils zu verhindern. Wir wenden uns daher mit folgenden Bitten an Sie:

- Protestieren Sie unverzüglich mit einem Telegramm, Brief oder Postkarte an den Staatspräsidenten der Türkei, Cevdet SUNAY, Ankara, gegen die Hinrichtungen in der Türkei.
- Fassen Sie entsprechende Beschlüsse in allen demokratischen Organisationen und leiten Sie diese an die Regierung in Ankara und an die deutsche Presse zu.
- Appellieren Sie an die Bundesregierung, gegen die Hinrichtungen und gegen die politischen Verfolgungen in der Türkei zu protestieren.

Verantwortlich: Ali Söylemezoglu, 8 Mü., Winthirstr. 13 a
Eigendruck im Selbstverlag

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Brief an die Mitglieder der Nationalversammlung über das Todesurteil für Ziya Yilmaz:

Sehr geehrter Abgeordneter!

Gemaß der Bestimmung des Paragraphen 64 unserer Verfassung hangt nunmehr die Vollstreckung des Todesurteils für Ziya Yilmaz von der Entscheidung der gesetzgebenden Versammlung ab.

In unserer Eigenschaft als Verteidiger von Ziya Yilmaz und als Personen, die dieses Thema aus der Nahe kennen, möchten wir Sie über drei wichtige Punkte informieren, um einen nicht wiedergutzumachenden Fehler zu verhindern.

I.Teil

Rechtsanwalt Faik Muzaffer Amac
Rechtsanwalt Necdet Sagir
Rechtsanwalt Turgan Aranir

VON DEN RICHTERN, DIE IM ZUSAMMENHANG MIT DEM PROZESS GEGEN ZIYA YILMAZ STEHEN, HABEN SICH 11 RICHTER GEGEN EINE TODESSTRAFE FÜR ZIYA YILMAZ AUSGESPROCHEN.

Ziya Yilmaz wurde von dem Miltargericht Nr.3 auf Grund des Paragraphen 146/1 des türkischen StGB am 15.5.72 zum Tode verurteilt(Akten Nr.1972/57, Urteil Nr.1972/19).
In dem Revisionsverfahren hat die vierte Kammer des militarischen Kassationsgerichtshofes die Anwendung des Paragraphen 59 des türkischen StGB für richtiger befunden und hat mit ihrem Urteil vom 13.6.72 (Akten Nr.1972/140 und Urteil Nr.1972/195) das Todesurteil mit Mehrheit aufgehoben. Da jedoch der Staatsanwalt des militärischen Kassationsgerichtshofes Einspruch gegen dieses Urteil einlegte, wurde der Fall vor die Generalversammlung des militärischen Kassationsgerichtshofes gebracht. Die Generalversammlung hat in ihrem mehrheitlichen Urteil vom 7.7.72 (Akt.Nr.1972/49, Urteil Nr.1972/49) beschlossen, daß das Urteil der vierten Kammer aufgehoben wird und das Todesurteil des Militargerichtshofes Nr.3 bestätigt wird.

Nach diesem Urteil haben wir uns, die Verteidiger von Ziya Yilmaz und Ziya Yilmaz selbst mit einer Petition an das Parlamentspräsidium gewandt (auf Grund des Rechts, das uns durch den Artikel 62 der Verfassung gegeben ist) und um die Untersuchung des Falles auf Grund des § 140/13 des türkischen StGB und um die Umwandlung der Todesstrafe in lebenslangliche Haftstrafe ersucht.

In unserer Petition zur Umwandlung der Todesstrafe in eine lebenslängliche Haftsrafe haben wir nicht unsere persönliche Meinung sondern die Ansichten von elf hohen Richtern, die diesen Fall unter-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

sucht haben, ausgedrückt. Denn 11 von den 25 hohen Richtern, die die Akten von Ziya Yilmaz untersucht haben, haben sich gegen eine Todesstrafe gewandt. Die Namen dieser 11 Richter geben wir unten an:

1.) Vorsitzender der Generalversammlung des Militärischen Kassationsgerichtshofes, Richter Generalleutnant H.Gürsel
2.) Richter Oberstleutnant F.Sirer, Mitglieder der Generalversammlung des Militärischen Kassationsgerichtshofes:
3.) Richter Oberstleutnant M.Ünüulu
4.) Richter Oberstleutnant H.Daricioglu
5.) Richter " " F.Marsan
6.) Richter " " Y.Yavuzeli
7.) Richter " " S.Tüzün
8.) Richter " " N.Saclioglu, Vorsitzender der 4.Kammer des militärischen Kassationsgerichtshofes
9.) Richter Oberstleutnant A.Ayral, Mitglied der 4.Kammer des militärischen Kassationsgerichtshofes
10.) Richter Oberstleutnant Y.Eryilmaz, Mitglied der 4.Kammer des militärischen Kassationsgerichtshofes
11.) Richter Oberstleutnant C.Dundar, Mitglied des Miltargerichts Nr.3

Wie man sieht, befinden sich unter den hohen Richtern, die sich gegen eine Todesstrafe und für eine lebenslangliche Haft ausgesprochen haben, auch der Vorsitzende der Generalversammlung des militärischen Kassationsgerichtshofes und der Vorsitzende der 4.Kammer des militärischen Kassationsgerichtshofes.

Der Vorsitzende der Generalversammlung des militärischen Kassationsgerichtshofes, Generalleutnant H.Gürsel und 6 Mitglieder dieser Versammlung haben sich mit der folgenden Begründung gegen die Todesstrafe gewandt: (Zusammenfassung)

Ziya Yilmaz hat sich sowohl in der "Volksbefreiungspartei der Türkei" wie auch in der "Volksbefreiungsfront der Türkei" als ein Mitglied 3. oder 4.Klasse betatigt. Er hatte lediglich die Befehle auszuführen, die er von der Führung dieser Organisation erhalten hat und war darüberhinaus wieder gemaß dieser Befehle und Weisungen mit der Kassenführung dieser Organisation betraut. Sowohl durch die Aussagen der anderen Angeklagten, wie auch durch die Unterlagen der anderen Prozesse ist es erwiesen, daß er sich niemals in einer leitenden oder beschließenden Position befand.

Auf Grund der Überlegungen, daß die führenden und die ausführenden Mitglieder der Organisation nicht mit der selben Strafe belegt werden sollten, können wir uns der mehrheitlich gefällten Todesstrafe nicht anschließen.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Die vierte Kammer des militarischen Kassationsgerichtshofes hat sich mit einer inhaltlich gleichen Begründung gegen die Todesstrafe ausgesprochen. Darüberhinaus wird in dieser Begründung folgendes angeführt:
Es ist erwiesen, daß Ziya Yılmaz bei der Ermordung des israelischen Generalkonsuls nicht beteiligt war. Darüber hinaus konnte nicht gezeigt werden, daß Ziya Yılmaz, bei dem Entschluß, den Konsul zu erschießen, mitgewirkt hat.

II.Teil

7 MITGLIEDER DES VERFASSUNGSGERICHTS HABEN MITGETEILT, DASS DAS GERICHT, DAS FÜR ZIYA YILMAZ EIN TODESURTEIL GEFALLEN HAT, NICHT UNABHÄNGIG IST UND DASS DIE RICHTER NICHT ÜBER RICHTERLICHE GARANTIEN FÜR PERSÖNLICHE UNABHÄNGIGKEIT VERFÜGEN

1.) Vorsitzender des Verfassungsgerichts Muhittin Taylan
2.) Mitglied des Verfassungsgerichts Recai Seckin
3.) " " " " " Nuri Ülgenalp
4.) " " " " " Kani Vrana
5.) " " " " " Sevket Müftügil
6.) " " " " " Ziya Önel
7.) " " " " " Muhittin Gürün

Diese sieben Mitglieder des Verfassungsgerichts teilten offen und eindeutig mit, daß die 2. und 3.Artikel des 11.Paragraphen im Gesetz über das Kriegsrecht (Nr.1402) gegen die Verfassung verstoßt, daß die Kriegsgerichte nicht unabhangig sind und daß die Richter nicht über richterliche Garantien für personliche Unabhangigkeit verfugen. Die Mitglieder und der Vorsitzender brachten ihre Ansichten darüber im Gesetzblatt vom 14.Oktober 1972, wie folgend zum Ausdruck:

Darlegung des Sachverhaltes vom Vorsitzenden Muhittin Taylan und Mitglied Recai Seckin (Zusammenfassung):

Da die Versetzung der Richter nach dem 2.Artikel des 11.Paragraphen im Gesetz Nr.1402 vom Beschluß eines Ausschusses abhangt, dessen Teilnehmer dem Generalstab unterstehen, wird damit der Grundsatz der Unabhangigkeit der Gerichte, die in dem 5.Absatz des 138.Paragraphen des Verfassungsgesetzes verankert ist. Dieser Sachverhalt ist auch gegen den Grundsatz der personlichen und sachlichen Unabhangigkeit der Gerichte gerichtet.
Das Recht Militargerichte einzusetzen, schließt auch das Recht ihrer Auflösung ein. Eine Stelle, die befugt ist, eine Organisation einzusetzen, ist auch befugt sie aufzuheben. (5.Absatz des§138)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

Auch der Umstand, daß die Gerichte auf Anordnung der Exekutive aufgelößt werden dürfen, richtet sich gegen die Unabhangigkeit der Gerichte und der Richter. Dieser Sachverhalt widerspricht dem Artikel 144 Absatz 4 unserer Verfassung.

Artikel 144, Absatz 4:

Die Auflößung einer Gerichtsstelle oder einer Richterstelle oder ihre Veranderung im Rahmen der Gesetzgebung hangt vom Beschluß des Obersten Rats der Richter (Yüksek Hakimler Kurulu) ab.

Kriegsgesetz Nummer 1402, Artikel 2, Absatz 3: In diesem Artikel wird das grundlegende Prinzip, daß die Richter nicht vor einer bestimmten Frist an einem anderen Ort versetz werden können; die Falle mit richterlicher Einwilligung ausgenommen, gesetzlich verletzt. Daß nach dem §11, Artkt.2, Abst.3 des Kriegsrech Nr.1402 der Gerichte nach einer Frist von einem Monat und die Veranderung der Amtsstelle ohne richterliche Einwilligung möglich wird, widersprechen dem Grundsatz der Unabhangigkeit der Gerichte.

Aus diesem Grunde haben die Richter der Militargerichte keine persönliche Unabhangigkeit. Die Mitglieder des Verfassungsgerichts Kani Vrada, Nuri Ülgenalp und Sevkek Müftügil teilten diese Ansichten.

Die Ansichten von Ziya Önel (Mitglied des Verfassungsgerichts), die in dem Gesetzblatt (Seite 18) veröffentlicht worden ist (Zusammenfassung):

Es bedarf keiner Diskussion, daßß die Bestimmungen in den Paragraphen 11, Artk.2, Abst.3 des Gesetzes über das Kriegsrecht (Nr.1402) die Garantien über die richterliche Unabhangigkeit verletzen. Es ist eine bekannte Tatsache, daß die Urteile von Richtern, die auf diese Weise ernannt wurden und jederzeit von ihren Aufgaben entbunden oder von ihrer Stelle versetztwerden können, nicht nur die betroffenen (die Verurteilten) sondern die Gesellschaft tief beunruhigen und mißtrauisch werden lassen wird. Auf der anderen Seite ist es eine Tatsache, daß eine Regelung im Einklang mit den Prinzipien der richterlichen Unabhangigkeit möglich ist, und daß nicht behauptet werden kann, daß Richter ohne richterliche Unabhangigkeit sich besser eignen, die außerordentliche Lage zu meistern. Das bedeutet, daß diese Bestimmungen insbesondere den Artikeln 132 und 138 der Verfassung widersprechen und aufgehoben werden müssen.

Die Ansichten von Muhittin Gürün (Mitglied des Verfassungsgerichts), veröffentlicht in dem Gesetzblatt vom 14.10.72, Seite 19-20 (Zusammenfassung) :

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Die Unabhangigkeit der Gerichte und die richterlichen Garantien sind durch die Artikel 132,133, 134, 143 und 144 der Verfassung geregelt. Wenn diese Artikel einzeln (isoliert) betrachtet werden, können sie das angestrebte Ziel nicht erreichen. Nur insgesamt können sie den Charakter von Prinzipien zur Sicherung der Unabhängigkeit der Gerichte und richterlichen Garantien gewinnen.
Im Gegensatz dazu können wir sehen, daß der Paragraph 11 des Gesetzes Nr.1402 diese Probleme wie einfache Durchführungsbestimmungen behandelt. So bestimmt der Absatz 2 und 3 dieses Artikels, daß die Bestellung der Miltärrichter in den Gebieten, in denen das Kriegsrecht herscht, durch einen Ausschuß, bestehend aus 3 Mitgliedern, die bei dem Generalstab und der Verteidigungsministerium im Dienst sind, d.h. durch einen Erlaß mit drei Unterschriften, erfolgt. Für deren Versetzung findet Artikel 16 des Gesetzes mit der Nr.357 Anwendung.
Man kann nicht sagen, daß ein Richter, der, wie wir oben gesehen haben, in Fragen der Führung der Personalakten und der Beförderung in gewissen Maße von seinen Vorgesetzten abhangig ist, und dessen Versetzung nach den Bestimmungen der Artikel 12 und 16 des Gesetzes mit der Nr.357, durch die Exekutive erfolgt, im Sinne der Verfassung die persönliche Unabhängigkeit besitzt, oder, daß ein Gericht, das aus solchen Richtern zusammengesetzt ist, wieder im Sinne der Verfassung, unabhangig ist.
Deshalb müssen die Absätze 2 und 3 des Artikels 11 des Gesetzes mit der Nr.1402, die im Widerspruch zu den Bestimmungen der Verfassung stehen, annuliert werden.

III.Teil

DAS GESETZ SOLLTE IM FALLE SEINER BESTÄTIGUNG DURCH DAS PARLAMENT, NICHT AB DATUM DER VERÖFFENTLICHUNG IN KRAFT TRETEN, DAMIT EINE BERATUNG DARÜBER BEIM VERFASSUNGSGERICHT MÖGLICH IST!

Damit das Verfassungsgericht über ein Gesetz beraten kann, muß die Feststellung der Verfassungswidrigkeit und die Aufhebung durch eine Instanz, die nach der Verfassung ermächtigt ist, eine Verfassungsklge einzureichen, beantragt werden. Nach der Verfassung beträgt die Frist für die Verfassungsklage 90 Tage ab Veröffentlichung des Gesetzes (Gesetzblatt). Wenn aber ein Gesetz zur Bestätigung einer Todessrafe ab Datum der Veröffentlichung in Kraft tritt, könnten die zuständigen Behörden die sofortige vollstreckung des Urteils anordnen. Das Recht auf Verfassungsklage wäre somit den betreffen-

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

den Instanzen geraubt und das Gesetz der Aufsicht des Verfassungsgerichts entzogen.

Art.8 der türkischen Verfassung: Die Gesetze können nicht im Widerspruch zur Verfassung stehen. Die Bestimmungen der Verfassung sind für die Legislative bindend.
Deshalb muß die Bestimmung über das Inkrafttreten des Gesetzes über die Todesstrafe die folgende Form haben:
"Dieses Gesetz tritt 90 Tage nach seiner Bekanntgabe im Gesetzblatt in Kraft. Reicht innerhalb dieser Frist eine Instanz, die nach der Verfassung das Recht auf Verfassungsklage hat, eine Verfassungsklage ein, muß für das Inkrafttreten des Gesetzes, die Veröffentlichung des Beschlusses des Verfassungsgerichts abgewartet werden."

Es ist eine verfassungsmäßige Notwendigkeit, daß die Bestimmung über die Frist für das Inkrafttreten eines Gesetzes über eine Todesstrafe die obrige Form hat.

Sehr geehrter Herr Abgeordneter,
Wir sind aus den Gründen, die wir im ersten und zweiten Teil erläutert haben, überzeugt, daß kein Abgeordneter für die Bestätigung der Todesstrafe für Ziya Yilmaz stimmen wird.
Falls aber wider unserer Erwartung, das Gesetz über die Bestätigung der Todesstrafe doch vom Parlement verabschiedet werden sollte, so muß zumindest gewahrleistet werden, daß die Möglichkeit der Verfassungsklage gegeben ist, und zu diesem Zweck die Bestimmung über das Inkrafttreten des Gesetzes dementsprechend formuliet werden.
Wir hoffen, daß diese Fragen, die wir in unserem Brief behandelt haben um unserer beruflichen, moralischen Gewissenspflichten gerecht zu werden, in den gesetzgebenden Organen diskutiert und bei der Abstimmung Beachtung finden werden.

Hochachtungsvoll
14.November 1972

Rechtsanwalt Faik Muzaffer Amac,
Rechtsanwalt Turgan Ariner,
Rechtsanwalt Necdet Sagir

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ATTF

FÖDERATION TÜRKISCHER SOZIALISTEN IN EUROPA

INFORMATIONSBULLETIN O K T O B E R 1971

18 T O D E S U R T E İ L E DES MILITAERTRIBUNALS

DENİZ GEZMİŞ YUSUF ASLAN HÜSEYİN İNAN MUSTAFA YALÇINER
RECEP SAKIN ERCAN ÖZTÜRK OSMAN ARKIŞ SEMİH ORCAN
MEHMET ASAL MEHMET NAKİPOGLU AHMET ERDOGAN HACI TONAK
METİN GÜNGÖRMÜŞ METİN YILDIRIMTÜRK ATİLLA KESKİN
MUSTAFA ÇUBUK METE ERTEKİN CENGİZ BALTACI

Am 9.10.1971 sind in Ankara 18 junge Türken (Durchschnittsalter 24 Jahre) von dem Militaergericht No.1 zum Tode verurteilt worden.

Die Militaerdiktatur in Ankara will mit diesen Todesurteilen ihre durch wirtschaftliche und politische Schwierigkeiten geschwaechte Position staerken. Sie sollen dazu dienen, die demokratische Opposition, die in der unzufriedenen Bevölkerung einen wachsenden Anklang findet, durch brutalen Terror einzuschüchtern. Über diese bereits gefaellten Todesurteile hinaus sind an verschiedenen Militaergerichten in Ankara und in İstanbul über 50 weitere Todesurteile gefordert worden. Die 18 Todesurteile bilden den Anfang einer erneuten Terrorwelle, die sich gegen alle demokratischen Kraefte der Türkei richtet.

Herausgeber: A T T F (Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu)

Anschrift: ATTF Informationsbüro, 806 Dachau, Postfach 1226

TÜSAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Dieser Umstand und die Tatsache, dass sowohl die Verfahrensweise wie auch die Urteile jeglichen demokratischen Rechtsprinzipien widersprechen, macht es -unabhaengig davon, wie man die politische Einstellung oder die Handlungen der Verurteilten beurteilt- zu einer erstrangigen Pflicht aller Demokraten, durch gemeinsame Protestaktionen die Vollstreckung dieser Urteile zu verhindern.

Es muss unverzüglich gehandelt werden, da anzunehmen ist, dass die Militaerdiktatur versuchen wird, vollendete Tatsachen zu schaffen, bevor eine breite Protestwelle sich hat entfalten können.

Als ein Beispiel für mögliche Proteste zitieren wir zwei Telegramme der Internationalen Liga für Menschenrechte/Sektion Berlin, die sich an die Bundesregierung und an den türkischen Staatspraesidenten Sunay richten:

'An den Praesidenten der Türkei - Exz. Cevdet Sunay/Çankaya/ Ankara.
Wir sind betroffen über die Verhaengung von 18 Todesurteilen über junge Bürger Ihres Landes wegen oppositioneller Aktivitaet. Wir bitten Sie, alles in Ihrer Macht Stehende zur Verhinderung der Vollstreckung der Todesurteile, die mit der internationalen Rechtsordnung unvereinbar sind, zu unternehmen. I.L.f.M./ Berlin.'

'An die Bundesregierung - Bonn/Rh. - Bundeshaus.
Die Militaergerichte des gegenwaertigen Regimes in der Türkei haben in einer Weise, die der internationalen demokratischen Rechtsauffassung widerspricht, 18 junge Bürger des Landes wegen ihrer oppositionellen Aktivitaet zum Tode verurteilt.

Wir bitten Sir, im Rahmen Ihrer Möglichkeiten den türkischen Staatspraesidenten Sunay wissen zu lassen, wie wünschenswert es für das Ansehen seines Landes waere, wenn er zumindestens von seinem Begnadigungsrecht Gebrauch machte. I.L.f.M./ Berlin. '

INTERNATIONALE LIGA FÜR MENSCHENRECHTE/BERLIN, Postanschrift: Berlin 37, Postfach 51, Tel: 80 14 123.

Die ATTF ruft alle demokratisch gesinnten Bürger und Organisationen auf, durch wirksame Protestaktionen die Vollstreckung der Todesurteile der Militaerdiktatur zu verhindern!

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ATTF AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU
FÖDERATION TÜRKISCHER SOZIALISTEN IN EUROPA
FEDERATION OF TURKISH SOCIALISTS IN EUROPE

A T T F Y Ö N E T İ M K U R U L U H A B E R B Ü L T E N İ

ATTF Yönetim Kurulu Yazışma adresi :
I Berlin 2I, Turm str. 20

O c a k-I975

İ Ç İ N D E K İ L E R

I. ATTF BASIN BİLDİRİSİ
2. ATTF 7. OLAGAN KURULTAYI KARARLARI
3. İŞYERİ İŞÇİ TEMSİLCİLİĞİ SEÇİMLERİNE HAZIRLANALIM
SENDİKALARIN BİRLİK LİSTELERİNİ DESDEKLİYELİM
4. ATTF İŞÇİLERİMİZİ İŞYERİ GÜVENLİĞİ İÇİN, HAKLARIMIZI SAVUNMAK İÇİN BİRLİKTE MÜCADELEYE ÇAĞIRIR
Y U R D U M U Z D A İ Ş İ S T İ Y O R U Z
5. İŞSİZ KALAN İŞÇİLERİMİZ İÇİN ÖNEMLİ BİLGİLER

ATTF YÖNETİM KURULU İŞÇİLERİMİZİN, YURTSEVER VE İLERİCİ GÜÇLERİN, TÜM DOSTLARIMIZIN YENİ YILINI KUTLAR, YURT DIŞINDA EŞİT HAKLAR, YURDUMUZDA BAĞIMSIZLIK, İLERİ DEMOKRASİ, DÜNYADA BARIŞ İÇİN ORTAK MÜCADELEMİZDE BAŞARILAR DİLER.

ATTF, Bank für Gemeinwirtschaft, Ingolstadt, Konto-Nr. 10 13 411 400

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

B A S I N B I L D I R I S I

1968 yılında,yurt dışındaki işçi örgütlerinin birleşmesiyle kurulmuş,ilerici bir yığın örgütü olan AVRUPA TÜRKIYELI TOPLUMCULAR FEDERASYONU (ATTF) nun 7.Olağan Kurultayı,27-29 Aralık 1974 tarihlerinde Federal Almanyanın Ruhr Havzasında Gelsenkirchen şehrinde yapıldı.Kurultaga F.Almanyanın çeşitli bölgelerinden,Batı Berlin'den,Ingiltere'den,Fransa'dan,Belçika'dan,Hollanda'dan,Isveç'ten,Isviçre'den 2oo den fazla delege ve misafir katıldı.

Yönetim Kurulu Raporunda,kapitalist dünyayı saran kriz,ülkemizdeki gelişmeler,yurt dışındaki işçilerimizin durumu ve ATTF'nin bir yıllık çalışmaları ele alındı.Geçtiğimiz yıl içinde ATTF,işçilerimizin F.Almanya ve Ingiltere'de sendikalarım çatısı altında girdikleri güçlü grev eylemlerini var gücüyle destekledi.Işçilerimizin çeşitli ekonomik ve sosyal sorunlarına eğildi.Büyük sermaye sahipleri ve onların hükümetleri tarafından krizin yükünün yerli ve yabancı işçilerin sırtına bindirilmesine,yabancı işçilerin haklarının geri alınmasına,yerli yabancı ayırımına karşı çıktı.Yabancı işçiler için eşit haklar ve tam eşitlik istedi.F.Almanyada çocuk paralarımızın kesilmesine karşı geniş bir kampanya açtı.Imzalar toplandı,yürüyüş ve mitingler yapıldı.Belçika'da işçilerimiz,"turist" işçilere çalışma izinlerinin verilmesi için yoğun bir çalışma gösterdiler,dev bir yürüyüş düzenlediler.

ATTF ülkemizde gerçek anlamıyla sınırsız bir Genel Af kanunun çıkması için aktif bir çalışma gösterdi.Avrupa Af Komitesinin kuruluşunu, çalışmalarını destekledi.Af kanunun çıkmasını engellemek isteyen işbirlikçi burjuvazinin gerici partilerine karşı çıktı.ATTF çalışmalarını ülkemizde demokratik hakların,özgürlüğün genişletilmesi yönünde sürdüren ve AVRUPA BARIŞ VE ÖZGÜRLÜK KOMITESI adını alan komitenin içinde aktif olarak çalışıyor.

ATTF,emperyalizmin,NATO da egemen çevrelerin,Kıbrısa önce Yunan Cuntası eliyle saldırısına,faşist darbeye,sonra da Türk hükümetinin adaya asker çıkarıp,Amerika'nın adayı bölme politikasını uygulamasına karşı çıktı.Adadan tüm yabancı askeri birliklerin,üslerin geri alınmasını,Kıbrısın bağımsızlığının,toprak bütünlüğünün egemenliğinin sağ-

TÜSTAV TÜRKIYE SOSYAL TARIH ARAŞTIRMA VAKFI

lanmasını,iki toplumun temel haklarının korunmasını talep etti.Bu amaçla Batı Avrupanın çeşitli yerlerinde Türk ve Yunan işçileri,diğer ulusların işçileri ile omuz omuza,emperyalizme,NATO'ya karşı,halkların dostluğu için yürüdüler.

ATTF Yönetim Kurulu Raporunda,işçi sınıfımızın grevlerinin,köylü direnişlerinin sürüp gittiği,emekçi halkımızın demokrasi savaşının yükseliş içinde bulunduğu,buna karşı işbirlikçi burjuvazinin baskı ve terörünü arttırdığı belirtilmiştir.

Kurultayın misafirlere ayrılan bölümünde Ingiltere Türk Öğrenci Federasyonu,Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği,Ingiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği temsilcileri,diğer misafir işçi ve öğrenciler söz almış,Kurultayı selamlıyarak çalışmalarını anlatmışlardır.Köln Türkiyeli Işçiler Dayanışma Birliği,Frankfurt Halkevi üyeleri ve Batı Berlin Akademiker ve Sanatçılar Derneğinin mesajları,Kurultaya yollanan mektup ve telgraflar okunmuştur.

Gündemin tartışmalar bölümünde 46 defa söz alınmış,ATTF'nin bir yıllık çalışmalarında elde ettiği başarılar değerlendirilmiş,eksik yanlar gösterilmiş,eleştirilmiştir.ATTF'nin yayınları özellikle ele alınarak Kurtuluş,Işçinin Sesi,Işçi Birliği,Batı Berlin Işçi Postası,Münih Işçi Postası üzerinde durulmuş,yayın organlarımızın niteliğini geliştirici konuşmalar yapılmıştır.

Tartışmada ATTF örgütlerinin çeşitli çalışmaları tartışılarak değerlendirilmiştir.F.Almanya ve diğer Batı Avrupa ülkelerinde kapitalist krizin derinleşmesiyle bu ülkelerdeki işçilerimizin ağırlaşan durumu ele alınmış,yabancı işçilere yapılan baskılar,farklı muamele konuşmacılar tarafından protesto edilerek yurda dönen işçilere iş bulunması talep edilmiştir.

Işçilerimizin yurt dışında da sendikalarda örgütlenmesi,gerici basın tarafından olsun,diğer sendika düşmanı güçler tarafından olsun sendikalara yapılan saldırılara karşı çıkılması,işçilerin yığınsal mücadele örgütü olarak sendikaların güçlendirilmesi böyle bir dönemde özellikle önem kazanmaktadır.Konuşmacılar 1975 ilkbaharında Federal Almanyada yapılacak olan Işyeri Işçi Temsilciliği seçimlerinde sadece sendikaların birlik listelerinin desteklenmesini,bu listelerde yerli olsun yabancı olsun,işçiden yana en aktif sendikacıların aday gösterilmesini istemişlerdir.ATTF'nin çocuk paralarının kesilmesine karşı açtığı kampanyayı sürdürmesi gereği üzerinde durulmuştur.Delegeler,ülkemizde ve işçilerimizin çalıştığı kapitalist Avrupa ülkelerinde kadın haklarını tartışmışlar,kadınların örgütlenmesine daha önemle eğilinmesini istemişlerdir. Yurt dışındaki işçilerimizin çocuklarının eğitim durumu geniş olarak ele alınmıştır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Tartışmada,ATTF'nin başından beri Kıbrıs sorununda doğru bir tavir aldığı,şovenist propagandaya karşı Türk ve Yunan halklarının dostluğunu savunduğu belirtilmiştir.Kıbrıs'ta iki toplumun arasına düşmanlık sokmak isteyen Amerikan Emperyalizmi,NATO cu çevreler,onların Kıbrıstaki işbirlikçileridir.Konuşmacılar,Birleşmiş Milletler kararlarının uygulanmasını,adanın toprak bütünlüğünün,bağımsızlık ve egemenliğinin,iki toplumun temel haklarının garanti edilmesini,tüm yabancı asker ve üslerin Kıbrıs'tan çekilmesini,yerlerinden yurtlarından edilmiş tüm Kıbrıslıların evlerine dönebilmelerini istediler.Bu görüşlerin doğruluğunu,Kıbrıs serüveninin ülkemize neye mal olduğunu gitgide daha çok işçimiz anlamakta verdiklerin bağışların nereye gittiği hakkında hesap sormaktadırlar.

Tartışmada söz alan delegeler,Adana ve Istanbulda iki ilerici kardeşimizi katleden faşist komando saldırılarına son verilmesini,ülkü ocaklarının kapatılmasını talep ettiler.Büyük burjuvazi,ülkeyi sürüklediği bunalımdan terörle çıkmak istiyor.Bu durumda halkımızın,işçi sınıfının tüm ilerici ve yurtsever güçlerin birliği büyük önem kazanıyor.ATTF, bu birliği savunuyor,bu birlik için savaşan güçlerin yanında yer alıyor. Konuşmacılar,emperyalizme,işbirlikçi burjuvaziye,gericiliğe karşı tüm ilerici ve yurtsever güçlerin,demokratların,sosyalistlerin,komünistlerin birliğinden söz ederken,devrimci maskeler altında işçi sınıfını, halkımızı dağıtıcı,parçalayıcı güçlerle eylem birliğinin,güçbirliğinin söz konusu olmadığini kesinlikle belirttiler.Bölücü akımlarla savaş, "milliyetçi"adı altında hıyanet cephesi kurmaya çalışanlarla,Demirellerden destek alan komando saldırılarına karşı savaştan ayrı tutulamaz. Tartışmada,maoculuğun,troçkiciliğin,anarşizmin,MDD'ciliğin,kıvılcımcılığın,ülkemizde işçi sınıfının partisi Türkiye Komünist Partisinin varlığını,savaşını inkar eden akımların parçalayıcı rolü üzerinde duruldu.Bir konuşmacı şunları söyledi:"Ilerici bir yığın örgütü olarak,halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluşu için verdiği savaşı,ülkemizdeki sınıf savaşını,bu savaşta yer alan güçleri,Türkiye Komünist Partisini yığınlara duyurmak,görüşlerini açıklamak,ATTF'nin görevleri arasına girer.Bilimsel dünya görüşüyle donatılmış,olayları değerlendirmede en doğru yöntemi kullanan,en geniş olanaklara sahip,işçi sınıfımızın savaşkan öncü kolu TKP'nin görüşlerinden ATTF yararlanır.Bunu yaparken,ATTF'yi bir parti gibi göstermek isteyenlere de karşı çıkılmalıdır.Ilerici bir yığın örgütü olan ATTF'de,emperyalizme,sömürüye karşı,halkımızın işçi sınıfının birliğini savunan,barış,demokrasi ve sosyalizmden yana olan,yurt dışında çalışan ve okuyan tüm yurttaşlarımız örgütlenmelidir."

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Tartışmada söz alan delegeler,yurdumuzda demokrasinin sağlanmasını, sıkıyönetim ve devlet güvenlik mahkemelerinin kaldırılmasını,ceza kanununun 141,142 ve 146.maddelerinin iptal edilmesini,sendikaların çalışmalarını engelleyen kanunların,Türkiye Komünist Partisine konan yasağın kaldırılmasını istediler.

Ülkemizdeki sosyal ve ekonomik bunalım,süregenleşen hükümet bunalımı üzerinde duruldu.Konuşmacılar,büyük burjuvazi için hükümet kurmanın ateşten bir gömlek haline geldiğini belirttiler.Büyük burjuvazi ile halkımız,işbirlikçi burjuvazi ile ulusal burjuvazi arasındaki çelişkiler keskinleşmektedir.Gerici güçler hem hükümet kuramıyor,hem de yapılacak seçimlerde yeni bir darbe yiyeceklerini görüyorlar.Sıkıyönetim terörüne katılmamış,karşı çıkmış namuslu kişilerden bir seçim hükümeti oluşturulmalı ve yeni seçimlere gidilmelidir.

Tartışmaların ışığı altında altı karar tasarısı oybirliği ile kabul edildi.ATTF organlarının seçiminden sonra Kurultay işçi şarkı ve marşlarıyla coşkulu bir hava içinde kapandı.

Kurultay sırasında delegeler,Gelsenkirchen'de faşizmin kurbanları anıtına bir çelenk koydular,saygı duruşu yaptılar.Kurultay günlerinde Gelsenkirchen Eğitim Merkezinde,ATTF'nin "Nazım Hikmet Sergisi" açılmış,fotoğraf,karikatür,çocuk resimleri,heykel ve elsanatları sergilenmiştir.Işçilerimiz tarafından geniş bir ilgiyle karşılanan serginin yanısıra,Gelsenkirchen,Duisburg ve Hattingen şehirlerinde Işçi Konserleri düzenlendi.Konserlerde ATTF Işçi Korosu,Işçi şarkı ve marşları, halk türküleri söyledi.Çocuk paralarının kesilmesi üzerine yazılan "Kindergeld Destanı",Kurultay için bestelenen,Nazım Hikmetin "Türkiye Işçi Sınıfına Selam" marşı okundu.ATTF Folklor Ekibi,ülkemizin çeşitli bölgelerinden halk oyunları oynadı.Aşıklar sazlarıyla halk türküleri, devrimci türküler okudular.Şili'li bir ozan,halkının savaşını dile getiren şarkılar söyledi.Işçilerimiz konserlere büyük ilgi gösterdi,sanatçıları,gösterileri dakikalarca ayakta coşkuyla alkışladılar.

ATTF Yönetim Kurulu 4.1.1975

Yazışma adresi: 1 Berlin 21,Turmstr.2o

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

ATTF 7. KURULTAY KARARLARI

Karar 1

Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu (ATTF) 7. Olağan Kurultayı 27-29 Aralık 1974 günleri Federal Almanyanın Gelsenkirchen şehrinde toplanarak aşağıdaki hususları Türkiye halkına ve Dünya kamu oyuna duyurmayı karar altına almıştır.

1- Bütün kapitalist ülkelerde işsizlik ve pahalılık artıyor.Hayat,biz çalışanlar için daha da katlanılmaz duruma geliyor.Öte yanda egemen güçler ve özellikle büyük tekeller kendi çıkarları için kıyasıya çekişiyorlar. Yurdumuzda da durum böyle. Sosyal,politik bunalım hızlandı,ekonomi allak bullak oldu: Bu kapitalist düzenin ve büyük burjuva siyasi iktidarının kaçınılmaz sonucudur. Emperyalizme bağımlı ekonomimiz,kapitalizmin genel krizinden en sert şekilde etkileniyor. Nato'ya bagımlılığımız,bütçemizin büyük kısmını silahlanma masraflarına harcamamız,yurdumuzdaki krizi daha da derinleştiriyor. Yurdumuzdaki egemen sınıflar, başta işsizlik ve pahalılık olmak üzere sorunların üstesinden gelemediğinden bir milyon yurttaşı Avrupa'ya gönderdi. Paralarını kullandı,dövizlerini,çarçur etti.Şimdi yine değişen bir şey yok. Vatanda iş sağlanmadıkça,yeni iş sahaları açılmadıkça bu durum yine değişmiyecek.

Biz ATTF. 7. Kurultay delegeleri, bu durumu kökten değiştirecek, yurdumuzu egemen çevrelerin, iş birlikçi burjuvazini yarattığı bunalımların kıskacından,burgacından kurtaracak kesin ilerici dönüşümler yapılmasını istiyoruz.

2- Memleketi yıkıma götüren burjuvazinin diktatörlüğünü kırma yolunu açabilecek, köklü dönüşümlere, demokratik oluşumlara gidebilecek bir hükümetin iş başına gelmesi zorunluluktur. Bu amaçla ilk olarak :

- Sıkı yönetim kaldırılmalıdır.
- Devlet güvenlik mahkemeleri dağıtılmalıdır.
- Bütün faşist yasalar ve bu arada TCK' nun 141-142-146 maddeleri atılmalıdır.
- Şartsız ve eksiksiz genel af çıkarılmalıdır.
- Halkımıza demokratik haklar, söz, gösteri yapma, örgüt kurma, kişi ve konut dokunulmazlığı tanınmalıdır.
- Grev uygulamasına konan sınırlar kaldırılmalı, dayanışma ve genel grev hakkı verilmelidir.
- Lokavt yasaklanmalıdır.
- Sendika seçme özgürlüğü ve kapalı oy,açık sayım esasına dayanan referandum hakkı tanınmalıdır.
- Tarım işçileri iş kanunu kapsamına alınmalıdır.
- Bütün çalışanlara ve bu arada memurlara sendikalaşma ve grev hakkı tanınmalıdır.
- Seçim yasası halktan yanadeğiştirilmelidir.
- Yurt dışındaki işçilerimize oy hakkı tanınmalıdır.
- Seçmen yaşı 18'e indirilmelidir.
- Türkiye işçi sınıfının partisi Türkiye Komünist Partisi'ne konan yasak kaldırılmalıdır.

Bu hedefler için tüm ilerici sınıf ve tabakaların,işçi sınıfının,köylülerin,orta katmanların, yurtsever aydın ve subayların,gençliğin,tüm ilerici güçlerin, demokratların,"Sosyal Demokrat" ların, "Ortanın Solu" taraftarlarının, "Demokratik Sol" cuların, Sosyalistlerin, Komünistlerin ulusal demokratik bir cephede birliği şarttır. Böyle bir cephenin kurulması savaşı, iş birlikçi gerici güçlerin iktidarını kırma ve demokratik bir düzen için savaş günümüzün savaşıdır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Halkımızın acil sorunlarını ele alacak,Meclise işçi sınıfının,geniş köylü-yığınlarının, orta katmanların çıkarlarını savunan saylavların girmesini sağlayacak,halktan yana bir hükümeti iş başına getirme savaşında biz ATTF üyeleri kendimize düşen görevlerin bilincindeyiz.

Bugün yurdumuzda demokratik bir ortamda genel seçimlerin yenilenmesi ile gerici güçlerin ağır bir darbe yiyeceği ve bunun ilerici güçler için ileri bir adım olacağı görülüyor. Bunun için sıkıyönetim terörüne katılmamış, demokratik dönüşümlerden yana kişilerden oluşan bir seçim hükümeti kurulmalı, sıkıyönetim kaldırılmalı ve böyle bir ortamda seçimlere gidilmelidir.

Seçimlerin yenilenmesi düzleminde,tüm ilerici güçlerin eylem birliği gereklidir.

Önümüzdeki dönemde yukarıdaki hedefler doğrultusunda yılmadan savaşacağız.

Yurdumuzdaki sınıf mücadeleleri ile,halkımızın ekmek,sosyal kurtuluş savaşıyla sıkı bağlar kuracağız.İşçi ve emekçi kitlelere,halkımıza yapılan baskı ve zulümü işbirlikçi sınıf ve partilerin AP, DP, CGP, MHP, MSP nin komplolarını dünya kamu oyuna duyuracağız.

Karar 2

Batı Avrupa'da çalışan biz Türkiyeli işçilerin dertleri büyük.Bu son günlerde durumumuz daha da güçleşti.Isviçrede gerici güçler yabancı işçileri kapı dışarı etmek için oylamaya başvurdular.Ancak halkı birbirine düşürmeyi başaramadılar.

Belçika'da yabancı işçiler işten atılıyorlar.Bir yabancılar kanunu çıkarılarak işçilerimiz üzerinde baskı arttırılıyor.Hollanda,Danimarka ve diğer ülkelerde sınır dışı edilmeler yoğunlaşıyor.Fransa'da işçilerimiz en kötü şartlarda çalışmaya zorlanıyor.

Federal Almaya'da önce çocuk paralarımıza el attılar,sonra turist işçi kardeşlerimize karşı insan avına çıktılar,daha sonra da ucuz ev bulabildiğimiz birçok mahallelere taşınmamızı yasakladılar.

Son olarak da Federal Almanya hükümeti, iş bulma kurumlarına bir yıldırım emri gönderdi. Bu emre göre iş müsaadesi biten işçilerimizin bu müsaadeleri uzatılmayacak.Hatta birçok işkolunda çalışan işçiler firma tarafından işten çıkarılmasalar bile iş müsaadesi bitti diye iş bulma kurumu (Arbeitsamt) tarafından işten atılacaklar. F.Almanya'da 30 000 Türk işçisi işsiz.Son bir yılda 50 000 Türk işçisi iş bulamadığından Türkiye'ye döndü.

Işsizliğin,pahalılığın altında ezilenler yalnız biz Türk işçileri değiliz. Kapitalist dünya bir krizden çıkmadan diğerine yuvarlanıyor.Kapitalist rekabet,anarşik üretim,tekelci şirketler arasında toplumun temellerini çatırdatan bir kör döğüşü haline geldi.Patronlar bu krizin yükünü emekçilerin sırtına yüklüyorlar.Fiyatlar,vergiler,ev kiraları alabildiğine yükseliyor.Paranın değeri düşüyor.Bütün kapitalist dünya enflasyonun altında eziliyor.Ama işçi ücretleri yerinde sayıyor.Emekçilerin yaşamları günden güne kötüleşiyor. Işsizlik görülmemiş şekilde arttı.Federal Almanya ve Batı Berlin'de işsizlerin sayısı ilk olarak 800 000 'i buldu.Burjuvazi kendi yayınlarında işsiz sayısının bir milyonu bulacağından söz ediyor.

Işyerlerinde baskılar da artıyor.Işçiler akort cenderesi altında eziliyor. Iş kazalarının sayısı bu yüzden gittikçe yükseliyor.Firmalar hastalananları işten atmakla tehdit ediyorlar.

Patronlar emekçileri parça parça bölüp teker teker avlamak istiyorlar.Bu yüzden yerli-yabancı işçi ayırımı yapıyorlar.Yerli işçilerle yabancı işçileri birbirine düşmanmış gibi göstermeye gayret ediyorlar. Halbuki işçilerin çıkarları aynı yöndedir. Düşmanları aynı düşman,mücadeleleri aynı mücadeledir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ATTF işçilerimizin haklarını alabilmek,geri alınmak istenen hakları savunmak için önümüzdeki dönem mücadelesini daha da güçlendirecektir. Işçilerin mücadelelerinin gücü birlikten gelir, örgütlülükten gelir.ATTF sendikalarla, ilerici örgütlerle birlikte sömürüye,baskıya karşı,işçi sınıfının hakları için,yerli yabancı işçilere tam eşitlik için mitingler,yürüyüşler,imza kampanyaları,basın toplantıları düzenliyerek mücadele edecektir. Önümüzdeki dönem işsizliğe karşı,yabancı işçilerin işlerinden çıkarılmasına,sınırdışı edilmesine karşı savaş özel bir önem kazanmaktadır.

Öte yandan,önümüzdeki yıl Federal Almanyada yapılacak olan işyeri işçi temsilciliği seçimleri için aktif şekilde mücadele edilecektir.Her işyerinde işçilerin hakkını en iyi koruyacak,patrondan yılmayacak,vicdanını satmayacak arkadaşlarımızın sendika listelerinden işçi temsilciliğine seçilmeleri için ATTF bütün gücüyle çalışacaktır.ATTF,işçilerin oylarını bölmeye yönelen çabaların kesinlikle karşısındadır.ATTF tüm işçilerimizi işçi temsilciliği seçimlerinde sendikaların listeleri etrafında birleşmeye davet eder!

Avrupadaki işçilerimizin haklarını in iyi şekilde savunabilmek,gene en iyi şekilde örgütlenmeyi gerektirir.Bunun için ATTF'nin güçlenmesi için savaş çok büyük önem taşımaktadır.Önümüzdeki dönem ATTF'nin yeni örgütlerinin kurulması örgüt kurulamayan yerlerde sosyalistlerin guruplar halinde birleşmelerinin sağlanması,Avrupadaki Türkiyeli işçilerle sıkı bağlar kurulması,en önde gelen görevimizdir.Bu görev işçilerimizin hakları için yürüttüğümüz mücadeleyle birlikte,bu mücadelenin içinde gerçekleşecektir.

ATTF'nin gezetesi Kurtuluş'un işçilerimizle sıkı bağlantı içinde bulunması,işçilerimize en iyi şekilde ulaştırılması,örgütlenmemizde en güçlü bir silahımızdır.ATTF örgütleri Kurtuluş'un gözü kulağı ve elidirler.Bütün ATTF örgütleri Kurtuluş'a bulundukları bölgelerden haber sağlamak için,Kurtuluş'un satışı için,abone toplamak için,maddi imkan sağlamak için örgütlü olarak çalışacaktır.Tüm ATTF yayın organlarının daha planlı ve düzenli çıkması için bir yayın koordinasyon kurulu çalışmasının düzenlenmesi gerçekleştirilmelidir.

Karar 3

Avrupa'da,tüm dünyada barışın sağlamlaştırılması ve gerginliğin azaltılması yolunda,başta Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler olmak üzere ilerici güçlerin verdiği savaş yeni zaferler kazanıyor.Emperyalizmi ve gerici güçleri adım adım geriletiyor.Portekiz'de ve Yunanistan'da faşist cuntalar yıkıldı.Afrika'da sömürgeler bağımsızlığına kavuşuyor.Irkçı,saldırgan rejimler Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda gitgide tek başına kalıyor.Filistin halkı haklı kurtuluş davasında yeni mevziler kazanıyor.

Şili'de Amerika emperyalizminin dayattığı faşist cuntaya karşı halkın, tüm yurtsever güçlerin savaşı,enternasyonal dayanışmanın da desteğiyle mutlaka zafere varacaktır.ATTF,Şili'de zindanlarda,toplama kamplarında yatan tüm yurtseverlerin,komünist partisi genel sekreteri LuisKorvalan'ın derhal serbest bırakılmasını talep eder. Şili halkının faşizme karşı savaşını kesinlikle destekler.

ATTF,emperyalizmin,NATO'cu çevrelerin Kıbrıs'ın bağımsızlığına kasteden müdahalelerine,Türk ve Yunan halklarını birbirine düşürme çabalarına karşı çıkar.Birleşmiş Milletler kararlarının hayata geçirilmesi yolundaki bütün çabaları destekler.Adanın güney kesimindeki Türklerin zorla kuzeye gönderilmesi yolundaki çabalara karşı çıkar.Yerlerinden yurtlarından edilmiş tüm Kıbrıslıların evlerine dönebilmelerini talep eder. Dünya halklarının dostluğunu kardeşliğini,emperyalizme karşı tüm ilerici,demokratik güçlerinbirliğini savunur.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

ATTF, yurt dışındaki işçilerimizin bulundukları ülkelerin işçileriyle büyük sermayeye, emperyalizme karşı sınıf dayanışmasını güçlendirmek için çalışır.

Yaşasın dünya işçilerinin birliği!
Yaşasın uluslararası dayanışma!

Karar 4

Bir toplumda kadına verilen yer, o toplumdaki demokrasi anlayışının bir göstergesidir. Kapitalist düzende, burjuva demokrasilerinde, kadın ile erkek arasında her bakımdan eşitlik olduğu söylense de, hem ülkemizdeki ve hem de içinde yaşadığımız, bilip gördüğümüz Ingiltere, Federal Almanya, Fransa gibi kapitalist ülkelerdeki durum, bu "eşitliğin" sadece ve sadece sözde kaldığını, kadınlara sosyal, ekonomik, ve politik bakımdan erkeklerle eşit haklar tanınmadığını gösteriyor.

ATTF 7. Kurulta yı, kadın erkek emekçiler arasındaki bu eşitsizliğin kaldırılmasını, eşit işe eşit ücret hakkının sağlanmasını, kadın işçilerin analık ve hamilelik durumlarını gözeten yeterli yasaların çıkarılmasını savunur. Bütün üyelerini, bu isteklerin gerçekleştirilmesi yolunda çalışmaya çağırır.

1975 yılı, Birleşmiş Milletler Örgütü tarafından Uluslararası Kadınlar Yılı olarak kabul ve ilan edilmiştir.

Bu yıla girerken, tarih boyunca bütün dünyada halkların bağımsızlığı için mücadele veren tüm ilerici ve devrimci kadınlara yapılan baskı ve şiddet hareketlerini, işkenceleri kınarız.

Karar 5

Yurt dışındaki ilerici öğretmenlerin örgütlenmesi ve demokrasi mücadelesine katılması, ATTF olarak önümüzde duran önemli görevler arasındadır. Bu hem öğretmenlerin kendi sorunlarına örgütlü olarak eğilmelerini gerçekleştirecek hem de öğrenci velileri ile kurulacak yakın ilişkiler sonucu eğitim sorunlarıyla ilgili uğraşımıza güç katacaktır.

Yurt dışında çocuklarımızın anadillerinde eğitim olanakları yoktur; öğretmen, okul, kitap yokluğu çocuklarımızın cahil kalmasına yol açıyor.

ATTF bu sorunların çözümlenmesi yolunda etkili adımların atılmasını, işçi olarak çalışan binlerce öğretmenin çocuklarımızın eğitimi ile görevlendirilmesini talep eder. Üyelerini bu yolda mücadeleye çağırır.

Karar 6

ATTF 7. Kurultayı, Fransa'dan Kurultayımıza misafir olarak katılan ve kurdukları çalışma gurubunun eylemlerini anlatan arkadaşlarımızın bu örnek çabalarını kıvançla karşılar. Tüzüğümüzün 5. maddesine uygun olarak Fransa'da bir ATTF Bölgesel Çalışma Gurubunun kurulmasını kararlaştırır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI FÜSTAV

IŞYERI IŞÇI TEMSILCILIĞI SEÇIMLERINE HAZIRLANALIM!
SENDIKALARIN BIRLIK LISTELERINI DESTEKLIYELIM!

Işyeri işçi temsilciliği (Betriebsrat) seçimleri yaklaşıyor. Ilkbaharda, Federal Almanya ve Batı Berlin'de binlerce işyerinde işçi temsilcileri seçilecek. Işçi temsilcileri, üç yıl süre ile, o işyerinde Işyeri Teşkilat Kanunu hükümlerini işçiden yana yürütmek, patrona karşı işçilerin haklarını korumak gibi sorumlu görevler alacak. Işçilerin canalıcı sorunlarıyla uğraşacak. Bunların üstesinden gelebilmek için, patronlara karşı durabilecek, atılgan, faal arkadaşları seçmeliyiz. Patronların yağcısı, onların çıkarını gözeten kimseler işçi temsilcisi seçilemez.

Bütün işyerlerinde işçi temsilciliği seçimlerinin yapılması için çalışalım. 18 yaşını doldurmuş her işçinin o işyerinde oy kullanma hakkı vardır. AVRUPA TÜRKIYELI TOPLUMCULAR FEDERASYONU (ATTF), tüm işçilerimize sesleniyor: Işçi kardeş! Işçi temsilciliği seçimleri bizi ilgilendirmez deme! Seçimlere katıl, oyunu kullan!

Seçimlerde, işyerindeki sayıları göz önüne alarak, patronlara karşı korkmadan, çekinmeden tüm işçilerin haklarını savunabilen yabancı işçileri de aday göstermeliyiz. Bunu yaparken, patronların yerli ve yabancı işçileri birbirine düşürme, "Böl ve buyur" politikasına karşı çıkmalı, yerli ve yabancı işçilerin birliğini, dayanışmasını güçlendirmeliyiz. Hangi ulustan olursa olsun, işçilerin düşmanı tek, savaşı ortaktır. Işçi temsilcileri, işyerindeki ayrı ayrı ulusların veya grupların değil, o işyerindeki bütün işçilerin temsilcileridir. Hepsinin çıkarlarını korumakla yükümlüdür. Buna inanmış, bunu başarabilecek arkadaşlarımızı seçmeliyiz.

Patronlardan yana gerici basın, son aylarda Alman Sendikalar Birliği (DGB) ne bağlı sendikalara karşı saldırıya geçti. Büyük şirketlerin yüksek kar vurma hırsının yarattığı pahalılığın, işsizliğin sebebini, sendikaların ücret zammı talebiymiş gibi göstermek istiyorlar. Tercüman gazetesi, çocuk paralarımızın kesilmesinin sorumluluğunu sendikalara yüklemeye kalkıştı.

Bu çabalar, derinleşen kapitalist krizin yükünün büyük şirketler tarafından işçilerin sırtına yüklendiği, yabancı işçilerin haklarına yapılan saldırıların yoğunlaştığı bu dönemde, işçilerimizi sendikalarından soğutmak, uzaklaştırmak içindir. Işçilerin arasındaki dayanışmayı kırmak, bizleri patronların karşısında örgütsüz bırakıp, teker teker avlatmak içindir.

Işçi kardeş! Bu oyunlara kapılma! Böyle bir dönemde, sendikalarda daha fazla örgütlenmek, daha faal çalışmak, işçi sınıfının yığınsal savaş örgütü olarak sendikaları güçlendirmek büyük önem kazanıyor. Işçi temsilcileri, ancak birlik sendikasının gücünden destek alarak görevlerini başarabilirler. Işçi temsilciliği seçimlerinde, faal sendikacı arkadaşlarımızı sendikanın birlik listesinden aday gösterelim! Seçimlerde sadece sendikanın birlik listesine oy verelim!

TÜRKIYE SOSYALIST TARIH ARAŞTIRMA VAKFI

Bulunduğu işyerinde en az 6 ay çalışmış olan her işçi,işçi temsilciliğine aday gösterilebilir.Aday listeleri,çeşitli işyerlerinde çeşitli şekillerde hazırlanıyor.Demokratik bir hazırlanış şekli şöyle olur:Işyerinde eğer Sendika Temsilciler Kurulu (Vertrauensleutekörper) varsa,bu kurul tarafından ön aday listesi hazırlanır.Bu teklif sonra işyerindeki sendika üyesi işçilere sunularak,sendikalı işçiler toplantısında son şeklini alır.

Işçilerimiz şimdiden işyerindeki sendika temsilcilerine (Vertrauensmann) başvurmalı,o işyerinde aday listesinin nasıl ve ne zaman hazırlandığını öğrenmeli ve kendi adaylarını,sendika temsilciler kuruluna bildirmelidir.

Eğer seçime tek liste katılırsa,işçiler adayları isim isim işaretliyebilir.Bu durumda patrona karşı tüm işçilerin haklarını koruyan,çalışkan sendikacı arkadaşlar,ulus farkı gözetmeden,işaretlenir.

Eğer sendikanın birlik listesinin karşısına bölücü ayrı listeler çıkarsa,o zaman kanuna göre,tek tek isimleri değil ancak listeleri seçebilmek olanağı vardır.Bu durumda,listenin başından başlayarak,o listenin aldığı oy sayısına göre belirli sayıda adaylar seçilmiş olur.

Böylece listedeki adayların sıralanması da önem kazanıyor.Sendikanın birlik listesindeki aday sırası tesadüfe bırakılmamalı veya alfabe sırasına göre düzenlenmemelidir.Isim sırası,o işyerindeki sendika üyesi işçilerin oyuna sunularak,adayların aldıkları oy sayısına göre belirlenmelidir.Yabancı işçilerin adaylarını da listelerin baş taraflarına,seçilebilecek yerlere yerleştirmeye çalışılmalıdır.

Işçi arkadaş! Seçimlerde patron yanlısı güçler,veya onların değirmenine su taşıyan,sözde devrimci laflarla işçi sınıfını bölmeye yönelen guruplar, ayrı listeler çıkarmaya çalışabilirler.Bunlar türlü oyunlarla biz yabancı işçileri de kendi amaçlarına alet etmeye,sendikanın birlik listelerinden koparmaya uğraşabilirler.Yabancı işçiler arasından da,iyi niyetle de olsa,sendikanın birlik listesinden farklı,Türk listesi,Ispanyol listesi,Yunan listesi gibi,ayrı ayrı ulus listeleri hazırlamaya teşvik edenler çıkabilir.

Her kim tarafından,her ne niyetle yapılırsa yapılsın,sendikanın birlik listesinden başka bir liste çıkarmak,bu listeye aday göstermek,bu listeye oy vermek,o işyerindeki işçileri ve seçilecek işçi temsilciliğini böler,parçalar.Patronlara karşı sendikaların gücünü azaltır.Bölücü liste çıkaranları, destekleyenleri uyarmak,bunu kasıtlı yapanlarla kesinlikle mücadele etmek gerekir.Işyerinde birlikte çalışan,patronlara karşı ortak savaş yürüten,sendikalara birlikte üye olan,yerli yabancı tüm işçiler,işçi temsilciliği seçimlerinde tek bir liste,sendikanın birlik listesi etrafında toplanmalıdır.

AVRUPA TÜRKIYELI TOPLUMCULAR FEDERASYONU (ATTF) işçilerimize sesleniyor:

Işçi kardeş!Işyeri Işçi Temsilciliği (Betriebsrat) seçimlerinde, hangi ulustan olursa olsun,yerli yabancı farkı gözetmeden,işçiden yana,patronlara karşı tüm işçilerin çıkarlarını koruyan,gözüpek,faal sendikacı arkadaşları,sendikanın birlik listesinden aday gösterelim!Bölücü listelere karşı çıkalım!Seçimlerde sadece sendikanın birlik listesine oy verelim!

ATTF YÖNETIM KURULU 7.1.1975

Yazışma adresi:1 Berlin 21,Turmstr.2o

TÜRKIYE SOSYAL TARIH ARAŞTIRMA VAKFI

AVRUPA TÜRKIYELI TOPLUMCULAR FEDERASYONU (ATTF),IŞÇILERIMIZI IŞYERI GÜVENLIGI IÇIN,HAKLARIMIZI SAVUNMAK IÇIN BIRLIKTE MÜCADELEYE ÇAGIRIR!

Y U R D U M U Z D A I Ş I S T I Y O R U Z !

Son aylarda haklarımızın kısıtlanması, çocuk paralarımızın kesilmesi, taşınma yasağı, işyerinde patronların baskılarının üstüne bir de işsizlik geldi.Temeli sömürü üzerine kurulmuş kapitalist Batı Avrupa ülkelerinde, tekellerin karları katmerleşiyor,fakat diğer tarafta işçilerin ücretleri yerinde sayıyor.Böylelikle yığınların üretilen malları alma olanakları kısıtlanıyor.Pahalılık,işsizlik alabildiğine büyüyor.Işyerlerinde akort cenderesi,iş kazalarının yanısıra,işçiler hasta hasta çalışmaya zorlanıyor.Sömürünün yoğunlaştığı,ekonomik krizin kapitalist ülkeleri sardığı böyle bir ortamda yeni seneye,1975'e girdik.

Içinde yaşadığımız Federal Almanya ve Batı Berlin'de işsizlerin sayısı 1 Milyona yaklaşmaktadır.Bu işsizlerin 35 binden fazlası Türkiye'den gelen işçilerdir.Işsiz kalan yurttaşlarımız,Arbaytsamtlara başvuruyor. Yeteri kadar personel olmadığı için saatlerce sıra bekliyorlar.Tercüman bulunmaz.Işlemler karışıktır,uzun zaman alır.Bugün git,yarın gel diye, kapılarda süründürürler.Üstelik bir de birçok işçimizin iş izinlerini uzatmıyor,hatta iptal ediyorlar.

Işçi kardeş,

Baskılara,her türlü haksızlığa karşı teker teker değil,birlikte,örgütlü olarak savaşılır.Bulunduğun yerdeki AVRUPA TÜRKIYELI TOPLUMCULAR FEDERASYONU (ATTF) na bağlı örgütle bağ kur,üye ol! ATTF çatısı altında,şu talepler için mücadele edelim:

-Işsizlik parası işlemleri kolaylaştırılmalıdır!

-Yeteri kadar personel alınmalı,işçiden yana tercüman getirtilmelidir!

-Işsizlik parası arttırılmalı,müracaat günü avans para ödenmelidir!

-Iş izinleri derhal uzatılmalı, 5 yılı dolduran işçilere sınırsız iş izini hakkı gerçekleştirilmelidir!

Patronların yerli yabancı ayırımına karşı,sendikalarda,omuz omuza girdiğimiz grevlerde,yürüyüşlerde senelerdir uluslararası işçi dayanışmasının örneklerini verdik.Sendika düşmanlığı yaratmak isteyen gerici basına,sendikalarda birleşmemizi engellemek isteyen işçi düşmanlarına karşı özellikle bu dönemde mücadele etmeliyiz.Baskılara karşı,sendikaların ücret zammı talepleri için,yığınların satın alma gücünü arttırmak için sendikalarda birleşmeliyiz.Işçi sınıfının yığınsal savaş örgütü olarak birlik sendikalarını güçlendirmeliyiz.

Batı Alman büyük şirketleri ekonomik krizin yükünü işçilere yüklemek çabasındalar.Yerli yabancı ayırımını arttırıyorlar.Federal Alman hükümeti bu bahane ile yabancı işçileri ülkelerine sürmekte.Son yıl içerisinde 5o bin işçimiz Türkiye'ye döndü.Milyonlarca işsizler ordusuna katıldı.Ülke-

TÜSTAV TÜRKIYE SOSYAL TARIH ARAŞTIRMA VAKFI

mizde de işsizlik pahalılık almış yürümüş,ekonomik durum allak bullak olmuştur.Hükümet kurmak burjuva partilerine ateşten gömlek haline gelmiştir. Yurdumuz,emperyalizmin,yerli yabancı büyük sermayenin burgacında ezilmektedir.Işbirlikçi iktidar,halkımızın düşmanları sömürüyü,talanı sürdürebilmek için,NATO'ya,CENTO'ya milyonlar yatırırken,işsizlere iş sahası açmıyor. Güya işsizliğe çare olarak,işçileri bir ülkeden öbürüne sürüyor.Son olarak, 600 bin işçiyi kızgın Libya çöllerine yollayacağız diye,iftiharla yaygarayı bastılar.

BIZ KÖLE GIBI BIR ÜLKEDEN BIR ÜLKEYE SÜRÜLMEK DEGIL,YURDUMUZDA ÇALIŞMAK, INSAN GIBI YAŞAMAK ISTIYORUZ!

Sıkıyönetimsiz,demokratik bir ortamda seçimlerin yenilenmesini,yurdumuzu uçuruma sürükleyen işbirlikçi iktidarın çizmesinden kurtaracak,halktan yana bir hükümetin işbaşına gelmesini istiyoruz!

AVRUPA TÜRKIYELI TOPLUMCULAR FEDERASYONU'nun Batı Avrupa'da her türlü haksızlığa karşı yürüttüğü savaş,yurdumuzda bağımsızlık ve ileri demokrasi için verilen savaşın ayrılmaz bir parçasıdır.

ATTF'de birleşelim! Birlikte haklarımıza sahip çıkalım!

ATTF Yönetim Kurulu 7.1.1975

Yazışma adresi:1 Berlin 21,Turmstr.20

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

IŞSIZ KALAN IŞCILERIMIZ IÇIN ÖNEMLI BILGILER

Işsizlerin ve kısa süreli çalışanların sayısı hızla yükseliyor.Işçilerimizin büyük bir kısmı,kısa süreli çalışma,işsizlik parası ve yardımı, tazminat teklifleri konusunda yeterli bilgiye sahip değildir.Kanunların bize verdiği sınırlı olanaklardan sonuna kadar yararlanmak ve hakkımız olan paraları son kuruşuna kadar almak zorundayız.

Işsizlik Parası:En az 6 ay süreyle işsizlik sigortasını ödeyen her işçi, işsizlik parası almaya hak kazanır.Bu hakkı kazanan işçilerimiz bazan Yabancı Polisinin baskısından korkarak Arbaytsamtlara hemen başvurmamaktadır. Işten çıkarıldığımızda derhal Arbaytsamta kayıt olmalı ve işsizlik parası istemeliyiz.Ancak Arbaytsamta başvurma gününden itibaren işsizlik parası alabiliriz.

Işsizlik parası tutarı:Işsizlik parası tutarı,son net kazancın yüzde 62,5 ile yüzde 80'i arasındadır.Mesela haftada 350 DM brüt kazancı olan bir işçi eğer bekarsa 153 DM,evli ve çocuk sayısı 2 veya daha fazla ise,219 DM işsizlik parası alır.Görüldüğü gibi işsizlik parası,işçinin sosyal durumuna göre azalıp çoğalmaktadır.

Işsizlik parası alma süresi:Bu süre,işçinin son üç sene içinde işsizlik sigortasına nekadar süre para ödediğine bağlıdır.

Örnek:6 ay süreyle sigortaya para ödeyenler 78 işgünü
9 ay " " 120 "
12 ay " " 156 "
1,5 yıl " " 234 "
2 yıl " " 312 " süreyle işsizlik parası almak hakkına sahiptirler.

Işsizlik parası alma süresi içinde Yabancılar Polisi oturma izni vermeye mecburdur.Bunun için Arbaytsamtlardan bir belge almak yeterlidir.

Işsizlik Yardımı:Işsizlik yardımı iki farklı durumda ödenir.Işsizlik parası alma süresinin sınırını aşıp ta Arbaytsamtın hala bir işyeri göstermemiş ve işçinin kendisinin iş bulamadığı durumda veya işsizlik parası almak için öngörülen 6 aylık çalışma süresini henüz doldurmamış olduğu durumda.

Işsizlik yardımı tutarı:Işsizlik yardımı tutarı işsizlik parasından daha azdır.Bekar bir işçi için son net kazancın yüzde 52,5'i kadardır.Mesela haftada 350 DM brüt kazancı olan bekar bir işçi 128,40 DM alacaktır.Evli ve çocuklularda bu para,işsizlik parasında olduğu gibi biraz daha artmaktadır.

Kısa süreli çalışma:Firma,işyeri işçi temsilciliğinin onayından geçtikten sonra Arbaytsamta,kısa süreli çalışma uygulayacağını bildirir.Arbaytsamt, kısa süreli çalışma için öngörülen şartların var olduğu kanısına varırsa, firmaya kısa çalışma parası öder.Firma işçiye,kısa çalışma parasını,normal iş ücretine ekliyerek öder.Çalışılmayan iş saati başına işçi,net saat ücretinden daha az,fakat haftalık olarak hesaplanırsa,işsizlik parasından daha fazla para alır.Bekar bir işçi,ücretine göre,çalışılmayan iş saati başına en fazla 5,72 DM para alır.Eğer işçi evli ise,bu para eş ve çocukların her biri için 30 Pfennig yükselir.

Tazminat teklifleri:Bazı firmalar,işçilere,eğer kendileri işten çıkarsa tazminat vermeyi teklif ediyorlar.Bu durumda,bazı şartlar altında işsizlik parası belirli bir süre için alınamadığından çok dikkatli olmak gerekir.Hiçbir işçi,bulundukları yerdeki sendika şubelerine ve ATTF örgütlerine danışmadan önce firmayla böyle bir anlaşmaya girmemelidir.

Iş izinlerinin uzatılması:Federal Iş Kurumunun,13 Kasım 1974 tarihinde Arbaytsamtlara yolladığı yıldırım emriyle,yabancı işçilerin iş izinlerini uzatmama yetkisi tanımaktadır.Böyle bir durumla karşılaşan işçimiz,en kısa zamanda Arbaytsamtın itiraz bürosuna yazılı itiraz etmeli,derhal bölgesindeki sendika şubesine ve ATTF örgütüne danışmalıdır.Ancak Iş izini yönetmeliğinin 2.maddesine göre son beş yıl sürekli olarak çalışan işçilerimizin iş izinleri,iş piyasasının durumu ne olursa olsun,kayıtsız şartsız,hiçbir sınırlamada bulunulmadan uzatılmak zorundadır.Bu hakkımızı sonuna kadar kullanmalıyız.

TÜRKYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Thema der Diplomarbeit: Arbeitssicherheit in den Betrieben

Note 4 4 4 4 : B (Gut)

Fremdsprache: Englisch (bestanden)

5. Semester	Kreditstunden	Note

P.S.

Dieses Dok wurde auf Wunsch des St. einmalig ausgestellt.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

ATTF

FÖDERATION TÜRKISCHER SOZIALISTEN IN EUROPA

INFORMATIONSBULLETIN SONDERNUMMER

TÜRKEI 1971

Inhalt:

1. Protesterklärung 1
2. Liste der Verhafteten (unvollständig) 3
3. Machtübernahme der Genarele 5
4. Verfassungsänderungen, Legalisierung der Diktatur 7
5. Verbot der Arbeiterpartei 8
6. Terror-Urteile 10
7. Ausschaltung oppositioneller Parlementarier 11
8. Widersand der türkischen Demokraten 11
9. Stimmen gegen die Verfassungsänderung 12
10. Text der geplanten Änderungen (Auszug) 16
11. Die verbotenen Organisationen (unvollständig) 21
12. Mißhandlung der Verhafteten 22
13. Unterschriftenaktion 23

Herausgeber: A T T F (Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu)

Informationsburo: 806 Dachau, Postfach 1226

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

P R O T E S T E R K L A E R U N G

Mit tiefer Besorgnis verfolgen wir die Missachtung der Grundrechte, die Verhaftung von tausenden demokratisch und fortschrittlich gesinnten Bürgern, die Verbote von zahlreichen Zeitungen und Zeitschriften in der Türkei.

Das Vorgehen der Regierung gegen die gesamte demokratische Opposition, die Verhaftung von Persönlichkeiten und das Verbot von Organisationen, die in keiner Weise mit den Aktionen in Verbindung gebracht werden können, die zu bekaempfen man vorgibt, bekraeftigen unsere Befürchtung, dass das eigentliche Ziel die Abschaffung der demokratischen Rechte und Freiheiten und Errichtung einer Diktatur nach dem Beispiel der griechischen Obristen ist.

Die vom Ministerpraesident Erim angekündigten Verfassungsaenderungen wrden im Falle ihrer Verwirklichung die faktisch vollzogene Annulierung der Demokratie nachtraeglich legalisieren. Dadurch würden die Voraussetzungen dafür geschaffen werden, dass das Land auch ohne Kriegsrecht unter der Kontrolle der jetzigen Machthaber bleibt.

Durch das Verbot der Arbeiterpartei (TİP) soll eine der wichtigsten Zentren des Wiederstandes gegen die Diktatur ausgeschaltet werden.

Wir erklaeren uns solidarisch mit den türkischen Demokraten, die sich gegen eine Aenderung der Verfassung von 1961 ausgesprochen haben!

Wir verurteilen das Verbot der Arbeiterpartei!

WİR FORDERN :

Die Aufhebung des Kriegsrechts!

Die sofortige Freilassung der politischen Gefangenen!

Die Aufhebung der Terrorurteile!

Die Wiederherstellung der Freiheit der Presse, der Selbs verwaltung der Universitaeten, des Rundfunks und des Fernsehens!

Die Beendigung des Drucks auf die Gewerkschaften, die Freilassung ihrer Funktionaere!

Die Beseitigung der Militaerdiktatur und freie Wahlen unter entsprechenden Bedingungen ohne Unterdrückung und Terror und nach Vorbereitung eines demokratischen Wahlgesetzes!

NAME
.....
ADRESSE
.....
BERUF/ORGANISATION
.....

NAME
.....
ADRESSE
.....
BERUF/ORGANISATION
.....

BITTE SCHİCKEN SİE DİESE ERKLAERUNG MİT IHRER UNTERSCHRİFT AN:

ATTF-Informationsbulletin, 8060 Dachau, Postfach 1226

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

NAME .....

ADRESSE .....

BERUF/ORGANISATION .....

NAME .....

ADRESSE .....

BERUF/ORGANISATION .....

NAME .....

ADRESSE .....

BERUF/ORGANISATION .....

NAME .....

ADRESSE .....

BERUF/ORGANISATION .....

NAME .....

ADRESSE .....

BERUF/ORGANISATION .....

NAME .....

ADRESSE .....

BERUF/ORGANISATION .....

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

UNTER ANDEREN WURDEN FOLGENDE PERSONLICHKEITEN VERHAFTET :

Prof. Muammer Aksoy (Verfassungsrechtler)
Prof. Bahri Savci (Verfassungsrechtler)
Prof. Mümtaz Soysal (Verfassungsrechtler)
Prof. Tarık Zafer Tunaya (Verfassungsrechtler)
Prof. Cahit Talas
Prof. Bülent Nuri Esen
Prof. Ismet Sungurbey
Prof. Mustafa Kapancioglu
Prof. Yasar Gürbüz
Prof. Ugur Alacakaptan
Prof. Rauf Nasuhoglu
Prof. H. Nihat Sisli
Prof. Oguz Aksu
Prof. Sadun Aren (Vorstandsmitglied der TIP)
Dr. Behice Boran (Vorsitzende der TIP)
Sait Ciltas (Generalsekräter der TIP)
Saban Erik (Generalsekräter der TIP)
Adil Ozkol (Vorstandsmitglied der TIP)
Osman Sakalsız " " "
Yalcin Cirit " " "
Bekir Yenigün " " "
Turgut Kazan " " "
Hüseyin Ergün " " "
Cemal Kiral " " "
Güner Elicin " " "
Sabri Eryilmaz " " "
Süleyman Galioglu " " "
Yakup Erdem " " "
Dr. Nihat Sargın " " "
Doz. Burhan Cahit Ünal
Doz. Mahide Oruc
Doz. Ertem Tokmakcioglu
Doz. Mukbil Özyörük
Doz. Oguz Cakaloglu
Doz. Ahmet Selik
Doz. Cetin Özek
Doz. Ahmet Abdik
Doz. Ergin Günce

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Kemal Türkler (Vorsitzender des Gewerkschaftbundes DISK)
Kemal Sülker (Generalsekräter d. Gewerkschaftbundes DISK)
Sinasi Kaya (Gewerkschaftler)
Kemal Nebioglu (Gewerkschaftler)
Ilhan Selcuk (Journalist)
Cetin Altan " , früherer Abgeordneter der TIP)
Ilhami Soysal "
Oktay Kurtböke "
Altan Cymen " , Mitarbeiter der dpa)
Sadi Alkılic "
Fakir Baykurt (Lehrer, Schriftsteller, Vorsitzender der Lehrergewerkschaft TOS)
Yasar Kemal (Schriftsteller)
Samim Kocagöz "
Dogan Avcıoglu "
Turhan Selcuk (international bekannter Karikaturist)
Suat Sükrü Kundakci (Vorsitzender der Baugewerkschaft)
Assis. Ugur Mumcu
Assis. Erdogan Gücbilmez
Assis. Bülent Taner
Assis. Attila Elmaslı
Assis. Naif Türkten
Assis. Adil Kahya
Assis. Muammer Soysal
Assis. Oya Sencer
Assis. Oruc Bilgin
Assis. Dogu Perincek
Siar Yalcin (ehemaliger Staatsanwalt)
Kemal Burkay (Rechtsanwalt, frühe. Vorstandsmitglied d. TIP)
T.Z.Ekinci (früherer Abgeordneter der TIP)

Einige wurden wieder freigelassen,und einige erst freigelassen und dann wieder verhaftet.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

DIE SITUATION VOR DEM 12. MAERZ 1971

Seit Jahrzehnten bestimmt der Abgrund zwischen der grossen Masse der werktaetigen Bevölkerung und einer kleinen reichen Minderheit der Importeure, Unternehmer und Grossgrundbesitzer das politische Profil in der Türkei. Die Interessen dieser Minderheit sind mit denen westlicher Finanzkreise eng verflochten. So wird die Industrialisierung des Landes verhindert und die Unterentwicklung aufrechterhalten. Die Auslandsverschuldung waechst an. Die Last der Missstaende wird durch Abwertung, Lohnstopp, Steuerpolitik und steigende Preise auf die Arbeiter, Bauern, Lehrer, kleine Beamten und Kleingewerbetreibende abgewaelzt. Gegen die Verschlechterung ihrer Lebensbedingungen, gegen die militaerische und ökonomische Einmischung der USA, protestierten daher in den vergangenen Jahren Arbeiter, Bauern, Lehrer, Studenten, Professoren, Beamte und Kleingewerbetreibende und forderten mehr demokratische Rechte. Die korrupte Demirel-Regierung konnte diesen Forderungen nichts entgegensetzen als ihre speziell gedrillten Polizeieinheiten. Allein in letzter Zeit wurden über 20 Arbeiter und Studenten systematisch ermordet, Hunderte verhaftet und gefoltert. Doch war die Demirel-Regierung unfaehig, die wirtschaftliche Misere auch nur in einigen Punkten zu beseitigen, oder die demokratische Bewegung zu stoppen.

DAS MEMORANDUM DER GENERAELE: DIE FASCHISTISCHE MACHTÜBERNAHME

Am 12.3.71 zwangen die Spitzengeneraele, selbst Teilhaber grosser Aktiengesellschaften, die Regierung zum Rücktritt, setzten aber zunaechst eine Marionettenregierung ein. Diese widerum spielte die Macht beim Besuch des US-Aussenministers Rogers durch die Verhaengung des Kriegsrechts über das Land in die Haende der Generaele. Das Parlament wurde gezwungen, die von den rechten Generaelen diktierten Ausnahmegesetze zu billigen. Somit war die gleichzeitig einsetzende Hexenjagd auf die demokratischen Kraefte des Landes legalisiert.

Der seit Jahren dauernde Terror der Regierung und der von ihr organisierten Banden gegen die linke Opposition, insbesondere gegen die fortschrittliche Jugend, die Provokationen der Polizei, haben Teile der Studentenschaft zu terroristischen Aktionen verleitet. (Wie bereits erwaehnt, wurden

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI VAKFI

bis jetzt Dutzende von Studenten von Polizei oder von "Unbekannten" ermordet. In keinem Fall wurden die Taeter ermittelt oder vor Gericht gestellt.)

Diesen Umstand will die Erim-Regierung als einen Vorwand zur Abschaffung der Demokratie benützen. In Wahrheit richten sich die Verfolgungen und die Massenverhaftungen, die einen seit 40 Jahren nicht erlebten Ausmass erreichen, hauptsaechlich gegen Personen und Organisationen, die in keiner Weise mit Menschenentführungen oder Banküberfaellen in Verbindung gebracht werden können. Die Machthaber versuchen die Identifizierung aller fortschrittlicher Kraefte mit solchen Aktionen, um die Unterdrückung jeglicher demokratischer Opposition als Bekaempfung terroristischer Gruppen hinzustellen. Die Ereignisse nach der Entführung des israelischen Generalkonsuls in Istanbul verdeutlichen diese Taktik. Der SPIEGEL schrieb dazu am 31.5.71:

"Der Tod des Diplomaten lieferte der vom Militaer installierten Regierung in Ankara ein Alibi für Aufraeumen unter der Linken Opposition. Schon am Abend der Entführung verkündete der Starke Mann der Regierung, Vize-Premier Şadi Koçaş, ein Ex-Offizier (Und Leiter des Geheimdienstes - ATTF), er werde alle Personen festsetzen lassen, die "mit Herrn Elroms Verschwinden entweder direkt zu tun haben oder indirekt mitverantwortlich sind, weil sie durch provokatorische Ausserungen und Artikel unreife Jugendliche zu Gewaltakten angestachelt haben." Am selben Abend waren bereits 170 Türken verhaftet. Wenige Tage spaeter wuchs die Zahl der politischen Haeftlinge auf über tausend an.

Im Gefaegnis sitzen seither - unter vielen anderen:

- Der Verfassungsrechtsexperte Tarık Zafer Tunaya, der noch eine Woche zuvor von Regierungschef Erim empfangen und um seine Meinung zu geplanten Verfassungsaenderungen gebeten worden war.
- der international renommierte türkische Autor Yaşar Kemal, Verfasser von Romanen über die Unterdrückung der Bauern durch Grossgrundbesitzer."

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

VERFASSUNGSAENDERUNG - LEGALISIERUNG DER DIKTATUR

Bald wurde es jedem klar, warum sich unter den Verhafteten eine so grosse Anzahl von Verfassungsrechtlern befanden. Ministerpraesident Erim legte "seine Vorschlage" zur Verfassungsaenderung vor. Er erklaerte wörtlich: "Die Vorschlaege, die ich vorbereitet und den Vorsitzenden der Parteien unterbreitet habe, sind hinsichtlich der Grundsaetze endgültig, hinsichtlich der Formulierung und der Reihenfolge aber (!) nicht endgültig." (Cumhuriyet, 9.6.71) Am.22.7.71 erklaerte der Vize-Premier Koçaş vor dem Parlament, das Parlament werde "mit Konsequenzen zu rechnen haben" falls die vom Militaers geforderten Verfassungsaenderungen nicht gebilligt werden.

Die geplanten Aenderungen betreffen 41 (einundvierzig) Artikel der Verfassung von 1961 und laufen, wie die Beispiele weiter unten zeigen, auf eine Annulierung der Demokratie hinaus. Sie sollen vor Ablauf der Frist, in der das Kriegsrecht gültig ist, "beschlossen" sein. Welche Aenderungen sind beabsichtigt?

- Es werden die Grundrechte und Freiheiten eingeschraenkt, wenn es "der Schutz der Einheit des Staates mit seinem Territorium und seiner Nation, Wahrung der nationalen Sicherheit, der öffentlichen Ordnung, der allgemeinen Moral" erfordert. Mit diesen allgemeinen und beliebig dehnbaren Begriffen können die Grundrechte je nach Bedarf willkürlich aufgehoben werden. (Art. 11, 21, 22)
- Es soll die bisherige Bestimmung, nach der die Grundrechte und Freiheiten nur auf Grund eines richterlichen Urteils eingeschraenkt werden können, aufgehoben werden. In den Faellen, "in denen eine Verzögerung im Hinblick auf den Schutz der Einheit des Staates mit seinem Territorium und seiner Nation, Wahrung der nationalen Sicherheit und Ordnung nachteilig ist", ist der Eingriff einer "gesetzlich zu bestimmender Instanz" (nicht notwendigerweise ein Gericht) vorgesehen. (Art. 17, 22, 29)
- Es wird der Grundsatz, dass niemand seinem gesetzlichen Richter entzogen werden darf, gestrichen und die Möglichkeit des Einsatzes von Sondergerichten geschaffen. (Art. 32)
- Es wird die Bestimmung der Verfassung von 1961, die die

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Beschlagnahme von Druckereien, zugehörigen Anstalten und Druckmittel verbietet, gestrichen. Mit der Androhung der Beschlagnahme von Druckereien und Verlagen wird eine wirksame Selbstzensur eingeführt, da kein Verlag mehr irgend eine Veröffentlichung annehmen wird, in der die geringste oppositionelle Aeusserung enthalten ist. (Art. 25)

- Im Gegensatz zur Verfassung von 1961, in der das Koalitionsrecht allen Arbeitenden und Arbeitgebern zuerkannt ist, wird in der Neufassung dieses Recht auf Arbeiter und Arbeitgeber beschraenkt. Auf diese Weise sollen breite Massen von Lohnempfaengern, insbesondere im Dienstleistungssektor, aber auch Angestellte und Beamten des Rechts zur gewerkschaftlichen Organisierung beraubt werden. (Art. 46) Darüber hinaus eröffnet der generelle Klausel zum "Schutz der Einheit des Staates mit seinem Territorium und seiner Nation" den Weg zu willkürlichen Eingriffen.

- Die gesetzgeberische Gewalt, die allein dem Parlament zusteht, wird auf die Regierung ausgedehnt. Mit Hilfe von Verordnungen mit Gesetzeskraft erhaelt die Regierung die Möglichkeit (wie seinerzeit Hitler mit den Ermaechtigungsgesetzen), das Land ohne das Parlament zu regieren. (Art. 107 a)

- Die Selbstverwaltung der Rundfunk- und Fernsehanstalten und der Universitaeten werden aufgehoben und deren Verwandlung in lediglich ausführende Organe der Regierungspolitik wird gesichert. (Art. 120 und 121)

- Das Klagerecht beim Verfassungsgericht wird weitgehend eingeschraenkt. Man will sich auf diese Weise der Kontrolle des Verfassungsgerichts entziehen (Art. 149). Die Zustaendigkeit des obersten Revisionsgerichts, des obersten Verwaltungsgerichts werden eingeschraenkt.

- Das Recht der parlamentarischen Anfrage wird beschraenkt, seine Ausübung erschwert.

VERBOT DER ARBEITERPARTEI - FREIE HAND FÜR DIE DIKTATOREN

Eine der Hauptziele der faschistischen Generaele und ihrer Marionetten, der Erim-Regierung, ist die Ausschaltung der Arbeiterpartei der Türkei (TIP). Die Arbeiterpartei, die im Maerz dieses Jahres ihr zehnjaehriges Bestehen feierte, hat sich durch ihr konsequentes Eintreten für die Verwirk-

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ HAREKETİ ARŞİVİ

lichung der demokratischen Grundsaetze der Verfassung von 1961, für die Rechte der Arbeiter und der Bauern, für die Unabhaengigkeit und für den Sozialismus einen besonderen Platz in dem politischen Leben der Türkei errungen. Es ist der Arbeit dieser Partei zu verdanken, dass die breiten Arbeiter- und Bauernmassen der Türkei sich zu einer bewussten politischen und sozialen Kraft entwickelten. Der Einfluss der Arbeiterpartei reicht jedoch über diesen Kreis hinaus. Durch ihre Arbeit innerhalb und ausserhalb des Parlaments hat sie die Symphatien aller demokratischen und fortschrittlichen Bürger des Landes gewonnen.

Mit dem am 20.7.71 ausgesprochenem Verbot der Arbeiterpartei hoffen die Machthaber die wichtigste Kraft des Widerstandes gegen die Diktatur auszuschalten und die Organisierung der unzufriedenen Bevölkerungsmassen zur Widerherstellung der Demokratie zu verhindern. Das Verbot wurde mit "Gefaehrdung der nationalen Einheit" begründet. Die Arbeiterpartei soll "die Nation spalten" weil sie auch für die demokratischen Rechte der kurdischen Bürger unseres Landes eintritt.

Jahrzehntelang ist es die offizielle Ideologie der Regierungen gewesen, die Existenz des kurdischen Volkes überhaupt zu leugnen. Obwohl die Verfassung von 1961 jegliche Diskriminierung auf Grund rassischer, religiöser oder sprachlicher Unterschiede untersagt, wurden die kurdischen Bürger unseres Landes in der Wahrnehmung ihrer elementarsten Rechte gehindert. Die Gefahr eines angeblichen kurdischen Aufstandes war einer der Vorwaende, die die Militaers für die Verhaengung des Kriegsrechts benützten. Seitdem hat sich auch der Terror gegen das kurdische Volk verschaerft. Manche Befehlshaber gingen sogar so weit, den Gebrauch der kurdischen Sprache zu verbieten, was einer Redeverbot für Millionen unserer Bürger gleichkommt.

Angesichts dieser Situation hat die Arbeiterpartei den Kampf für die demokratischen Rechte des kurdischen Volkes zu einem untrennbaren Bestandteil des Kampfes gegen Unterdrückung und Faschismus erklaert. Das konsequente Eintreten der Arbeiterpartei für die demokratischen Rechte und Freiheiten konnten die Machthaber nicht dulden. Die Tatsache, dass es der TIP gelungen ist, immer grösseren Kreisen der Bevölkerung konkrete Wege für die Lösung ihrer Probleme zu zeigen macht sie

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

in den Augen der faschistischen Generaele besonders gefaehrlich. Da die demokratischen Gerichte bis heute die Anschuldigungen gegen sie stets zurückgewiesen haben, wollen die Machthaber nun die Führer der Arbeiterpartei mit Hilfe der Sondergerichte des Kriegsrechts aburteilen lassen. Es sind bereits über 300 ihrer Mitglieder und fast alle ihrer leitenden Funktionaere verhaftet worden. Viele von ihnen befinden sich seit Monaten in Haft, obwohl man ihnen bis heute nicht einmal den Grund ihrer Verhaftung genannt hat.

ART. 89 DES ANTI-DEMOKRATISCHEN PARTEIENGESETZES:
"Politische Parteien dürfen nicht behaupten, dass es auf dem Territorium der Türkischen Republik Minderheiten existieren, die auf nationale, religiöse, kulturelle oder sprachliche Unterschiede beruhen.

Politische Parteien dürfen nicht das Ziel verfolgen, auf dem Wege der Erhaltung, Förderung oder Verbreiterung anderer Sprachen oder Kulturen als die türkische Sprache und Kultur die Einheit der Nation zu schaedigen."

(Auf Grund dieses offensichtlich anti-demokratischen Paragraphen wurde die Arbeiterpartei verboten.)

TERROR-URTEILE:

Nach der grossen Verhaftungswelle folgen jetzt die Terror-Urteile, mit denen jeder, der einer oppositionellen Einstelllung verdaechtigt wird, mundtot gemacht werden soll. Die geringste Kritik an der Regierung genügt, um wegen "zersetzender und aufwieglerischer Taetigkeit" verurteilt zu werden. Wo auch solche "Verbrechen" nicht nachzuweisen sind, wird die Vergangenheit des Betreffenden überprüft: Der Fall von Çetin Altan und Yaşar Kemal ist für diese Methode exemplarisch:

1.) Çetin Altan, ein sehr bekannter und populaerer linker Kommentator und früherer Abgeordneter der Arbeiterpartei, wurde wegen einem Zeitungsartikel verhaftet und vors Gericht gestellt. Als es sich jedoch herausstellte, dass man ihn wegen des besagten Artikels nicht verurteilen kann, besann man sich plötzlich, dass er 1967 in einer Rede des Staatspraesidenten beleidigt hatte. Auf Grund dieser "Beleidigung" wurde er zu einem Jahr Gefaegnis verurteilt.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

2.) Aehnlich erging es dem international bekannten Autor Yaşar Kemal (einige seiner Bücher wurden in 29 Sprachen übersetzt, so z.B. Memed mein Falke, ein Buch, in dem er die Lage der anatolichhen Bauern schildert.). Man verurteilte ihn wegen der Übersetzung eines Buches (Handbuch des Marxismus von Emile Burns) zu 18 Monaten Gefaegnis und vier Monate Verbannung.

3.) Ein anderer ebenso bekannter Journalist, İlhan Selçuk und der verantwortliche Redakteur der links-liberalen Zeitung Cumhuriyet, in der Selçuk schreibt, wurden wegen einem Zeitungsartikel zu einem Jahr Gefaegnis und vier Monaten Verbannung verurteilt.

In Ankara wird 23 Studenten wegen Entführung von vier amerikanischen Soldaten Anfang 1971 der Prozess gemacht. Der Staatsanwalt verlangte für 21 von ihnen die Todesstrafe. Es muss befürchtet werden, dass das Regime durch Verhaengung von zahlreichen Todesstrafen die Einschüchterung des demokratischen Widerstandes versuchen wird. Es muss versucht werden, mit internationalen Protesten die Vollstrekkung der Terror-Urteile zu verhindern.

AUSSCHALTUNG OPPOSITIONELLER PARLAMENTARIER

Das Parlament wird zur Wahrung eines Anscheins der Demokratie noch geduldet, doch von einer freien Meinungsbildung oder Entscheidung kann keine Rede sein. Hohe Offiziere verfolgen die Verhandlungen. Abgeordnete, die den Drohungen nicht weichen wollen, werden ausgeschaltet: So wurde bereits die Immunitaet von einem Senator aufgehoben. Weitere Abgeordnete sollen folgen.

Auf Wunsch des Ministerpraesidenten sollen die Teilwahlen zum Senat, die im Herbst faellig waeren, auf unbestimmte Zeit verschoben werden. Nach Zeitungsberichten erklaerte der Regierungssprecher und Vize-Premier Koçaş: "Diejenigen, deren Mandatszeit abgelaufen ist, können nach Hause gehen.

WIDERSTAND DER DEMOKRATISCHEN KRAEFTE IN DER TÜRKEI :

Die Massenverhaftungen und der Terror haben den Widerstand der demokratischen und fortschrittlichen Kraefte unseres Volkes nicht brechen können. Die demokratisch gesinnten Journalisten, Professoren, Gewerkschaftler, Lehrer und Partei-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

en liessen sich durch Militaergerichte und Folterungen nicht einschüchtern. Ein gemeinsames Vorgehen aller verfassungstreuen Organisationen und Persönlichkeiten zeichnet sich ab. Die Verhinderung der Liquidation der liberalen Verfassung von 1961 bildet das Hauptziel dieser Bewegung.

Eine grosse Anzahl von Organisationen und bekannten Persönlichkeiten haben sich für die Verfassung von 1961 ausgesprochen und haben auf den anti-demokratischen Charakter der geplanten Aenderungen hingewiesen. Die beiden Gewerkschaftsbunde DISK und Türk-İş, die zusammen über 1,5 Millionen Mitglieder haben, erklaerten, dass sie gegen die Verfassungsaenderungen sind. Im folgenden geben wir eine Auswahl von diesen Stellungnahmen, soweit sie uns bekannt geworden sind.

Darüber hinaus haben die Gewerkschaften zu zahlreichen Streiks aufgerufen, die jedoch alle von der Regierung verboten worden sind. In Istanbul hat die Belegschaft einer Kraftfahrzeug-Montage Fabrik vor den Toren der Unternehmung gegen die Betriebsleitung protestiert, die unter Ausnützung des Ausnahmezustandes seit zwei Monaten keine Löhne mehr bezahlt hat.

STIMMEN GEGEN DIE AENDERUNG DER VERFASSUNG VON 1961 :

- Bülent Ecevit, früherer General Sekretaer der Republikanischen Volkspartei (nach dem Ultimatum der Generaele aus Protest zurückgetreten) erklaerte: "Mein bisheriger Eindruck ist, dass man mit diesen Vorschlaegen die Substanz der Verfassung aendern und die Freiheiten weitgehend einschraenken will." (Cumhuriyet, 9.6.71) "Es ist unmöglich, viele der Aenderungen mit der Demokratie zu vereinbaren." (Akşam,9.6.71) "Es ist die Aufgabe unserer Partei, diese Aenderungsvorschlaege geschlossen zurückzuweisen. Durch gemeinsames Handeln können wir die Aenderung der Verfassung verhindern." (In seiner Rede vor der Parlamentsfraktion seiner Partei)
- Erklaerung von Halil Tunç, Vorsitzender von Türk-İş, des grössten Gewerkschaftsbundes der Türkei: "Die Regierung hat erklaert, dass die anarchistischen Aktionen nur durch eine Aenderung der Verfassung eingedaemmt werden könnten, und sie behauptet das immer noch. Jedoch kann die Anarchie nicht durch eine Verfassungsaenderung sondern durch die vollstaendige Anwendung der bestehenden Gesetze, und falls diese nicht

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ausreichen, durch Verabschiedung neuer Gesetze, bekaempft werden." (Akşam, 16.6.71)

o Die Erklaerung des Verfassungsgerichts: Das Verfassungsgericht entsprach in ihrem Urteil von 7.6.71 einer Klage der Arbeiterpartei (TIP) und erklaerte eine früher beschlossene Verfassungsaenderung für ungültig. Dabei befanden die Richter unter Hinweis auf den Unabaenderlichkeitsgrundsatz im Art. 9 der Verfassung, dass das Verfassungsgericht auch Verfassungsaenderungen hinsichtlich ihrer Gültigkeit zu untersuchen befugt ist. In diesem Urteil heisst es wörtlich: "Mit anderen Worten, der Unabaenderlichkeitsgrundsatz im Art. 9 der Verfassung betrifft nicht das Wort "Republik" sondern das republikanische Regime. Daher ist es offensichtlich, dass das Vorschlagen oder Annehmen von Verfassungsaenderungen, die das Wort "Republik" unangetastet lassen, jedoch die kennzeichnenden Merkmale dieses Begriffs teilweise oder gaenzlich aendern oder aufheben und auf diese Weise ein Regime begründen, das mit den Grundsaetzen der Verfassung von 1961 nicht vereinbar ist, verfassungswidrig ist, sodass jede Diskussion darüber unnötig ist."

o Der Vorstand der Republikanischen Volkspartei erklaerte, "dass es nicht richtig ist, die Verfassung als Ursache der sehr bedauerlichen Ereignisse, die die Türkei in eine anarchistische Krise gestürzt haben, zu zeigen." (Cumhuriyet, 20.6.71)

o Erklaerung des Bezirksvorstandes Istanbul der Journalisten Gewerkschaft der Türkei: "1. Zu den Faellen, in denen die Verfassung von 1961 eine Einschraenkung der Pressefreiheit zulaesst, wird jetzt auch "Schutz der öffentlichen Ordnung, der nationalen Sicherheit und der allgemeinen Moral" hinzugefügt. Diese Zusaetze sind im höchsten Grade unbestimmt und elastisch. Sie können von Regierungen in jede beliebige Richtung gedehnt werden. Selbst wenn die Urheber der Aenderungen es nicht beabsichtigen, können diese Bestimmungen in den Haenden spaeterer Regierungen wie das Schwert von Damokles gegen die Pressefreiheit gerichtet werden und die Verabschiedung von Gesetzen ermöglichen, die die Pressefreiheit aufheben.
2. Der Einzug von Zeitungen, der früher nur durch ein richterliches Urteil möglich war, soll jetzt in "dringenden

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Fällen" durch eine "zustandige Instanz" vorgenommen werden. In der Vergangenheit bestand die größte Garantie für die Pressefreiheit darin,daß diese für die Presse lebenswichtigen Entscheidungen nur durch einen Richter getroffen werden konnten. Daher ist es für die Sicherheit der Pressefreiheit unerlässlich, daß auch in dringenden Fällen diese Entscheidung den Richtern vorbehalten bleibt.

3. Zu den Fällen, in denen die Verfassung einen Verbot von Zeitungen und anderen Publikationen zulässt, sollen jetzt "Veröffentlichungen gegen die nationale Sicherheit, öffentliche Ordnungund allgemeine Moral" hinzugefügt werden. Jede Kritik, die der Regierung mißfällt, kann in diese unbestimmten Begriffe gepresst werden. Auf diese Weise wird es möglich, Zeitungen aus nichtigen Anlässen zu verbieten.

4. Inder Verfassung von 1961 wird ausdrücklich erklart, daß Verlage, Druckereien und andere Publikationsmittel selbst mit der Begründung, daß sie als Tatwerkzeue gebraucht wurden, nicht beschlagnahmt oder am Betrieb gehindert werden dürfen. Durch die geplanten Änderungen wird diese Bestimmung in ihr Gegenteil umgekehrt, in den "Fällen der gesetzlichen Verantwortung des Eigentümers die Konfiskation der Druckereien und anderer Publikationsmittel" vorgesehen wird. Die Verwirklichung dieser Änderung würde die Aufhebung jeder Art von Pressefreiheit, der Freiheit von Meinungsäuserung, bedeuten, da die Druckereien selbst bei geringstem Verdacht einer fortschrittlichen Äuserung die Annahme von Büchern oder Zeitungen verweigern würden.

Die Zukunft tausender von körperlich und geistig Schaffenden in der Presse ist von den Änderungsvorschlagen betroffen." (Aksam, 15.6.71)

o Der Senat der Universität von Istanbul hat sich mit einem Beschluß am 17.6.71 gegen die Aufhebung des Selbstverwaltungsrechts der Universitaten gewandt. (Dieses Recht ist in Art. 120 der Verfassung verankert, der jetzt geandert werden soll.) (Aksam, 18.6.1971)

o Journalisten Gewerkschaft der Türkei, Hauptvorstand :
In einer Erklarung vom 16.6.71 wurde festgestellt, daß durch die Änderung des Art. 22 der Verfassung (Pressefreiheit) die Freiheit der Presse an ihren Wurzeln verletzt wird und die

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Konfiskation von Zeitungen und Presse und Verlagsmitteln einen Schritt rückwärts bedeuten. (Aksam, 17.6.1971)

o Erklarung des Exekutivausschußes der Lehrergewerkschaft (TÖS):

In dieser Erklarung sprach sich sich der Exekutivausschuß gegen die Schließung der Beamtengewerkschaften und gegen die Änderung der Verfassung aus. Es wurde weiterhin festgestellt, daß gegenwartig 71 Bezirksorganisationen der Gewerkschaft, die insgesamt 10 000 Mitglieder umfassen, ihre Arbeit einstellen mußten, daß über 300 Mitglieder der Gewrekschaft verhaftet und in Polizeirevieren gefoltert wurden, daß der Vorsitzende der Gewerkschaft, der renommierte Lehrer und Schriftsteller Fakir Baykurt (seine Bücher wurden in mehrere Sprachen übersetzt, so z.B. Rache der Schlangen), immer noch festgehalten wird. (Aksam, 17.6.1971)

o Gewerkschaft der Fernsehangestellten (Exekutivausschuß) wies am 19.6.1971 darauf hin, daß die Änderungsvorschläge für die Verfassung die Türkei rechtlich hinter 1960 zurückversetzen würden. Weiterhin wurde festgestellt, daß "eine andere Bedeutung der gemachten Vorschläge darin liegt, daß das Land in eine in politischer und sozialer Hinsicht der zeitgenössichen Entwicklung entgegengesetzte Richtung gedrangt und zu einer rückschrittlichen Verfassungsordnung gezwungen wird. Die Einschränkung der Grundrechte und Freiheiten mit sehr vagen Begründungen, die Einschränkung der Pressefreiheit, die Aufhebung des Koalitionsrechts für Beamte und Angestellte, die Einschrankung der gerichtlichen Kontrolle über Exekutivorgane, die Abschaffung der Selbstverwaltung der Universitaten und der Rundfunk- und Fernsehanstalten, das alles sind Maßnahmen, die nicht mit der Begründung, die verfassungsmaßige Ordnung zu schützen, vereinbart werden können." (Cumhuriyet, 20.6.1971)

o Der Verband der Architekten und der Ingenieure der Türkei wies am 15.6.1971 darauf hin, daß die Änderungsvorschläge der Verfassung in einem Augenblick gebracht werden, in dem die meisten der Wissenschaftler, die die Verfassung von 1961 vorbereitet hatten, verhaftet sind. (Aksam, 18.6.71)

Neben diesen Organisationen und Persönlichkeiten haben sich auch der Gewerkschaftsbund DISK, Kimya-Is (Gewerkschaft der Chemiearbeiter), Berufsverband der Vermessungsingenieure,

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI VAKFI

die Rechtsanwaltskammern und eine Reihe von Proffesoren gegen eine Verfassungsänderung ausgesprochen.

EINIGE BEISPIELE ZU DEN GEPLANTEN ÄNDERUNGEN (WIR GEBEN DIE WICHTIGSTEN ARTIKELN IN IHREN ALTEN UND GEPLANTEN FORMEN WIEDER) :

Art. 11 (Wesensgehalt der Grundrechte) Urspsüngliche Form:

Die Grundrechte und Freiheiten können nur durch Gesetz,dem Buchstaben und dem Geist der Verfassung entsprechend, eingeschränkt werden.

Das Gesetz kann selbst mit Begründungen wie der Schutz des Allgemeinwohls, der allgemeinen Moral, Wahrung der öffentlichen Ordnung, der sozialen Gerechtigkeit und der nationalen Sicherheit, den Wesensgehalt eines Rechtes und einerF Freiheit nicht antasten.

Neue Form:

Die Grundrechte und Freiheiten können zum Schutze der Einheit des Staates mit seinem Territorium und seiner Nation, der Republik, zur Wahrung der nationalen Sicherheit, der öffentlichen Ordnung, der allgemeinen Moral oder der Volksgesundheit und mit den besonderen Gründen, die in den anderen Artikeln dieser Verfassung vorgesehen sind, und nur durch Gesetz eingeschränkt werden.

Das Gesetz kann den Wesensgehalt der Grundrechte und Freiheiten nicht antasten.

Neuer Artikel über die Grundrechte:

Von den Rechten und Freiheiten in dieser Verfassung darf nicht in der Art und Weise Gebrauch gemacht werden, die zum Sprachen-, Rassen-, KLASSEN-, (Hervorhebung von uns- ATTF) Religions- oder Sektenkampf führen, oder den Grundsatz, daß der türkische Staat mit seinem Territorium und seiner Nation, eine Einheit bildet , beeinträchtigen könnte. Keine dieser Recte und Freiheiten kann im Sinne der Beseitigung der Menschenrechte und des Umsturzes oder der Beeinträchtigung der darauf beruhenden demokratischen und laizistischen Republik ausgelegt werden.

Die Bestrafung der Zuwiderhandlungen wird durch Gesetz geregelt.

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Art. 14 (Unverletzlichkeit der Person) Ursprüngliche Form:

Jeder hat das Recht auf Leben, und auf freie Enfaltung seiner Persönlichkeit in materieller und geistiger Hinsicht, sowie auf persönliche Freiheiten.

Die Unverletzlichkeit und Freiheit der Person kann nur in den durch Gesetz ausdrücklich bestimmten Fallen, mit ordnungsgemasem richterlichem Urteil eingeschrankt werden. Es dürfen keine Strafen bestimmt werden, die mit der Würde des Menschen unvereinbar sind.

Neue Form: Der zweite Absatz wird wie folgt geandert:

Die Unverletzlichkeit und Freiheit der Person kann nur in den durch Gesetz ausdrücklich bestimmten Fällen eingeschränkt werden. Niemand darf gepeinigt oder gefoltert werden. Es dürfen keine Strafen bestimmt werden, die mit der Würde des Menschen unvereinbar sind.

Kommentar: Damit wird es möglich, die persönliche Freiheit auch <u>ohne</u> Gerichtsurteil einzuschränken.

Art. 17 (Informationsfreiheit) Ursprüngliche Fassung:

Jeder hat das Recht auf freien Austausch von Informationen. Das Post-, Brief- und Fernmeldegeheimnis wird gurundsatzlich gewahrt. Das Post-, Brief-, und Fernmeldegeheimnis kann nur in den durch Gesetz ausdrücklich bestimmten Fällen, mit ordnungsgemasem richterlichem Urteil eingeschränkt werden.

Neue Form:

Jeder hat das Recht auf freien Austausch von Informationen. Das Brief-, Post- und Fernmeldegeheimnis wird gurundsatzlich gewahrt. Nur in den durch Gesetz ausdrücklich bestimmten Fällen, mit ordnungsgemasem richterlichem Urteil und in den Fällen, in denen eine Verzögerung im Hinblick auf den Schutz der Einheit des Staates mit seinem Territorium und seiner Nation und zur Wahrung der nationalen Sicherheit und Ordnung nachteilig ist, kann auf Anordnung der gesetzlich bestimmten Instanz eingegriffen werden.

Kommentar: Auch hier wird die Einschränkung dieser Freiheit <u>ohne</u> gerichtliches Urteil ermöglicht.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Art. 21 (Freiheit der Wissenschaft und Kunst) Urspr. Form:

Jeder hat das Recht, Wissenschaften und Kunst frei zu erlernen, zu lehren, zu verbreitern, sich darüber zu äußern und auf diesen Gebieten zu forschen. Erziehung und Bildung sind unter der Aufsicht und Kontrolle des Staates frei. Die Grundsätze des Priwatschulwesens werden entsprechend dem in den öffentlichen Schulen erstrebten Niveau durch das Gesetz bestimmt. Es dürfen keine Bildungsstätten gegründet werden, die dem zeitgenössischen Wissenschafts- und Bildungsverständnis widersprechen.

Neue Form:

Jeder hat das Recht Wissenschaften und Kunst frei zu erlernen, zu lehren, zu verbreitern, und sich darüber zu äußern und auf diesen Gebieten zu forschen. Erziehung und Bildung sind unter der Aufsicht und Kontrolle des Staates frei. Diese Freiheit kann nur in den im Art. 11 erwähnten Fällen und durch Gesetz eingeschränkt werden.

Art. 22 (Pressefreiheit) Ursprüngliche Form:

Die Presse ist frei. Eine Zensur findet nicht statt. Der Staat trifft die notwendigen Vorkehrungen, die die Pressefreiheit und das Brief-, Post-, und Fernmeldegeheimnis gewährleisten. Die Freiheit der Presse und des Nachrichtenaustausches können nur zur Wahrung der nationalen Sicherheit und der allgemeinen Moral, zur Verhinderung der Übergriffe in die Würde, Ehre und Rechte der Personen, der Anstiftung zu Straftaten und zur Gewährleistung einer zielgemäßen Rechtssprechung, durch Gesetz eingeschränkt werden.

Berichtserstattung darf nicht verboten werden. Dieses Recht kann nur zur Gewährleistung einer zielgemäßen Rechtssprechung durch richterliches Urteil im Rahmen der Gesetze eingeschränkt werden.

Die in der Türkei herausgegebenen Zeitungen und Zeitungen und Zeitschriften können nur durch richterliches Urteil, in den Fällen, in denen das Gesetz diese Maßnahme vorsieht, beschlagnahmt werden.

Die in der Türkei herausgegebenen Zeitungen und Zeitschriften können nur auf Grund einer Verurteilung wegen den im Art. 57 aufgezählten Vergehen verboten werden.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Neue Form:

Die Presse ist frei. Eine Zensur findet nicht statt. Der Staat trifft die notwendigen Vorkehrungen, die die Pressefreiheit und das Brief, Post- und Fernmeldegeheimnis gewährleisten. Die Freiheit der Presse und des Nachrichtenaustausches können nur zum Schutze der Einheit des Staates mit seinem Territorium und seiner Nation und zur Wahrung der öffentlichen Ordnung, der nationalen Sicherheit und der allgemeinen Moral und zur Verhinderung der Übergriffe in die Würde, Ehre und Rechte der Personen, der Anstiftung zur Straftaten und zur Gewährleistung einer zielgemäßen Rechtssprrechung durch Gesetz eingeschränkt werden.

Berichtserstattung darf nicht verboten werden. Dieses Recht kann nur zur Gewährleistung einer zielgemäßen Rechtssprechung durch richterliches Urteil im Rahmen der Gesetze eingeschränkt werden.

Die in der Türkei herausgegebenen Zeitungen können durch richterliches Urteil, in den Fallen, in denen das Gesetz diese Maßnahme vorsieht, und wenn eine Verzögerung im Hinblick auf den Schutz der Einheit des Staates mit seinem Territorium und seiner Nation, Wahrung der nationalen Sicherheit und Ordnung, der allgemeinen Moral, nachteilig ist, auf Anordnung der gesetzlich bestimmten Istanz, beschlagnahmt werden.

Die in der Türkei herausgegebenen Zeitngen und Zeitschriften können auf Grund von Veröffentlichungen, die der nationalen Sicherheit, deröffentlichen Ordnung, der allgemeinen Moral, dem Grundsatz der demokratischen und laizistischen Republik und Einheit des Staates mit seinem Territorium und seiner Nation, zuwiederlaufen, verboten werden.

Art. 25 (Schutz der Pressemittel) Ursprüngliche Form:

Druckereien und zugehörige Anstalten und Druckmittel dürfen, selbst mit der Begründung, daß sie als Tatwerkzeug gebraucht worden sind nicht besetzt, oder beschlagnahmt oder am Betrieb gehinder werden.

Neue Form:

Druckereien und zugehörige Anstalten und Druckmittel dürfen, nur im Falle der strafrechtlicher Verantwortung der Eigentümer besetzt,beschlagnahmt oder am Betrieb gehindert werden.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Kommentar: Damit wird eine sehr wirksame indirekte Zensur eingeführt. Da es möglich ist, selbst durch eine relativ kurze Stillegung der Betriebe die Druckereien zum Konkurs zu zwingen, werden diese keine oppositionellen Schriften mehr zu drucken wagen.

Art. 29 (Recht auf Gründung von Vereinen) Ursprüngliche Form:

Jeder hat das Recht, ohne vorherige Genehmigung Vereine zu bilden. Dieses Recht kann zum Schutze der Einheit des Staates mit seinem Territorium und seiner Nation und zur Wahrung der nationalen Sicherheit, der öffentlichen Ordnung, der allgemeinen Moral, durch Gesetz eingeschränkt werden. Niemand kann zum Beitritt zu einem Verein gezwungen werden. Vereine können in den durch Gesetz bestimmten Fällen durch Gerichtsurteil und in den fällen, in denen eine Verzögerung im Hinblick auf den Schutz der Einheit des Staates mit seinem Territorium und seiner Nation und Wahrung der nationalen Sicherheit, der öffentlichen Ordnung oder der allgemeinen Moral nachteilig ist, durch Anordnung einer gesetzlich bestimmten Instanz verboten werden.

Kommentar: Neben der sehr weitgehenden Einschränkung dieses Rechts durch äußerst vage und dehnbare Begriffe wird noch die Gründung von Vereinen an eine vorherige Genehmigung gebunden. Außerdem können die Vereine auch ohne Gerichtsurteil verboten werden. Damit ist dieses Recht praktisch aufgehoben.

Art. 32 (Grundsatz des gesetzlichen Richters) Urspr. Form:

Niemand darf vor eine andere Instanz als seinen gesetzlichen Richter gestellt werden. Es dürfen keine außerordentlichen Instanzen mit rechtssprechender Gewalt mit der Folge gegründet werden, daß eine Person vor eine andere Instanz als seinen gesetzlichen Richter gestellt wird.

Neue Form:

Niemand kann vor ein anderes Gericht, als das durch Gesetz bestimmtes, gestellt werden.

Kommentar: Damit wird es ermöglicht, beliebig außerordentliche Gerichte einzusetzen, wenn die Urteile der ordentlichen Gerichte der Regierung mißfallen. Insbesondere in Verbindung mit der Änderung des Art. 107 (siehe unten) bedeute dies, daß die Regierung die Rechtssprechung an sich gerissen hat.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Zusatz zu Art. 46 (Koalitionsrecht):

Dieses Recht kann zum Schutze der Einheit des Staates mit seinem Territorium und seiner Nation und zur Wahrung der nationalen Sicherheit, der öffentlichen Ordnung und der allgemeinen Moral und durch Gesetz eingeschrankt werden.

Zusatz zu Art. 107 (Verordnungsrecht der Regierung)

Durch Gesetz kann das Abgeordnetenhaus die Regierung ermachtigen, Verordnungen mit Gesetzeskraft zu erlassen. In dem Ermächtigungsgesetz müssen Zweck, Ausmaß und Dauer der Ermächtigung bestimmt werden. In der Verordnung mu: die Rechtsgrundlage angegeben sein. Diese Verordnungen treten am TTage ihrer Bekanntgabe im Gesetesblatt in Kraft. Jedoch kann in der Verordnung selbst ein spaterer Termin für das Inkrafttreten bestimmt werden. Die Verordnungen werden innerhalb der in dem betreffenden Gesetz vorgesehenen Frist zur Bestätigung bei dem Präsidium des Abgeordnetenhauses eingereicht.

Die Regierung kann in Fällen außerordentlicher Notwendigkeit und in den Fällen, in denen eine Verzögerung schwerwiegende Nachteile nach sich zieht, AUCH OHNE EINE GESETZLICHE ERMÄCHTIGUNG (Hervorhebung von uns - ATTF) Verordnungen mit Gesetzeskraft erlassen. Jedoch müssen diese Verordnungen innerhalb von drei Tagen dem Abgeordnetenhaus zur bestätigung vorgelegt werden.

Falls das Parlement nicht tagt muß sofort eine Tagung einberufen werden.

Kommentar: Damit wird die gesetzgeberische Gewalt, die allein dem Parlement zusteht, auf die Regierung ausgedehnt und die parlementarische Demokratie abgeschafft.

DIE WICHTIGSTEN DER ORGANISATIONEN DIE BIS JETZT VERBOTEN WURDEN:

Die Arbeiterpartei der Türkei (TIP)
Gewerkschaft der Volksschullehrer (ILK-SEN)
Assistenten-Gewerkschaft
Türkische Juristische Geselschaft
Föderation Sozialdemokratischer Vereine (der Republikanischen Volkspartei nahestehend)
Revolutionäre Jugend Föderation (DEV-GENC)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Föderation der Vereine zur Bekämpfung der Arbeitlosigkeit und der Preissteigerungen
Nationale Jugend Organisation der Türkei (TMGT)
Sozalistische Jugend-Organisation (SGÖ der TIP nahestehend)
Kulturvereine des Ostens

DIE VERHAFTETEN WERDEN MISSHANDELT UND GEFOLTERT

Die Verhafteten werden der berüchtigen Bastonade unterzogen. Trotz den Dementis der Erim-Regierung und der Zensur sind bis jetzt eine Reihe von Fällen bekanntgeworden. Die Senatorin der Arbeiterpartei, Fatma Hikmet Ismen, hat am 8.6.71 dem Senat eine Liste der Mißhandlungsfälle übergeben und die Einleitung eines eines Untersuchungsverfahrens gefordert.

Wir geben hier eine Abschrift dieser Liste, da die Erim-Regierung gegenwartig versucht, durch "vorbereitete" Besuche von auslandischen Journalisten in den Gefangenenlagern einen Eindruck humanitärer Haltung zu erwecken. Die Unterlagen bezüglich der hier genannten Fälle können bei der Senatorin Ismen selbst, eingesehen werden.

1) Frau Kazime Beygirci (von den festgenommenen) wurde trotz ihrer Schwangerschaft und ihrem Asthma-Leiden mit ständigen schweren Anfällen und trotz Bitten von Seiten der Mitgefangenen ohne ärzliche Behandlung gelassen.

2) Der Vorsitzende des Studentenvereins der Fakultat für politische Wissenschaften in Ankara (entspricht dem AStA) wurde von der Geheimpolizei (MIT) 6 Tage lang verhört. Man hat versucht, ihn zu falschen Aussagen gegen den Dekan seiner Fakultat, Prof. Mümtaz Soysal (ebenfalls verhaftet) zu zwingen.

3) Der Hauptvorstandsmitglied der TIP, Fraktionsvorsitzender im Stadtrat von Istanbul, Aziz Erkmen, wurde am 23.5.71 im Polizeirevier von Eyüp/Istanbul zusammen mit anderen Personen geschlagen und beleidigt.

4) Am 20.5.71 wurde Adnan Celayir in Bakirköy/Istanbul, zusammen mit anderen Personen geschlagen.

5) Am 24.5.71 wurden in Istanbul 15-20 Personen wegen Besitzes verbotener Bücher auf verschiedene Weise beleidigt, die Füße des Studenten Erim Süerkan wurden zerfetzt (durch Bastonade)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

6) Am 24.5.71 wurden der Student Suphi Nuri Ileri und die in den Betrieben von Abidin Nesimi, Petrix und Türk Demir-Döküm verhafteten Arbeiter brutal geschlagen.
7) Der international bekannte Karikaturist Turhan Selcuk wurde am 20.5.71 in der Kaserne der Sonderpolizei brutal geschlagen sodaß er zusammenbrach.
Es sind noch zahlreiche Fälle bekannt, wo die Verhafteten mißhandelt wurden.

U N T E R S C H R I F T E N A K T I O N :

Die Errichtung einer faschistischen Diktatur in der Türkei bedeutet einen Rückschlag für alle demokratischen Krafte in Europa. Die fortschreitende ökonomische und politische Verflechtung im Rahmen der EWG gibt der politischen Entwicklung in der Türkei einen wachsenden Stellenwert. Es kann den Demokraten in Eurapa nicht gleichgültig sein, ob die erneute Knebelung der Presse die Zerschlagung der Gewerkschaften geduldet wird oder nicht.

Die Solidarität der demokratisch gesinnten Öffentlichkeit im Ausland würde den verfassungstreuen Kräften in der Türkei den Rücken starken und deren Widerstandswillen steigern. Es muß den faschistischen Generälen gezeigt werden, daß der Terror nicht widerspruchslos hingenommen wird. Gerade auf Grund der engen Verbindungen zwischen der Türkei und der Bundesrepublik sind die Machthaber in Ankara in dieser hinsicht empfindlich.

Als einen ersten Schrift rufen wir zu einer Unterschriftenaktion auf. Da die Militars die geplanten Verfassungsänderungen möglichst bald verwirklicht haben wollen, kommt es jetzt darauf an, eine breite Protestwelle zu entfachen.

Neben der Unterschriftenaktion können durch Telegramme an das Abgeordnetenhaus in Ankara sowie an die Gewerkschaften, durch öffentliche Veranstaltungen zur Information der Bevölkerung und durch Zeitungsartikel über die Diktatur ein wichtiger Beitrag geleistet werden. Die ATTF ist bereit, Referenten für solche Veranstaltungen zur Verfügung zu stellen. Auch in allen anderen Fragen können Sie sich an unsere Adresse wenden.

- -

Verantwortlich:Ali Söylemezoglu, Eigendruck im Selbstverlag

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ATTF AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU
FÖDERATION TÜRKISCHER SOZIALISTEN IN EUROPA
FEDERATION OF TURKISH SOCIALISTS IN EUROPE

A T T F Y Ö N E T İ M K U R U L U H A B E R B Ü L T E N İ

ATTF Yönetim Kurulu Yazışma adresi :

I Berlin 2I, Turm str. 20

O c a k-I975

İ Ç İ N D E K İ L E R

I. ATTF BASIN BİLDİRİSİ
2. ATTF 7. OLAGAN KURULTAYI KARARLARI
3. İŞYERİ İŞÇİ TEMSİLCİLİĞİ SEÇİMLERİNE HAZIRLANALIM SENDİKALARIN BİRLİK LİSTELERİNİ DESDEKLİYELİM
4. ATTF İŞÇİLERİMİZİ İŞYERİ GÜVENLİĞİ İÇİN, HAKLARIMIZI SAVUNMAK İÇİN BİRLİKTE MÜCADELEYE ÇAĞIRIR
Y U R D U M U Z D A İ Ş İ S T İ Y O R U Z
5. İŞSİZ KALAN İŞÇİLERİMİZ İÇİN ÖNEMLİ BİLGİLER

ATTF YÖNETİM KURULU İŞÇİLERİMİZİN, YURTSEVER VE İLERİCİ GÜÇLERİN, TÜM DOSTLARIMIZIN YENİ YILINI KUTLAR, YURT DIŞINDA EŞİT HAKLAR, YURDUMUZDA BAĞIMSIZLIK, İLERİ DEMOKRASİ, DÜNYADA BARIŞ İÇİN ORTAK MÜCADELEMİZDE BAŞARILAR DİLER.

ATTF, Bank für Gemeinwirtschaft, Ingolstadt, Konto-Nr. 10 13 411 400

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

B A S I N B I L D I R I S I

1968 yılında,yurt dışındaki işçi örgütlerinin birleşmesiyle kurulmuş,ilerici bir yığın örgütü olan AVRUPA TÜRKIYELI TOPLUMCULAR FEDERASYONU (ATTF) nun 7.Olağan Kurultayı,27-29 Aralık 1974 tarihlerinde Federal Almanyanın Ruhr Havzasında Gelsenkirchen şehrinde yapıldı.Kurultaga F.Almanyanın çeşitli bölgelerinden,Batı Berlin'den,Ingiltere'den,Fransa'dan,Belçika'dan,Hollanda'dan,Isveç'ten,Isviçre'den 2oo den fazla delege ve misafir katıldı.

Yönetim Kurulu Raporunda,kapitalist dünyayı saran kriz,ülkemizdeki gelişmeler,yurt dışındaki işçilerimizin durumu ve ATTF'nin bir yıllık çalışmaları ele alındı.Geçtiğimiz yıl içinde ATTF,işçilerimizin F.Almanya ve Ingiltere'de sendikalarım çatısı altında girdikleri güçlü grev eylemlerini var gücüyle destekledi.Işçilerimizin çeşitli ekonomik ve sosyal sorunlarına eğildi.Büyük sermaye sahipleri ve onların hükümetleri tarafından krizin yükünün yerli ve yabancı işçilerin sırtına bindirilmesine,yabancı işçilerin haklarının geri alınmasına,yerli yabancı ayırımına karşı çıktı.Yabancı işçiler için eşit haklar ve tam eşitlik istedi.F.Almanyada çocuk paralarımızın kesilmesine karşı geniş bir kampanya açtı.Imzalar toplandı,yürüyüş ve mitingler yapıldı.Belçika'da işçilerimiz,"turist" işçilere çalışma izinlerinin verilmesi için yoğun bir çalışma gösterdiler,dev bir yürüyüş düzenlediler.

ATTF ülkemizde gerçek anlamıyla sınırsız bir Genel Af kanunun çıkması için aktif bir çalışma gösterdi.Avrupa Af Komitesinin kuruluşunu, çalışmalarını destekledi.Af kanunun çıkmasını engellemek isteyen işbirlikçi burjuvazinin gerici partilerine karşı çıktı.ATTF çalışmalarını ülkemizde demokratik hakların,özgürlüğün genişletilmesi yönünde sürdüren ve AVRUPA BARIŞ VE ÖZGÜRLÜK KOMITESI adını alan komitenin içinde aktif olarak çalışıyor.

ATTF,emperyalizmin,NATO da egemen çevrelerin,Kıbrısa önce Yunan Cuntası eliyle saldırısına,faşist darbeye,sonra da Türk hükümetinin adaya asker çıkarıp,Amerika'nın adayı bölme politikasını uygulamasına karşı çıktı.Adadan tüm yabancı askeri birliklerin,üslerin geri alınmasını,Kıbrısın bağımsızlığının,toprak bütünlüğünün egemenliğinin sağ-

TÜRKIYE SOSYAL TARIH ARAŞTIRMA VAKFI

lanmasını,iki toplumun temel haklarının korunmasını talep etti.Bu amaçla Batı Avrupanın çeşitli yerlerinde Türk ve Yunan işçileri,diğer ulusların işçileri ile omuz omuza,emperyalizme,NATO'ya karşı,halkların dostluğu için yürüdüler.

ATTF Yönetim Kurulu Raporunda,işçi sınıfımızın grevlerinin,köylü direnişlerinin sürüp gittiği,emekçi halkımızın demokrasi savaşının yükseliş içinde bulunduğu,buna karşı işbirlikçi burjuvazinin baskı ve terörünü arttırdığı belirtilmiştir.

Kurultayın misafirlere ayrılan bölümünde Ingiltere Türk Öğrenci Federasyonu,Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği,Ingiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği temsilcileri,diğer misafir işçi ve öğrenciler söz almış,Kurultayı selamlıyarak çalışmalarını anlatmışlardır.Köln Türkiyeli Işçiler Dayanışma Birliği,Frankfurt Halkevi üyeleri ve Batı Berlin Akademiker ve Sanatçılar Derneğinin mesajları,Kurultaya yollanan mektup ve telgraflar okunmuştur.

Gündemin tartışmalar bölümünde 46 defa söz alınmış,ATTF'nin bir yıllık çalışmalarında elde ettiği başarılar değerlendirilmiş,eksik yanlar gösterilmiş,eleştirilmiştir.ATTF'nin yayınları özellikle ele alınarak Kurtuluş,Işçinin Sesi,Işçi Birliği,Batı Berlin Işçi Postası,Münih Işçi Postası üzerinde durulmuş,yayın organlarımızın niteliğini geliştirici konuşmalar yapılmıştır.

Tartışmada ATTF örgütlerinin çeşitli çalışmaları tartışılarak değerlendirilmiştir.F.Almanya ve diğer Batı Avrupa ülkelerinde kapitalist krizin derinleşmesiyle bu ülkelerdeki işçilerimizin ağırlaşan durumu ele alınmış,yabancı işçilere yapılan baskılar,farklı muamele konuşmacılar tarafından protesto edilerek yurda dönen işçilere iş bulunması talep edilmiştir.

Işçilerimizin yurt dışında da sendikalarda örgütlenmesi,gerici basın tarafından olsun,diğer sendika düşmanı güçler tarafından olsun sendikalara yapılan saldırılara karşı çıkılması,işçilerin yığınsal mücadele örgütü olarak sendikaların güçlendirilmesi böyle bir dönemde özellikle önem kazanmaktadır.Konuşmacılar 1975 ilkbaharında Federal Almanyada yapılacak olan Işyeri Işçi Temsilciliği seçimlerinde sadece sendikaların birlik listelerinin desteklenmesini,bu listelerde yerli olsun yabancı olsun,işçiden yana en aktif sendikacıların aday gösterilmesini istemişlerdir.ATTF'nin çocuk paralarının kesilmesine karşı açtığı kampanyayı sürdürmesi gereği üzerinde durulmuştur.Delegeler,ülkemizde ve işçilerimizin çalıştığı kapitalist Avrupa ülkelerinde kadın haklarını tartışmışlar,kadınların örgütlenmesine daha önemle eğilinmesini istemişlerdir. Yurt dışındaki işçilerimizin çocuklarının eğitim durumu geniş olarak ele alınmıştır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Tartışmada,ATTF'nin başından beri Kıbrıs sorununda doğru bir tavir aldığı,şovenist propagandaya karşı Türk ve Yunan halklarının dostluğunu savunduğu belirtilmiştir.Kıbrıs'ta iki toplumun arasına düşmanlık sokmak isteyen Amerikan Emperyalizmi,NATO cu çevreler,onların Kıbrıstaki işbirlikçileridir.Konuşmacılar,Birleşmiş Milletler kararlarının uygulanmasını,adanın toprak bütünlüğünün,bağımsızlık ve egemenliğinin,iki toplumun temel haklarının garanti edilmesini,tüm yabancı asker ve üslerin Kıbrıs'tan çekilmesini,yerlerinden yurtlarından edilmiş tüm Kıbrıslıların evlerine dönebilmelerini istediler.Bu görüşlerin doğruluğunu,Kıbrıs serüveninin ülkemize neye mal olduğunu gitgide daha çok işçimiz anlamakta verdiklerin bağışların nereye gittiği hakkında hesap sormaktadırlar.

Tartışmada söz alan delegeler,Adana ve Istanbulda iki ilerici kardeşimizi katleden faşist komando saldırılarına son verilmesini,ülkü ocaklarının kapatılmasını talep ettiler.Büyük burjuvazi,ülkeyi sürüklediği bunalımdan terörle çıkmak istiyor.Bu durumda halkımızın,işçi sınıfının tüm ilerici ve yurtsever güçlerin birliği büyük önem kazanıyor.ATTF, bu birliği savunuyor,bu birlik için savaşan güçlerin yanında yer alıyor. Konuşmacılar,emperyalizme,işbirlikçi burjuvaziye,gericiliğe karşı tüm ilerici ve yurtsever güçlerin,demokratların,sosyalistlerin,komünistlerin birliğinden söz ederken,devrimci maskeler altında işçi sınıfını, halkımızı dağıtıcı,parçalayıcı güçlerle eylem birliğinin,güçbirliğinin söz konusu olmadığini kesinlikle belirttiler.Bölücü akımlarla savaş, "milliyetçi"adı altında hıyanet cephesi kurmaya çalışanlarla,Demirellerden destek alan komando saldırılarına karşı savaştan ayrı tutulamaz. Tartışmada,maoculuğun,troçkiciliğin,anarşizmin,MDD'ciliğin,kıvılcımcılığın,ülkemizde işçi sınıfının partisi Türkiye Komünist Partisinin varlığını,savaşını inkar eden akımların parçalayıcı rolü üzerinde duruldu.Bir konuşmacı şunları söyledi:"Ilerici bir yığın örgütü olarak,halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluşu için verdiği savaşı,ülkemizdeki sınıf savaşını,bu savaşta yer alan güçleri,Türkiye Komünist Partisini yığınlara duyurmak,görüşlerini açıklamak,ATTF'nin görevleri arasına girer.Bilimsel dünya görüşüyle donatılmış,olayları değerlendirmede en doğru yöntemi kullanan,en geniş olanaklara sahip,işçi sınıfımızın savaşkan öncü kolu TKP'nin görüşlerinden ATTF yararlanır.Bunu yaparken,ATTF'yi bir parti gibi göstermek isteyenlere de karşı çıkılmalıdır.Ilerici bir yığın örgütü olan ATTF'de,emperyalizme,sömürüye karşı,halkımızın işçi sınıfının birliğini savunan,barış,demokrasi ve sosyalizmden yana olan,yurt dışında çalışan ve okuyan tüm yurttaşlarımız örgütlenmelidir."

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Tartışmada söz alan delegeler,yurdumuzda demokrasinin sağlanmasını, sıkıyönetim ve devlet güvenlik mahkemelerinin kaldırılmasını,ceza kanununun 141,142 ve 146.maddelerinin iptal edilmesini,sendikaların çalışmalarını engelleyen kanunların,Türkiye Komünist Partisine konan yasağın kaldırılmasını istediler.

Ülkemizdeki sosyal ve ekonomik bunalım,süregenleşen hükümet bunalımı üzerinde duruldu.Konuşmacılar,büyük burjuvazi için hükümet kurmanın ateşten bir gömlek haline geldiğini belirttiler.Büyük burjuvazi ile halkımız,işbirlikçi burjuvazi ile ulusal burjuvazi arasındaki çelişkiler keskinleşmektedir.Gerici güçler hem hükümet kuramıyor,hem de yapılacak seçimlerde yeni bir darbe yiyeceklerini görüyorlar.Sıkıyönetim terörüne katılmamış,karşı çıkmış namuslu kişilerden bir seçim hükümeti oluşturulmalı ve yeni seçimlere gidilmelidir.

Tartışmaların ışığı altında altı karar tasarısı oybirliği ile kabul edildi.ATTF organlarının seçiminden sonra Kurultay işçi şarkı ve marşlarıyla coşkulu bir hava içinde kapandı.

Kurultay sırasında delegeler,Gelsenkirchen'de faşizmin kurbanları anıtına bir çelenk koydular,saygı duruşu yaptılar.Kurultay günlerinde Gelsenkirchen Eğitim Merkezinde,ATTF'nin "Nazım Hikmet Sergisi" açılmış,fotoğraf,karikatür,çocuk resimleri,heykel ve elsanatları sergilenmiştir.Işçilerimiz tarafından geniş bir ilgiyle karşılanan serginin yanısıra,Gelsenkirchen,Duisburg ve Hattingen şehirlerinde Işçi Konserleri düzenlendi.Konserlerde ATTF Işçi Korosu,Işçi şarkı ve marşları, halk türküleri söyledi.Çocuk paralarının kesilmesi üzerine yazılan "Kindergeld Destanı",Kurultay için bestelenen,Nazım Hikmetin "Türkiye Işçi Sınıfına Selam" marşı okundu.ATTF Folklor Ekibi,ülkemizin çeşitli bölgelerinden halk oyunları oynadı.Aşıklar sazlarıyla halk türküleri, devrimci türküler okudular.Şili'li bir ozan,halkının savaşını dile getiren şarkılar söyledi.Işçilerimiz konserlere büyük ilgi gösterdi,sanatçıları,gösterileri dakikalarca ayakta coşkuyla alkışladılar.

ATTF Yönetim Kurulu 4.1.1975

Yazışma adresi: 1 Berlin 21,Turmstr.2o

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

ATTF 7. KURULTAY KARARLARI

Karar 1

Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu (ATTF) 7. Olağan Kurultayı 27-29 Aralık 1974 günleri Federal Almanyanın Gelsenkirchen şehrinde toplanarak aşağıdaki hususları Türkiye halkına ve Dünya kamu oyuna duyurmayı karar altına almıştır.

1- Bütün kapitalist ülkelerde işsizlik ve pahalılık artıyor.Hayat,biz çalışanlar için daha da katlanılmaz duruma geliyor.Öte yanda egemen güçler ve özellikle büyük tekeller kendi çıkarları için kıyasıya çekişiyorlar. Yurdumuzda da durum böyle. Sosyal,politik bunalım hızlandı,ekonomi allak bullak oldu: Bu kapitalist düzenin ve büyük burjuva siyasi iktidarının kaçınılmaz sonucudur. Emperyalizme bağımlı ekonomimiz,kapitalizmin genel krizinden en sert şekilde etkileniyor. Nato'ya bagımlılığımız,bütçemizin büyük kısmını silahlanma masraflarına harcamamız,yurdumuzdaki krizi daha da derinleştiriyor. Yurdumuzdaki egemen sınıflar, başta işsizlik ve pahalılık olmak üzere sorunların üstesinden gelemediğinden bir milyon yurttaşı Avrupa'ya gönderdi. Paralarını kullandı,dövizlerini,çarçur etti.Şimdi yine değişen bir şey yok. Vatanda iş sağlanmadıkça,yeni iş sahaları açılmadıkça bu durum yine değişmiyecek.

Biz ATTF. 7. Kurultay delegeleri, bu durumu kökten değiştirecek, yurdumuzu egemen çevrelerin, iş birlikçi burjuvazini yarattığı bunalımların kıskacından,burgacından kurtaracak kesin ilerici dönüşümler yapılmasını istiyoruz.

2- Memleketi yıkıma götüren burjuvazinin diktatürlüğünü kırma yolunu açabilecek, köklü dönüşümlere, demokratik oluşumlara gidebilecek bir hükümetin iş başına gelmesi zorunluluktur. Bu amaçla ilk olarak :

- Sıkı yönetim kaldırılmalıdır.
- Devlet güvenlik mahkemeleri dağıtılmalıdır.
- Bütün faşist yasalar ve bu arada TCK' nun 141-142-146 maddeleri atılmalıdır.
- Şartsız ve eksiksiz genel af çıkarılmalıdır.
- Halkımıza demokratik haklar, söz, gösteri yapma, örgüt kurma, kişi ve konut dokunulmazlığı tanınmalıdır.
- Grev uygulamasına konan sınırlar kaldırılmalı, dayanışma ve genel grev hakkı verilmelidir.
- Lokavt yasaklanmalıdır.
- Sendika seçme özgürlüğü ve kapalı oy,açık sayım esasına dayanan referandum hakkı tanınmalıdır.
- Tarım işçileri iş kanunu kapsamına alınmalıdır.
- Bütün çalışanlara ve bu arada memurlara sendikalaşma ve grev hakkı tanınmalıdır.
- Seçim yasası halktan yanadeğiştirilmelidir.
- Yurt dışındaki işçilerimize oy hakkı tanınmalıdır.
- Seçmen yaşı 18'e indirilmelidir.
- Türkiye işçi sınıf ının partisi Türkiye Komünist Partisi'ne konan yasak kaldırılmalıdır.

Bu hedefler için tüm ilerici sınıf ve tabakaların,işçi sınıfının,köylülerin,orta katmanların, yurtsever aydın ve subayların,gençliğin,tüm ilerici güçlerin, demokratların,"Sosyal Demokrat" ların, "Ortanın Solu" taraftarlarının, "Demokratik Sol" cuların, Sosyalistlerin, Komünistlerin ulusal demokratik bir cephede birliği şarttır. Böyle bir cephenin kurulması savaşı, iş birlikçi gerici güçlerin iktidarını kırma ve demokratik bir düzen için savaş günümüzün savaşıdır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Halkımızın acil sorunlarını ele alacak,Meclise işçi sınıfının,geniş köylü-yığınlarının, orta katmanların çıkarlarını savunan saylavların girmesini saglayacak,halktan yana bir hükümeti iş başına getirme savaşında biz ATTF üyeleri kendimize düşen görevlerin bilincindeyiz.

Bugün yurdumuzda demokratik bir ortamda genel seçimlerin yenilenmesi ile gerici güçlerin ağır bir darbe yiyeceği ve bunun ilerici güçler için ileri bir adım olacağı görülüyor. Bunun için sıkıyönetim terörüne katılmamış, demokratik dünüşümlerden yana kişilerden oluşan bir seçim hükümeti kurulmalı, sıkıyönetim kaldırılmalı ve böyle bir ortamda seçimlere gidilmelidir.

Seçimlerin yenilenmesi düzleminde,tüm ilerici güçlerin eylem birliği gereklidir.

Önümüzdeki dönemde yukarıdaki hedefler doğrultusunda yılmadan savaşacağız.

Yurdumuzdaki sınıf mücadeleleri ile,halkımızın ekmek,sosyal kurtuluş savaşıyla sıkı bağlar kuracağız.Işçi ve emekçi kitlelere,halkımıza yapılan baskı ve zulümü işbirlikçi sınıf ve partilerin AP, DP, CGP, MHP, MSP nin komplolarını dünya kamu oyuna duyuracağız.

Karar 2

Batı Avrupa'da çalışan biz Türkiyeli işçilerin dertleri büyük.Bu son günlerde durumumuz daha da güçleşti.Isviçrede gerici güçler yabancı işçileri kapı dışarı etmek için oylamaya başvurdular.Ancak halkı birbirine düşürmeyi başaramadılar.

Belçika'da yabancı işçiler işten atılıyorlar.Bir yabancılar kanunu çıkarılarak işçilerimiz üzerinde baskı arttırılıyor.Hollanda,Danimarka ve diğer ülkelerde sınır dışı edilmeler yoğunlaşıyor.Fransa'da işçilerimiz en kötü şartlarda çalışmaya zorlanıyor.

Federal Almaya'da önce çocuk paralarımıza el attılar,sonra turist işçi kardeşlerimize karşı insan avına çıktılar,daha sonra da ucuz ev bulabildiğimiz birçok mahallelere taşınmamızı yasakladılar.

Son olarak da Federal Almanya hükümeti, iş bulma kurumlarına bir yıldırım emri gönderdi. Bu emre göre iş müsaadesi biten işçilerimizin bu müsaadeleri uzatılmayacak.Hatta birçok işkolunda çalışan işçiler firma tarafından işten çıkarılmasalar bile iş müsaadesi bitti diye iş bulma kurumu (Arbeitsamt) tarafından işten atılacaklar. F.Almanya'da 30 000 Türk işçisi işsiz.Son bir yılda 50 000 Türk işçisi iş bulamadığından Türkiye'ye döndü.

Işsizliğin,pahalılığın altında ezilenler yalnız biz Türk işçileri değiliz. Kapitalist dünya bir krizden çıkmadan diğerine yuvarlanıyor.Kapitalist rekabet,anarşik üretim,tekelci şirketler arasında toplumun temellerini çatırdatan bir kör döğüşü haline geldi.Patronlar bu krizin yükünü emekçilerin sırtına yüklüyorlar.Fiyatlar,vergiler,ev kiraları alabildiğine yükseliyor.Paranın değeri düşüyor.Bütün kapitalist dünya enflasyonun altında eziliyor.Ama işçi ücretleri yerinde sayıyor.Emekçilerin yaşamları günden güne kötüleşiyor. Işsizlik görülmemiş şekilde arttı.Federal Almanya ve Batı Berlin'de işsizlerin sayısı ilk olarak 800 000 'i buldu.Burjuvazi kendi yayınlarında işsiz sayısının bir milyonu bulacağından söz ediyor.

Işyerlerinde baskılar da artıyor.Işçiler akort cenderesi altında eziliyor. Iş kazalarının sayısı bu yüzden gittikçe yükseliyor.Firmalar hastalananları işten atmakla tehdit ediyorlar.

Patronlar emekçileri parça parça bölüp teker teker avlamak istiyorlar.Bu yüzden yerli-yabancı işçi ayırımı yapıyorlar.Yerli işçilerle yabancı işçileri birbirine düşmanmış gibi göstermeye gayret ediyorlar. Halbuki işçilerin çıkarları aynı yöndedir. Düşmanları aynı düşman,mücadeleleri aynı mücadeledir.

TÜRKİYE SOSYALİSTLERİ ARAŞTIRMA VAKFI

ATTF işçilerimizin haklarını alabilmek,geri alınmak istenen hakları savunmak için önümüzdeki dönem mücadelesini daha da güçlendirecektir. Işçilerin mücadelelerinin gücü birlikten gelir, örgütlülükten gelir.ATTF sendikalarla, ilerici örgütlerle birlikte sömürüye,baskıya karşı,işçi sınıfının hakları için,yerli yabancı işçilere tam eşitlik için mitingler,yürüyüşler,imza kampanyaları,basın toplantıları düzenliyerek mücadele edecektir. Önümüzdeki dönem işsizliğe karşı,yabancı işçilerin işlerinden çıkarılmasına,sınırdışı edilmesine karşı savaş özel bir önem kazanmaktadır.

Öte yandan,önümüzdeki yıl Federal Almanyada yapılacak olan işyeri işçi temsilciliği seçimleri için aktif şekilde mücadele edilecektir.Her işyerinde işçilerin hakkını en iyi koruyacak,patrondan yılmayacak,vicdanını satmayacak arkadaşlarımızın sendika listelerinden işçi temsilciliğine seçilmeleri için ATTF bütün gücüyle çalışacaktır.ATTF,işçilerin oylarını bölmeye yönelen çabaların kesinlikle karşısındadır.ATTF tüm işçilerimizi işçi temsilciliği seçimlerinde sendikaların listeleri etrafında birleşmeye davet eder!

Avrupadaki işçilerimizin haklarını in iyi şekilde savunabilmek,gene en iyi şekilde örgütlenmeyi gerektirir.Bunun için ATTF'nin güçlenmesi için savaş çok büyük önem taşımaktadır.Önümüzdeki dönem ATTF'nin yeni örgütlerinin kurulması örgüt kurulamayan yerlerde sosyalistlerin guruplar halinde birleşmelerinin sağlanması,Avrupadaki Türkiyeli işçilerle sıkı bağlar kurulması,en önde gelen görevimizdir.Bu görev işçilerimizin hakları için yürüttüğümüz mücadeleyle birlikte,bu mücadelenin içinde gerçekleşecektir.

ATTF'nin gezetesi Kurtuluş'un işçilerimizle sıkı bağlantı içinde bulunması,işçilerimize en iyi şekilde ulaştırılması,örgütlenmemizde en güçlü bir silahımızdır.ATTF örgütleri Kurtuluş'un gözü kulağı ve elidirler.Bütün ATTF örgütleri Kurtuluş'a bulundukları bölgelerden haber sağlamak için,Kurtuluş'un satışı için,abone toplamak için,maddi imkan sağlamak için örgütlü olarak çalışacaktır.Tüm ATTF yayın organlarının daha planlı ve düzenli çıkması için bir yayın koordinasyon kurulu çalışmasının düzenlenmesi gerçekleştirilmelidir.

Karar 3

Avrupa'da,tüm dünyada barışın sağlamlaştırılması ve gerginliğin azaltılması yolunda,başta Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler olmak üzere ilerici güçlerin verdiği savaş yeni zaferler kazanıyor.Emperyalizmi ve gerici güçleri adım adım geriletiyor.Portekiz'de ve Yunanistan'da faşist cuntalar yıkıldı.Afrika'da sömürgeler bağımsızlığına kavuşuyor.Irkçı,saldırgan rejimler Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda gitgide tek başına kalıyor.Filistin halkı haklı kurtuluş davasında yeni mevziler kazanıyor.

Şili'de Amerika emperyalizminin dayattığı faşist cuntaya karşı halkın, tüm yurtsever güçlerin savaşı,enternasyonal dayanışmanın da desteğiyle mutlaka zafere varacaktır.ATTF,Şili'de zindanlarda,toplama kamplarında yatan tüm yurtseverlerin,komünist partisi genel sekreteri LuisKorvalan'ın derhal serbest bırakılmasını talep eder. Şili halkının faşizme karşı savaşını kesinlikle destekler.

ATTF,emperyalizmin,NATO'cu çevrelerin Kıbrıs'ın bağımsızlığına kasteden müdahalelerine,Türk ve Yunan halklarını birbirine düşürme çabalarına karşı çıkar.Birleşmiş Milletler kararlarının hayata geçirilmesi yolundaki bütün çabaları destekler.Adanın güney kesimindeki Türklerin zorla kuzeye gönderilmesi yolundaki çabalara karşı çıkar.Yerlerinden yurtlarından edilmiş tüm Kıbrıslıların evlerine dönebilmelerini talep eder. Dünya halklarının dostluğunu kardeşliğini,emperyalizme karşı tüm ilerici,demokratik güçlerinbirliğini savunur.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

ATTF, yurt dışındaki işçilerimizin bulundukları ülkelerin işçileriyle büyük sermayeye, emperyalizme karşı sınıf dayanışmasını güçlendirmek için çalışır.

Yaşasın dünya işçilerinin birliği!
Yaşasın uluslararası dayanışma!

Karar 4

Bir toplumda kadına verilen yer, o toplumdaki demokrasi anlayışının bir göstergesidir. Kapitalist düzende, burjuva demokrasilerinde, kadın ile erkek arasında her bakımdan eşitlik olduğu söylense de, hem ülkemizdeki ve hem de içinde yaşadığımız, bilip gördüğümüz Ingiltere, Federal Almanya, Fransa gibi kapitalist ülkelerdeki durum, bu "eşitliğin" sadece ve sadece sözde kaldığını, kadınlara sosyal, ekonomik, ve politik bakımdan erkeklerle eşit haklar tanınmadığını gösteriyor.

ATTF 7. Kurulta yı, kadın erkek emekçiler arasındaki bu eşitsizliğin kaldırılmasını, eşit işe eşit ücret hakkının sağlanmasını, kadın işçilerin analık ve hamilelik durumlarını gözeten yeterli yasaların çıkarılmasını savunur. Bütün üyelerini, bu isteklerin gerçekleştirilmesi yolunda çalışmaya çağırır.

1975 yılı, Birleşmiş Milletler Örgütü tarafından Uluslararası Kadınlar Yılı olarak kabul ve ilan edilmiştir.

Bu yıla girerken, tarih boyunca bütün dünyada halkların bağımsızlığı için mücadele veren tüm ilerici ve devrimci kadınlara yapılan baskı ve şiddet hareketlerini, işkenceleri kınarız.

Karar 5

Yurt dışındaki ilerici öğretmenlerin örgütlenmesi ve demokrasi mücadelesine katılması, ATTF olarak önümüzde duran önemli görevler arasındadır. Bu hem öğretmenlerin kendi sorunlarına örgütlü olarak eğilmelerini gerçekleştirecek hem de öğrenci velileri ile kurulacak yakın ilişkiler sonucu eğitim sorunlarıyla ilgili uğraşımıza güç katacaktır.

Yurt dışında çocuklarımızın anadillerinde eğitim olanakları yoktur; öğretmen, okul, kitap yokluğu çocuklarımızın cahil kalmasına yol açıyor.

ATTF bu sorunların çözümlenmesi yolunda etkili adımların atılmasını, işçi olarak çalışan binlerce öğretmenin çocuklarımızın eğitimi ile görevlendirilmesini talep eder. Üyelerini bu yolda mücadeleye çağırır.

Karar 6

ATTF 7. Kurultayı, Fransa'dan Kurultayımıza misafir olarak katılan ve kurdukları çalışma gurubunun eylemlerini anlatan arkadaşlarımızın bu örnek çabalarını kıvançla karşılar. Tüzüğümüzün 5. maddesine uygun olarak Fransa'da bir ATTF Bölgesel Çalışma Gurubunun kurulmasını kararlaştırır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

IŞYERI IŞÇI TEMSILCILIĞI SEÇIMLERINE HAZIRLANALIM!
SENDIKALARIN BIRLIK LISTELERINI DESTEKLIYELIM!

Işyeri işçi temsilciliği (Betriebsrat) seçimleri yaklaşıyor. Ilkbaharda, Federal Almanya ve Batı Berlin'de binlerce işyerinde işçi temsilcileri seçilecek. Işçi temsilcileri, üç yıl süre ile, o işyerinde Işyeri Teşkilat Kanunu hükümlerini işçiden yana yürütmek, patrona karşı işçilerin haklarını korumak gibi sorumlu görevler alacak. Işçilerin canalıcı sorunlarıyla uğraşacak. Bunların üstesinden gelebilmek için, patronlara karşı durabilecek, atılgan, faal arkadaşları seçmeliyiz. Patronların yağcısı, onların çıkarını gözeten kimseler işçi temsilcisi seçilemez.

Bütün işyerlerinde işçi temsilciliği seçimlerinin yapılması için çalışalım. 18 yaşını doldurmuş her işçinin o işyerinde oy kullanma hakkı vardır. AVRUPA TÜRKIYELI TOPLUMCULAR FEDERASYONU (ATTF), tüm işçilerimize sesleniyor: Işçi kardeş! Işçi temsilciliği seçimleri bizi ilgilendirmez deme! Seçimlere katıl, oyunu kullan!

Seçimlerde, işyerindeki sayıları göz önüne alarak, patronlara karşı korkmadan, çekinmeden tüm işçilerin haklarını savunabilen yabancı işçileri de aday göstermeliyiz. Bunu yaparken, patronların yerli ve yabancı işçileri birbirine düşürme, "Böl ve buyur" politikasına karşı çıkmalı, yerli ve yabancı işçilerin birliğini, dayanışmasını güçlendirmeliyiz. Hangi ulustan olursa olsun, işçilerin düşmanı tek, savaşı ortaktır. Işçi temsilcileri, işyerindeki ayrı ayrı ulusların veya grupların değil, o işyerindeki bütün işçilerin temsilcileridir. Hepsinin çıkarlarını korumakla yükümlüdür. Buna inanmış, bunu başarabilecek arkadaşlarımızı seçmeliyiz.

Patronlardan yana gerici basın, son aylarda Alman Sendikalar Birliği (DGB) ne bağlı sendikalara karşı saldırıya geçti. Büyük şirketlerin yüksek kar vurma hırsının yarattığı pahalılığın, işsizliğin sebebini, sendikaların ücret zammı talebiymiş gibi göstermek istiyorlar. Tercüman gazetesi, çocuk paralarımızın kesilmesinin sorumluluğunu sendikalara yüklemeye kalkıştı.

Bu çabalar, derinleşen kapitalist krizin yükünün büyük şirketler tarafından işçilerin sırtına yüklendiği, yabancı işçilerin haklarına yapılan saldırıların yoğunlaştığı bu dönemde, işçilerimizi sendikalarından soğutmak, uzaklaştırmak içindir. Işçilerin arasındaki dayanışmayı kırmak, bizleri patronların karşısında örgütsüz bırakıp, teker teker avlatmak içindir.

Işçi kardeş! Bu oyunlara kapılma! Böyle bir dönemde, sendikalarda daha fazla örgütlenmek, daha faal çalışmak, işçi sınıfının yığınsal savaş örgütü olarak sendikaları güçlendirmek büyük önem kazanıyor. Işçi temsilcileri, ancak birlik sendikasının gücünden destek alarak görevlerini başarabilirler. Işçi temsilciliği seçimlerinde, faal sendikacı arkadaşlarımızı sendikanın birlik listesinden aday gösterelim! Seçimlerde sadece sendikanın birlik listesine oy verelim!

TÜRKIYE SOSYALIST ARAŞTIRMALAR

Bulunduğu işyerinde en az 6 ay çalışmış olan her işçi,işçi temsilciliğine aday gösterilebilir.Aday listeleri,çeşitli işyerlerinde çeşitli şekillerde hazırlanıyor.Demokratik bir hazırlanış şekli şöyle olur:Işyerinde eğer Sendika Temsilciler Kurulu (Vertrauensleutekörper) varsa,bu kurul tarafından ön aday listesi hazırlanır.Bu teklif sonra işyerindeki sendika üyesi işçilere sunularak,sendikalı işçiler toplantısında son şeklini alır.

Işçilerimiz şimdiden işyerindeki sendika temsilcilerine (Vertrauensmann) başvurmalı,o işyerinde aday listesinin nasıl ve ne zaman hazırlandığını öğrenmeli ve kendi adaylarını,sendika temsilciler kuruluna bildirmelidir.

Eğer seçime tek liste katılırsa,işçiler adayları isim isim işaretliyebilir.Bu durumda patrona karşı tüm işçilerin haklarını koruyan,çalışkan sendikacı arkadaşlar,ulus farkı gözetmeden,işaretlenir.

Eğer sendikanın birlik listesinin karşısına bölücü ayrı listeler çıkarsa,o zaman kanuna göre,tek tek isimleri değil ancak listeleri seçebilmek olanağı vardır.Bu durumda,listenin başından başlayarak,o listenin aldığı oy sayısına göre belirli sayıda adaylar seçilmiş olur.

Böylece listedeki adayların sıralanması da önem kazanıyor.Sendikanın birlik listesindeki aday sırası tesadüfe bırakılmamalı veya alfabe sırasına göre düzenlenmemelidir.Isim sırası,o işyerindeki sendika üyesi işçilerin oyuna sunularak,adayların aldıkları oy sayısına göre belirlenmelidir.Yabancı işçilerin adaylarını da listelerin baş taraflarına,seçilebilecek yerlere yerleştirmeye çalışılmalıdır.

Işçi arkadaş! Seçimlerde patron yanlısı güçler,veya onların değirmenine su taşıyan,sözde devrimci laflarla işçi sınıfını bölmeye yönelen guruplar, ayrı listeler çıkarmaya çalışabilirler.Bunlar türlü oyunlarla biz yabancı işçileri de kendi amaçlarına alet etmeye,sendikanın birlik listelerinden koparmaya uğraşabilirler.Yabancı işçiler arasından da,iyi niyetle de olsa,sendikanın birlik listesinden farklı,Türk listesi,Ispanyol listesi,Yunan listesi gibi,ayrı ayrı ulus listeleri hazırlamaya teşvik edenler çıkabilir.

Her kim tarafından,her ne niyetle yapılırsa yapılsın,sendikanın birlik listesinden başka bir liste çıkarmak,bu listeye aday göstermek,bu listeye oy vermek,o işyerindeki işçileri ve seçilecek işçi temsilciliğini böler,parçalar.Patronlara karşı sendikaların gücünü azaltır.Bölücü liste çıkaranları, destekleyenleri uyarmak,bunu kasıtlı yapanlarla kesinlikle mücadele etmek gerekir.Işyerinde birlikte çalışan,patronlara karşı ortak savaş yürüten,sendikalara birlikte üye olan,yerli yabancı tüm işçiler,işçi temsilciliği seçimlerinde tek bir liste,sendikanın birlik listesi etrafında toplanmalıdır.

AVRUPA TÜRKIYELI TOPLUMCULAR FEDERASYONU (ATTF) işçilerimize sesleniyor:

Işçi kardeş!Işyeri Işçi Temsilciliği (Betriebsrat) seçimlerinde, hangi ulustan olursa olsun,yerli yabancı farkı gözetmeden,işçiden yana,patronlara karşı tüm işçilerin çıkarlarını koruyan,gözüpek,faal sendikacı arkadaşları,sendikanın birlik listesinden aday gösterelim!Bölücü listelere karşı çıkalım!Seçimlerde sadece sendikanın birlik listesine oy verelim!

ATTF YÖNETIM KURULU 7.1.1975

Yazışma adresi:1 Berlin 21,Turmstr.2o

TÜRKIYE SOSYALIST ARAŞTIRMA VAKFI

AVRUPA TÜRKIYELI TOPLUMCULAR FEDERASYONU (ATTF),IŞÇILERIMIZI IŞYERI GÜVENLIGI IÇIN,HAKLARIMIZI SAVUNMAK IÇIN BIRLIKTE MÜCADELEYE ÇAGIRIR!

Y U R D U M U Z D A I Ş I S T I Y O R U Z !

Son aylarda haklarımızın kısıtlanması, çocuk paralarımızın kesilmesi, taşınma yasağı, işyerinde patronların baskılarının üstüne bir de işsizlik geldi.Temeli sömürü üzerine kurulmuş kapitalist Batı Avrupa ülkelerinde, tekellerin karları katmerleşiyor,fakat diğer tarafta işçilerin ücretleri yerinde sayıyor.Böylelikle yığınların üretilen malları alma olanakları kısıtlanıyor.Pahalılık,işsizlik alabildiğine büyüyor.Işyerlerinde akort cenderesi,iş kazalarının yanısıra,işçiler hasta hasta çalışmaya zorlanıyor.Sömürünün yoğunlaştığı,ekonomik krizin kapitalist ülkeleri sardığı böyle bir ortamda yeni seneye,1975'e girdik.

Içinde yaşadığımız Federal Almanya ve Batı Berlin'de işsizlerin sayısı 1 Milyona yaklaşmaktadır.Bu işsizlerin 35 binden fazlası Türkiye'den gelen işçilerdir.Işsiz kalan yurttaşlarımız,Arbaytsamtlara başvuruyor. Yeteri kadar personel olmadığı için saatlerce sıra bekliyorlar.Tercüman bulunmaz.Işlemler karışıktır,uzun zaman alır.Bugün git,yarın gel diye, kapılarda süründürürler.Üstelik bir de birçok işçimizin iş izinlerini uzatmıyor,hatta iptal ediyorlar.

Işçi kardeş,

Baskılara,her türlü haksızlığa karşı teker teker değil,birlikte,örgütlü olarak savaşılır.Bulunduğun yerdeki AVRUPA TÜRKIYELI TOPLUMCULAR FEDERASYONU (ATTF) na bağlı örgütle bağ kur,üye ol! ATTF çatısı altında,şu talepler için mücadele edelim:

-Işsizlik parası işlemleri kolaylaştırılmalıdır!

-Yeteri kadar personel alınmalı,işçiden yana tercüman getirtilmelidir!

-Işsizlik parası arttırılmalı,müracaat günü avans para ödenmelidir!

-Iş izinleri derhal uzatılmalı, 5 yılı dolduran işçilere sınırsız iş izini hakkı gerçekleştirilmelidir!

Patronların yerli yabancı ayırımına karşı,sendikalarda,omuz omuza girdiğimiz grevlerde,yürüyüşlerde senelerdir uluslararası işçi dayanışmasının örneklerini verdik.Sendika düşmanlığı yaratmak isteyen gerici basına,sendikalarda birleşmemizi engellemek isteyen işçi düşmanlarına karşı özellikle bu dönemde mücadele etmeliyiz.Baskılara karşı,sendikaların ücret zammı talepleri için,yığınların satın alma gücünü arttırmak için sendikalarda birleşmeliyiz.Işçi sınıfının yığınsal savaş örgütü olarak birlik sendikalarını güçlendirmeliyiz.

Batı Alman büyük şirketleri ekonomik krizin yükünü işçilere yüklemek çabasındalar.Yerli yabancı ayırımını arttırıyorlar.Federal Alman hükümeti bu bahane ile yabancı işçileri ülkelerine sürmekte.Son yıl içerisinde 5o bin işçimiz Türkiye'ye döndü.Milyonlarca işsizler ordusuna katıldı.Ülke-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

mizde de işsizlik pahalılık almış yürümüş,ekonomik durum allak bullak olmuştur.Hükümet kurmak burjuva partilerine ateşten gömlek haline gelmiştir. Yurdumuz,emperyalizmin,yerli yabancı büyük sermayenin burgacında ezilmektedir.Işbirlikçi iktidar,halkımızın düşmanları sömürüyü,talanı sürdürebilmek için,NATO'ya,CENTO'ya milyonlar yatırırken,işsizlere iş sahası açmıyor. Güya işsizliğe çare olarak,işçileri bir ülkeden öbürüne sürüyor.Son olarak, 600 bin işçiyi kızgın Libya çöllerine yollayacağız diye,iftiharla yaygarayı bastılar.

BIZ KÖLE GIBI BIR ÜLKEDEN BIR ÜLKEYE SÜRÜLMEK DEGIL,YURDUMUZDA ÇALIŞMAK, INSAN GIBI YAŞAMAK ISTIYORUZ!

Sıkıyönetimsiz,demokratik bir ortamda seçimlerin yenilenmesini,yurdumuzu uçuruma sürükleyen işbirlikçi iktidarın çizmesinden kurtaracak,halktan yana bir hükümetin işbaşına gelmesini istiyoruz!

AVRUPA TÜRKIYELI TOPLUMCULAR FEDERASYONU'nun Batı Avrupa'da her türlü haksızlığa karşı yürüttüğü savaş,yurdumuzda bağımsızlık ve ileri demokrasi için verilen savaşın ayrılmaz bir parçasıdır.

ATTF'de birleşelim! Birlikte haklarımıza sahip çıkalım!

ATTF Yönetim Kurulu 7.1.1975

Yazışma adresi:1 Berlin 21,Turmstr.20

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

IŞSIZ KALAN IŞCILERIMIZ IÇIN ÖNEMLI BILGILER

Işsizlerin ve kısa süreli çalışanların sayısı hızla yükseliyor.Işçilerimizin büyük bir kısmı,kısa süreli çalışma,işsizlik parası ve yardımı, tazminat teklifleri konusunda yeterli bilgiye sahip değildir.Kanunların bize verdiği sınırlı olanaklardan sonuna kadar yararlanmak ve hakkımız olan paraları son kuruşuna kadar almak zorundayız.

Işsizlik Parası:En az 6 ay süreyle işsizlik sigortasını ödeyen her işçi, işsizlik parası almaya hak kazanır.Bu hakkı kazanan işçilerimiz bazan Yabancı Polisinin baskısından korkarak Arbaytsamtlara hemen başvurmamaktadır. Işten çıkarıldığımızda derhal Arbaytsamta kayıt olmalı ve işsizlik parası istemeliyiz.Ancak Arbaytsamta başvurma gününden itibaren işsizlik parası alabiliriz.

Işsizlik parası tutarı:Işsizlik parası tutarı,son net kazancın yüzde 62,5 ile yüzde 80'i arasındadır.Mesela haftada 350 DM brüt kazancı olan bir işçi eğer bekarsa 153 DM,evli ve çocuk sayısı 2 veya daha fazla ise,219 DM işsizlik parası alır.Görüldüğü gibi işsizlik parası,işçinin sosyal durumuna göre azalıp çoğalmaktadır.

Işsizlik parası alma süresi:Bu süre,işçinin son üç sene içinde işsizlik sigortasına nekadar süre para ödediğine bağlıdır.

Örnek:6 ay süreyle sigortaya para ödeyenler			78	işgünü
9 ay	"	"	120	"
12 ay	"	"	156	"
1,5 yıl	"	"	234	"
2 yıl	"	"	312	" süreyle işsizlik

parası almak hakkına sahiptirler.

Işsizlik parası alma süresi içinde Yabancılar Polisi oturma izni vermeye mecburdur.Bunun için Arbaytsamtlardan bir belge almak yeterlidir.

Işsizlik Yardımı:Işsizlik yardımı iki farklı durumda ödenir.Işsizlik parası alma süresinin sınırını aşıp ta Arbaytsamtın hala bir işyeri göstermemiş ve işçinin kendisinin iş bulamadığı durumda veya işsizlik parası almak için öngörülen 6 aylık çalışma süresini henüz doldurmamış olduğu durumda.

Işsizlik yardımı tutarı:Işsizlik yardımı tutarı işsizlik parasından daha azdır.Bekar bir işçi için son net kazancın yüzde 52,5'i kadardır.Mesela haftada 350 DM brüt kazancı olan bekar bir işçi 128,40 DM alacaktır.Evli ve çocuklularda bu para,işsizlik parasında olduğu gibi biraz daha artmaktadır.

Kısa süreli çalışma:Firma,işyeri işçi temsilciliğinin onayından geçtikten sonra Arbaytsamta,kısa süreli çalışma uygulayacağını bildirir.Arbaytsamt, kısa süreli çalışma için öngörülen şartların var olduğu kanısına varırsa, firmaya kısa çalışma parası öder.Firma işçiye,kısa çalışma parasını,normal iş ücretine ekliyerek öder.Çalışılmayan iş saati başına işçi,net saat ücretinden daha az,fakat haftalık olarak hesaplanırsa,işsizlik parasından daha fazla para alır.Bekar bir işçi,ücretine göre,çalışılmayan iş saati başına en fazla 5,72 DM para alır.Eğer işçi evli ise,bu para eş ve çocukların her biri için 30 Pfennig yükselir.

Tazminat teklifleri:Bazı firmalar,işçilere,eğer kendileri işten çıkarsa tazminat vermeyi teklif ediyorlar.Bu durumda,bazı şartlar altında işsizlik parası belirli bir süre için alınamadığından çok dikkatli olmak gerekir.Hiçbir işçi,bulundukları yerdeki sendika şubelerine ve ATTF örgütlerine danışmadan önce firmayla böyle bir anlaşmaya girmemelidir.

Iş izinlerinin uzatılması:Federal Iş Kurumunun,13 Kasım 1974 tarihinde Arbaytsamtlara yolladığı yıldırım emriyle,yabancı işçilerin iş izinlerini uzatmama yetkisi tanımaktadır.Böyle bir durumla karşılaşan işçimiz,en kısa zamanda Arbaytsamtın itiraz bürosuna yazılı itiraz etmeli,derhal bölgesindeki sendika şubesine ve ATTF örgütüne danışmalıdır.Ancak Iş izini yönetmeliğinin 2.maddesine göre son beş yıl sürekli olarak çalışan işçilerimizin iş izinleri,iş piyasasının durumu ne olursa olsun,kayıtsız şartsız,hiçbir sınırlamada bulunulmadan uzatılmak zorundadır.Bu hakkımızı sonuna kadar kullanmalıyız.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ATTF İşçi Korosunun söylediği marşlar

ONBEŞLER İÇİN
(Nazım Hikmet)

Yangınlara fazla bakan gözler yaşarmaz,
Alnı kızıl yıldızlı baş secdeye varmaz,
Döğüşenler ölenlerin tutmaz yasını.

Yine fakat bir yıldırım zulmeti yırtsa,
Sağır gökün koynundaki çanı haykırtsa,
Anıyoruz göğsünüzün son sayhasını.

Eski cihan, yeni cihan önünde eğil!
Aramızdan birkaç yoldaş ayırmak değil,
Her ne yapsan varacağız emelimize!

Karadeniz... bunu duysun derinliklerin:
O ateşli göğüsleri delen hançerin
Kabzasını alacağız biz elimize!

HAPİS, ZİNDAN, KAN...
(Konuşma korosu)
Mustafa Suphi'nin söylevinden
Hapis, zindan, kan halkın savaşını, Milli Kurtuluş ve demokrasi Hareketini kıramaz!

15'LERİN KİTABESİ
(Nazım Hikmet)

Kazıdık onbeşlerin ismini,
kanlı kızıl bir mermere!
Bir çelik aynadır gözlerimiz,
onbeşlerin resmini
görmek isteyenlere...

P A R T İ M A R Ş I

Kavga sesleri geliyor
Köylerde ve şehirlerde
TKP'miz ilerliyor

Bugün esir yarın her şey, hey, hey,
Bugün esir yarın her şey

Adımlar sarsıyor yeri
Gidiyoruz kurmak için
Biz sosyalist Türkiye'yi

Bugün esir, yarın her şey, hey, hey,
Bugün esir, yarın her şey

Bayrağımızdaki şiar
Traktör toprak köylünündür
Fabrikalar işçilerin

Bugün esir, yarın her şey, hey, hey.
Bugün esir, yarın her şey

Aydınlar ve köylüler
Rehberimiz işçilerdir
TKP'de dolsun saflar

Bugün esir, yarın her şey, hey, hey
Bugün esir yarin her şey

K I Z I L B A Y R A K

İleri işçiler, yoldaşlar ileri
Kızıl bayrağımız sınırlar aşıyor
İleri işçiler, yoldaşlar ileri
Zafere koşuyor kızıl bayrak

Bayrağımız önde yürüyoruz (3 defa)
Hedef sosyalizm ve hürriyet!

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

G E N E L D İ R E N İ Ş

1) On altı Haziran
Yüzbin işçi yürüdü
Onaltı Haziran
Yüzbin işçi yürüdü
Heeeeeeeyy!

2)On altı Haziran
İşçi eylem birliği
Onaltı Haziran
İşçi eylem birliği
Heeeeeeeyy!.

2)On altı Haziran
Emperyalizme karşı
Onaltı Haziran
Emperyalizme karşı
Heeeeeeeyy!

Onaltı Haziran
Genel direniş
Onaltı Haziran
Genel direniş
Hey!
Burjuvaziye, tüm sömürüye
Nasırlı ellerin yumruğu bugün

Y Ü R Ü Y Ü Ş M A R Ş I

1) İşçi yürüyor başta,
Fabrika dağdan taştan,
Galiptir her savaştan

2)İşçi köylü elele
Engel boştur bu sele
Amele ırgat köle

3)Emekçiyiz,güçlüyüz
Kavgada bilinçliyiz
Faşizme pek hınçlı-
yız

Geliyoruz zincirleri kıra kıra, hey!
Burjuvanın kafasına vura vura, hey!
Geliyoruz zincirleri kıra kıra, hey!
Faşistlerin kafasına vura vura, hey!

İŞÇİNİN ALIN TERİ MARSI

1)İşçinin alın teridir
Bey paşa sarayları
Önümüz kavga yeridir
Yürüyüş alayları

2)İşçidir kapitalizmin
Mezarını kazacak
Aydınlık mutlu günlerin
Yollarını açacak

3)Esaret zincirlerini
Kırarız yumruğumuzla
Korku nedir bilmeyiz biz
Patronun ordusundan

D A Y A N I Ş M A M A R Ş I

1) Haydi! Unutmayalım, nereden biz gücü alırız
Hem açken hem de tokken
Haydi! Unutmayalım, bu DAYANIŞMAYI

İşçileri tüm dünyanın bu amaçla birleşin
Dünyadaki nimetleri hep beraber paylaşın
Haydi .....

2) Zenci, beyaz, sarı, esmer, birleşen özgür olur
Kendileri konuşsalar halklar hemen dost olur
haydi.....

3) İşçileri tüm dünyanın, birlikten kuvvet doğar
Senin kızıl birliklerin her türlü zulmü boğar
Haydi unutmayalım, soruyu somut soralım
Hem açken hem de tokken
BU DÜNYA KİMİN DÜNYASI? GELECEK KİMİNDİR?

M Ü N İ H T Ü R K İ Y E L İ T O P L U M C U L A R

O C A Ğ I

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

FREIHEIT

FÜR

BEHİCE BORAN

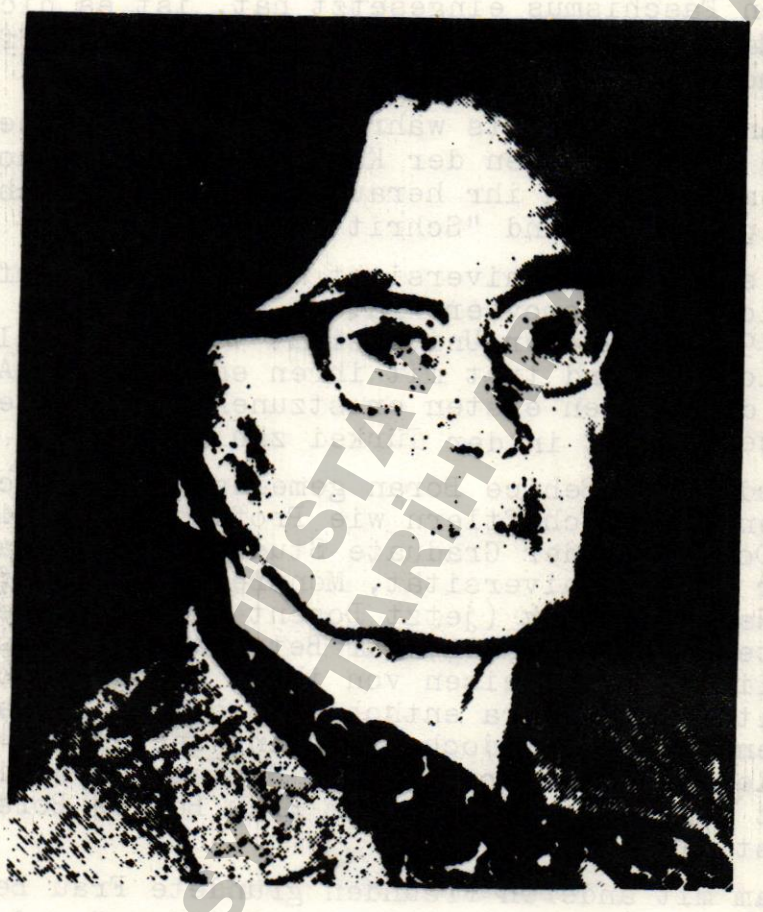

Türkische Vorkämpferin für Frieden, Demokratie und sozialen Fortschritt

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH VAKFI

Behice BORAN: Der Lebensweg einer tapferen Frau

Frau Dr. Behice Boran, die 63 jährige Vorsitzende der Arbeiterpartei der Türkei (TIP), wurde von einem Militärgericht zu 15 Jahren Gefängnis verurteilt und wird zur Zeit, ungeachtet ihres schlechten Gesundheitszustandes in Einzelhaft gehalten.

Für Frau Behice Boran, die sich ein Leben lang für den Kampf gegen die Reaktion, gegen die Feinde des Volkes und gegen den Faschismus eingesetzt hat, ist es nicht zum ersten Mal, daß sie zur Zielscheibe der Angriffe der anti-demokratischen Kräfte wird.

Sie befand sich bereits während der Einparteiherrschaft vor 1946 in den Reihen der Kämpfer für die Demokratie und spielte mit den von ihr herausgegebenen Zeitschriften "Heimat und Welt" und "Schritte" eine wichtige Rolle.

Nachdem sie an der Universität von Michigan auf dem Gebiet der Soziologie promoviert hatte, arbeitete sie in den Jahren 1938-46 an der Universität von Ankara als Dozentin für Soziologie und trat mit ihren empirischen Arbeiten hervor, die zu den ersten ernstzunehmenden Untersuchungen auf diesem Gebiet in der Türkei zählten.

1946 wurde Frau Behice Boran gemeinsam mit solchen bekannten Wissenschaftlern wie Professor Niyazi Berkes (jetzt Dozent an der Graduate Studies and Research Abteilung der McGill Universität, Montreal) und Professor Pertev Naili Boratav (jetzt Dozent an der Ecole Pratique des Hautes Etudes, Paris) auf Betreiben von rassistisch-nationalistischen Kreisen von ihren Aufgaben an der Universität von Ankara enthoben. Sie gewann zwar den anschließenden Prozeß, doch hatte inzwischen das Ministerium für Erziehung den Lehrstuhl für Soziologie an ihrer Fakultät aufgelöst, allein, um Frau Behice Boran nicht mehr anstellen zu müssen.

Gemeinsam mit anderen Freunden gründete Frau Behice Boran 1949 den "Verein der Freunde des Friedens" und wurde zu ihrem Vorsitzenden.

1950 schickte die damalige türkische Regierung türkische Einheiten in den Korea-Krieg ohne in dieser Angelegenheit das Parlament auch nur gehört zu haben. Der Verein, der dagegen mit einem Flugblatt protestierte, wurde verboten, ihre leitenden Mitglieder wurden verhaftet.

Frau Behice Boran und ihre Freunde wurden vor ein Gericht gestellt, das aus drei Offizieren und zwei Militärrichtern bestand. Sie wurden auf Grund eines anti-demokratischen Gesetzes zum Gefängnis verurteilt. Außerdem verlor sie ihre Bürgerrechte auf Lebenszeit. Ihren Sohn gebar Frau Behice Boran im Gefängnis.

TÜRKİYE SOSYALİSTLERİ DERNEĞİ VAKFI

Nach der Entlassung aus dem Gefängnis, als die Türkei zum Schauplatz eines wütenden McCarthyismus geworden war, verdiente sie sich ihren Lebensunterhalt als Dolmetscherin.

Die Annahme der neuen Verfassung von 1961 in einem Volksentscheid brachte in der Türkei eine Stärkung der demokratischen Kräfte mit sich. Das Gesetz, auf Grund dessen Frau Behice Boran verurteilt worden war, wurde als verfassungswidrig von dem Verfassungsgericht aufgehoben. Auf diese Weise erhielt sie ihre Bürgerrechte wieder zurück und durfte sich wieder politisch betätigen. Sie trat der 1961 gegründeten Arbeiterpartei bei. Sie war eine der 15 Abgeordneten, die die Arbeiterpartei 1965 ins Parlament schickte und trat hier aktiv für die Rechte und Interessen der werktätigen Menschen auf.

1970 wurde Frau Behice Boran Generalsekretärin der Arbeiterpartei. Nach dem IV. Parteitag im 1970 wurde sie Vorsitzende der Arbeiterpartei. Damit war sie die erste Frau in der Türkei, die als Vorsitzende einer politischen Partei gewählt wurde. Es waren die dunkelsten Tage in den letzten zehn Jahren der türkischen Geschichte. Die reaktionären Kräfte hatten zu einem Generalangriff angesetzt. Man eröffnete eine Untersuchung gegen die führenden Mitglieder der TIP, um die Partei verbieten zu können. Im März 1971 wurde die militärische Intervention inszeniert und gleich danach wurde die gesamte Führung der TIP verhaftet. Der Prozeß dauerte 1,5 Jahre und endete mit verschiedenen schweren Gefängnisstrafen und Verbannung. Frau Behice Boran bekam 15 Jahre Gefängnisstrafe mit anschließender Verbannung für 5 Jahre. Sie befindet sich zur Zeit in dem Gefängnis von Adapazari.

Unterstützen Sie die Kampagne für die Freilassung von Behice Boran, indem Sie sich mit Protestschreiben an folgende Adressen wenden:

Fahri Korutürk
Staatspräsident der Türkei
Türkiye Cumhurbaşkanı
ANKARA

Präsidium des Türkischen Parlaments
Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlıgı
ANKARA

Bülent Ecevit
Vorsitzender der Republikanischen Volkspartei
Büyük Millet Meclisi
ANKARA

Spenden zur Unterstützung unserer Arbeit werden erbeten an das Konto Commerzbank München, Konto-Nr. 3028248/00.

A T T F
Föderation Türkischer
Sozialisten in Europa

Verantw.: Ali Söylemezoglu, 8 Mün 19, Winthirstr. 13 A

TÜRKİYE EKONOMİK VE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI VAKFI

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

1) Sağ cephenin yarattığı ~~[illegible]~~ olaylar ve savunduğu çıkarlar ve amacı:

1) Adana'da öldürülen CHP'li işçi Hüseyin Örek
2) Öldürülen öğrenciler.
3) TÖB-DER'in toplantılarına saldırı
4) Viranşehir katliamı

– Sağ cephenin niteliği

– Milliyetçiyiz diyorlar → Millileştirmeye karşılar.
Demek ki milli çıkarları savunmuyorlar.
NATO'yu ve ~~[illegible]~~ Amerikan üslerini savunuyorlar.

2) Gençlik ve işçi hareketleri:

Gençliğin yeri → işçi sınıfının, emekçi halkın ve dolayısıyla anti-emp. mücadelede

Empezalizmin gençlik üzerine oyunları
↓
2) Vurucu güç olarak kullanmak sağa çekmek
↓
1) Politika dışı bırakmak
↓
3) İşçi sınıfı hareketinden ayırmak. (Antiemp gençleri)

3) Ekonomik ve politik bunalım:

Genel kapitalist dünyadaki bunalım.
kısaca politik bunalım
Sosyalist ülkelerde bunalım yok
Türkiyede ekonomik bunalım → Fiat artışları
İşsizlik
Borçlanma ve paranın değerinin düşmesi

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Silah harcamaları – Yabancı Sermaye – Ağır sanayi kurulmuyor. Ford'un tehditleri

CIA'nın Latin Amerika'da yaptıkları

— Türkiye Cumhuriyeti tarihinin yarısından fazlası askeri yönetimlerle geçti.

— Seçim istemiyorlar askeri darbeye ortam hazırlıyor.

4) Bunalımdan Çıkış Yolu:

Anti-emperyalist anti faşist savaşta birlik

ATTF kurultay kararlarının açıklanması

TKP'nin önerileri

CHP'nin bu yönde önerileri

ABÖK'nün önerileri

12 şer dakika : 4 daktilo sayfası

Cuma günü saat 19⁰⁰ burada.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

Föderation türkischer Sozialisten in Europa ATTF

TÜRKEI HEUTE

Informationsbulletin Mai 1973

INHALT: SEITE:

Der sozio-ökonomische Hintergrund der politischen Krise in der Türkei ..... 2 - 7
Folterungen an Gefangenen: Bericht eines Folteropfers ..... 8 - 11
Die Situation der Presse ..... 11 - 14
Verfolgung der Lehrer und einige Zahlen zur Schulsituation in der Türkei ..... 15 - 17
Die Unterdrückung der kurdischen Bevölkerung 17 - 18
Neue Verfassungsänderungen ..... 19 - 20
Verfassungsgericht bestätigt: Militärgerichte sind verfassungswidrig 20
Die Türkei vor dem Europarat 21
Proteste der europaischen Öffentlichkeit .... 21 - 22
Melen beschuldigt Europaratsmitglieder 22
Dokumente der ATTF ..... 23 - 24

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

DIE SITUATION IN DER TÜRKEI

Am 12 März 1971 stellten die ranghöchsten Generäle in der Türkei ein Ultimatum an den Staatspräsidenten Cevdet Sunay und forderten eine "starke Regierung", die "die Anarchie" beenden würde. Der gewaehlte Ministerpräsident Süleyman Demireh, Vorsitzender der Gerechtigkeitspartei, der im Parlament eine knappe Mehrheit besass, wurde zum Rücktritt gezwungen.

Eine neue, "überparteiliche" Regierung wurde unter der direkten Kontrolle des Militärs von dem Professor Nihat Erim gebildet. Erim, einer der Führer des rechten Flügels der republikanischen Volkspartei und selbst ein Grossgrundbesitzer, trat aus seiner Partei aus, um seine "Unabhängigkeit zu sichern". Seitdem begann in der Türkei eine Welle des Terrors und der Unterdrückung, wie man sie seit 40 Jahren nicht mehr erlebt hatte.

Der sozio-ökonomische Hintergrund der politischen Krise:

Ende der sechsziger und Anfang der siebziger Jahre tauchten in der wirtschaftlichen Entwicklung der Türkei erhebliche Schwierigkeiten auf. Das Wachstum des Bruttosozialprodukts blieb hinter den geplanten Grössen und es zeigten sich schwerwiegende Disproportionen: So betrug das Wachstum der industriellen Produktion im Jahre 1970 lediglich 2,5 %, gegenüber einer geplanten Rate von 12 %. Demgegenüber wuchsen solche Sektoren wie Handel und Wohnungsbau, die der wirtschaftlichen Entwicklung wenig beitragen, überproportional. Auch das Wachstum der Landwirtschaft blieb erheblich hinter der geplanten Rate von 4 % zurück. Tiefgreifende strukturellen Veränderungen waren notwendig geworden.

In der Landwirtschaft herrschten z.B. archaische Strukturen vor, die durch folgende Zahlan charakterisiert sind:

31 % der Bauernfamilien besitzen überhaupt kein Land
37,7 % der Bauern besitzen nur 2,6 % der landw. Nutzfläche
0,1 % der Bauern besitzen dagegen 21,8 % der landw. Nutzfläche.

Der durch die Verfassung von 1961 vorgeschriebene Landreform

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Wurde nicht verwirklicht. Man ersetzte ihn durch einen "landwirtschaftlichen Entwicklungsplan" der lediglich zu einer weiteren Bereicherung der Grossgrundbesitzer geführt hat. Die fortschreitende Mechanization, die in der Regel mit einer Ausdehnung der Ländereien der Grossgrundbesitzer verbunden ist, hat zum Ruin und Verdrängung von den Bauern geführt. Die verarmten Bauern haben in Millionenstärke die Städte überflutet. Dadurch wurde die bereits existierende Arbeitslosigkeit verschärft.

Die durchschnittliche Wachstumsrate der Bevölkerung betrug in den letzten Jahren 2,7 %, dagegen wuchs die Stadbevölkerung jährlich um 6-7 %. Um alle grösseren Städte entwickelten sich ausgedehnte Elendsviertel. In allen grösseren Städten liegt der Anteil der Stadtbevölkerung, der in diesen Elendsvierteln lebt bei über 40 %. In Ankara beträgt dieser Anteil 61 %. Nach offiziellen Zahlen gibt es in der Türkei über 2 Millionen Arbeitslose. Jedes Jahr kommen noch weitere 400 000 Arbeitssuchende auf den Arbeitsmarkt, von denen aber nur 130 000 im Land beschäftigt werden können. Nach der einhelligen Meinung von Experten liegen die tatsächlichen Zahlen der Arbeitslosen bedeutend höher als die amtlichen. In dieser Situation mussten über 800 000 Arbeiter ins Ausland emigrieren, die meisten kamen in die Bundesrepublik. Mehr als eine Million weitere warten auf ihre Reihe.

Als Mitglied von NATO und CENTO unterhält die Türkei eine Armee von mehr als 500 000 Mann. Nach der amerikanischen ist sie die grösste Armee der westlichen Welt. Militärausgaben machen mehr als ein Viertel der gesamten Staatsausgaben aus. Sie wuchsen im Jahre 1971 um 31,5 %, um Jahre 1972 um 16 % und im Jahre 1973 um 37 %. Im Staatshaushaltsplan für 1973 sind über 11 Milliarden für Militärausgaben, dagegen nur 2 Milliarden für medizinische Zwecke und nur 6,5 Millarden für Erziehung vorgesehen. Dabei sind immernoch 13 Millionen der erwachsenen Bevölkerung Analphabeten.

Nach dem zweiten Weltkrieg hat die Türkei etwa 6 000 Millionen Dollar Schulden gemacht, zu einem Zinssatz von 5 %. Der grösste Teil dieser Kredite wurden von den USA gegeben. Alleine im Jahre 1971 wurden 127,8 Millionen Dollar an Tilgungen und 60,9 Millionen Dollar an Zinsen zurückgezahlt. Man hofft,

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

die Auslandsschulden bis zum Jahre 2018 zurückzuzahlen, vorausgesetzt, dass keine neuen Schulden mehr gemacht werden. Nach einer Aussage des früheren Stellvertretenden Ministärpräsidenten Karaosmanoğlu wurden in dem Zeitraum 1967-1970 112,9 Millionen Dollar als ausländisches Kapital in der Türkei investiert. Dagegen betrug die Höhe der Profite, die in dem selben Zeitraum ins Ausland transferiert wurden, 121,9 Millionen Dollar. Das chronische Zahlungsbilanzdefizit erreichte 1971 eine Rekordhöhe von 500 Millionen Dollar.

1963 wurde die Türkei ein assoziertes Mitglied der EWG. Die zweite Übergangsphase begann 1970. Damit gewährte die EWG der Türkei eine Reihe von Einfuhrerleichterungen für wichtige Exportprodukte, hauptsächlich landwirtschaftliche Güter und Textilien. Als Gegenleistung verpflichtete sich die Türkei, die Zölle für einen grossen Teil ihrer Importe stufenweise zu senken, bis sie 1982 völlig aufgehoben sind. Die restlichen Zölle werden ebefalls stufenweise jedoch bis 1992 völlig abgebaut. Die staatliche Plannungsorganisation wies in einer Studie darauf hin, dass diese Verpflichtung eine ernste Gefährdung der industriellen Entwicklung der Türkei bedeutet.

August 1970 wurde die türkische Währung um 66,6 % abgewertet. (Seitdem erfolgten im Zusammenhang mit der Abwertung des Dollars weiter Devaluationen). Am Ende desselben Jahres hatten die Preise für Nahrungsmittel um 20 %, die der importierten Güter um 60 % zugenommen. Die Preissteigerungen setzten sich auch in den Jahren 1971 und 1972 fort, die Türkei wurde zu einem der Länder mit der höchsten Inflationsrate. Allein im Januar 1973 sind die Preise um 10 % gestiegen. Der türkische Arbeiter verdient heute im Durchschnitt 20-28 TL täglich, während ein Kilogramm Fleisch von der billigsten Sorte 29 TL kostet.

Unruhe und Unzufriedenheit der arbeitenden Bevölkerung:

Der Anfang des Jahres 1970 war Zeuge von Streiks und Demonstrationen von allen Schichten der Bevölkerung. Man verlangte höhere Löhne, bessere Lebens- und Arbeitsbedingungen usw. Als Beispiel seien folgende Zahlen zitiert: In den Jahren 1963-66 gab es 175 Streiks mit 26 000 Beteiligten. In den Jahren 1967-69 gab es 254 Streiks mit 122 000 Beteiligten.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

1970 dagegen haben etwa 2 Millionen sich an Streikaktionen beteiligt. Im Juni 1970 demonstrierten in Istanbul etwa 100 000 Arbeiter gegen ein verfassungswidriges Gewerkschaftsgesetz (später auf Antrag der Arbeiterpartei vom Verfassungsgericht annuliert), das die Auflösung der DISK (revolutionärer Gewerkschaftsbund) erzwingen wollte. Die Polizei eröffnete das Feuer auf die Demonstraten und tötete 4 Arbeiter. Mehr als 200 wurden verwundet. Die Führer von DISK wurden verhaftet. In Istanbul und İzmir wurde das Kriegsrecht verhängt.

Auf dem Lande nahmen 1970 zehntausende von Bauern an Demonstrationen teil, auf denen sie höhere Preise für ihre Erzeugnisse verlangten und andere soziale Forderungen stellten. In mehreren Provinzen kam es zu spontanen Landbesetzungen durch landlose Bauern. Die Lehrer, organisiert in der grossen Lehrergewerkschaft TÖS führten im ganzen Land einen dreitätigen Boykott durch. Selbst die Richter des obersten Kassationshofes und die Proffessoren der Universität Istanbul und Ankara demonstrierten gegen die Politik der Regierung.

In dieser äusserst gespannten sozio-ökonomischen Verhältnissen wuchs die Studentenbewegung zu nie dagewesenen Dimensionen. Die Demirel Regierung schenkte den Forderungen der Arbeiter, Angestellten, Bauern und Studenten kein Gehör. Im Gegenteil, sie versuchte die friedlichen Demonstrationen und Versammlungen mit Hilfe von bewaffneten Banden, deren Ausbildung, Organisierung und Tätigkeit von der Polizei offen geduldet wurde, zu unterdrücken. Zwischen April 1968 und April 1970 wurden auf diese Weise 40 Personen ermordet. Die Täter wurden nie gefasst.

Die Intervention der Generäle

In dieser Situation stellten die höchsten Befehlshaber der Streitkräfte, die eng mit grossen "Holdings" liiert sind, ein Ultimatum an die Demirel Regierung. Nachdem erzwungenen Rücktritt Demirels zeigte es sich sehr bald, dass die Unterdrückung aller demokratischer Regungen das eigentliche Ziel der Junta war. Der Ausrufung des Kriegsrechts in elf Provinzen folgte eine bis jetzt in der Geschichte der Republik beispiellose Verfolgungs- und Terrorwelle.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Die Arbeiterpartei der Türkei, die im Februar 1971 ihr zehn jähriges Bestehen begangen hatte, wurde verboten. Ihre Führer erhielten Gefägnisstrafen zwischen 6 und 15 Jahren. Neben der Arbeiterpartei wurde die Lehrergewerkschaft TÖS und alle Studentenorganisationen verboten. Die Führer von TÖS wurden zu Gefägnisstrafen zwischen 8 und 10 Jahren verurteilt. Die rassistische Unterdrückungspolitik gegenüber der kurdischen Volksgruppe wurde verstärkt.

Der Verfassungsrechtler, Prof. Mümtaz Soysal, früherer Dekan der Fakultät für Politische Wissenschaften der Universität Ankara, der bei der Erarbeitung der Verfassung von 1961 massgeblich beteiligt war, wurde wegen seinem Lehrbuch "Einführung in die Verfassung" zu 6 Jahren und 8 Monaten Gefägnis mit anschliessender Verbannung und zu lebenslänglicher Verlust seiner Bürgerrechte verurteilt. Das Buch war 1967 geschrieben worden und wurde seitdem an allen Hochschulen als Lehrbuch benutzt.

Der Verteidiger von Prof. Mümtaz Soysal, Prof. Uğur Alacakaptan, früherer Dekan der Juristischen Fakultät der Universität Ankara, wurde zu 6 Jahren und 3 Monaten Gefägnis verurteilt.

Alle progressiven Zeitschriften wurden verboten und eingestampft. Der Publizist Süleyman Ege bekam 30 Jahre Gefägnis wegen Herausgabe von 4 Büchern. Muzaffer Erdost erhielt 22 Jahre und 6 Monate für die Übersetzung von 3 Büchern. (Je Buch bekommt man 7 Jahre und 6 Monate!)

Neben allen marxistischen Klassikern sind sogar Bücher wie Sir Thomas More's Utopia, A.Einstein's Relativitätstheorie, Hemingway, Malraux, Marcuse, Dickens und Steinbeck verboten worden. Allein schon die Tatsache, dass ein verbotenes Buch in der Wohnung eines Bürgers gefunden wird, reicht bereits zu dessen Verurteilung.

Drei Universitätsstudenten wurden im Mai 1972 gehängt. Sie hatten vier Amerikanische GI's entführt und nach einigen Tagen wieder freigelassen.

Die liberale Verfassung von 1961 wurde zu einem Luxus erklärt. Unter dem Druck des Militärs änderte man zuerst im Sommer 1971

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

über 40 Artikel. Danach wurden im Winter 1973 weitere sieben Artikel geändert.

Die Gefangenen werden massenhaft und brutal gefoltert. Die Foltermethoden sind unter anderem: 1.) Bastonade (Schläge auf die nackten Fusssohlen mit Gummiknüppeln, Stöcken oder Drahtpeitschen), 2.) Anwendung von elektrischen Schocks an verschiedenen Stellen des Körpers, meistens zu den Geschlechtsorganen, 3.) Die Vergewaltigung von Gefangenen durch Einführung von Gummiknüppeln in die Vagina oder den After.

Die Zahl der politischen Gefangenen in der Türkei beträgt nach einer Angabe von International Association of Democratic Lawyers in Brüssel nicht weniger als 10 000.

Dies sind die Tatsachen über die Türkei. Das Schauspiel der "Präsidentenwahlen", das sich über Wochen hinauszog und durch massive Eingriffe und Drohungen des Militärs gekennzeichnet war, hat nocheinmal gezeigt, wie weit es mit der Demokratie heute in der Türkei reicht.

Wir, die Föderation Türkischer Sozialisten in Europa, sehen es als unsere dringliche Pflicht an, die europäische Öffentlichkeit über die Situaiton in der Türkei zu informieren.

Wir appellieren an alle demokratisch gesinnten Personen und Organisationen, gegen die Folterungen, gegen die Hinrichtungen, gegen die Verfolgungen zu protestieren. Wir unterstützen die Forderung der Amnesty International, die Türkei aus dem Europarat auszuschliessen und jegliche wirtschaftliche und militärische Hilfe an das Militärregime einzustellen.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

FOLTERUNGEN AN GEFANGENEN:

Bericht eines Folteropfers, übersetzt aus dem handschriftlichen Brief. Eine Fotokopie kann von der ATTF auf Wunsch zugeschickt werden.

Name: Salman Kaya
Student der naturwissenschaftlichen Fakultät der Universität Istanbul.

Ich habe mich an verschiedenen demokratischen und anti-imperialistischen Aktionen beteiligt. Aus diesem Grunde war ich ein Student, der den besonderen Hass der Polizei auf sich gezogen hatte.

Am 5.3.1971 wurde mein Name über den Nachrichtendienst der türkischen staatlichen Radio und Fernsehens als Verantwortlicher für den bewaffneten Überfall auf die Bankfiliale Akbank, Selamiçeşme, Istanbul der Öffentlichkeit bekannt gemacht. Nach einigen Tagen wurde ich verhaftet. Sechs Tage und Nächte wurde ich in dem Sicherheitsamt der Istanbuler Polizeibehörde mit allen Mitteln gefoltert. Mein Arm wurde gebrochen. Ich konnte nicht mehr gehen. Viele Verbrechen, die ich nicht begannen hatte, musste ich unter dem Prügel zugeben. Einschliesslich des Banküberfalls. Sechs Tage lang haben sie Bastonade (Schläge auf die Fusssohlen - Anmerkung des Übersetzers) und einschliesslich Elektroschocks, alles ausprobiert. Die Polizisten haben erklärt, dass ich unter allen Gefangenen, die sie bis jetzt hatten, der mit dem grössten Ausdauer sei.

Später wurde ich vor das Militärgericht gestellt. Von der Anklage des Banküberfalls wurde ich freigesprochen. Zur Zeit bin ich seit 2 Jahren verhaftet. Ich stehe wegen neun verschiedenen Fällen vor Gericht. Nach dem Prügel im Polizeiamt habe ich ein Attest für 2,5 Monate bekommen. Doch es hat nichts genützt, da in der Türkei Folter als legales Mittel betrachtet wird. Dazu habe ich nichts mehr zu sagen.

Diejenigen, die mich gefoltert haben sind folgende:
1.) Zekeriya Aydın (genannt Zekeriya der Knochenbrecher) Hauptkommissar
2.) Muzaffer Çağlar (Polizei Chef von Istanbul) (später versetzt-Anmerkung d.Ü.)
3.) İlyas Aykutlu (Chef der I.Abteilung,) (politische Polizei - A.d.Ü.)
4.) Cemal Bütün (Kommisar in der zweiten Abteilung)
5.) Kommissar Fahrettin (seinen Nachnamen weiss ich nicht)
und viele andere Polizeibeamte.

3.2.1973 Salman Kaya
(Unterschrift)

Bericht des Professors Dr. Peter NOLL (Zürich) über Folterungen:

"Die zivile Polizei, die Geheimpolizei und die Militärpolizei haben viele Personen gefoltert, insbesondere Studenten und andere junge Menschen. Ich habe mehrere Personen gesehen, die selbst gefoltert worden waren und viele andere Personen, die Folterungen an anderen bezeugen konnten. Die Zeitschrift "Yeni

TÜRKİYE SOSYAL ARAŞTIRMALARI VAKFI

Ortam" hat Berichte von Folteropfern veröffentlicht (2. und 3.Februar 1973). Ab diesem Zeitpunkt haben Militärs die Veröffentlichung von Berichten über Folterungen verboten. Communique des Militärbefehlshabers von Istanbul, Nr.50, 4.2.1973" (Zitiert nach der Presseerklärung der Internationalen Juristen Kommission, Genf, 21.März 1973)

Die Folterung von Gefangenen, insbesondere von politischen Gefangenen ist seit jeher eine beliebte Methode der türkischen Polizei gewesen, obwohl die Verfassung dies ausdrücklich verbietet:
Artikel 14: "... Niemand darf gefoltert oder misshandelt werden. Strafen, die mit der Menschenwürde nicht vereinbar sind, sind nicht erlaubt."
In dem letzten Jahrzehnt war es jedoch durch den Druck der demokratischen Öffentlichkeit und durch die Wachsamkeit der grossen Mehrheit der Richter immer schwieriger geworden, ihre Foltermethoden anzuwenden, obwohl auch vor dem 12.3.71 verschiedene Fälle von Folterungen bekannt geworden sind. Nach dem Putsch der Generäle am 12.3.71 und nach der Ausrufung des Kriegsrechts wurde jedoch Folter zu einem integrierenden Bestandteil der polizeilichen Verhöre. Tausende von Gefangenen wurden in speziell zu diesem Zweck eingerichteten "Stützpunkten", in den Kellern der Polizeihauptquartiere und insbesondere in der Zentrale der Geheimpolizei M.I.T. mit den brutalsten Methoden gefoltert.

Obwohl diese Tatsache in der Türkei buchstäublich jedem bekannt ist, versucht das Regime ihre Folterpraxis nach aussen hin zu vertuschen oder als einzelne "Entgleisungen" hinzustellen.
Es sind jedoch bereits eine grosse Anzahl von Dokumenten vorhanden, die die Tatsachen unwiderlegbar beweisen. Wir werden diese Dokumente sobald als möglich veröffentlichen. Oben haben wir bereits einen ersten Bericht widergegeben. Unten zitieren wir einige Ausserungen der amtlichen türkischen Stellen zu den Folterungen. Danach folgen die Ausführungen von dem Oppositionsführer ECEVİT im Parlament.

In dem engen Rahmen, der uns zur Verfügung steht, können wir nur einen Bruchteil der Tatsachen präsentieren. Doch diese zeigen bereits, dass in der Türkei die Menschenrechte, wie sie in der U.N. Charta niedergelegt sind, die europäische Konvention

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

er Menschenrechte sowie die Bestimmungen der eigenen Verfassung mit Füssen getreten wird.

Der Aussenminister Haluk Bayülken erklärte:

"Obwohl ausländische Journalisten jederzeit in die Türkei kommen und ihren Pflichten nachgehen können, kann die Türkei unmöglich eine Untersuchungskommisssion akzeptieren, die die Behauptungen über Folterungen und Misshandlungen untersuchen möchte."

(Aus der Zeitung "Milliyet" vom 15.12.72)

Aussenminister Haluk Bayülken lehnte alle Behauptungen über Folterungen ab und beschuldigte die Amnesty International, wissentlich falsche Gerüchte zu verbreitern.

(Aus der Zeitung "Cumhuriyet" vom 24.1.73)

Der Militärbefehlshaber von Ankara, General N.K. Ersun, erklärte in einer Pressekonferenz, dass die subversiven Aktivitäten, die von ausländischen Zentren dirigiert werden, weiter fortgesetzt werden. Als Beweis verwies General Ersun auf ein Artikel in der November 1971 Nummer des Magazins "Readers Digest". Weiterhin sagte er, dass es leid tue, wenn solche seriösen Zeitungen wie "Sunday Times" oder "Observer" auf Grund von unbegründeten Gerüchten über angebliche Folterungen in der Türkei berichteten. Er bestand darauf, dass übliche Methoden der Untersuchung niemals verlassen werden und dass kein einziger Fall von Folter vorliegt.

(Aus der Zeitung "Cumhuriyet" vom 24.1.73)

ERKLARUNG VON ECEVIT, VORSITZENDER DER REPUBLIKANISCHEN VOLKSPARTEI, IM PARLAMENT ÜBER DAS KRIEGSRECHT:

Ecevit kritisierte Ministerpräsident Melen für seine zweideutige Haltung zwischen der Regierung und den Militärbefehlshabern, die verantwortlich für die Praxis des Kriegsrechts sind. Er sagte wörtlich: "Die Militärbefehlshaber sind für ihre Tätigkeit dem Ministerpräsidenten gegenüber verantwortlich. Aber der Ministerpräsident besteht darauf, dass die Parlamentäre ihn wegen den Aktivitäten der Militärbefehlshaber nichts fragen sollen. Natürlich wird er über diese Aktivitäten gefragt. Durch seine Ablehnung, die Behauptungen über die Ausführung des Kriegsrechts zu untersuchen, lässt der Ministerpräsident den Anschein erwecken, als ob neben der Regierung

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

noch eine zweite Exekutive existierte, nämlich das Militär. Das ist mit einem demokratischen Regime nicht vereinbar. Es gibt zahlreiche Anschuldigungen über Fälle, bei denen politische Gefangene gefoltert sein sollen. Tausende von Menschen werden festgehalten und ihre Familien können Wochen, manchmal Monate lang keine Nachrichten über deren Verbleib erhalten. Allein wegen ihren politischen Ansichten werden Menschen mit extrem hohen Strafen bestraft. Journalisten wurden selbst in Krankenhäusern angekettet und viele Bücher, die in demokratischen Ländern frei verkauft werden, wurden verboten und vernichtet. Militärgerichte wurden aufgelöst und ihre Mitglieder wurden ausgewechselt, wenn diese sich weigerten, schwere Urteile zu fällen. Die Regierung besteht darauf, dass dies alles nicht unter ihre Verantwortung falle."

(Aus der Zeitung "Cumhuriyet, 30.1.73)

Das Militär verbietet alle Berichte über die Folterungen:

Als die Proteste und die Entrüstung in der Öffentlichkeit immer stärker wurden verbot der Militärbefehlshaber von Istanbul mit der Verordnung Nr. 50 vom 4.2.73 alle Berichte und Behauptungen über Folterungen. Begründet wurde dieser Schritt damit, dass diese Behauptungen absichtlich erhoben wurden, um die Militärgerichte unter Druck zu setzen. Gegen Missachtung dieses Verbotes wurden Strafen angedroht.

(Cumhuriyet vom 4.2.1973)

DIE SITUATION DER PRESSE

Seit dem 12.3.71 sind in der Türkei die Pressefreiheit und das Recht der freien Meinungsäusserung praktisch aufgehoben. Journalisten, Schriftsteller, Publizisten und Wissenschaftler werden allein wegen einem Aufsatz oder einem Buch zu langjährigen Gefängnisstrafen verurteilt. Unten bringen wir einige Beispiele zu dieser Praxis. Danach zitieren wir aus dem Bericht von Prof. Peter Noll zu dieser Frage.

Der Publizist Muzaffer ERDOST wurde wegen Übersetzung und Herausgabe von drei Büchern zu insgesamt 22 Jahren und 6 Monaten Gefängnis mit anschliessender Verbannung für insgesamt 9 Jahre verurteilt.

(Milliyet, Yeni Ort am und Cumhuriyet vom 17.12.72)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Der Verleger Süleyman EGE wurde wegen 4 Büchern, die er herausgegeben hatte, von dem 3.Militärgericht in Ankara zu insgesamt 30 Jahren Gefängnis und 12 Jahren Verbannung verurteilt.

(Milliyet, vom 5.5.1972)

Çetin ALTAN, früherer Abgeordneter der Arbeiterpartei der Türkei und sehr populärer Journalist, wurde jetzt zu 1 Jahr und 6 Monaten Gefängnis verurteilt. Grund: Ein Zeitungsartikel mit der Überschrift "Der 50. Jahrestag der Sovjetrevolution", den er im Jahre 1967 geschrieben hatte.

(Cumhiriyet, 31.12.1972)

Gegen Çetin ALTAN laufen noch mehrere andere Prozesse. So hat man in dem Pressegericht von Istanbul gegen ihn wegen einem Artikel aus dem Jahre 1971, in dem er den Staatspräsidenten beleidigt haben soll, 1-4 Jahre Gefängnis beantragt. Das Militärgericht Nr. 2 von Istanbul untersuchte einen Artikel von Ç. Altan, den er anlässlich der Entführung von 4 amerikanischen GI's in Ankara 1971 geschrieben hatte. Hier soll er ein Verbrechen gelobt haben. Der Ankläger forderte die Einstellung des Verfahrens, da keine Schuld vorliege. Daraufhin intervede Militärbefehlshaber von Istanbul und schickte den Fall an das Militärgericht Nr. 3 von Istanbul. Hier wurde mehrheitlich beschlossen, dass der Prozess weitergeführt wird.

(Cumhuriyet, 1.2.1973)

Turhan DİLLİGİL, Herausgeber der Zeitung Adalet, wurde zu 22 Monaten Gefängniss verurteilt, weil er in einem Artikel den Kassationshof kritisiert hatte.

(Milliyet und Cumhuriyet vom 21.12.72)

Mete DURAL, Herausgeber der Zeitung Öncü İşçi, wurde wegen verschiedenen Zeitungsartikeln zu 7 Jahren und 6 Monaten verurteilt.

(Milliyet, 5.5.1972)

MINISTERPRÄSIDENT MELEN ÜBER PRESSEFREIHEIT:

Ministerpräsident Ferit Melen (Nach der Neuwahl des Staatspräsidenten zurückgetreten) erklärte als Antwort zu einer Frage, ob die Pressefreiheit in der Türkei gewährleistet sei, folgendes: "Wie Sie wissen, wurden weder die Verfassung, noch das Strafgesetzbuch oder das Pressegesetzt so geändert, sodass man

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

von einer Enschrankung der Pressefreiheit sprechen könnte. Daraus folgt also, dass die Pressefreiheit existiert. Aber, es sollte immer daran gedacht werden, dass auch das Kriegsrecht existiert. Die Behauptungen dass die Pressefreiheit oder die Freiheit der Meinungsäusserung eingeschrankt seien, sind völlig unbegründet. Ganz im Gegenteil, die Presse erfreut sich heute vieler Möglichkeiten, die ihr früher versperrt waren. Sie können z.B. das benötigte Papier und die Druckerfarbe frei kaufen." Als man ihn nach seiner Meinung über die niedagewesene Zahl der verhafteten Journalisten fragte, sagte der Ministerpräsident: "Ich glaube nicht, dass sie verhaftet worden sind, weil sie Journalisten sind. Sie sind verhaftet worden, weil sie die Gesetze verletzt haben. Nicht wahr?" Nachdem man ihn daran erinnerte, dass eine Anzahl von Journalisten wegen ihren politischen Ansichten verhaftet und verurteil worden sind, sagte Melen: "Ich glaube, wir müssen uns über den Begriff, Freiheit der Meinungsäusserung einig werden. Diese Freiheit bedeutet natürlich nicht, dass jeder einfach das sagen kann, was er möchte. Wenn ein Journalist in seinen Schriften die Grundlagen des Staates unterhöhlt oder kommunistische Gedanken propagiert, kann dies nicht als ein Teil der Freiheit der Meinungsäusserung oder der Pressefreiheit betrachtet werden."

(Cumhuriyet, 7.1.1973)

DIE JOURNALISTEN WEIGERTEN SICH, DEN TRADITIONELLEN "TAG DER PRESSE" ZU FEIERN

Aus Protest gegen die obigen Erklärungen von Ministerpräsident F. Melen beschloss die Pressegewerkschaft der Türkei (Mitglied der Gewerkschaftskonföderation TÜRK-IŞ) die Feierlichkeiten zum "Tag der Presse" an 10.1.73 abzusagen. Der 10. Januar wird in der Türkei traditionell als Pressetag gefeiert, da an diesem Tag im Jahre 1961 das Gesetz Nr. 212, welches die Pressefreiheit erheblich erweiterte, in Kraft getreten ist. Diese Aufforderung der Pressegewerkschaft wurde ausnahmelos befolgt.

XXXX

AUS DEM BERICHT VON PROF. NOLL ÜBER DIE PRESSE- UND MEINUNGS-FREIHEIT

Der Professor für Strafrecht, Zürich, Dr.Peter Noll besuchte in der Zeit von 27.2. bis 6.3.73 im Auftrag von Amnesty International und der Internationalen Juristen-Kommission in Genf, die Türkei. Im folgenden zitieren wir wörtlich aus seinem Bericht:

"Der Schaden, der zum Gesetz durch den Zustand des Kriegsrechts zugefügt worden ist, ist grösser als die Gefahr, die das Kriegsrecht abwehren soll. Die Bevölkerung und insbesondere die Intellektuellen leben in Angst. Überall herrscht eine Atmosphäre des Misstrauens. Die Polizei hört Telephongespräche ab, öffnet Briefe, macht zahlreiche Verhaftungen, auch zur Einschüchterung nur vorübergehend. Die Presse wird zensiert. Die Universitätsprofessoren riskieren Bestrafung unter einem Strafgesetz, das selbst mündliche Meinungsausserungen zum Verbrechen stempelt."

(Aus dem Pressekommunique vom 21.3.73)

XXXX

DIE VERFOLGUNG DER LEHRER / ZAHLEN ZUR SCHULSITUATION:

Die Lehrer, die in der Türkei zu den traditionellen Trägern der demokratischen und fortschrittlichen Ideale der Republik zählen, bilden eine der wichtigsten Zielgruppen des gegenwärtigen Terrors. Bereits in der Zeit von Demirel waren Überfälle und Mordanschläge auf Lehrer ein beliebtes Mittel der Einschüchterung. Darüber hinaus wurden hunderte von Lehrern durch rasch aufeinander folgende Versetzungen von einer Stadt in die andere die Möglichkeit genommen, ein geordnetes Leben zu führen. Viele wurden auf diese Weise zum Ausscheiden aus dem Schuldienst gezwungen. Gegen diese Praktiken richtete sich die Arbeit der nun verbotenen Lehrergewerkschaft TÖS.

In der Türkei betrachteten die Grossgrundbesitzer und die mit ihnen verbündeten Grosskapitalisten die Unwissenheit der Volksmassen seit jeher als eine der Grundpfeiler ihrer Herrschaft. Aus diesem Grunde betrachten sie auch Lehrer und Hochschulangehörige als ihre Hauptfeinde. Der Ausspruch eines Abgeordneten, den wir unten zitieren, verdeutlicht diese Haltung.

60 Führende Mitglieder der türkischen Lehrergewerkschaft TÖS wurden zu schweren Gefängnisstrafen verurteilt

Der Prozess gegen Fakir Baykurt (Vorsitzender der Lehrergewerkschaft und international bekannter Schriftsteller) und seine Kollegen endete beim 2. Militärgericht von Ankara. Die Richter unter Vorsitz von Major Celal Atun fällten schwere Gefängnis strafen von 4 bis 10 Jahren.

Fakir Baykurt, Osman Akol, Veli Kasımoğlu, Dursun Akçam und vier andere führende Mitglieder von TÖS wurden auf Grund des Paragraphen 141 des türkischen StGB zu 8 Jahren und 10 Monaten und 20 Tagen Gefängnis verurteilt. Darüber hinaus wurden sie zu lebenslänglicher Aberkennung der Bürgerrechte und

XXXX

zu Polizeiaufsicht in Ankara für 3 Jahre verurteilt. Es wurde ihnen vorgeworfen, die Lehrergewerkschaft in eine illegale Organisation umgewandelt zu haben.

Zwei andere, Hasan Yalçın und İbrahim Bayar wurden erst zu je 8 Jahren Gefängnis verurteilt (Paragraph 141). Anschliessend wurde ihre Strafe auf 10 Jahre und 8 Monate erhöht, da sie ihre Gedanken auch unter ihren Schülern propagiert hätten. Die restlichen Urteile lauten wie folgt:

Abdullah Özcan, Fikret Soysal, Yılmaz Demir und Münir Doğru zu je 8 Jahren und 10 Monaten und 20 Tagen Gefängnis,
Ali Aslan zu 6 Jahren und 8 Monaten Gefängnis,
Babür Ergüney, Celal Yıldız, İdris Yalçın, Nezime Örcan zu je 5 Jahren und 6 Monaten Gefängnis,
Weitere 34 Angeklagte zu je 4 Jahren und 2 Monaten Gefängnis,
Weitere 12 Angeklagte zu Gefangnisstrafen zwischen 10 und 13 Monaten.

(Cumhuriyet, 27.12.72)

Ali Arslan, der in dem oben angeführten Prozess zu 6 Jahren verurteilt wurde, wurde ausserdem noch zu 2 Jahren Gefängnis und 8 Monaten Verbannung verurteilt, da er waehrend des Prozesses das Militärgericht beleidigt haben soll.

(Yeni Ortam, 19.12.72)

Hasan Yalçın, der ebenfalls zu 10 Jahren Gefängnis verurteilt wurde, soll zusätzlich wegen Beleidigung des Gerichts zu 3 Jahren Gefängnis verurteilt werden.

(Cumhuriyet, 21.1.73)

Verfolgung der Lehrer:

Ein Volksschullehrer wurde in der Nähe von Istanbul von Unbekannten überfallen und lebensgefährlich verletzt.

(Cumhuriyet, 4.2.73)

Zwei Schüler und ein Dorflehrer wurden in Elbistan (im östlichen Teil der Türkei) wegen des Besitzes von linken Publikationen verhaftet.

(Cumhuriyet, 31.1.73)

12 Lehrer aus verschiedenen Städten der Türkei, die dem Lehrerverband TÖB-DER angehören, wurden mitten im Schuljahr in andere Städte versetzt. Diese Massnahme des Ministeriums wur-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

de nicht begründet. (TÖB-DER wurde nach dem Verbot der Lehrer Gewerkschaft TÖS als Berufsverband gegründet).

(Yeni Ortam, 23.3.73)

In Elbistan wurden der Schuldirektor, seine Stellvertreter und andere Lehrer des einzigen Gymnasiums der Stadt mitten im Schuljahr in andere Städte versetzt. Da von dieser Massnahme des Ministeriums insgesamt 11 Lehrer betroffen sind, ist der Unterricht in dem Gymnasium weitgehend lahmgelegt und die meisten Studen müssen ausfallen.

(Yeni Ortam, 25.3.73)

Zur Schulsituation:

Es gibt in der Türkei mehr als 13 Millionen Analphabeten, das sind mehr als die Hälfte der Erwachsenen. Obwohl es 7,5 Mill. Kinder im Schulpflichtigem Alter gibt, gehen nur 5 Millionen in die Schule. In der Mittelstufe gehen nur 19 % aller Kinder in die Schule. Nur 6 % der Absolventen der höheren Schulen können eine Hochschule besuchen. Über 10 Tausend Lehrer sind allein in der BRD als Gastarbeiter beschäftigt.

(Ergebnisse der Volkszählung von 1970)

DIE POLITIK DER UNTERDRÜCKUNG GEGENÜBER DER KURDISCHEN BEVÖLKERUNG

Die kurdische Volksgruppe in der Türkei ist in besonderem Masse dem Terror der chauvenistischen Militärs ausgesetzt. Sondereinheiten der Armee, genannt "Kommandoeinheiten", veranstalten regelrechte Überfälle auf kurdische Dörfer. Sie foltern und beleidigen die Bevölkerung, in dem sie z.B. die Frauen zwingen, sich unter den Augen der Dorfbewohner auszuziehen. Die Militärs wollen mit allen Mitteln die Kurden zu einem bewaffneten Aufstand provozieren, um dann ein Blutbad inszenieren zu können.

347 Jahre Gefängnis für 66 kurdische Demokraten:

Im Dezember 1972 verurteilte das Militärgericht von Diyarbakır 66 kurdische Demokraten zu hohen Gefängnisstrafen. Ihnen wurde Separatismus vorgeworfen. In Wirklichkeit haben sie nichts weiter getan, als die Verwirklichung der Gleichberechtigung von allen Bürgern unabhängig von rassischen, nationalen, sprachlichen oder religiösen Unterschieden zu verlangen.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Die Namen der Verurteilten und ihre Strafen sind:
Müntaz Kotan und İbrahim Güçlü, je 16 Jahre Gefaengnis
Niyazi Dönmez, İhsan Yavuztürk, Mehmet Tüysüz und Battal Battel zu je 13 Jahren und 4 Monaten Gefängnis,
Fikret Şahin und Zeki Kaya zu je 13 Jahren Gefängnis,
Nusret Kızılaslan und Sabri Çenik zu je 12 Jahren Gefängnis,
Ihsan Aksoy zu 11 Jahren Gefängnis,
Faruk Arar, Mehmet Kılıç, Yümnü Budak, Şakir Elçi, Ali Yılmaz Balkış, Sait Bektaş, Edip Karahan und Nezir Çelikkanlı wurden zu Gefangnisstrafen zwischen 8 und 10 Jahren verurteilt. Darüber hinaus wurden alle Angeklagten zur Verbannung von unterschiedlichem Dauer verurteilt.

Die Politik der Unterdrückung und der gewaltsamen Asymilation gegenüber dem kurdischen Volk richtet sich gegen alle Demokraten in unserem Land, unabhängig von der nationalen Herkunft. Es gilt bereits als ein Verbrechen, wenn man die Existenz des kurdischen Volkes zugibt. Die Arbeiterpartei der Türkei wurde z.B. auf Grund des folgenden Paragraphen des Parteiengesetzes verboten:

Artikel 89 des türkischen Parteiengesetzes:

"Politische Parteien dürfen nicht behaupten, dass es auf dem Territorium der Türkischen Republik Minderheiten existieren, die aufnationale, religiöse oder kulturelle oder sprachliche Unterschiede beruhen."

Die Arbeiterpartei der Türkei hatte sich gegen die rassistische Unterdrückung der Kurden gewandt und die Respektierung der demokratischen Rechte des kurdischen Volkes gefordert.

Die Machthaber in Ankara befinden sich in einem unlösbaren Dilemma: Einerseits behaupten sie, es gäbe gar keine Kurden in der Türkei. Andererseits sprechen sie von separatistischen kurdischen Bewegungen, um das Kriegsrecht und den Terror zu rechtfertigen.

XXXX

LEGALISIERUNG DER DIKTATUR DURCH VERFASSUNGSÄNDERUNG ZUM ZWEITEN MAL INNERHALB VON 18 MONATEN

Kurz nach dem Putsch am 12.3.71 hatten die neuen Machthaber dem Parlament umfassende Wünsche zu einer Verfassungs"reform" vorgelegt. Trotz des Widerstandes der demokratischen Öffentlichkeit wurden im Sommer 1971 41 Artikel der türkischen Verfassung, die 1961 in einer Volksbefragung angenommen worden war, geändert.

Die Änderungen zielten auf eine drastische Einschränkung der Grundrechte und auf den Ausbau der Stellung der Exekutive auf Kosten der Befugnisse der Legislative und der Rechtsprechung hin. Im einzelnen wurden folgende Grundrechte eingeschränkt:

- die Unantastbarkeit der Person, der Wohnung und der privaten Sphäre
- die Meinungsfreiheit
- die Versammlungsfreiheit
- das Recht zur Gründung von Vereinen und Gewerkschaften
- das Streikrecht

Die Militärs waren jedoch mit diesem Ergebnis unzufrieden. Bald liessen sie wissen, dass weitere Verfassungsänderungen notwendig wären, wenn das Kriegsrecht aufgehoben werden sollte. Der Grund dafür ist einfach: Die jetzigen Machthaber wissen sehr genau, dass die gegenwärtige, verfassungswidrige Kampagne gegen alle demokratischen und fortschrittlichen Bürger unseres Landes von der grossen Mehrheit der legalen Richter abgelehnt wird. Die grosse Mehrheit der türkischen Richter steht auf dem Boden der Verfassung von 1961. Das Militär will daher zweierlei erreichen: 1. einen legalen Weg finden, um den amtierenden verfassungswidrigen Militärgerichten auch nach der Aufhebung des Kriegsrechts die Fortführung der laufenden Prozesse zu ermöglichen, 2. die Bildung von Sondergerichten legalisieren, die mit ausgewählten Richtern besetzt werden und im Sinne des Militärs urteilen würden.

Dieses Ziel wurde durch die neuen Verfassungsänderungen, die unter dem massiven Druck des Militärs am 15.2.73 vom Parlament gebilligt und am 21.3.73 in Kraft getreten sind, erreicht. Sie betreffen 7 Artikel der Verfassung und beinhalten unter anderem folgende Punkte:

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

- Sondergerichte (sogenannte "Staatssicherheitsgerichte) werden gebildet,
- Die Militärgerichte, die unter dem Kriegsrecht gebildet sind, werden die angefangenen Prozesse auch nach der Aufhebung des Kriegsrechts zu Ende führen,
- Es wird möglich, Personen 15 Tage lang ohne richterlichen Beschluss festzuhalten, wenn sie wegen Taten beschuldigt werden, die in das Aufgabengebiet der Staatssicherheitsgerichte fallen, oder aber von mehreren gemeinschaftlich begannen wurden.

Diese letzte Änderung zielt offensichtlich darauf hinaus, die Folterpraxis der "Sicherheitsorgane" auch für die Zeit nach dem Kriegsrecht abzusichern.

In einem Gespräch in Ankara bestätigte Ministerpräsident Melen die obige Einschätzung der Verfassungsänderungen. Er erklärte, dass auf Grund der neuen Staatssicherheitsgerichte es nicht mehr nötig sein würde, das Kriegsrecht zu verlängern.

(Cumhuriyet, 10.3.73)

XXXX

Der Internationale Juristen-Kommission in Genf hat in einem Brief an den Ministerpräsidenten F. Melen vom 31.1.73 auf diese Entscheidung hingewiesen und die Überprüfung der Urteile der Militärgerichte durch zivile Gerichte sowie Verhinderung der Hinrichtung von Ziya Yılmaz gefordert.

(Aus dem Pressebulletin der Internationalen Juristenkommission in Genf, 14.2.1973)

DIE TÜRKEI VOR DEM EUROPARAT:

Ein Resolutionsentwurf, der von Herrn G.Darling, einem Abgeordneten der Labour Party und ehemaligen Minister, vorbereitet wurde, und die Unterschriften von zwanzig Mitgliedern des Europarates trägt, wurde dem Vorstand des Rates vorgelegt. Der Entwurf beantragt die Bildung eines Unterausschusses, der die Verantwortung für die Untersuchung der Anwendung des Kriegsrechts, der politischen Prozesse und des Prozesses der Normalisierung der parlamentarischen Ordnung in der Türkei tragen soll.

(Cumhuriyet, 24.1.73)

Diese Resolution wurde gegen den Widerstand der türkischen Delegation angenommen. Der Unterausschuss, der gegründet wurde, soll im Mai die Ergebnisse ihrer Untersuchung vorlegen.

PROTEST DER FRANZÖSISCHEN PROFESSOREN:

In Frankreich protestierten 60 Mitglieder der Universitäten von Sorbonne, Nancy, Strasbourg, Paris und Reims gegen die Verfolgung der türkischen Sozialwissenschaftler und gegen die allgemeine Unterdrückung der akademischen Tätigkeiten. Die Unterzeichneten lenkten besondere Aufmerksamkeit auf die Fälle von Professoren Soysal und Alacakaptan (beide zu mehr als 6 Jahren Gefaengnis verurteilt) und auf die 13 jährige Einkerkerung, die Dr. İsmail Beşikçi, einem Soziologie Dozent der Atatürk Universität, zugemessen wurde. Unter den Unterzeichner befinden sich Prof. H. Ahrweiler, Vize-President der Sorbonne, J.Lang, Leiter der Palais de Chaillot, Prof. H. Lefebvre, Prof. M.Rodinson, Leiter der d'Etudes a l'Ecole Pratique Hautes Etudes, und Professor J.M. Verdier, Dekan der juristischen Fakultät der Universität Paris.

PROTEST DER NIEDERLÄNDISCHEN ARBEITERPARTEI:

Am 21.12.1972 gab der geschäftsführende Ausschuss der niederländischen Arbeiterpartei eine Erklärung ab, die wir im Wort-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

laut zitieren: "Der Geschaftsführende Ausschuss der Arbeiterpartei drückt seine ernste Beunruhigung über die jüngsten Entwicklungen in der Türkei, wie sie in der internationalen Presse, im Europarat und vom Amnesty International berichtet wurden. Der Ausschuss ist der Ansicht, dass die Verlängerung des Ausnahmezustandes in der Türkei nicht annehmbar ist und glaubt, dass die türkische Regierung die Europäische Konvention der Menschenrechte voll und ganz respektieren müsste. Der Vorstand ersucht die niederländische Regierung mit Nachdruck, die Verletzung dieser Konvention zu untersuchen, insbesondere die Falle der Folterung und Verurteilung von Schriftstellern, Journalisten und anderen, die zum Zeitpunkt ihrer Aktivitäten nicht anbelangt wurden. Der Ausschuss fordert die Niederländische Regierung auf, die Verletzung der Europäischen Konvention durch die Türkei vor das Ministerkomitee des Europäischen Rates zu bringen."

Melen beschuldigt die Mitglieder des Europarates:

In einer Parlamentsrede zur Verlängerung des Kriegsrechts sagte Ministerpräsident Melen: "Das Schicksal der Türkei kann nicht von einigen sozialistischen Abgeordneten im Europarat bestimmt werden. Was auch immer diese sozialistischen Abgeordnete sagen, werden wir weiterhin unsere Freiheiten und unser Regime gegen die Verschwörung des internationalen Kommunismus verteidigen. Falls das Kriegsrecht nicht verlängert wird, werden wir wieder in Anarchie stürzen. Das Kriegsrecht sollte solange verlängert werden, bis die Türkei sich so erstärkt, dass sie sich gegen die Absichten des internationalen Kommunismus verteidigen kann. Dies kann jahrelang dauern. Eine Rückkehr zum normalen demokratischen Leben ist undenkbar ohne die Gründung von besonderen Staatssicherheitsgerichten." Melen sagte auch, dass die Polizeitruppen um 40 % verstärkt worden sind und 30 neue Gendarmerie Batallionen gebildet wurden.

(Milliyet, 28.1.73)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ministerpräsident F.Melen sagte am 16.7.72 in Bolu:
"Wenn die Kommunisten vor dem 12.3.71 erfolg gehabt hätten, hätten sie die Türken in der Türkei nach Sibirien verbannt und andere Nationen in der Türkei angesiedelt." (Milliyet, 17.7.72)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

PROBLEME DER AUSLÄNDISCHEN ARBEITER UND GEWERKSCHAFTEN:

Um unsere Leser auch über die ATTF selbst zu informieren, haben wir uns entschlossen, in diesen Bulletins Dokumente der ATTF zu veröffentlichen. Als erstes bringen wir eine Entschliessung zur Frage der Probleme der Auslander und der Gewerkschaften. Sie wurde auf dem 5. Kongress der ATTF, Dezember 72 einstimmig angenommen.

"Die ATTF, die im Jahre 1968 in Köln gegründet wurde, ist die Föderation von sozialistischen Vereinigungen an verschiedenen Orten von Westeuropa. Die ATTF bemüht sich, die Arbeiter aus der Türkei im Lichte einer sozialistischen Weltanschauung zu organisieren. Sie informiert die europäische Öffentlichkeit über die politische Entwicklung in der Türkei und über die Probleme der türkischen Landsleute in Europa und macht demokratische Forderungen.

Die ATTF richtet sich in ihrer gewerkschaftlichen Arbeit nach folgenden Grundsätzen:

1.) Die Gewerkschaften sind die weitesten Organisationen der Arbeiterklasse. Ohne Beachtung von Unterschieden in Nationalität, Rasse, Religion oder politischen Ansichten vereinigen sich die Arbeiter, Angestellte, Beamten und Intellektuellen in den Gewerkschaften.

2.) In der kapitalistischen Gesellschaft müssen die Gewerkschaften einerseits die täglichen Lebensinteressen der Arbeiterklasse verteidigen, und andererseits den Kampf für Demokratie gegen das Grosskapital führen. Die politischen Ziele der Gewerkschaften müssen so geartet sein, dass sie in der Gesellschaft die Vorherrschaft des Grosskapitals beseitigen und das politische Kräfteverhaltnis zu Gunsten der arbeitenden Bevölkerung ändern können.

3.) Die Gewerkschaften müssen ihre klassenmässige und organisationelle Unabhängigkeit verteidigen.

4.) Die Effektivität der gewerkschaftlichen Arbeit erfordert die Errichtung und Festigung der gewerkschaftlichen Einheit.

5.) Die Arbeit in den gewerkschaften muss auf ihre Festigung und Stärkung hin orientiert sein. Tendenzen, die die Gewerkschaften schwächen, und offene oder verdeckte gewerkschaftsfeindliche Einstellungen müssen bekämpft werden.

Der DGB hat sich seit dem Beginn der plannässigen Ausländerbeschäftigung in der BRD mit dieser Frage beschäftigt. Man versuchte, schrittweise die Schwierigkeiten zu beheben, die objektive und subjektive Faktoren Anfangs verursacht haben. Es wurde erreicht, dass heute durchschnittlich 27 % der Arbeiter aus der Türkei sich in den DGB Gewerkschaften organisiert haben. In der Metall Industrie sind 74 % der Arbeiter aus der Türkei Mitglied der IG-Metall. In den Betriebsratswahlen von 1972 wurden 458 türkische Betriebsräte gewählt.

Die ATTF stellt bezüglich des DGB und der Probleme der Arbeiter aus der Türkei folgende Punkte fest:

TÜRKYE SOSYALİST İŞÇİ VE İŞÇİ ARAŞTIRMA VAKFI

1.) Der DGB verteidigt die ökonomischen, sozialen, kulturellen, und gesellschaftlichen Interessen von allen arbeitenden in der BRD, darunter auch der ausländischen Arbeiter.

2.) Der DGB hat sich von Anfang der Ausländerbeschaftigung an dagegen gewandt, dass die Unternehmer die ausländischen Arbeiter zur Lohndrückung missbrauchen. Tatsächlich sind die ausländischen Arbeiter klassenbruder ihrer inländischen Kollegen.

3.) Die ausländischen Arbeiter beteiligen sich immer stärker an dem Kampf, den der DGB für die gemeinsamen Interessen der werktätigen Bevölkerung führt und machen son die Bemühungen der Unternehmer zunichte, mit Hilfe von rassischen, religiösen, oder nationalen Unterschieden die gemeinsame Kampffront zu spalten.

4.) Die ATTF wendet sich mit Entschiedenheit gegen alle Versuche von verschiedenen Gruppen und Institutionen, eine "Ausländergewerkschaft" oder eine ähnliche offene oder verdeckte Konkurrenzorganisation gegenüber dem DGB zu gründen und so die Gewerkschaftsbewegung zu spalten.

5.) Der DGB hat sich die soziale Integration der ausländischen Arbeiter mit dem inländischen arbeitenden Bevölkerung zum Ziel gesetzt. Um dieses Ziel zu erreichen muss erreicht werden, dass die ausländischen Arbeiter nicht wie Menschen zweiter Klasse behandelt werden und allmählich völlig gleichberechtigt sind.

6.) Der DGB hat sich gegen die Politik der Unternehmer und der Regierungen gewandt, die Ausländerbeschaftigung als etwas vorübergehendes zu betrachten und die sozialen Probleme der Ausländer zu ignorieren. Der DGB hat in diesem Zusammenhang demokratische Forderungen aufgestellt.

7.) Der DGB bietet eine Plattform, auf der die ausländischen Arbeiter zusammen mit ihren inländischen Kollegen für Forderungen kampfen können, die zur Lösung ihrer Probleme beitragen würden. Die ATTF setzt sich aktiv für die Organisierung der Arbeiter aus der Türkei in dem DGB ein.

8.) Dem DGB fällt die Aufgabe zu, eine Schule zu sein, in der die demokratischen Ansichten und das politische Bewusstsein der ausländischen Arbeiter sich entwickeln können. Die Ausbildung der ausländischen Vertrauensleute, die Herausgabe von Zeitungen, Zeitschriften und Broschüren in der Muttersprache der ausländischen Arbeiter sind wichtige Organisationsaufgaben, die der DGB angefangen hat und die entwickelt werden müssen."

Herausgeber und verantwortlich im Sinne des Pressegesetzes:
Ali Söylemezoglu, 8ooo München 19, Winthirstraße 13 a

Druck: Eigendruck

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

D E V R İ M C İ M A R Ş L A R

A M E L E M A R Ş I

1)- Hayat denilen kavgaya girdik,
Çelik adımlarla yürüyoruz.
Biz bu karanlık yolun sonunda,
Doğacak günesi ~~bekliyoruz~~ görüyoruz

Dağları aşıyor, bak yakınlaşıyor
Kızıl yıldıza hep koşun.
Bu bir rüya değil,
Bu bir hülya değil,
Yıldızıdır kurtuluşun.

2)- Kara deryalarda bir fenersin
~~Yıldızımız yolumuzda parlar,~~
Senin ışığında yürüyoruz
~~Fabrikalarda ve tarlalarda~~
Bu gu karanlık yolunda doğacak güneş görüyoruz.
Fabrikalarda biz, tarlalarda bi
Biziz hayatı yaratan,
Dil farkı bilmeyiz,
Din farkı bilmeyiz,
Sanki doğduk bir anadan.

3)- Anamız amele sınıfıdır,
Yurdumuz bütün cihandır bizim,
Hazırlandık son kanlı kavgaya,
Başta bayrağımız ~~sosyalizm~~. Leninizm

Bayrağını yükselt,
Daha daha yükselt,
Yükselt bayrağı yukarı
Bu güne vuralım,
Yarını kuralım,
Kaldıralım sınıfları,

G E N E L D İ R E N İ Ş

1)- On altı Haziran
Yüzbin işçi yürüdü
On altı Haziran
Yüzbin işçi yürüdü
Heeeeeeyy!
On altı Haziran
Genel direniş hey
Heeeeeeeyy
On altı Haziran
Genel direniş

Burjuvaziye,
Tüm sömürüye
Nasırlı ellerin
Yumruğu bugün.

2)- Bir Mayıs Bir Mayıs
İşçi köylü elele
Bir Mayıs Bir Mayıs
İşçi köylü elele
Heeeeeeeyy
Bir Mayıs Bir Mayıs
İşçi bayramı hey
Heyyyyyy
Bir Mayıs Bir Mayıs
İşçi bayramı

Burjuvaziye,
Tüm sömürüye
Nasırlı ellerin
Yumruğu bugün.

Y Ü R Ü Y Ü Ş M A R Ş I

1) İşçi yürüyor başta,
Fabrika dağdan, taştan
Galiptir her savaştan

İşçi köylü elele
Engel boştur bu sele
Amele, ırgat, köle

Geliyoruz zincirleri kıra kıra heyGeliyoruz zincirleri kıra kıra
Burjuvanın kafasına vura vura hey Burjuvanın kafasına vura vura

MÜNİH TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR OCAĞI

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

E N T E R N A S Y O N A L

1) Uyan artık uykudan uyan,
Uyan esirler dünyası!
Zülme karşı hıncımız volkan,
Bu ölüm-dirim kavgası

X X X

Yıkalım bu köhne düzeni
Biz başka alem isteriz
Bizi hiçe sayanlar bilsin:
Bundan sonra hersey biziz.

X X X

Bu kavga en sonuncu
Kavgamızdır artık,
Enternasyonalle
Kurtulur insanlık.

2) Tanrı,paşa,bey, ağa,şultan
Nasıl bizleri kurtarır!
Bizi tüm kurtaracak olan
Kendi kollarımızdır.

X X X

Yükselt kurtuluş bayrağını
Zülmü rüzgarlara savur,
Körükle devrim ocağını,
Tavı gelen demire vur.

X X X

Bu kavga en sonuncu
Kavgamızdır artık,
Enternasyonalle
Kurtulur insanlık.

3) Hem fabrikalar hem de toprak
Her şey emekçinin malı
Tufeyliye tanımayız hak,
Dünya emeğin olmalı.

X X X

Cellatların döktükleri kan
Kendilerini boğacak
Bu kan denizinin ufkundan
Kızıl bir güneş doğacak.

X X X

Bu kavga en sonuncu
Kavgamızdır artık
Enternasyonalle
Kurtulur insanlık.

P A R T İ M A R Ş I

Bayrağımızdaki sıar
Traktör, toprak köylünündür,
Fabrikalar işçilerin
Bu gün esir yarın hersey hey hey,
Bu gün esir yarın hersey.

Aydınlar, köylülèr
Önderimiz işçilerdir.
Partimizde dolsun saflar
Bu gün esir yarın hersey hey hey,
Bu gün esir yarın hersey.

Kavga sesleri geliyor
Köylerde ve şehirlerde
Sosyalizm ilerliyor
Bu gün esir yarın hersey hey hey,
Bu gün esir yarın herşey

Adımlar sarsıyor yeri
Gidiyoruz kurmak için
Biz sosyalist Türkiye'yi
Bu gün esir yarın hersey hey hey
Bu gün esir yarın herşey.

Ş İ L İ M A R Ş I

1) Yırtıyor fırtına sessisliği
Ufuktan yeni gün doğuyor,
Gecekondulardan geliyor halk.
Tüm şili türküler söylüyor.

Venseremos,venseremos,
Kıralım zincirlerimizi.
Venseremos, venseremos
Zulme ve yoksulluğa paydos.

2) Şili de halk bugün savaşıyor
Cesaret ve aklın gücüyle
Kahrolsun halkın katili cunta
Yaşasın Unidat Popular.

Venseremos, venseremos
Kıralım zincirlerimizi.
Venseremos, venseremos
Zulme ve yoksulluğa paydos.

3) Geçmise ağlamak fayda vermez;
Gelecek mutlak sosyalizmin.
Yarını bugünden kuracaksın.
O senin tarihin olacak.

Venseremos, venseremos
Kıralım zincirlerimizi.
Venseromos, venseromos
Zulme ve yoksulluğa paydos.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

İ Ş Ç İ S I N I F C E P H E S İ

1) [illegible]
Acıkan karnı doymalıdır
Boş laflarla karın doymaz
Yiyecek ekmek olmalıdır.

MARŞ SOL Kİ ÜÇ ~~DÖRT~~
ARKADAŞ YERİNİ BİL
İŞÇİNİN SINIF CEPHESİNE GİR
ÇÜNKÜ SENDE BİR İŞÇİSİN

2) İnsan insan olduğundan
Ezmekten ezilmekten nefret eder
Ne altında köle ister
Ne üstte efendiye boyun eğer.

MARŞ SOL Kİ ÜÇ ~~DÖRT~~
ARKADAŞ YERİNİ BİL
İŞÇİNİN SINIF CEPHESİNE GİR
ÇÜNKÜ SENDE BİR İŞÇİSİN.

3) İşçi işçi olduğundan
Başkası onu kurtaramaz
Çünkü işçileri kurtaracak olan
İşçiden başkası olamaz.

MARŞ SOL Kİ ÜÇ ~~DÖRT~~
ARKADAŞYERİNİ BİL
İŞÇİNİN SINIF CEPHESİNE GİR
ÇÜNKÜ SENDE BİR İŞÇİSİN

İ S Y A N A T E Ş İ M A R Ş I

1- Ege denizi kararınca
Dağlar uykuya dalar
Yine siyah ovalarda
İsyan atesi yanar

2- Kızıl alev parlayacak
Emekçinin alnında
Kazma kürek patlayacak
Faşistlerin beyninde

3- Varlığımız feda olsun
Bu uğurda savaşa
Yemin ettik biz emekçiler
Sosyalizmi kurmaya

B İ R L İ K M A R Ş I

1) İşçi köylü bir olalım
Aydınlarla kaynaşalım
Emek hakkını alalım
Kula kulluk yetsin artık
Bu keşmekeş bitsin artık

2) Özü öze bağlayalım
Sular gibi çağlayalım
Bir yürüyüş eyleyelim
Kula kulluk bitsin artık
Bu keşmekeş bitsin artık

3- İşçi köylü bir olalım
Aydınlarla kaynaşalım
Sömürüye son verelim
Kula kulluk yetsin artık
Bu keşmekeş bitsin artık

4- Açalım yeni bir çağı
Dinsin yoksulların ağı
Gönlümüzde parti aşkı
Kula kulluk yetsin artık
Bu keşmekeş bitsin artık

MÜNİH TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR OCAĞI

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

GENÇLİĞİN DURUMU:

Değerli Arkadaşlar, herşeyden önce belirtmeliyiz ki, gençlik memleketimizin nüfusunun çoğunluğunu teşkil etmektedir.Ve kapitalist düzende gençlikte ezilmektedir. İşçi gençlerin emeği kapitalistler tarafından sömürülmektedir. 10 - 15 yaş arasındaki çoçukların yarısından fazlası çalışmak zorundadırlar.Gençlere eğitim ve öğrenim imkanları sağlanmamıştır.Köylü gençler hem eğitim imkanlarından yoksundurlar hem de iş bulamamaktadırlar.Heryıl binlerce köylü genç evini terketmekte şehirde işsizler ordusuna katılmaktadırlar. Heryıl liseden mezun olan onbinlerce genç üniversitelere girememektedirler.Üniversiteden mezun olanlar ise işsizlikle karşı karşıya kalmaktadırlar. İşsizlik yüzünden gençler bir aile kuramamaktadırlar.

Kısacası kapitalist düzen gençliğin geleceğini,yarınını güvence altına alamaz.

BURJUVAZİ GENÇLİĞİ POLİTİKADAN UZAK TUTMAYA ÇALIŞIYOR:

Bugün bütün kapitalist ülkelerde gençlik kendini durumunu daha açık bir şekilde görmekte ve politikaya aktif bir şekilde katılmaktadır.Fakat,burjuvazi yalan ve iftiralarla gençliğin politik bilincini zehirlemeye sık sık başvurmaktadır.Burjuvazi,kendi politik hakimiyetini kuvvetlendirip genişletebilmek için bu iğrenç silahı kullanmaktadır.

Burjuvazi,gençliği daima politik bakımdan körleştirmeğe çalışır. Bu maksatla gençliğin dikkatini,zamanın olgunlaşmış sosyal ve politik meselelerinden uzaklaştırır.Böylece, uyuşuk ve politikadan uzak yığınlar haline getirilen gençlik, kendi kaderi ve halkının geleceği ile alakadar olmaz.Sadece günü gününe yaşamaya bakar, yarını düşünmez.Kuvvetini ve vaktini boş,manasız şeylere harcar.

Burjuvazi gençlere böyle manasız,idealsız hayat yaşatmak için elinden geleni yapar.Gazeteler,edebiyat,sinema ve güzel sanatların diğer kolları hep bu gayeye hizmet eder. Gazeteler,romanlar, mecmualar,filimler korkunç cinayetlerin ve sapıklıkların hikayeleri ile doludur.Bunlarla gençler en olmayacak işlere teşvik edilir. Elbette,böyle bir gençlik emekçilerin mücadelesine zararlıdır.

BURJUVAZİ GENÇLİĞE BURJUVA MİLLİYETÇİLİĞİ AŞILIYOR:

Arkadaşlar,Burjuvazi gençliğin politik hayatın dışında tutmayı becerediği kesimini burjuva milliyetçiliği ile kandırıp,bu yoldan kendi emellerine alet etmeye çalışıyor.

Büyük sermayadarlar,toprak ağaları,devletin desteklediği gençlik teşkilatları,burjuva tarihçileri,burjuva basını ve radyolar

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

gençliğe durmadan burjuva milliyetçiliği aşılıyor.Bu ideoloji Türkiye'de resmi bir ideloji haline getirilmek zistenmektedir. Bütün Türk burjuva partilerinin programlarında burjuva milliyetçiliği yer almıştır. Sosyalist idelojiyi şiddetle cezalandıran kanunlar burjuva milliyetçiliğini himaye etmektedir.

MHP gençlik kolları,Ülkü Ocakları gibi faşist örgütlere toplanan gençler işçilere,sendikalara,ilerici örgütlere karşı vurucu güç olarak kullanılıyor.Böylece,kandırılan emekçi çocukları kendilerini de ezen düzenin koruyucusu durumuna düşürülüyorlar.

Fakat,bütün bunlara rağmen günümüzde sosyalist idealler halk içinde gittikçe daha çok benimseniyor.Bütün dünyada olduğu gibi Türkiyede de gençler sosyalizmin emekçiler için tek kurtuluş yolu olduğunu anlıyorlar.

Emperyalizm ve onun yurdumuzdaki işbirlikçileri bütün yalan ve iftira propagandalarıyla gençlerin sosyalizm fikrini benimsemelerini önliyemiyorlar.

Bu defa da gençliğin işçi sınıfının yanında yer almasını önlemek için Maoculuk, Anarşistlik, Kıvılcımcılık gibi sapık akımlardan faydalanıyorlar.

Bu sapık akımların eliyle anti-emperyalist gençlik hareketini işçi sınıfından ayırmaya, gençliği başıboş,maceralara sürüklemeye çalışıyorlar.Mihri Belli, Doğu Perincek,Kıvılcımlı gibi provakatörleri bu amaçla kullanıyorlar.

Gizli polisi,faşist komandoları,özellikle öğrenci gençlere saldırtarak onları silahlanmaya ve maceracı eylemlere sürüklemek istiyorlar.

Arkadaşlar ,

İşçisınıfının,tüm emekçilerin demokratik, halktan yana bir düzen için yürüttükleri savaş her geçen gün daha örgütlü ve politik bir nitelik kazanıyor.

İşçi sınıfı emekçi yığınlar, baskı ve teröre, sıkıyönetim zorbalığına, sarı sendika ağalarının bozgunculuklarına rağmen ekonomik ve politik savaşı güçlü bir şekilde sürdürüyorlar.

İşçiler sürdürdükleri grevlerle, ilerici kuruluşlar düzenledikleri toplantılarla sendikal hakların genişletilmesini,sosyal hakların sağlanmasını, Türkiyede Amerikan ağalığına son verilmesini istiyorlar. Amerika ile imzalanan köleleştirici ikili anlaşmaların yırtılmasını istiyorlar.

Gençlik halkımızın bu savaşı yanında yerini alıyor.Bunun en son

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

örneğini öğrenci Kerim Yaman'nın cenaze töreninde gördük.Halkımızın ulusal bağımsızlık ve sosyal kurtuluş savaşında yerini almış olan Kerim Yaman'ın cenaze törenine 50 binin üstünde anti-faşist , anti-emperyalist vatandaş katıldı. Faşizme ve emperyalizme karşı yığınsal bir protesto niteliğini alan bu cenaze törenine katılanlar faşizmi ve kiralık katillerini protesto ettiler.

50 bin'den fazla anti-faşist savaşçının katıldığı gösteride " Kerimler ölmez " , " Kahrolsun emperyalizm " , " Katil Türkeş " " Kahrolsun faşist komandolar " ," Yaşasın Halkımızın Bağımsızlık ve Demokrasi savaşı " sloganlarını haykırdılar.

Onbinlerce yurtsever Türkiyenin bağımsızlığı ve kurtuluşu uğrunda emperyalizme ve faşizme karşı savaşı sonuna kadar sürdüreceklerine dair andiçtiler.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ATTF 7. Kurultay zaman planı

Cuma 27.12.1974

9.30 - Açılış ve saygı duruşu, delege yoklaması
Kurultay Divanı ve komisyonların seçimi
ATTF genel Yönetim Kurulu raporu okunması
12.00 - Ara
Öğle yemeği
Faşizmin kurbanları anıtına çelenk koyma
ATTF Sergisinin topluca gezilmesi
13.30 - Kurultaya katılan misafirlere söz verilmesi
14.15 - ATTF yayın faaliyeti hakkında tartışmalar
15.15 - Ara
15.30 - Tartışmaya devam
17.00 - Kurultay 1. gününün kapanışı
Akşam yemeği
18.00 - Film (Kurultay salonunda)
19.30 - ATTF İşçi Konseri
465 Gelsenkirchen , Grillo Str 57

Cumartesi 28.12.1974

9.00 - ATTF ' nin diğer faaliyetleri hakkında tartışmalar
10.30 - Ara
10.45 - Tartışmalara devam
11.50 - Yönetim Kurulunun aklanması
12.00 - Ara
Öğle yemeği
13.00 - Tüzük değişiklikleri
14.00 - Ara
14.15 - Kararlar
17.00 - Kurultayın 2. gününün kapanışı
19.30 - ATTF İşçi Konseri
41 Duisburg, Klöckner str 48 (Hauptbahnhof arkası)
Gertrud- Baumler- Schule

Pazar 29.12.1974

9.00 - Organların seçimi
12.00 - Kurultayın kapanışı
13.00 - Öğle yemeği
Film
15.00 - ATTF İşçi Konseri
432 Hattingen, Grün str. 27-29
Realschule

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

Kurtuluşun problemleri neden var?

⊙ ATTF'Yürütme kurulunun durumu ne idi?

28, 29, 30, 31 Mart'da tekrar toplanacak. Bölgesel delegeler kurulu toplantısından ayrıca..

030/3943269

— Gazetelerle ilgili eleştiriler yapılacak.

{Kurtuluş
İşçi'nin Sesi
İşçi Birliği}

Kurtuluş — Örgütlenin yerel eylemlerinin hareketli fotoğrafları ve haberler

— Ülkelerle (diğer) haber verirken oradaki devrimci hareketin durumu

— Günün ağırlık kazanan konularında etraflı yazı.

— Mizampaj (başlıklar)

— Kurtuluşun kadrosunu genişletme

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

Metin : Önce ABÖK teşekkür etti. Sonra üzerlerine düşen görevleri tam olarak yapamadıklarını ve diğer örgütlerinde görüşün olarak aynı olduğu belli. Demekki bundan sonraki çalışmalarımızı yapalım.

— TDF'ye ve hüttere çağrı yaptık. Toplandık Genel Af, 141 ve 142'nin kaldırılması için bildiri hazırladık. TIP'lilerin serbest bırakılmasını kabul etmediler.

— TDF'ilerin işçi sınıfı adına ince anti-komünizm yapıyorlar.

Ali : Cephe komunizmin sınıfsal yönü

N : Genel olarak dediklerimiz doğru, ancak bunları bir daha tartışalım, izlerini üzerlerine gidelim. Taktik sorunu olarak ele alalım.

Mustafa : bu tartışmaytı, opportünist görüşdür.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Stuttgart Tarik : MHP'nin de kapatilmasi istenmelidir.

— Politik, olayanisma gredeli.

Alp: Hedeflerimizi iyi saçmalıyız. Daha geniş kitleleri kapsamalıyız.

— Direnişler artık yeni özellikler taşıyor.

Sadik (MenTTO): — Amme hizmetleri ve sigorta yasaları komünistler için. ...ile ilgili.

Yilmaz Karakayali: — Seçimlerin dem. ortamda yapilmasi (Anti-komünizm bütünleyici baskı altında tutma ölçüsü)

— Kibris meseleri

Ulusal çikarlarimiz deniyorlar

Dünya sapunda Dünya Barişi — Toprak bütünlüğüne saygi

Emperyalizme karşi savaşim temeli

Irkçilik, turancilik.

temel ilkelerinden biridir

Bu işi NATO'nun uşu gerici hükümetleri kendi aralarında çözümlemeye çalışıyor. Kibris bu yüzden böyle oldu.

Fantis'in sözleri:

Ecevit'in ingiliz emp. sözleri

Kibris Anayasasına baskı ile iki toplumu birbirinden uzak tutacak yasalar konuldu. iki meclis gibi.

TÜRKİYE SOSYAL BİLİMLERİ ARAŞTIRMA VAKFI

— Silahyönetim
— 141. 142. 146
— TKP üzerine konan yasak
— Devlet Güvenlik Mahkemeleri
— İşçi sınıfının ve diğer emekçilerin üzerine yapılan baskılar.
— TRT
— Kıbrıs konusu

— Ayrıca, bu dört ocakların ile ilgili konular çok önemli bu ortamda zamanda yapılmalıdır.

— Sadık (Manheim) silahlanma meselesinin durdurulması

— Ali: Faşizm, emp. geldi. Özellikle bunun üzerinde durmalıyız.
(Kıbrıs meselesi – silahlanma – Yunanistan'la harp
çünkü yine halkın dikkatlerini, dışa; savaşına yöneltiliyor.

Sosyallerin çabaları – ilerici saflardan şunuyor bu yönde sosyallerin takipsizlik barışın temeli olduğu görüşü geliyor. Bu yaygınlaştırılmalıdır. Mustafa Ok. sosyallerle ~~barış~~ saldırmazlık anlaşması imzalanmasını öneriyor.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

— Kıbrıs'a çıkartma yapılmasaydı ne olacaktı?

Bu çok açıktır:

1 — Yunan Cuntası son günlerini yaşıyordu. Bu son bir çırpınıştı.

2 — Kıbrıslı tüm ilericilerinin faşistlere karşı savaşı yürüyordu. Bu savaşı desteklemek vardı. Bu yapılmadı.

Biz bu çıkartmaya ne zaman anti-emp, demokratik, barışçı diyebilirdik.

Eğer,

— Kıbrıs'ın, Kıbrıs halkının %90 nın seçtiği Cumhurbaşkanı tekrar yönetime getirilseydi.

— Emperyalistleri ada'dan bütün üsleri ile sökülüp atılsaydı

— Rum ve türk halkının kardeşce bir arada yaşaması için gereken ortam hazırlansaydı

İşte, o zaman biz bu hareketi anti-emp, demokratik, barışçı hareket sayabilirdik. Bunların hiçbirisi olmadı hep tersine oldu.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Gündemin 2. Maddesi:

(Ümit Dr.)

- A. Barış ve özgürlük komitesinin genişletilmesi
- Ülkü ocaklarının kapatılmasını istiyorum. O zaman bunların nasıl kurulduğu, amaçları nedir? v.s bunlarla ilgili bilgi toplanmalıdır.
- Erken seçimler konusunda
- Sovyetlerle ilişki
- Mesleki sorun.

Mustafa: Önemli günlerde bu toplantı yapılıyor. Kerim Yamanlı'nın cenazesinde bir bilirkişi vardı. Faşizme karşı eylem birliği gelmiş oldu.
Sendikaların gençleri faşist saldırılara karşı koruyacaklarını, onları destekleyeceklerini söylediler.

- Faşistlerin saldırısı bir merkezden yapılıyor. Tam o sırada CIA'nın şeflerinden biri Türkiye'de idi.
- Barış ve Dz. komiteleri her bölgede kurulmalı ahbap olarak çalışmalıdır. Türkiyedeki hareket legal paralel hareketler yapılmalı, dayanışmalıdır. Yürüyüş, top, pösteri, bildiri v.s kitlesel eylemler

TÜRKİYE SOSYALİST TİPİ ARAŞTIRMA VAKFI

(Barış ve Sigaralık komiteri ve TOF ve TSIP
(Dem-bir-ortam-seçimler)
CHP'nin sol kanadının başarısı çok hamur. daha fazla imkan getirecektir.)

Türkiye ile ilgi çalışmaları yoğunlaştırmak.

— Sonra danışmanlarımın 4 tarafından sözü edilen şey % 99 tarafından kabul edildi. (Bildiri okunda) bu gösteriyor ki, çalışıldığında bunlar oluyor.

Hasan Ulutaş: Almanca, İngilizce, Fransızca da bildiriler çıkartılmalıdır. Burolarımızı ilerici güçlerimizi de doğru informasyona ihtiyacı vardır.

— 12 Mart'ın 4. yılı.

Fevidan: 1 Hafta boyunca kampanya yapılabilir.

Nurkalp: Belçika'da bir anti-fašist kampanyanın başlatılması var. Bu toplantı sonunda bir bildiri çıkartılsın.

Kıbrıslı: Kıbrıs meselesi Sosyalist dünyanın, Türkiyenin, Yunanistan, Ortadoğu İşçi Sınıfının anti-emp. mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TUSTAV

— İşçi sınıfının örgütlerine karşı tavır

× Partisine

o Sendikalara

— Uluslararası planda da yine aynı prensibimiz var.

— Bütün bunların dışında bizim önerimiz eylembirliğidir.

ideolojik bir birlik önermiyorum, fakat baştan da dediğimiz gibi anti-komünistlik çıçırtkanlığını yapan ve özellikle kendini "devrimci, sosyalist ve hatta işçi sınıfının öncüsü" olduğunu iddia eden bölücülerle yapacak hiçbir birliğimiz yoktur.

Ancak, bu demek değildir ki, bugün herhangi bir ~~gözü için~~ sapık akım içinde bulunan ~~gözü~~ örgütlerle işbirliği yapılmayacaktır. Ne zamanki onlar bölücü tavır ve burjuva idealini terkederler, ~~aşağı derecede~~ ~~olurlar "bu proseslya ortalarım~~ O zaman onlar da bu eylem birliğine katılabilirler.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Feridun: (F): TDF ~~ilerine~~ için söylenen sözler üzerinde duracağım. Dendi ki "TDF kitlelerin anlayacağı dilden çalışıyor" ~~dersa~~ bu yüzden de "TDF'ye karşı sahte olmayalım" dendi." (Feridun mum açıklasın)
(Sonra'da İşçi sınıfı içindeki fraksiyonlarla işbirliği mevzubahis değildir dedir.)

— Talepler "halkı teşkilatlandırmak için istenir. Yoksa, burjuva ihtiyaçlarımızdan bir dilektir.

Bakıcılar: — Maocular çok aşırı
— İşçi sınıfının öz örgütünü yok saysınlar.
— Çöplüğe bırakılan gibi olupta ahlaksız vurmak istiyenler. hiç bunlara kanılmamalıdır.

Mannheim'dan bir kadın sahıs: TDF kendi içinde bile birleşmiş değildir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

var. Biz kendi civarımızda gazetemizi sosyalist bir gazete olarak satıyoruz ve benimseniyor. Hiçde yeterli olmadığı halde 80 gazeteyi hemen bir günde satabiliyoruz.

Kendi okuyucularımızdan 10 abone yi hiçte örgütlü olmayan bir iki kişisel çabamızla sağladık.

Somut diğer gazetelerin çıktığı nokta ve verdiği nokta

- İşçinin sesi
- İşçi Birliği

Ahmet (W.E): Bölgesel gazeteler kurtuluşu zayıflatıyor.

Kendi bölgelerindeki özel olaylarla ilgili özel kurtuluş ekleri çıkartılabilmeli.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

Yayın konusunda toplantı:

Gündem:

1) Gazetelerin durumu

2) Haberleşme

3) Dağıtım

Tercüman ve diğer gerici gazeteler.

→ Eskiy ve sonra aldığı şekil

Bizim önerimiz. Daha sonra mali birlik.

— Stuttgart ve Belçika gazete çıkartmak istiyor.

Öneri: (kuruluş hakkında bilgi):

Arşiv çalışması var.

içeriği olarak politikaya dikkat.

Nazım: Popüler yayın.

Yerel yayın organları bir ihtiyaçtan çıkmıştır. Bu yanlış, bu eski çalışma apolitik tutumun, anti-komünizmin baskısı sonucudur. Gerçekten bazı arkadaşlarımız daha bu meseleyi gerekeni önemi ile görmüyordu. Kendi örgütlerimiz içinde. Fakat şimdi bu hava kalktı ve güzel bir gelişme

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TUSTAV

Naci Tibet : M. B. bş. Yardımcısı.

9. ülke tekrar karar aldı.

Dalgalı kurs sistemine bağlı paralar: (22 Temmuz 1964 - 27 Aralık 1965)

Muhtelif paralar arasında sabit değer tesbit edildi. (Altın ve dolar karşılığında) Ancak, bu anlaşmaya rağmen, fiili bir durumla, Amerika, dolar verdiğin zaman altın almayı kaldırdı ve böylece bunalım başladı. Bazı devletler paralarını borsalara bıraktı. Tıpkı meta gibi

Her para memleketin aynası gibidir. Memleketin ekonomik durumu iyi ise; istihsali (üretimi) büyük, işsizlik azsa, o ülkede para kuvvetli olur. Son zamanda meydana gelen değişiklikler bunun sonucudur. 9 ülkenin bugünkü durumlarını da değişiklikler de bunun sonucudur. Kiminin parasının değeri arttı, kiminin ki düştü. Ancak, nisbi olarak hepsi (bize göre) artmıştır!

Effektif: Kağıt para satıldığı taktirde

Deviz : Çek, havale v.s satıldığı taktirde.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİLİK

Nedir? Biliyoruzki, her partinin içsel bir yaşantısı, düzeni vardır. Ayrıca, diğer kitle örgütlerinde de öyle.

Partilerin ve örgütlerin bu yaşantısı tüzüklerinde yer alan temel ilkeler yoluyla gerçekleştirilir. İşte, bu ilkeler den (kurallardan) en önemlisi demokratik merkeziyetçilik ilkesidir.

— Parti ve örgütler çalışmalarını, örgütlenmelerini dem.mer. aracılığıyla gerçekleştirir.

— Proletarya partisinin öncülüğü bu ilkye bağlıdır.

Nedeni: Bunların neden böyle olduğunu anlayabilmemiz için demokratik merkeziyetçiliğin her iki yanını ve onların birbirinden ayrılmazlığını görmemiz gereklidir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ ARAŞTIRMA VAKFI

(Adından da anlaşılacağı üzere iki yönü) (II)

Genel olarak demokratik merkeziyetçiliği üzüklerde şöyle görebiliriz. Bir dem. bir merkezi yönünü:

1. Bütün yönetim organları seçimle gelirler Örgüt üyesi her kişinin seçme ve seçilme hakkı vardır.

(Bununla dem. merk. ilkesi örgütlenen ve kişilerin özgürce iradelerini ifade edebilmelerini, kendi inisiyatiflerini yani giriş kendiliklerini sağlamaktadır)

2. Seçilen yönetim organları belirli zaman aralıkları ile üyeler önünde hesap verir.

(Dem. Mer.'ilkesi bu yönü ile üyelere denetleme hakkı tanımaktadır.)

3. Azınlığın; çoğunluğa kayıtsız, şartsız bağlı kalması

4. Üst organ kararlarının alt organlar için ve üyeler için bağlayıcı olması

— Görüyoruzki, dem. merkeziyetçilik ilkesi hem merkezi bir yönetimi öngörmektedir. Hem de tüm üyelerin özgürce, aktif bir

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

şekilde çalışmalarını.

— Bütün bu yönleri ile dem. merkeziyetçiliğin olmadığını farzetsek, veya onun bir yanının varlığını kabul etsek de diğer yanını kabul etmesek acaba, daha önce söylediklerimiz geçerli olur mu? Yani, parti yapıları örgütleye bilir mi, onlara öncü olabilir mi? (Tek tek maddeleri ele al)

— Demek ki, dem. merk. ilkesi her iki yanı ile de bir bütündür; Merkezi bir yönetim olmadan çoğunluğun idaresi gerçekleşemez; demokrasi olamaz. Ancak, özgürce ifadeler olmadan demokrasi olmadan da, tüm üyeleri etrafında toplamış birlikte hareketi, çalışmayı sağlayan merkezi bir yönetim olamaz.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

~~2. Üst organların kararlarının alt organlar için ve üyeler için bağlayıcı olması.~~

~~Bu da bizim tüzüğümüzde çeşitli bölümlerde yer almıştır.~~

AZINLIĞIN ÇOĞUNLUĞA BAĞLI KALMASI

KARAR ALMA.

Burada önemli noktalardan biri azınlığın çoğunluğa bağlı kalman sorunudur. Herşeyden önce belirtmeliyizki, demokratik merkeziyetçilik bu yönü ile partide veya örgütte irade ve eylem birliğini sağlamaktadır.

Elbetteki çoğunluk her zaman doğru karar almış olmayabilir. Ancak doğru görüşü savunan azınlıkta kalanlar alınan karar önce uygulamalı olurlar. Sonra uygulamada da yanlış olduğu meydana çıkan görüşü bir daha tartışmaya koyup onun yanlışlığını göstermelidirler. Eğer önce o görüşün yanlış olduğunu göstereme diyse, bu gerek teorik, gerekse geçmiş deneyler ve gerek elimizde bu konudaki belgelerle ~~görüşün yanlışlığını~~ yeterli derece açıklayamamışız demektir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Sosyalist Disiplin nedir ve nasıl gelişir, nasıl denetlenir, nasıl güçlendirilir?

Lenin bu sorunun cevabını şöyle yanıtlıyor: "1. proletaryanın öncüsünün bilinci, devrime bağlılığı, gücü, üstünlüğü ve kahramanlığı ile. 2. en geniş emekçi yığınlarıyla, herşeyden önce proletarya yığınlarıyla, aynı zamanda proleter olmayan yığınlarla bağlanma, onlara yaklaşma, onlarla kaynaşma yeteneği ile. 3. bu öncünün yürüttüğü politikanın doğruluğu. bu politikanın doğruluğuna yığınların inanmaları şartıyla.

Bu şartlar olmadıkça, burjuvazi devirmek ve toplumun temelini değiştirmekle görevli ilerici sınıfın partisi olmaya yetenekli bir devrimci partide disiplin sağlamak mümkün değildir. Bu şartlar olmadıkça disiplin sağlamaya yönelt-miş bütün denemeler boş laf, gevezelik, işgüzarlık olmaktan öteye geçemez.

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ ARAŞTIRMA VAKFI

Eğer azınlık çoğunluğun kararına uymaz ve onu uygulamayı koymazsa, bundan zarar çıkacak olan örgüt ve kolaylıkla güdülen haklı dava olacaktır; Herşeyden önce örgüt yaşantısını sağlayan ilkeleri kendinde toplayan türüğü çiğnemek adet haline gelecektir. Alınan karar uygulanmayı sağlanmazsa onun yanlışlığı görülmediği gibi, pasif kalındığı için kitleler örgüte tanımayacaktır.

Bu bakımdan azınlık çoğunluğa kayıtsız şartsız bağlı kalmalıdır. Alınan kararlar her üye için bağlayıcı olmalıdır.

Ayrıca, yönetim kurulunun kararları da üyeler için bağlayıcı olmalıdır. Çünkü, yönetim kurulunda çoğunluğun iradesini yansıtmaktadır. Demokratik bir şekilde çoğunluğun oyları ile seçilmişlerdir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

— Sosyalist disiplin

Leninci disiplin — kişiler örgütündeki disiplin

— Örgütün işleyiş prensibi olarak demokratik merkeziyetçilik

— Tüzük – Örgütün tüm işleyiş kurallarının toplandığı temel belge

— Kararların alınma şekli

— Eleştiri – özeleştiri nedir?

- amacı
- biçimi nasıl olmalıdır.
- bu zamana kadar eleştiri ve özeleştiri konusunda yapılan hataları.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

ELEŞTİRİ - ÖZELEŞTİRİ

Nedir? Eleştiri - özeleştiri demokratik merkeziyetçilik ilkesinin bir yanıdır. Gerek proletaryanın öncü partilerinde olsun, gerekse diğer örgütlerde örgüt içi demokrasinin bir göstergesidir.

- Eleştiri - özeleştiri örgütlerin sağlıklı gelişmesi, kollektif ve kişisel hatalardan kaçınılması için bir araçtır.

Dimitrof: "Eleştiri - özeleştiri havayı temizleyen dezenfeksiyon makinasıdır."

Amacı: Eleştiri - özeleştirinin amacı yıkıcı değil, yapıcıdır. Onun amacı örgüt olarak, kollektif olarak ilerlemenizi sağladığı gibi kişi kişide gelişmenizi sağlamaktır. Yönetim kurullarını kişileri yıkmak değil yanlış yönleri göstermek, düzeltmektir.

Şartları ve Biçimi: Eleştiri ve özeleştirinin şartı eylemdir, çalışmadır. Eleştiri ve özeleştiri bizim çalışmalarımıza bağlıdır. Örgütümüz ne derece plânlı ve sürekli çalışıyorsa, işte o zaman düzgün bir eleştiri - özeleştiri ortamı gelir. Eleştiri ve öz eleştiri de düzgün

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

yürüdükçe örgütümüz daha ileriye gidebilir. (Eğitim toplantısı konusunda)
(Örnek: 3 er aylık süreler sonunda büyük Ayrıca, her eylemden sonra küçük toplantılar. O somut eylemde hatalarımız neydi, nelere dikkat etmeliyiz gibi.)

— Eleştiri-özeleştiriden biçimde vardır. Herşeyden önce, ses tonumuza dikkat etmeliyiz, yani bağırıp çağırmadan yapmalıyız. Yapacağımız eleştiri-özeleştiri doğru olabilir, ancak sesimizin tonunu bu davaya inanmış insanlara dokunmaz kendini düzeltir. Ancak, bu yükseklikten bakarak, yüksek sesle yapılmamalıdır.

Bugüne kadar hatalar — Eleştiri-özeleştiri konusunda bugüne kadar yapılan hataları şöylece sıralayabiliriz:

— Her yerde, her zaman, hiçbir çalışmaya bağlı olmadan eleştiri yapmak ki bu bizi eylemden, çalışmadan alıkoyar.

— Eleştiri-özeleştiride yanlış yönleri, hataları değilde, örgüt yönetim kurullarını veya kişileri hedef almak.

— Hiç eleştiri-özeleştiri yapmamak ki bunun genellikle iki sebebi oluyor. 1. Beni de eleştirme sinler diye. 2. ise, yönetim kurullarının görüşleri eleştirilmez diye gibi düşünceleriden dolayı

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

— Sadece eleştirmek, başkalarının hatalarını görmek, kendi özeleştirisini yapmamak, kendi hatalarını görmekten kaçınmak.

— Hiçbir eyleme katılmadığı halde eleştiri yapmak.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİLİĞİN KENDİNİ GÖSTERME BİÇİMİ SOSYALİST DİSİPLİN: (I)

Nedir? — ~~Anlaşılan~~ Hemen belirtmeliyiz ki, bizim öteden beri yerleşen yanlış bir anlayış vardır. Disiplini verilen komutlara uyma veya uymama şeklinde görmek.

Oysa, disiplin biraz önce açıklamağa çalıştığımız demokratik merkeziyetçiliğin bir görüntüsüdür, yani seçme seçilme denetleme, çoğunluğun iradesine bağlı kalma, birlikte hareket etme ve yönetici organların kararlarını uygulamadır.

Lenin: " Disiplin, görüşme özgürlüğü, eleştiri ve eylem birliğidir. "

— Yani, sosyalist disiplin ~~demek~~ merkeziyetçiliğin bir ürünü değildir, komutacılık değildir.

— Herşeyden önce partilere olsun, kitle örgütlerine olsun insanlar kendi istekleri ile politik görüşleri ile

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

girerler. Bu bakımdan disiplinde en belirgin çizgi bilinçliliktir.
"Daha yüksek derece bilinçlilik, daha yüksek derece de sorumluluk demektir."

Önemi — Demokratik Merkeziyetçilik ilkesini açıklarken dolayısıyla disiplinin, çelik bir disiplinin önemini açıklamış oluyor. ~~Demokratik~~ Çelik bir disiplin olmadan yığınlara öncülük edecek bir parti, yığınları en geniş bir şekilde toplayacak kitle örgütleri olamaz. Yani, yığınlara öncülük edilemez. Önde duran görevler yerine getirilemez.
(Lenin: Atılımın Ekim Sayısında) şöyle açıklıyor:

PROLETARYANIN DEVRİMCİ PARTİSİNİN DİSİPLİNİ NASIL SAĞLANIR, NASIL DENETLENİR NASIL GÜÇLENDİRİLİR?

Lenin bu soruyu şöyle cevaplandırıyor: "
Atılım'dan

1. Açıklama — Sınıf bilincini, partililik bilincini şart göstermektedir. Sınıfının

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ve partisinin bilincine varmak, tarihsel görevini görmek. Devrime bağlılık, kahramanlık

2. Açıklama: Görüldüğü üzere Lenin, sosyalist disiplinin sağlanmasının ikinci şartı olarak – aktif çalışmayı – yığınların örgütlemeyi – yığınların kollektif gücüne ve akluna inanmayı göstermektedir. Ayrıca, biz biliyoruzki, özellikle emekçi sınıfların, işçi sınıfının belirli özellikleri vardır. Disiplinlilik, kararlılık gibi. Parti sıralarına disiplinin taşınması ancak işçi sınıfı ile diğer emekçi kesimlerle bağlanma ile olur.

3. Açıklama: Burda çok önemli şartlardan biridir. Partinin politikası doğru olmayınca, kimsenin ona güveni olmaz, böyle bir durumda hiç kimse sorumluluk yüklemez. Bu bakımdan kitleler kendi deneyleri ile partinin politik strateji ve taktiğine inanmalıdır.

Örnek: (1905 Çarlık Rusyası Kanlı Pazar olayları, partinin politikası.)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

İNGİLİZ İŞİ ve GERÇEKLER

Kıbrıs'ta bugünkü olayların temelinde ne yatmaktadır? İki toplulukarasına düşmanlık tohumlarını kimler ekmiştir ve bunlar olan amaçlar nedir?

Bu sorular bağımsız, sosyalistlenmeden yana olan, halkların kendi kaderlerini kendilerinin tayin etmesi prensibine saygı duyan her ilerici kişinin, örgütün ve devletin kolaylıkla en cevap verebileceği sorulardır.

Kıbrıs'da olanların baş sorumluları: 1959 yılına kadar Ada emekçilerinin kanını emen ve Adayı Arap halklarının katkılarıyla savaşlarını kazanmak için bir iş olarak kullanan İngiliz sömürgecileri, İngiliz emperyalistleri ve 1959 dan sonra ~~ise Amerikan~~ ~~dampeg~~ yine aynı amaçlarla hareket eden Amerikan emperyalizmi ve NATO'dur.

İngiliz emperyalistleri hala Ada üzerinde kendi çıkarlarını korumakla birlikte, ancak

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

genel olarak Amerikan emperyalizminin ve NATO'nun çıkarlarının doğrultusunda hareket etmektedirler. [illegible] Bastı Sovyetler Birliği olmak üzere Dünya sosyalist sisteminin, Uluslararası işçi sınıfı hareketinin ve tüm dünya özgürlükçü güçlerinin maddi ve manevi desteğini alan Kıbrıs halkı İng. emperyalistlerine karşı çetin ve fedakârca bir savaş sonunda 1959 şartlı da olsa bağımsızlığına kavuştu ve eline Kıbrıs Cumhuriyetini yaratti.

İşte İngiliz emperyalistlerini ABD'nin ve NATO'nun arkasına, ikinci plana iten sebeb bu idi. İngiliz emperyalistleri biliyorlardı ki ABD'nin ve NATO'nun arkasına sığınmazlarsa 1959 Anlaşmaları ile elinde bulundurdukları diğer hâkimiyetleri kaybedecekler dir. [illegible] cevabı bırakıldı.

~~1959 da yapılan Zürih ve Londra anlaşmalarına göre NATO üyesi üç devlet İngiltere, Türkiye ve Yunanistan — "Garantör" devlet olmak hakkı. Yani burası Statükonun tehlikeye düştüğü kanısına vardıkları anda Kıbrıs~~

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Bu nedenle İngiliz askeri üsleri Kasım 1968 den bugüne NATO'nun emrine vermişlerdir. ~~İşte~~ ~~bugün~~ Ecevit'in ~~İngilizlere~~ bizde sizi faaş ederiz, ~~adakiyla~~ "İngiliz üsleri Ada'da ne arıyor" sorusunun cevabı buradadır.

Kıbrıs ile uzaktan yakından hiçbir ilişkisi (hak olarak) olmayan İngiliz sömürgecilerinin üslerinin varlığının sebebi NATO'~~dan~~ ve NATO'~~ya~~ bağlı gerici, halk düşmanı politikaları ile tanınmış türk ve yunan hükümetleridir.

Ada'ya müdahale hakkını tanıyan ve her ~~zaman~~ dünya barışını kundaklayabileceği böyle bir anlaşmayı imzalayanlar da onlardır.

NATO ve onca bağlı 3 hükümet bunuda yetinmediler, üstüne ~~müdahale~~ sapmanın ~~ve politikaları~~ ~~ve~~ harpçı emelleri. Dünya sosyalist sisteminin, özellikle Sovyetler Birliğinin ve tüm ~~dünya~~ ilerici kamuoyunun desteğini ~~alan~~ ~~Kıbrıs~~ yok vücut olmuş bir Kıbrıs halkının gücü karşısında ~~yıkılıp~~ erişip gidekirdi. Demek ki, onlar emellerine kavuşabilmek için Ada'da yaşayan iki toplum arasına düşmanlık tohumları ekmeliydiler, ihtilaf yaratmalıydılar. Adanın bağımsızlığını önlemek ancak böyle mümkün olabilirdi. Ancak

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ ARAŞTIRMA VAKFI

böylelikle İngiliz ve NATO üsleri adada kalabilirdi. Ve ancak böylelikle Dünya Barışını kurdak-laya bilirlerdi.

3 geçici hükümet, NATO'nun garantörleri baskı ile Kıbrıs Anayasasına iki topluluğu birbirinden uzak tutacak hükümler getirmişler-dir. Bu hükümlere göre iki ayrı parlamento olacak ve alınacak olan kararlar bu iki parlamentoda çoğunluğu sağlaması gerekecekti. Böylelikle, çıkarılan aynı olan Kıbrıs emekçi-leri ikiye bölünmüş ve onların çıkarları sanki birbirine karşıymış gibi bir duruma sokul-muştum.

Bu da yetmedi, ancak gerek Türk topluluğu içinde gerekse Rum topluluğu içinde Kıbrıslı devlet egemenliğini sınırlandırıcı iki topluluğu birbirinden uzaklaştırıcı hükümlerine İngiliz üslerine karşı olan ilerici güçler gelişmek teydi. Onlar (ilerici güçler) Kıbrıs Cumhuriyetinin tam bağımsızlığına kavuşması için mücadele vermekteydiler. Bırakın gerekli-lisi Kıbrıslı tüm ilericiler, emekçiler İngiliz üslerinin adadan atılması için yürütülüşlü yürüyüşler düzenlerken Kıbrıs Cumhuriyeti başkanı konuğunu muhta- İngiliz Savaşı sayın Denktaşı ne yapıyordu? Bayağı aşağılık, düşmanlık tohumları serpiyordu, iki halkın kardeş-çe yaşamasını istiyen bu uğurda mücadele eden Derviş Kavaroğullarını kınıştırıyordu.

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Bütün bunlar tohumlarını, NATO, sadece gerici irtica devletler yoluyla mı saçtırıyordu? Elbette hayır. Kulüplerden yunan cuntası ve Rum faşistleri ile hem türk toplumunun insanlarını katlediyor hem de Kıbrıs halkının bağımsızlık mücadelesinin önderi AKEL'in militanlarını sokaklarda öldürmek için pusular kurup evlerini bombalıyorlardı.

Görüyorsun, mücadele Türk ve Rum toplulukları arasında değildi ve hiçbir zaman böyle olmamıştı ve olmayacaktır da. Mücadele eski ve yeni sömürgecilerle, emperyalistlerle Kıbrıs halkı arasındadır. Mücadele gericilerle sosyalistlerle nedeni bağımsızlıktan yana olanlar arasındadır.

~~Mücadele~~

~~Bu~~ ~~NATO'nun~~ NATO Adayı işgal için çeşitli plânlar yapıyor ve teşebbüslere geçiyordu. NATO'nun bu plânları Kıbrıslı gericiler tarafından özellikle AKEL tarafından yıllarca kere açığa çıkartılmıştır. ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

Durumu güçlendirmek ve toplumsal hayatı çıkmaz dan çıkarmak için NATO, Kıbrıs'da "Ulusal Cephe" (EOKA B) adı verilen illegal örgütten bayrak kol olarak faydalanmaktadır. Bu örgüt Atina'daki cunta ve Kıbrıs Silahlı Kuvvetlerinde hala önemli mevkiler işgal eden Yunan subaylarının gerici

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

takımıyla sıkı bağlar kurmuştur. Emperyalizmin ücretli ajanlarının meydana getirdikleri bu yıkıcı faşist örgütle aşırı faşist elemanlar, NATO'nun "çifte Enosis" adı verilen gizli planını gerçekleştirmekteydiler. Bu plana göre Kıbrıs'ın toprak bütünlüğüne son verilecek, topraklarını Amerikan-İngiliz emperyalistlerinin NATO'daki müttefikleri Yunanistan ve Türkiye aramızda paylaşılacaktı. Bunun ilk aşamasını bir hükümet darbesi ve Başkan Makarios'un mevkiinden uzaklaştırılması teşkil edecekti. Bundan sonra Kıbrıs Cumhuriyetinin paralize edilmesi ve sonrada NATO'nun boyunduruğu altına girmesi vardır. //

AKEL Genel Sekreter-Vekili Andreas Fantis bu sözleri 1970 yılında söylemiştir. ~~Bütün bunlar~~

Bütün bunlar gösteriyor ki, Adayı kana bulayanlar, binlerce kişinin ölümüne yol açanlar katiller, onbinlerce insanın evsiz, ekmeksiz sınır kalmasına sebeb olanlar Amerikan ve İngiliz emperyalistleridir. ~~İşbirlikçi olan~~ NATO'cular ve İşbirlikçi olan onların sömürgeci, irkçı, halk düşmanı ideolojileridir.

Yaşasın Bağımsız Kıbrıs

Yaşasın Halkların Kardeşliği, Enternasyonalizm

Yaşasın Tüm Dünya Özgürlükçü güçleri.

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Barıştan, sosyal ilerlemeden ve sosyalizmden yana olan, "halkların kendi kaderlerini kendilerinin tayin etme" prensibine saygı duyan her ilerici kişi, örgüt ve devlet, bugün Kıbrıs'da olanların baş sorumlularının İngiliz sömürgecileri, Amerikan emperyalistleri ve NATO olduğunu pekâlâ bilmektedir.

İngiliz emperyalistleri Ada üzerinde hâlâ kendi çıkarlarını gözetmekle birlikte, artık genel olarak Amerikan emperyalizmiyle ve NATO'nun çıkarlarını doğrultusunda hareket etmektedirler. 1959 yılına kadar, Kıbrıs emekçilerinin kanını emen ve Adayı Arap halklarının kurtuluş mücadelesini kanla boğmak için bir üs olarak kullanan İngiliz emperyalistlerini, Amerikan emperyalistlerinin ve NATO'nun arkasına, ikinci plâna iten sebeb; 1959 yılında başta Sovyetler Birliği olmak üzere tüm sosyalist ülkelerin, uluslararası işçi sınıfının ve tüm dünya özgürlükçü güçlerinin maddi ve manevi

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

desteğini almış Kıbrıs halkının İngiliz sömürgecilerine karşı verdiği çetin ve fedakârca bir savaş sonunda Kıbrıs Cumhuriyetini kurmuş olması idi. İngiliz emperyalistleri biliyorlardı ki, Amerikan emperyalizminin ve NATO'nun anlaşma sıfırmazlarsa elleriyle bulundurdukları üsslerde gidecektir. Bu nedenle onlar, 1959 yılında yapılan Zürih ve Londra anlaşmalarında o zamanki NATO'cu ve gerici Türk ve Yunan hükümetlerinin de yardımıyla elde ettikleri üsleri NATO'nun ve Amerikan emperyalizminin emrine verdiler. Kısacası 1968 dan bugüne NATO ve Amerikan emperyalizmi bu üsslerden hem Arap halklarının mücadelesine karşı, hem de Kıbrıs halkının "tam bağımsızlık" mücadelesine karşı faydalanmaktadır, ayrıca Doğu Akdeniz'de dünya barışını tehdit edici bir unsur olarak bulunmaktadır.

İşte, ~~sayın~~ Ecevit'in ~~[illegible]~~ İngilizlere "Bizimle uğraşmayın biz de sizi gösteririz, İngiliz üsleri burada ne arıyor ~~deniz~~?" sorusunun cevabı buradadır. Kıbrıs ile uzaktan, yakından hiçbir organik bağı olmayan İngiliz emperyalistlerinin

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

üçüncü varlığının sebebi NATO ve NATO'ya bağlı geçici ve halk düşmanı politikaları ile tanınmış Türk ve Yunan hükümetleridir. "Statükonun tehlikeye düştüğü an" gibi laflarla Kıbrıs'ın değilde herzaman NATO'nun garantörleri olan geçici hükümetlere Adaya müdahale hakkını ~~tanımayan~~ tanıyan ve her an D. Akdeniz'de barışı kundaklayabilecek böyle bir anlaşmayı NATO yaptırmıştır.

NATO ve ona bağlı iş geçici hükümet bununla yetinmediler ve yetinemeyecekdiler. Çünkü onların harpçi emelleri, yok olmuş bir Kıbrıs halkının ve dahaa Dünya Barışının belâsı olmuş Sovyetler Birliği'nin gözü karşısında eriyip gidecekti. Demekki, onlar emellerine kavuşabilmek için Ada'da yaşayan iki topluluk arasına düşmanlık tohumları ekmeliydiler, Ada'nın bağımsızlığını ortadan kaldırmak ve Doğu Akdeniz'de dünya barışını tehdit etmek ancak böylelikle olabilirdi. Böylelikle İngiliz üssü ve NATO üssü varolabilirdi. NATO'nun garantörleri bu yolda ilk adımı, Kıbrıs Anayasasına iki topluluğu birbirinden uzak tutacak hükümler koydurmakla attılar. Bu hükümlere göre, ilki ayrı parlemen

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

to olacak. Cumhurbaşkanını Rum toplulupu, yardımcısını da Türk toplulupu seçecekti. Kıbrıs'da çıkacak her kanunun bu iki parlamentoda ayrı ayrı çoğunluğu alması gerekecekti. Yani, Kıbrıs emekçileri lehine her kanun tasarısı Rum gerici burjuvazisi tarafından engellenemediği zaman, Türk gericileri, emekçi düşmanları tarafından engellenebilecekti. Böylelikle, çıkarları aynı olan Türk ve Rum emekçileri ikiye bölünmüş oldu.

Bu da yetmedi. Gerek Rum toplulupu içinde gerekse Türk toplulupu içinde, Kıbrıs'ın devlet egemenliğini sınırlandırıcı ve iki toplulupu birbirinden uzaklaştıran hükümlere karşı ve Ada'daki İngiliz üslerinin varlığına karşı olan ilerici güçler gelişmekteydiler. Onlar Kıbrıs'ın tam bağımsızlığı ve iki toplulupun kardeşçe birarada yaşaması için mücadele veriyorlardı. Sormak gerekir ki, Kıbrıslı tüm ilericiler (Rum olsun Türk olsun) emekçiler İngiliz üslerinin kaldırılması için yüzbinkişilik yürüyüşler düzenlerken, şu anda kendisini "Muhtar Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanı" sayan İngiliz Savcısı Denktaş ne yapıyordu? Gayet açık İngiliz emperyalistleri adına ve

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ ARAŞTIRMA VAKFI

geçici Türk hükümetleri aracılığıyla NATO'nun planlarının gerçekleşebilmesi için gerekli olan düşmanlık tohumlarını ekiyorlar. Bir yandan Türk emekçilerini Rum emekçilerine karşı kışkırtıyor, bir yandan da Kıbrıs'ın bağımsızlığı ve iki toplulukçu kardeşçe bir arada yaşaması için mücadele veren AKEL üyesi Derviş Kavasoğlu gibi gıpıt insanları kurşunlatıyorlar.

NATO düşmanlık tohumlarını sadece Denktaş gibi faşistler eliyle mi ektiriyorlar? Elbette hayır. Kukla yunan cuntası ve Rum faşistleri de hem Türk toplumundan çoluk çocuk demiyor katlediyor hem de Rum ilerici-lerinin, AKEL üyelerinin evlerine bombalar atıyorlar.

Her iki topluluktan da faşistlerin hedefi AKEL'di, ilericiydi. ~~[illegible]~~ ~~AKEL [illegible] Andreas Fantis'in~~ ~~[illegible]~~ Çünkü, AKEL, NATO'nun Adayı işgal için yaptığı çeşitli planları ve piristipi teşebbüslerini açıça şikayet ve emekçileri Kıbrıs'ın bağımsızlığı için mücadelede kendi etrafında

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA DERNEĞİ

daha sıkı birleştiriyordu. Aşağıdaki sözler bugün değil 1970 Aralık'ında söylenmiştir. AKEL Genel Sekreter Vekili Andreas Fantis tarafından bugün değil 1970 Aralık'ta söylenmiştir. "Durumu pürleştirmek ve toplumsal hayatı çığırından çıkartmak için NATO, Kıbrıs'da "Ulusal Cephe" (EOKA-Grivas) adı verilen illegal örgütten birinci kol olarak faydalanmaktadır. Bu örgüt Atina'daki cunta ve Kıbrıs silâhlı kuvvetlerinde hâlâ önemli mevkiler işgal eden yunan subaylarının gizli talimatıyla sıkı bağlar kurmuştur..... Emperyalizmin ücretli ajanlarının meydana getirdikleri bu yıkıcı terörist örgütle faşist elemanlar, NATO'nun "çifte Enosis" adı verilen gizli planını gerçekleştirmek amacını gütmektedirler. Bu plana göre Kıbrıs'ın toprak bütünlüğüne son verilecek topraklar Amerikan-İngiliz emperyalistlerinin NATO'daki müttefikleri Yunanistan ve Türkiye arasında paylaşılacaktı. Bunun ilk aşaması bir kukla hükümet darbesi ile Başkan Makarios'un uzaklaştırılması teşkil edecekti. Planda Kıbrıs Cumhuriyeti'nin paralize edilmesi ve sonra da NATO'nun boyunduruğu altına girmesi vardı."

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Görüyorsunuz, mücadele Türk ve Rum toplulukları arasında değildi, hiç bir zaman böyle olmamıştır. Mücadele eski ve yeni sömürgecilerle Kıbrıs Halkı arasındadır. Mücadele ~~emperyalist~~ NATO'ya onun uşaklarına gericiler faşistlerle, ilerici sosyal ilerlemeden bağımsızlıktan yana olanlar arasındadır..

NATO'ya onabağlı ~~[illegible]~~ hükümetler binlerce insanın katilleridir, 200 bin insanın evsiz, barksız elsuzluğuz sınır kalmamına sebeb olmuşlardır. İşte onlar onların sömürgeci ve çıkar halk düşman ideolojileridir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Temel mesele sınıf meselesidir, Milli mesele buna bağlıdır.

— Kendi kaderini kendisinin tayin etmesi hakkını tanımak Ayrılma'yı, başlı başına bir devlet kurmayı biz her halde ve durumda desteklemeyiz.

Biz hezaman türk ve kürt emekçilerinin tam bir gönüllülüğe dayalı, kardeşçe birliğinden emperyalizme ve faşizme karşı ~~müca~~ ortak mücadelesinden yanayız. Bu bakımdan iki ~~tarafta~~ halkta emekçilerin aynı şartlar altında örgütlenmesini savunmaktayız.

Kürt işçilerini ayrıca ~~partide~~ başka partide örgütlemek, başka demokratik örgütlerde toplamak emperyalizmin ve işbirlikçilerinin, ırkçıların faşistlerin ekmeğine yağ sürmektir. İki halk arasına ~~kara~~ düşmanlık tohumlarının saçılmasına yardım etmektir.

Değerli Arkadaşlar yeni gelmişken belirtmeliyiz ki, bu konuda önümüzde çok somut durumlar vardı. Baştanda söylediğimiz gibi Kürt halkının bir kısmı Irak'ta yaşamaktadır. Biliyorsunuz Barzani orada Kürdistan Demokratik Partisi adı ile burjuva Partisi kurmuştu. Birde Irak'ta Komünist Partisi ve Baas Partisi vardı. Komünist Partisi ile Baas Partisi bir Cephe'dedir fakat buna Barzani yanaşmamakta Başlıbaşına bir devlet kurmak istemektedir. İşte biz bunu desteklemiyoruz. Çünkü bu işçi sınıfının aleyhinedir. Yani, sadece Arap işçilerinin değil, kürt işçilerinin de aleyhinedir. Barzani Petrol yatıklarını Amerikan şirketleri, veya İran şahı ile paylaşmak istemektedir Oysa Cephe Petrolü devletleştirmiştir.

Biz her kürt halkının üzerindeki milli baskıların kalkması için mücadele etmeliyiz. Çünkü bu baskılar kürt ve türk halkını birbirine düşman etmektedir. Şovenizme ve milliyetçiliğe karşı

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Arkadaşlar!

Geçen ders Milli Mesele konusundaki kuramları ve bu kuramların burjuvazi ve proletarya açısından ayrı ayrı nasıl kullanıldığını gördük.

Milli Mesele konusundaki leninist tutumu gördükten sonra proleter enternasyonalizminin ne olduğunu da görmüş oluyoruz.

Kanımızca proleter enternasyonalizmi konusunda arkadaşlar yeterli derecede açıklığa kavuşmamıştır. Bilmeliyiz ki proleter enternasyonalizminin somutta belirlenmesi dünya devrimci sürecindeki ana devrimci güçler arasındaki enternasyonal dayanışma, emperyalizme karşı ortak bir cephede toplanmalarıdır, ortak mücadeleleridir. Bu nedenle biz enternasyonal dayanışmayı ve emperyalizme karşı, dünya devrimci sürecinin üç ana gücünün (Dünya sosyalist sistemi — Uluslararası işçi sınıfı — Bağımsızlık savaşı veren halklar) ortak mücadelelerini bir başka deste ele almayı uygun gördük.

Bu konuda şimdiden söyleyelim ki Moskova Danışma toplantılarının ana belgelerini arkadaşlar okumalıdırlar. Bu belgeler işçi sınıfının enternasyonal hareketinin ana belgeleridir.

Arkadaşlar, ~~şimdi~~ biz, yine bugünkü konumuza dönelim. Bugün biz somut olarak I) Türkiyedeki Milli Mesele nedir? II) Bunun tarihsel durumu ~~nedir~~? ve sebepleri nedir? III Bu konuda ortaya atılan görüşler nelerdir. Ve hangi görüş leninist görüştür ve Türkiyedeki milli meseleyi ~~doğru bir şekilde~~ çözebilecektir.?

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

— Bizim görüşlerimizi biraz daha açıklamak

— ~~Nihat Bakkal~~

— Kıvılcımlı'nın görüşleri

1) Bu konunun tekrar ele alınması somut uluslararası işçi sınıfının dayanışmasını artıyı koymak.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

I. Kürtlerin sayısı ve oturduğu bölgeler:

Türkiye : 8 milyon
İran : —
Irak : —
Sovyetler B : Enaz.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

II. Osmanlı İmparatorluğundan bugüne kadar uygulanan politika Asimilasyon "Türkleştirme" politikası ; Terör, sürgün ve ekonomik-sosyal geri bırakma

1) 1838 yılında Hafız paşa kürtleri diğer bölgelere sürüyor.
Daha sonra Sultan Reşad 700.000 kürt'ün açlıktan ve hastalıktan ölmesine sebeb olacak sürgünü yapıyor.

— Osmanlı İmparatorluğunun çöküşü ve 1920 de imzalanan Sevr Anlaşması
(bu anlaşmanın 62. ve 64 maddeleri kürtlerle ilgilidir. Özetle, kürt halkı istediği taktirde bağımsız bir devlet kurabilecekti. — Burada dikkat etmemiz gereken Türkiye'nin anti-emperyalist savaşıdır. İngilizler petrol bölgelerini ellerinde tutmak istiyordu.)

2) 1923 de imzalanan Lozan anlaşması her vatandaşın herhangi bir dili özgürce kullanabileceğini ve bunu kısıtlayacak hiç bir kanunun çıkarılmayacağını vaadetmekteydi.
Fakat 1924 çıkarılan bir kanunla kürt dilinin kullanılması yasaklandı.
(İnönü'nün konuşması – Atatürk'ün mektupları)

— Şeyh Said İsyanı (1925)
(Dinci yönü, fakat baskılar – sonrada çocuk, kadın demeden asmalar-sürgün)

— Ağrı İsyanı (1930)
(Terörden sonra çeşitli k.örg. birleşiyor Bağımsızlık (HOYBÛN)'u kuruyor. Ağrı dağında kurulan hükümet – Ankara hükümeti – ve yine asıp kesmeler. Diğer illerde de)

— Sürgün Kanunları (1932)

— Dersim İsyanı (1937)
(Milli periodi hareketler – bunlar desteklenmedi)
her milli hareket desteklenmez.)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

3. Demokrat Partinin devri (Tambir terör devri)

— Seçimlerden önce doğuda bazı kürt şeyhleri ile konuşuyor bazı haklar vaadediyor. (Hatırlanacağı gibi Türk ilerici kesimlerine de böyle görünmüştü)

— Seçimlerden sonra ise daha açıkça yok etme politikasını yürütmüştür.

4. 1961 Anayasası (Açıklama-kısaca-)

Madde 12: "Herkes, dil, ırk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayırımı gözetilmeksizin kanun önünde eşittir."

— 1961 Anayasasına bu maddenin konulması, o zamana kadar ayırım yapıldığı içindir.

→ Fakat 1965-66 da AP'nin iktidara gelmesiyle Kürt halkı üzerine baskılar, komando saldırıları yine başladı. Anayasal haklar gerçekte geçersiz kaldı.

— Doğu mitingleri

— DDKO'nun kuruluşu 1969

5. 12 Mart sonrası:

12 Mart sonrası, hepimizin bildiği gibi, Hitler Almanyası örnekleri ile doludur. Doğuda toplama kampları kurulmuş, kürt halkı, ilerici-, sosyalistler, komünistler bu kamplarda işkenceden geçirilmiştir.

Kürt erkekleri ve kadınları çırılçıplak soyulmuş, üzerlerine birilmiş birbir-türlü eziyet görmüşlerdir. Sayısız insanın ne olduğu bilinmemiştir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Kurulan iki yönetim mahkemelerinde DDKO üyeleri kürtçülük ve komünizm propagandasından 10 aydan 16 yıla kadar ağır hapis cezalarına çarptırılmıştır.

Bu mahkemelerin savcıları da iddianamelerinde kürt halkının varlığını ve dilini inkâr etmişlerdir.

— Bütün bunlar bize Türkiye'de kürt halkının varlığını ve artık kendi kaderini tayin için yaptığı mücadelenin gün güne geliştiğini göstermektedir. Burada belirtmeliyiz ki, kendi kaderini tayin için mücadele demek "Bağımsız Kürdistan" için mücadele demek değildir.

— Biliyoruz ki, kısaca gördüğümüz bu zaman içinde Türk komünistleri, sosyalistleri de yerici burjuvazinin en büyük hedefi olmuştur. Komünistler sokaklarda kurşunlanmış, zindanlarda çürütülmek istenmiştir. İşçi sınıfının partisi 54 yıldır illegal çalışma şartlarına itilmiştir. Yani, Türk işçisi, köylüsü, emekçisi aydında ezilmektedir. Ancak, kürt halkı işçi, köylü, emekçisi, aydını ile ayrıca kürt olduğu için baskı altında da tutulmaktadır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ ARAŞTIRMA VAKFI

III. 1.) "Türk sürgününün görüldüğü yerde kürt meseleri yoktur" sözlerinde ifadesini bulan ırkçı, kafatasçı görüş.

— Bu görüş bugüne kadar milli baskıları sürdürmüştür. Zorla, kanla bu meseleyi çözmeye uğraşmıştır. Baskıları ekonomik olarakta sürdürdüğü'dür. Doğuda kürt halkının yerleşme yerlerindeki gerilik bu yüzdendir.

2) Küçük burjuva görüşler: Bunlar kürt halkının varlığını bilirler. Ancak onların temel görüşleri şöyledir:

— "Kürtler ayrı bir halk olduklarını anlarlarsa mutlaka ayrı bir devlet kurarlar, öyleyse, her ne pahasına olursa olsun bu bölünmeyi önlemek gerekir"

— "Kürtler zaten türkleşmek istiyorlar onların kürt olduklarını unutursak mesele kalkar"

veya yine milli baskılara göz yummak

"Kürt köyüsü de, Türk köyüsü de aynı şekilde eziliyor" demek, bu kürtler üzerindeki özel baskı olan komando baskılarına "Eşkıyalara, kaçakçılara" karşı yapıldığına inanmak.

— Biraz daha ~~[illegible]~~ ilerici bir görüş olarak, daha önceki derste gördüğümüz ~~Kültürel Otonomi~~ görüşü yine bu küçük burjuva çevreler tarafından bir çözüm olarak öne sürülmektedir. Bu görüş 1961 Anayasasından kaynaklanmaktadır. Şöyle diyorlar: "Kürtlere kültürel alanda haklar tanımalıyız. Doğu ile batı arasındaki iktisadi eşitsizlikleri kaldırmağa çalışmalıyız ki, kürtler ayrılmak istemesin"

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Görüyoruz ki, bu görüşte ~~da~~ bahis konusu olan türklerin kürt halkına "bağışta bulunması" ileri sürülmektedir. bu görüşte hala bir üstün görme vardır. Eşitliğe, her halkın kendi kaderini kendisinin tanıması hakkına ~~değil~~ dayanmamaktadır.

3) Kürtlerde şövenist akımlar: Bu akımların görüşü temelde şudur: "Kürtlerin meseleri sınıfı bir mesele değil, milli bir meseledir."

Görüyoruz ki, bu görüş, kürt halkı üzerine yapılan baskıları, terörü, yok etme politikasını tüm türk halkına mal etmektedir. ~~Bu~~

Bu görüş Türk işçisini, türk köylüsünü ve emekçisini kürt işçisine, köylüsüne emekçisine baskı yapmakla suçlamaktadır. Oysa gerçek böyleymi dir? Elbette Hayır. Gerçek suçlular Türk işçisini, köylüsünü, emekçisini aydınını, onların partilerini baskı ile susturmaya çalışan Emperyalizm ve onun işbirlikçileri, gericiler faşistlerdir.

Bu görüş

— Kürt halkını türk halkından ayrı örgütler altında toplamakta iki halkı birbirine düşman etmektedir.

Kürt milliyetçilerini destek lemeyenleri faşist sayıyorlar.

— Türkiyenin Anti-emperyalist ve anti-faşist savaşına katılan tüm ilericileri faşist ilân etmektedir. (Kemalistleri, Sosyal demokratları ve ~~hatta sosyalistleri~~)

(Irak'la ilgili bildiriyi oku)

— Milli Burjuvazinin sınıfsal karakteri

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

4) Mihri Belli'nin görüşü: Temel görüşleri Aydınlık Sosyalist Devrimin 7. sayısında Millet Gerçeği başlıklı yazıda şöyle belirtiliyor:

— "Ulusların kaderlerini tayin hakkı mutlak bir şey değildir."

"Tarihi köklere dayanan türklerle kürtler arasındaki kardeşliğin, Türkiye'de ulusal birliğin Türkiye'nin toprak bütünlüğünün hangi biçimde olursa olsun parçalanması hem kürtlerin, hem türklerin gerçek çıkarlarına aykırı sonuçlara varır..... Doğu meseleri ancak misaklı milli sınırlar içinde hem Batıyı hem de Doğuyu kapsayan milli demokratik devrimi gerçekleştirmekle sözünü bağlanır."

— Görüyorum ki, burada kürtlerin ayrı bir ulus olarak varlıklarına bile karşı çıkılmaktadır.

— Yine aynı yazıda kürtlere ~~okumayan~~ kendi ana dillerinde okuma-yazma hakkı verilmesinin bile doğru olmayacağı böyle olursa kürtlerin şeyhlerin ve dincilerin peşinden gideceği, yani başı boş bırakılmaması gibi şeylerden bahsetmektedir.

Oysa biliyorum ki, Türk halkı içinde de gericiler boş durmamaktadırlar. İmam-hatip okulları kuruyorlar. İmam-hatip okulları açılıyor diye türk halkı kendi ana dilinde okuma-yazmadan vaz geçip bir başka dilini kullanmakdır?

Mesele sınıf meselesidir: İşçiler köylüler, emekçiler ilerici ve ne kadar güçlü olursa imam-hatip okulları da o derece az açılacaktır. Kürt halkı içinde bu böyledir. Onlarda elbette şeyhlerin, ağaların peşinden gitmek istemeyecektir. Bu mücadeleye bağlı bir şeydir.

— Ki artık bugün kürt halkının mücadelesi gerçek çizgisine oturmaktadır. Kürt işçisi, köylüsü, gerçek sosyalistleri, kendi kaderlerini ancak türk işçi ve köylüleri ile sosyalistleri

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ile birlikte ~~[illegible]~~ ortak düşman emperyalizme ve onun işbirlikçisi yerli burjuvaziye, faşistlere karşı verecekleri mücadeleye bağlı olduğunu görmektedirler. Kürt halkı kendi kaderini tayin hakkını kürt burjuvazisinin, kürt şövenistlerinin ellerine bırakmayacaktır.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Mihri Belli burjuvazinin milliyetçi görüşünü işçi sınıfına yamamaya çalışan birisidir. Yine aynı yazıda şöyle diyor: – "Yalnız sosyalist ülkelerde değil kapitalist dünya sistemi içindeki ülkelerde de yığınları harekete geçiren etkenin ulusculuk olması neyi kanıtlar?" diye soruyor ve cevabını da şöyle veriyor: "Çağımızın en büyük gerçeğinin Millet Gerçeği olduğunu"

Bizim Cevabımız: Bu bir yalandır.

1) Sosyalist ülkelerde yığınları harekete geçiren en büyük etken işçi sınıfı öncülüğünde tüm emekçilerin sosyalizmi ve komünizmi kurmadaki bilimsel kılavuzu, ideolojisi marksizm-leninizmdir. proleter enternasyonalizmdir. (1)

Milliyetçilik Emperyalizmin ideolojisidir. Anti-komünizmin bir silahıdır. Bugün Emperyalizm Sosyalist ülkelere bu silahla saldırmaktadırlar. (2)

Türkiye'de Turancılarda Sosyalist ülkelere özellikle Sovyetler Birliğine ve Bulgaristan'a bu silahla saldırmaktadırlar.

2) Sosyalist ülkelerde ~~yığınları harekete geçiren silah~~ olmadığı gibi kapitalist ülkelerde de yığınları harekete geçiren etken ulusculuk değildir. Yine burralarda da işçi sınıfı ve onun ideolojisi marksizm leninizmdir. Ulusal Kurtuluş Savaşlarında yer alan bazı milliyetçi akımlar sadece anti-emperyalistlerdir. O kadar. Dünya halklarının gerçek kurtuluşu ulusculuktan sosyalizmden ve komünizmden yana değildirler. Dy

3) Çağımızın gerçeği Büyük Ekim Sosyalist Devrimi ile başlayan Sosyalist devrimler ve Ulusal Kurtuluş Savaşları gerçeğidir.

(1) (Sovyet halkları Vietnam'a kardeşçe diğer esilen halklara ülkeleri kendi milliyetçi olmadığı halde yardım ediyor. Bu proleter enternasyonalizmdir.)

(2) (Slovakya, Bulgar Türkleri Sovyetlerin Türkleri Batı Alman faşistleri DDR için)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

— Mihri Belli proleter enternasyonalizmini turancılık ırkçılık olarak göstermektedir: İşte bunun ispatı.

" Turancısına, ergenekoncusuna sormak gerekir: Acaba niçin çarların ortaya attığı Slav birliği ideali 1917 den önce; Rusya batı kapitalistlerinin bir sömürü ve yatırım alanı iken gerçekleşmemiştir de, bugün gerçekleşmiştir?
.....(Niçin) bugünün Türkiyesinde Turancılık sloganı kimse tarafından ciddiye alınmaz ve yurt dışındaki türkleri bile uzun boylu ilgilendirmez?

" Bu soruyu doğru cevaplandırmak gerekir. Ve doğru cevap bizi gerçek milliyetçiliğe, Anadolu insanını başı dik uygar ve mutlu bir yaşantıya kavuşturma davasına sarılmaya yönetecektir. "

— Görüyoruz ki, bugün Sovyetler Birliğindeki halkların birliğini Slav emekçilerinin birliğini bir milliyetçilik olarak göstermektedir. Proleter enternasyonalizmini Çarların ortaya attığı bir bugün devlet milliyetçiliği olarak göstermektedir.

— Bundan çıkarakta bizdeki Turancıları ~~gerçekdi dünyanı~~ turancı olarakta görmemekte kendisinin gerçek turancı olduğunu söylemektedir. Bunun "gerçekturancı" Anadolu halkının mutlu olmasından sonra; ~~olacağını~~ söylemektedir. Hani herşey, halkın mutluluğu bile "Turan" için araçtır.

— Kısaca özetlersek, mihri belli bir milliyetçidir. Hende millet gerçeğini tanırken sadece Türk milleti görmekte Kürt halkını görmemektedir. ~~Halk~~ Halkların kendi kaderini tayin etme hakkını kabul etmemektedir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

5) Maoizm: ~~Sonyalizm, kanaşizm ve benzeri~~ Milli mesele konusunda da oportünist görüşlerden biridir. Bunların ortaya koydukları görüş "sol" görünmekle beraber aslında sağ bir görüştür. İşte temel görüşleri

— "Çağımız ulusal kurtuluş savaşları çağıdır."

— "Dünyadaki temel çelişki zengin ile fakir ülkeler arasındaki çelişkidir." (sosyalizm ile emperyalizm arasında değil)
(üstelik sosyalist ülkelerde zengin ülkeler olduğunu düşünürsek, geri kalmış ülkeleri sosyalist ülkeleri düşman etme gayesi güdmektedir"

— "Ulusal kurtuluş hareketleri (savaşları) temelde anti-feodal köylü hareketleridir." (Anti-emperyalist savaş olarak görmemektedirler.)

Bu görüşler Maoizmin temel görüşlerdir. Türkiye'de Mao'cular bu görüşlerden sıkarak * Kürt şoven-ilerlerinin görüşleri ile birleşmekte ve "Bağımsız Kürdistan" için verilen mücadeleyi kayıtsız şartsız desteklemektedir.

— Mao'cularda Kürt halkının sorunu sınıfsal bir sorun değil milli bir sorun olarak ele almaktadırlar. Bundan dolayı da kürtler silahı ele alıp harekete geçmeli sonucunu çıkartmaktadırlar.

— Onlar böylelikle kürt halkının kendi kaderini kendisinin tayin etme hakkını değil, kürt burjuvazisinin çıkarlarını savunmaktadır.

— Temelde Mihri Belli ile aynı görüştedirler. Ancak
— Mihri Belli Türk burjuvazisinin
— Mao'cular ise kürt burjuvazisinin çıkarlarını savunmaktadırlar.
— Bunlarda proleter enternasyonalizmini inkar etmek

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

İŞÇİ SINIFIN ve ONUN BİR PARÇASI OLAN ATTF'nin GÖRÜŞÜ

IV) — Kürt halkına karşı uygulanan Milli Baskılara kaldırılmalı ve onlara "Kendi kaderlerini kendilerinin tayin etmeni" hakkı tanınmalıdır. Bu hak içinde "Ayrılma" hakkı da ~~tanınmalıdır~~ vardır.

Çünkü bizim temel meselemiz sınıf meselesidir ve Milli Mesele buna bağlıdır. Her iki halktan işçilerin emekçilerin, aydınların gönüllü birliği, ancak yukarıda bahsettiğimiz hakları tanımakla ve milli baskıya karşı mücadele ile mümkündür.

Bundan dolayı Kürt ve Türk halkını birbirinden koparacak diğer milliyetçi şoven akımlara karşı mücadele yürütmeliyiz. Kürt olsun, Türk olsun emekçileri aynı partide; işçi sınıfının partisinde, aynı demokratik kitle örgütlerinde mücadeleye sokmalıyız. İşçileri, köylüleri ve emekçileri kürt, türk diye ayırım yaparak ayrı ayrı örgütlerde toplamak emperyalistlerin, faşistlerin, ırkçı ve milliyetçi şovenistlerin işine yarar.

Önümizdeki somut mücadele Anti-emperyalist ~~Anti-faşist~~ mücadeledir. Emperyalizm ~~ile~~, NATO'nu ile, onun ile işbirlikçileri ile Türkiye'de var olduğu sürü Ne Türk işçisi, köylüsü, emekçisi sömürüden ve baskılardan kurtulabilir. Ne de Kürt halkı gerçek özgürlüğüne kavuşabilir.

İleri demokrasinin kurulması için mücadeledir

— Milli Mesele konusunda ATTF. 6. Kurultayının kararı:

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ATTF

V. KURULTAYI

23–25.12.1972 BATI BERLİN

YÜRÜTME KURULU RAPORU

KARARLAR

TÜRKİYE SOSYAL ARAŞTIRMALAR VAKFI

Sayın delegeler, değerli konuklar!

ATTF'nin bir yıllık çalışmalarını eleştirmek ve önümüzdeki dönemin çalışma programını tesbit etmek için bir araya geldik. Geride bıraktığımız 1972 yılı gerek yurdumuz Türkiye'de, gerek Avrupa'da ve gerekse bütün dünyada önemli olaylara şahit oldu. Devrimci hareket dünya çapında önemli başarılar elde etti ve mevzilerini kuvvetlendirdi. Yer yer karşılaşılan bazı güçlüklere, acı yenilgilere rağmen 1972 yılının enternasyonal işçi sınıfı mücadelesi açısından başarılı olduğunu sevinçle tesbit edebiliyoruz.

Bu yıl Kurultayımız gerek işçi sınıfı açısından, gerekse bütün insanlık açısından mutlu bir yıldönümüne rastlıyor. Hepimizin bildiği gibi 21 Aralık gününden itibaren bütün dünyada işçi sınıfı ve tüm ilerici güçler tarihin ilk sosyalist ülkesi olan Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğinin 50. kuruluş yıldönümünü kutluyorlar. Türkiyeli toplumcular adına biz de bu mutlu yıldönümünü büyük bir sevinç ve gururla kutluyoruz. Sovyet Halkına sıcak selamlarımızı yolluyoruz.

Sovyet Halklarının elli yıldır milletlerarası emperyalizmin kudurmuş saldırılarına karşı verdikleri kahramanca mücadele, ülkelerinde sosyalizmin ve sınıfsız toplumun maddi temellerini kurmak yolunda elde ettikleri göz kamaştırıcı başarılar aynı zamanda bilimsel sosyalizmin ve enternasyonal işçi sınıfının da büyük bir zaferidir. Bu nedenle biz Sovyetler Birliğinin 50. kuruluş yıldönümünü sadece Sovyet Halklarının değil, tüm işçi sınıfının, bütün ilerici güçlerin zaferi olarak kutluyoruz.

Sovyetler Birliğinin bundan elli yıl önce kuruluşu işçi sınıfının soşyal baskıyı kırıp sömürü düzenini yıkışı ile milletlerin kardeşçe, karşılıklı sevgi ve saygı esasına dayanarak birlikte yaşamalarının da mümkün olduğunu bütün dünyaya ispat etti. İşçi sınıfının ulu ustaları Marks ve Engelsin bundan bir asır önce gösterdikleri gerçek Sovyetler Birliğinin 50 yıllık tarihi içinde hayatın kendisi tarafından doğrulanmıştır: İşçi sınıfı sömürü düzenini yıkınca çeşitli milletlerden işçiler ve emekçi-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ler kardeşçe ve her bakımdan eşit olarak bir arada yaşayıp birlikte çalışabilirler. Sovyetler Birliğindeki elli yıllık uygulama böylece bize sadece milli sorunun ancak devrimci yoldan ve milletlerin tam eşitliği, yani ancak halkların kendi kaderlerini kendilerinin tayin hakkına tam saygı temeli üzerinde çözümlenebileceğini göstermiyor, aynı zamanda bu yolun nasıl büyük ve sağlam bir beraberliğe ve bu beraberlik sayesinde ortak mücadelenin ne denli büyük başarılara yol verdiğini de kanıtlıyor.

Sovyetler Birliği bundan elli yıl önce kurulalı beri dünyada büyük gelişmeler oldu. Bugün artık yeryüzünde tek bir sosyalist ülke değil, koca bir sosyalist ülkeler sistemi var. Sosyalist ülkelerde insanlığın üçte birinden fazlası yaşıyor. Buralarda işçi sınıfının yönetiminde toplumun ilerlemesi ve ileri endüstrinin kurulması yönünde elde edilen başarılar emperyalizmin manevra kabiliyetini gün geçtikçe kısıtlıyor. Emperyalizm artık karşısında güçlü bir sosyalist ülkeler sisteminin bulunduğunu ve bu sistemin tarihin akışını gittikçe daha fazla etkilediğini kabul etmek ve kendini buna göre ayarlamak zorunda.

Emperyalizm ile sosyalizm arasındaki güç dengesi sürekli bir şekilde sosyalizm lehine değişiyor. Bu süreci kısaca bir kaç rakkamla kanıtlıyalım. Sosyalist ülkelerin (sadece Avrupadakilerin) dünya endüstri üretimindeki payları 1950 yılında % 17,5 iken 1970 yılında bu pay % 33,8'e yükselmiştir. İktisadi Yardımlaşma Konseyine dahil olan sosyalist ülkeler 1950-1969 arasında endüstri üretimlerini 6,7 misli arttırırken aynı dönemde ileri kapitalist ülkeler endüstri üretimlerini ancak 2,7 misli arttırabilmişlerdir. Sovyetler Birliğinin endüstri üretimi 1913'ten 1970 yılına kadar olan dönemde 91 misli artmıştır, ki bu dönemin hemen hemen 20 yılı harplerle ve bu harplerin yaptığı tahribatın onarılması ile geçmiştir. Bugün artık Sovyetler Birliğinde bir dizi endüstri dalında üretimin artış hızı hem orantılı ve hem de mutlak olarak Amerika Birleşik Devletlerini geçmiş bulunuyor.

Geride bıraktığımız yıl içinde sosyalist ülkeler sisteminin, enternasyonal işçi sınıfının ve ezilen halkların anti-emperyalist mücadelesinin politik alanda yeni ve önemli zaferlerine

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

şahit olduk. Harp tehlikesinin azaltılması ve enternasyonal gerginlik kaynaklarının kurutulması yönünde Federal Almanya Cumhuriyeti parlementosu tarafından Polonya Halk Cumhuriyeti ile Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği ile yapılan antlaşmaların onaylanması önemli bir adım teşkil etti. Bizler çok iyi biliyoruz ki, bu antlaşmaların yürürlüğe girerek emperyalizmin Avrupa'daki sınırların dokunulmazlığını resmen tanıması ancak gerek sosyalist ülkelerin, gerekse FAC'deki ve diğer kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının uzun mücadelesi ile mümkün oldu. FAC'de antlaşmaların onaylanması için sürdürülen kampanyaya yüzbinlerce işçi grev ve gösterilerle katıldı.

Aynı şekilde Federal Alman Cumhuriyeti ile Demokratik Alman Cumhuriyeti arasında yapılan temel antlaşma ve FAC'de 19 Kasım 1972 de yapılan seçimlerde gerici güçlerin uğradığı bozgun, barıştan yana olan güçlerin bir zaferidir. 1972 yılının diğer önemli bir olayı Nixon'un SSCB'ye yaptığı ziyaret sırasında ABD ile SSCB arasında imzalanan bir dizi antlaşmadır. Bu antlaşmalarla ABD hükümeti SSCB'ye karşı sürdürdüğü askeri üstünlüğe dayanan politika yerine barışçı ilişkileri geliştirmeyi kabul etmektedir. Aynı zamanda roket silahları alanında silahlanma yarışının sınırlandırılması kararlaştırılarak genel silahsızlanma yönünde ilk adım atılmıştır.

İçinde bulunduğumuz ayda Helsinki'de Avrupa Güvenlik ve İşbirliği konferansının hazırlık safhası başlamış bulunuyor. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkelerin yıllardır ısrarla sürdürdükleri çağrılar sonunda toplanan bu konferansın amacı Avrupa'da askeri blokların ortadan kalkması ve dünyanın bu bölgesinde karşılıklı tehdide değil, eşitlik, egemenlik ve işbirliği esaslarına dayanan barışçı bir düzenin sağlanmasıdır. Milletler arası gerginliğin devamında çıkarı olan emperyalist çevrelerin halâ devam eden oyunlarına rağmen bu konferansın başarıya ulaşacağına inanıyoruz. Şunu da belirtelim ki, sadece bu konferansın toplanması dahi barışçı güçler için büyük bir politik zaferdir.

1972 yılının getirdiği diğer önemli başarılar arasında Norveç'te işçi sınıfının ve diğer anti-emperyalist güçlerin yürüttüğü geniş mücadele sayesinde bu ülkenin Ortak Pazar'a girmesinin

TÜRKEŞ SOSYALİST ARAŞTIRMALARI

önlenmesini, İngiltere'de işçi sınıfının gerici hükümete, özellikle bu hükümetin sendika haklarını kısıtlayıcı kanunlarına karşı mücadelede kazandığı başarıları, Fransa'da Fransız Komünist Partisinin ve Fransız Sosyalist Partisinin üzerinde anlaştıkları ortak hükümet programını ve bu program çerçevesinde oluşan sol güçlerin birliğini saymak gerekir. Özellikle Fransada sol güçlerin birliğinin sağlanması Avrupadaki sınıf mücadelesine yepyeni boyutlar kazandıran bir gelişmedir.

Bütün önemli olaylara değinememekle birlikte Arap ülkelerindeki anti-emperyalist gelişmelere, özellikle Irak'ta SSCB'nin geniş yardımı ile emperyalist petrol şirketlerine karşı kazanılan zaferi, Şili'de halk birliği hükümetinin gerici saldırıları başarı ile mağlup etmesini burada anmak gerekiyor.

Anti-emperyalist güçlerin, başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkeler sisteminin emperyalistlerin harbi kışkırtma politikasına karşı kazandıkları önemli başarılar, milletlerarası alanda gerginliğin azalması yönünde atılan önemli adımlar, sosyalistleri, toplumcuları emperyalizmin gerçek saldırgan niteliğini unutmaya sevketmemelidir. Toplumcular ve tüm devrimciler emperyalizmin hiç bir zaman kendiliğinden dünyada azalan etkisini yeniden çoğaltmak ve giderek sosyalizmi ortadan kaldırmak gibi saldırgan hedeflerinden vazgeçmeyeceğini bilmeli ve devrimci uyanıklıklarını bir an bile elden bırakmamalıdırlar.

Unutmamak gerekir ki, bugün Avrupada yirmi yılı aşkın bir direnmeden sonra II. Dünya Savaşının sonucu olan sınırları tanıyan, silahlanma yarışının sınırlanmasına yanaşmak zorunda kalan emperyalizm aynı anda Vietnam Demokratik Cumhuriyeti'ne karşı tarihin en korkunç bombardımanlarını da sürdürmektedir. Bir yandan milletlerarası antlaşmalarla Sovyetler Birliği'ne karşı zor kullanmamayı taahüt ederken, öte yandan Vietnam, Laos ve Kamboçya halklarına karşı caniyane bir imha politikasını uygulamaktadır. Amerikan emperyalizmi ve diğer emperyalist ülkeler bir yandan barış ve karşılıklı yakınlaşmadan dem vururken, aynı anda Afrikada bağımsızlık ve hürriyet için savaşan milyonlarca insanın mücadelesini kan ve ateşle boğmak için Portekiz'e alabildiğine silah yardımı yapıyorlar. Yakın Doğuda İsrail'in Arap halklarına karşı uyguladığı genişleme politikasını her bakımdan

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

destekliyorlar. Güney Afrikada Hitler faşizmini andıran ırkçı bir politikayla hakimiyetlerini sürdürmek isteyen Güney Afrika yöneticilerini iktisadi, siyasi ve askeri yardımla destekliyorlar. Yurdumuz Türkiye'de, Yunanistan'da, İspanya'da, Güney Kore'de, Filipinler'de, Endonezya'da, Arjantin'de, Brezilya'da ve daha bir dizi Latin Amerika ülkesinde halkların ulusal bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini faşist zorbaların kanlı baskısı ile ezmek için askeri, iktisadi ve politik alanda bütün imkânlarını seferber etmiş bulunuyorlar. Sosyalist Kuba'ya ve Halk Birliğinin iktidarda olduğu Şili'de devrimci yönetime karşı CIA-nın yönetiminde her türlü yıkıcı akımları örgütlüyorlar. Amerikan emperyalizminin, ITT gibi dev Amerikan tekellerinin açıkça destekledikleri bu gerici akımların halka karşı en kanlı cinayetleri işlemekten kaçınmayacaklarını Bolivyada'ki ilerici hükümetin yine CIA'nın hazırladığı bir darbe ile yıkılmasından sonra yapılan katliamla bütün dünya gördü.

Aynı saldırıları, aynı zayıflatıp yıkma ve yok etme çabalarını emperyalizm bütün sosyalist ülkelere karşı aralıksız sürdürmektedir. 1968 yılında Çekoslavakya'daki olaylar ve geçtiğimiz yıl içinde Yugoslavya'da zararsız hale getirilen faşist ustaşa çeteleri bunun son örnekleridir. Saydığımız örnekler emperyalizmin saldırganlıktan vazgeçmediğini, sosyalizme, ilerici güçlere karşı mücadelede her yola başvurmaktan geri kalmayacağını ispatlamaktadır. Fakat aynı zamanda da emperyalizmin bazı barışçı adımları da kabul etmek zorunda kaldığını görüyoruz. Emperyalizme karşı mücadelede yolumuzu tayin edebilmek için karşıdaki düşmanın ana hedeflerini, bu hedeflere ulaşmak üzere uyguladığı stratejiyi iyi bilmek gerekir. Bu nedenle günümüzde emperyalizmin ana özelliklerini, hedeflerini ve stratejisini kısaca özetleyeceğiz. Emperyalizmin amaç ve stratejisini doğru olarak çözümleyebilmek için önce içinde bulunduğumuz çağın genel özelliklerini hatırlamakta yarar var.

Biliyorsunuz ki, içinde yaşadığımız çağın genel özelliği insanlığın kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı olmasıdır. Yani ömrünü tüketmiş bir toplum düzeninin ortadan kalkıp yerine daha ileri bir toplum düzeninin kurulma çağıdır. İnsanlığın kendi kaderine hakim olduğu ve kelimenin tam anlamıyla insanca yaşa-

TÜRKİYE SOSYALİSTLERİ TÜSTAV TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

çağ bildiğiniz gibi 1917'de büyük sosyalist ekim devrimi ile başlar.

1917'de Rusya'da işçi sınıfının zaferi ile ve 1922'de Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğinin kuruluşu ile o zamana kadar kadar dünyaya kayıtsız şartsız hakim olan emperyalizmin dünyada tek başına hakimiyetine son verildi. Dünyanın önemli bir bölümünde emperyalizme düşman, insanlığa yeni ümitler veren ve kurtuluş yolunu gösteren yeni bir toplum düzeni, sosyalizm kuruldu. Yeryüzü birbirine karşıt iki kampa ayrıldı. Bir yanda çöken, yok olmaya mahkum emperyalizm, öte yanda gelişen kuvvetlenen geleceğin düzeni olan sosyalizm.

Milletlerarası emperyalizmin Ekim Devrimi karşısındaki tepkisi doğrudan doğruya askeri müdahale ile işçi sınıfının hakimiyetini yıkmaya çalışmak oldu. O ana kadar birbirleriyle tarihin en konlı harbini sürdüren emperyalist ülkeler kendi aralarındaki çelişkileri bir yana bırakarak ortak sınıf düşmanına, işçi sınıfına karşı mücadeleye giriştiler. Gerek Rusya'da, gerek Almanya'da ve gerekse diğer ülkelerde İngiliz, Fransız ve Alman burjuvazisi önderliğinde tüm burjuvazi işçi sınıfının mücadelesini kan ve ateşle bastırmak için bütün imkanlarını seferber ettiler. Ancak bu çaba sadece kısmen başarılı oldu, Almanya'da ve diğer Avrupa ülkelerinde devrim hareketi yenildiyse de Rusya'da işçi iktidarı zaferini korudu ve Sovyetler Birliği kuruldu. Böylece dünyanın iki ayrı toplumsal düzene bölünmesi bir realite olarak ortaya çıktı ve kapitalizmin genel bunalımının birinci dönemi başlamış oldu. Kapitalizmin genel bunalımının başlaması emperyalist ülkelerin toplumsal hayatının her bölümünde genel bir çöküntü şeklinde ortaya çıktı. Gerek iktisadi alanda, gerek politik alanda, gerekse ideolojik ve kültürel alanlarda büyük toplumsal bunalımlar doğdu. Böylece dünya çapında emperyalizmin egemenlik sisteminin çöküşü başladı.

Burada milletlerarası emperyalizmin Ekim Devrimini takip eden yıllarda ortaya çıkan önemli bir özelliğine dikkati çekmek istiyoruz. Dünyanın ilk sosyalist ülkesiyle mücadelede bütün emperyalist ülkeler kendi aralarında dünyanın yeniden paylaşılması için verdikleri mücadeleyi bir kenara bıraktılar ve sosyalizme karşı ortak bir sınıf stratejisi etrafında birleştiler. Bu

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

özellik daha da belirgin hale gelerek günümüze kadar gelmiştir, ve en kesin ifadesini NATO gibi emperyalist ülkeler arasında yapılan savaş paktlarında bulmaktadır.

Emperyalizmin tarihin çarkını geriye çevirerek yeryüzünde kurulmuş olan ilk sosyalist ülkeyi ortadan kaldırma çabaları ilk müdahelenin başarısızlıkla sonuçlanması ile sona ermedi. Aksine emperyalistler Sovyetler Birliğine saldırı planlarını sürdürdüler. Özellikle İngiliz ve Fransız tekelci burjuvazisi Alman faşizmini Sovyetler Birliğine karşı saldırtmak için uzun yıllar Hitler'i var güçleri ile desteklediler. Amaçları Hitler yönetimindeki Alman emperyalizmini Sovyetler Birliğine, yani yeryüzündeki sosyalist düzenin gerçekleştiği tek ülkeye karşı genel hücumda öncü güç olarak kullanmaktı. Ancak bu plan Alman emperyalizminin özelliklerini ve Sovyetler Birliğinin gerçekçi dış politikasını hesaba almadan yapılmıştı ve başarıya ulaşamadı. II.Dünya Savaşı İngiliz ve Fransız emperyalizminin planlarının aksine sosyalist kampla kapitalist kamp arasında bir savaş olarak değil, kapitalist ülkelerin kendi aralarında bir savaş olarak başladı.

İkinci Dünya Savaşı sürüp giderken dünyadaki sınıfsal güçler dengesinde önemli değişiklikler oldu. Savaş, emperyalizmin genel bunalımının alabildiğine derinleşmesi anlamına geliyordu. II. Dünya Savaşı sırasında Sovyetler Birliğinin saldırgan Hitler faşizmini durdurmaya ve harbin genişletilmesini önlemeye yönelik dış politikası, daha sonra Sovyet Halklarının faşist ordular karşısındakahramanca direnişi ve nihayet bunları bozguna uğratmaları bütün dünyada halk kitleleri arasında Sovyetler Birliğine karşı duyulan sevgi ve saygının önemli ölçüde artmasına sebep oldu. Öte yandan faşizme, ırkçı şoven politikaya, dünya harbinin getirdiği hudutsuz acı ve sefalete karşı çıkan halk kitleleri önceleri sadece Hitler faşizmine karşı olan direnişlerini zamanla kendi ülkelerinde faşistlerle işbirliği yapan tekelci burjuvaziye karşı da yönelttiler. Bu mücadele içinde komünistlerin baştan itibaren en ön saflarda çarpışmaları onların kitleler içindeki itibarını arttırdı, işçi sınıfının anti-faşist mücadeleyi yönetebilecek bir güç olduğu anlaşıldı. İşte bütün bu gelişmeler sonucunda II. Dünya Savaşı sırasında dünya çapında sınıfsal güçler dengesinde işçi sınıfı ve ilk sosyalist ülke lehine bir gelişme oldu. Dünya üzerinde sosyalist bir ülkenin varlığının tarihin akışını derinden et-

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

kileyen bir faktör olduğu görüldü, Alman emperyalizminin sosyalizmi yok etme ve dünyayı yeniden bölüşme planları suya düştü. Bu yeni şartlar kapitalizmin genel bunalımının ikinci etabını açmış oldu.

II. Dünya Savaşı sonunda bir dizi ülkede halk kitleleri kapitalist toplum düzeninin aşılarak sosyalizme giden demokratik dönüşümlerin gerçekleştirilmesini sağladılar. Neticede onbir ülkede (ki burada toplam olarak 700 milyon insan yaşamakta idi) iktidar işçi sınıfının ve onun müttefiklerinin eline geçti. Öte yandan işçi sınıfının yönetimindeki demokratik güçlerin iktidarı ele geçiremediği ülkelerde de işçi hareketi büyük bir gelişme gösterdi. 1946 yılında kapitalist ülkelerdeki komünist partilerinin üye sayısı beş milyona ulaştı (harpten öncesinin üç misli) ve böylece işçi sınıfının kitle partileri doğdu.

II. Dünya Savaşı sonucunda ortaya çıkan diğer bir gelişme emperyalist devletlerin sömürge imparatorluklarının yıkılması oldu. Afrika ve Asyada yeni bağımsız ülkeler doğdu. Sömürge halklarının ve bağımlı ülkelerin emperyalist sömürge boyunduruğunu kırmalarında Sovyetler Birliğinin, diğer sosyalist ülkelerin ve kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının önemli bir rolü vardır.

Bu gelişmeler sonucunda emperyalizm yepyeni enternasyonal şartlar karşısında kaldı. Tekelci burjuvazinin kontrolü altındaki alanlar önemli ölçüde küçülmüştü. Bu sömürü alanının daralması demekti. Aynı zamanda henüz emperyalizmin egemenliği altındaki ülkelerde de halk yığınları artık eskisi gibi sağlam bir dayanak olmaktan çıkmıştı. İşçi sınıfı ve diğer emekçi kitleler arasında emperyalist sistemi kökünden temizlemeye yönelik devrimci fikirler geniş şekilde yayılmaya başladı. Yeryüzündeki sosyalist ve anti-emperyalist kampın gelişmesi ve güçlenmesi, emperyalist kampta ise iç çelişkilerin şiddetlenmesi kapitalizmin genel bunalımının üçüncü etabını başlattı.

Bu etabın özelliği sosyalist ülkeler sisteminin sağlamlaşması, bu ülkelerde kapitalizmin yeniden hortlaması imkanının ortadan kaldırılması, kapitalist ülkelerdeki anti-emperyalist akımların güç kazanması ve yeryüzündeki sömürge imparatorluklarının ke-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

sin olarak çöküşü olarak özetlenebilir. Bu gelişmeler sonucunda aşağı yukarı 1957-60 yıllarında yeryüzünde güçler dengesinin artık kesin olarak emperyalizm aleyhine döndüğünü ve sosyalist ülkeler sisteminin ana dayanağını meydana getirdiği devrimci güçlerin enternasyonal alanda tarihin akışına yön verdiğini görüyoruz. Bu gerçek 1957'de ve daha sonra 1960'da Moskova'da yapılan enternasyonal danışma toplantılarında tesbit edildi.

1960 yılında dünya halkının % 35'i sosyalist ülkelerde yaşıyordu. Dünya halkının % 40'ına ulaşan bir bölümü ise sömürge boyunduruğundan kurtulmuş olan ülkelerde yaşıyordu. Demek ki dünya halkının % 75'ine ulaşan bir bölümü enternasyonal emperyalizmin doğrudandoğruya kontrolünde çıkmış idi. Sosyalist ülkelerde sosyalizmin maddi temeli olan endüstrileşme başarılmış, ileri sosyalist toplumun temelleri kurulmaya başlanmış idi. Aynı zamanda sosyalist ülkelerin kendi aralarındaki ekonomik ilişkiler de hızla gelişmekte idi.

Dünya Savaşından 1960'a kadar Asya ve Afrikada 40 tane yeni bağımsız ülke kuruldu. Sömürge sistemi tarafından geri bıraktırılmış olan bu halklar ülkelerini geliştirmeye ve endüstrileşmeye başladılar. Çoğu yerde devrimci demokratik atılımlar gerçekleştirildi. Bu ülkelerin büyük bir kısmı ulusal-demokratik devrimleri tamamlayarak anti-kapitalist bir gelişme yönüne girdiler.

1959 yılında Kuba'da halk devrimi zafere ulaştı. Kuba devrimi Latin Amerika halklarının emperyalizme karşı mücadelesine yeni bir güç verdi.

Kapitalist sistemir kendisinde de II. Dünya Savaşından bu yana tekelci burjuvazi keskinleşen iç çelişkilerini çözümlemek için belli tedbirler aldı. Burada üzerinde durulması gereken en önemli süreç harpten sonra bütün ileri kapitalist ülkelerde tekelci devlet kapitalizminin doğmasıdır. Tekelci devlet kapitalizminin özelliği kapitalist tekellerin devletle kaynaşması olarak ifade edilebilir. Yani tekellerin ekonomik gücü ile devletin politik gücü birbiriyle kaynaştı. Burjuvazi ancak bu yoldan gerek kendi iç çelişkilerini çözmek için gerekse sosyalist sistemle mücadele edebilmek için gerekli gücü sağlayabildi. Ancak şunu ekleyelim ki, tekelci devlet kapitalizminin doğuşu burjuvaziye belli yeni imkanlar sağladı, fakat kapitalizmin temel çelişkilerini çözeme-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

di, aksine bunları daha da sertleştirdi. Bu probleme burada özel boylu vakit ayırmak imkanı olmadığından sadece değinmekle geçiyoruz.

Emperyalizm ile anti-emperyalist güçler arasındaki denge butün bu gelişmeler sonucunda emperyalizm aleyhine değişti. Bu şekilde özelliklerini kısaca gördüğümüz kapitalizmin genel bunalımının 3. dönemi diğer etapların aksine bir dünya savaşı sonucunda ortaya çıkmadı. 3. Dönem iki sistemin sürekli rekabeti sırasında gelişti. 3. dönem sınıfsal güçler dengesinin gittikçe sosyalizm lehine değişmesinin bir sonucudur.

Değerli arkadaşlar!

Şimdi bu kısaca özetlediğimiz tarihi gelişmenin ışığı altında emperyalizmin stratejisini inceleyelim.

Kapitalizmin genel bunalımının 3. döneminin başlaması emperyalizmi yepyeni bir durum karşısında bıraktı. Tekelci burjuvazi yeryüzünde devrimci akımı bütün çabalarına rağmen durduramadığını, aksine anti-emperyalist güçlerin gittikçe güçlendiğini gördü ve yeni güçler dengesine uygun yeni mücadele yöntemleri aramak zorunda kaldı.

Emperyalist merkezlerde, özellikle NATO'da bu problemin tartışılması ve çözüm yollarının geliştirilmesi birdenbire olmadı. Sonunda adına "topyekûn strateji" denen ve eskisine kıyasla daha çok yönlü ve esnek olan bir strateji benimsendi. Bu yeni stratejiyi daha iyi anlamak için önce emperyalizmin aşağı yukarı 1960-62 yıllarına kadar uyguladığı eski stratejinin esaslarını kısaca görelim.

1.) Bu strateji emperyalist ülkelerin sosyalist ülkelere karşı askeri üstünlüğüne, özellikle ABD'nin Atom ve Hidrojen bombalarının tekelini elinde tutmasına dayanıyordu.

2.) Bu üstünlük sayesinde sosyalist ülkelere, özellikle Sovyetler Birliğine karşı doğrudan doğruya silahlı saldırı askeri açıdan imkân dahilinde gözüküyordu.

3.) Stratejik hedef sosyalizmi "geri atma" (roll-back) veya sosyalizmin yayılmasına set çekme (containment) şeklinde ifade olunuyordu, ve doğrudan doğruya sosyalizmin askeri güce dayanarak imhası amaçlanmıştı.

Bu nedenle örneğin II. Dünya Savaşından sonra emperyalist ülkeler

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Avrupa'da Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin ve Polonya Halk Cumhuriyeti'nin sınırlarını tanımadıklarını ilan ettiler. Askeri ve politik amaçlarının bu ve diğer sosyalist ülkelerin "sosyalizmden kurtarılması" olduğunu açıkça ilan ettiler. Diğer bir örnek olarak ABD tarafından önce Türkiye ve Yunanistan için ilan edilip sonra bütün dünyaya genişletilen "Truman Doktirini"ni sayabiliriz. Bu doktrine göre, ABD bir ülke içinde anti-emperyalist hareket güç kazanırsa askeri müdahele ile bu hareketi durduracaktı.

Emperyalizmin nükleer saldırı esasına dayanan bu stratejisi sosyalist ülkelerin, özellikle Sovyetler Birliğinin savunma alanındaki başarıları ile kısa zamanda en önemli temeli olan askeri üstünlüğü kaybetti. Daha 1947 yılında Sovyet bilim adamları ABD'nin Atom bombası tekelini kırdılar. Bundan sonra 1959 yılında ilk Sputnik'in başarı ile yörüngesine ulaştırılmasıyla kanıtlanan roket tekniğindeki gelişmeler, ABD emperyalizminin termo-nükleer bir saldırı ile sosyalist sistemi yıkmak hayallerini büsbütün bozdu.

Dişlerine kadar silahlı emperyalizmin devrimci hareketin gelişmesini önleyememesi burjuvazinin temsilcilerini yeni bir strateji geliştirmeye zorladı. Bu temsilcilerden biri o zamana kadar emperyalizmin ana dayanağı olan NATO'yu şu şekilde eleştiriyor: 1.) Katı Atom-stratejisi (yani nükleer saldırı ile tehdit) esnek bir politikaya yol vermiyor; 2.) NATO sınırlı bir bölgeyi kapsıyor, oysa komünizmle mücadele bu bölgenin dışında da yer alıyor; 3.) Komünizmin başlıca saldırı şekli olan "sızma ve içten yıkma" ya karşı NATO'nun bir silahı yok.

Bu eksiklikleri gidermek için tekelci buruvazinin sözcüleri şu yenilikleri teklif ediyorlardı: 1.) Uygulanacak strateji sadece askeri alandaki tedbirleri kapsamamalıdır. Aksine, emperyalizm sosyalizmle mücadelede askeri tedbirlerin yanısıra politik, ekonomik ve kültürel mücadele yollarını da geliştirmek ve bütün bunları bir bütün halinde kullanmak zorundadır. Bu amaçla "topyekûn strateji" kavramı ortaya atılmıştır. Emperyalist sözcülerine göre uygulanılacak strateji neticeye varmak için maddi ve manevi tedbirleri kapsayan, Atom harbinden propagandaya ve ticaret antlaşmalarına kadar uzanan çok çeşitli mücadele metotlarını içine almalıdır. 2.) Uygulanacak olan topyekûn strateji dünyanın bütün

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

bölgelerini kapsamalı, bölgeleri emperyalizmin çıkarlarına göre savunma, saldırı veya kontrol bölgelerine ayırmalı ve güçleri buna göre dağıtmalıdır. Ayrıca çeşitli emperyalist ülkeler kendi aralarında bir iş bölümüne giderek çeşitli coğrafi bölgelerde devrimci güçlerin ezilmesini üzerlerine almalıdırlar, çünkü ABD'nin tek başına bu işe gücü yetmemektedir. Örneğin Avrupa'daki emperyalist ülkeler Afrika ve Akdeniz çevresinin kontrolünü yükümlenmeliler, buna karşılık ABD Güney Amerika, Güneydoğu Asya ve Pasifik'te sorumlu olmalılar. Bu plan daha sonra "Nixon Doktrini" adı altında tanınmıştır. 3.) Dolaylı saldırı stratejisi uygulanmalıdır. Buna göre emperyalizm ile sosyalizm arasındaki mücadelede emperyalizm artık sosyalizme cepheden, doğrudan doğruya saldıracak güçte değildir. Bunun için tutulacak yol, sosyalizmi tek bir genel hücum ile yenmeye çalışmaktan ziyade, tek başına ele alındığı zaman can alıcı önemi olmayan bir dizi küçük saldırılarla emperyalizm ile sosyalizm arasındaki güçler dengesini yeniden emperyalizm lehine çevirmek ve asıl öldürücü darbeyi bundan sonra vurmak olmalıdır.

En önemli unsurlarını kısaca özetlediğimiz bu yeni stratejinin başlıca özelliği, emperyalizmin kendini dünyadaki yeni şartlara uydurmaya çalışmasıdır. Pratikte emperyalistler bu stratejiyi nasıl uygulayacaklar? Yeni stratejinin sosyalist ülkelere karşı uygulanışı her şeyden önce bu ülkelerin eskiden olduğu gibi doğrudan doğruya saldırı ile feth edilmesi değil, çeşitli yollardan bu ülkelerde karşı devrimci akımların doğup güçlenmesini ve böylece sosyalist ülkelerin içerden çökertilmesini öngörmektedir. Bu amaca ulaşmak için sosyalist ülkelerle kurulacak iktisadi ve kültürel ilişkilerden yararlanılmalı ve buralardaki reformist, milliyetçi veya karşı devrimci akımlar her bakımdan desteklenmelidir. Söz konusu olan şey sosyalist ülkelerde eskiden olduğu gibi kapitalizmin propagandasını yapmak değil, sosyalizmin "reformunu" istemektir. (Çünkü artık kapitalizm kitleler için çekici bir hedef olmaktan çıkmıştır.) Aynı zamanda sosyalist ülkelerin kendi aralarındak i birliğin, özellikle Sovyetler Birliği ile olan yakınlığın gevşemesi için çalışılmalıdır. Böylece sosyalist sistemin içerden "yumuşatılması" ve parça parça ayrılıp zayıflatıldıktan sonra imhası söz konusudur. Bütün bunların yapılabilmesi için emperyalizmin eski saldırı planlarından vazgeçtiği inanısını uyandıracak bir tutum takınması, örneğin Avrupadaki yeni

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

sınırları tanıması gerekmektedir.

Burada şunu belirtelim ki, biz sosyalistler çeşitli ülkeler arasındaki iktisadi, ticari ve kültürel ilişkilerin kurulup genişletilmesinden yanayız, çünkü bu gibi ilişkiler halkları birbirlerine yakınlaştırır ve barışı sağlamaya yardımcı olur. Ancak emperyalistlerin bu ilişkileri karşı devrimci akımları yaymak için kullanmak istediklerini unutmamak gerekir.

Emperyalist sözcüler sosyalist ülkelerin içerden yumuşatılıp yıkılması için önce marksist-leninist ilkelerle mücadele etmek gerektiğini, bunlardan da başta proleter enternasyonalizmi ve demokratik merkeziyetiçilik ilkelerini bertaraf etmek gerektiğini savunuyorlar. Yani, bir sosyalist ülkede karşı devrimci akım Komünist partisine toptan karşı çıkacak yerde bu partinin milliyetçi olmasını ve demokratik merkeziyetçilik ilkelerinden vazgeçmesini isterse, daha yerinde olacaktır. Görüldüğü gibi emperyalizmin yeni stratejisinde ideolojik alandaki mücadele büyük önem kazanmaktadır.

Yukarıda sayılan özellikler emperyalizmin yeni stratejisinin zor kullanmaya dayanmadığı hissini uyandırmasın. Dolaylı saldırı stratejisi silahlı saldırının da kullanılmasını öngörmektedir. Buna göre stratejik bakımdan önemli "hassas" bölgelerde kısa yıldırım savaşları planlanmalı ve karşı tarafa harekete geçecek vakit bırakmadan bir emr-i vaki yaratılmalıdır. Stratejik bakımdan daha az önemli bölgelerde ise uzun yıpratıcı savaşlar sürdürülmelidir. Bu şekilde açıkça silahlı saldırının dışında emperyalizmin çıkarlarının halk kitlelerinin hareketi ile tehlikeye düştüğü bölgelerde ise önceden hazırlanmış hükümet darbeleri ile, yani emperyalizmin hazırladığı bir iç müdahele ile tehlike önlenmelidir. Emperyalizmin akıl hocalarından F.O.Miksch 1963'te yazdığı kitabında İtalya ve Yunanistan'ı bu çeşit tehlike bölgeleri için örnek olarak gösteriyor. Bundan dört sene sonra Yunanistan'da CIA'nın hazırladığı hükümet darbesi, daha sonra İtalya'da ilerici güçler tarafından ortaya çıkarılan darbe planı ve nihayet yurdumuz Türkiye'deki gelişmeler bu stratejinin sadece kağıt üzerinde kalmadığını kanıtlamaktadır.

Üzerinde durulması gereken nokta, emperyalizmin dünya çapında güçler dengesinin aleyhine bozulması sonucunda eskisi gibi açıktan

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TUSTAV

açığa asker çıkararak müdahele edemediği bölgelere bir takım karşı devrimci akımları örgütleyerek müdahele ettiğidir.

Emperyalizimin kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfına karşı uyguladığı politika ise yine başkadır. Lenin burjuvazinin sınıf savaşında başlıca iki metoda başvurduğunu belirtmişti. Bunlardan birincisi zorbalık ve her türlü ileri harekete karşı direnme, işçi sınıfına en küçük bir taviz vermeme metodu, ikincisi ise liberal metod, reformlar ve bazı tavizlerle işçi sınıfını kapitalist topluma "bütünleştirme" metodu. İşaret etmek gerekir ki, bu iki metodu birbirinden apayrı mücadele biçimleri sanmamak gerekir, burjuvazi iki metodu da birlikte kullanabilir veya mücadelenin somut şartlarına göre o veya bu uca daha fazla yaklaşabilir.

Emperyalizmin yukarıda gördüğümüz stratejisi içinde işçi sınıfını çeşitli taviz ve reformlarla devrimci mücadeleden alıkoymak çabası son derece önemli bir yer tutmaktadır. Bu çaba bir-iki tedbirle değil, geniş bir bütünleştirme politikası halinde, sistem halinde yürütülmektedir. Örnek olarak FAC'de sendikaların devletin iktisadi politikasını desteklemeye zorlanmasından ve işçilerin "servet biriktirmeye" teşvik edilmesi için çıkarılan kanunlardan bahsedebiliriz. Aynı zamanda işçi sınıfının ideolojik alanda şaşartılması ve devrimci hedeflerden saptırılarak meselelerin kapitalist düzenin çerçevesini aşmayacak şekilde çözümlenebileceğini sanması için yoğun bir ideolojik savaş verilmektedir. Bu savaşta en önemli rolü sağcı sosyaldemokrat liderler ve sağcı sendika yöneticileri oynamaktadır. Bu alanda emperyalistlerin uyguladıkları ana strateji işçi sınıfına ve diğer emekçilere sosyalist toplumla kapitalist toplum arasında esasta bir fark olmadığı fikrini yaymaktır. Böylece işçi sınıfına sosyalist bir toplum için mücadelenin gereksiz olduğu, karşılaşılan güçlüklerin reformlarla ve üretim ilişkilerine (özel mülkiyete) dokunmadan çözümlenmesi gerektiği yalanı yutturulmak istenmektedir. Görüldüğü gibi işçi sınıfına karşı yürütülen ideolojik mücadelenin temel taşı burjuva reformculuğudur.

Ancak ideolojik alanda bu saldırı devam ederken tekelci burjuvazi gerektiği anda işçi sınıfına karşı zor kullanabilmek için zorunlu tedbirleri de almaktadır. Sadece Federal Almanya'da son yıllar-

TÜRKİYE SOSYALİST ARAŞTIRMA VAKFI

da anayasada ve kanunlarda yapılan değişikliklerle demokratik hakların kısıtlandığını, polisin ve ordunun yetkilerinin genişletildiğini ve grev ve diğer kitlesel hareketlerle mücadele için özel askeri birliklerin kurulduğunu hatırlamak burjuvazinin sırf ideolojik mücadeleye güvenmediğini göstermek için yeterlidir.

Arkadaşlar!

Emperyalizmin günümüzde devrimci güçlerle mücadelede uyguladığı stratejiyi kısaca özetlemeye çalıştık. Yukarıda özetlenen gerçekler emperyalizimin temel saldırgan niteliğinin değişmediğini, ancak değişen dünya şartlarına, özellikle sosyalist ülkelerin, işçi sınıfının mücadelesinin ve halkların bağımsızlık savaşının artan gücüne kendisini uydurmak ve bu duruma uygun mücadele metodları seçmek zorunda kaldığını gördük. Yoksa emperyalizimin günümüzde bazı barışçı adımları kabul etmeye mecbur olması, onun saldırgan niteliğinin değiştiği anlamına gelmez.

Şu noktaya da dokunalım: Emperyalizmin temel saldırgan niteliğini kaybetmediğini tesbit etmek bugün onun kabule mecbur olduğu ve milletlerarası gerilimin azalması yönündeki adımları küçümsemek anlamına gelmez. Devrimciler emperyalizmin saldırgan eğilimlerinin sınırlanması karşısından kayıtsız kalamazlar. İşçi sınıfı için burjuvazinin sınıf mücadelesini açıkça zorbalıkla mı, yoksa daha ince bir taviz ve reformist propaganda yoluyla mı yürüttüğü sorusu son derece önemlidir. Devrimci güçler açısından olsun, insanlığın geleceği açısından olsun, emperyalizmin açıkça zorbalığa, harbe dayanan mücadele yolunu seçmesinin önlenmesi büyük önem taşıyor. Bu nedenle bizler harp tehlikesini önleyecek, enternasyonal alanda gerilimi azaltacak yönde her tedbiri içtenlikle destekliyoruz. Aynı zamanda emperyalizmin saldırgan amaçlarından vazgeçmediğini unutmamak, değişen mücadele metotlarını iyi bilmek ve kendimizi buna göre ayarlamak da zorunludur.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Değerli dostlar!

Dünyada devrimci hareketin gücünün gittikçe arttığı, sosyalist ülkelerin her alandaki başarılarının tarihin akışını günden güne daha fazla etkilediği bir dönemde yaşıyoruz. Böyle iken yurdumuz Türkiye ne yazık ki gerici güçlerin baskı ve terörü altında inlemektedir.

Yurdumuzda 12 Mart muhtırası ile faşist generaller emperyalizmin ve büyük burjuvazinin yeni bir oyununu sahneye koydular. Bu oyun hakim sınıfların ve emperyalistlerin yıllardır güttükleri hedeflere yönelmiştir. Eskiden olduğu gibi bugün de hedef işçi hareketini, ulusal ve sosyal kurtuluş akımlarını ezerek yerli yabancı tekellerin hakimiyetini devam ettirmektir. Emekçi halkın, özellikle işçi sınıfının uyanışını faşist komando saldırıları ile, polis terörüyle bastıramayan, aksine emekçi yığınların her geçen yıl daha güçlü bir şekilde sömürü ve vurgun düzenine karşı çıktıklarını gören egemen sınıflar, Amerikan emperyalizmi Tağmaç, Gürler, Şunay, Eyicioğlu gibi faşist paşaları askeri bir müdahale ile görevlendirdiler. Önceleri bir takım reformcu sözlerle gerçek niteliklerini gizlemek isteyen Amerikancı paşalar ve onların hükümetleri ilk fırsatta onbir ilde birden sıkıyönetim ilan ederek bütün demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırdılar. Bütün yurtta kırk yıldır görülmemiş bir baskı ve terör başladı. On binlerce ilerici yurttaşımız tutuklandı, anayasaya aykırı olarak kurulan ve ortacağı işkencelerinin uygulandığı askeri mahkemelere çıkarıldı. Bütün ilerici ve demokratik örgütler yasaklandı, basın ve radyo hükümetin yayın organı haline getirildi.

NATO'cu CENTO'cu paşalar yurdumuzda on yıldır bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm uğrunda, işçi sınıfının devrimci kavgasını yolundan şaşırtmak isteyenlere karşı, yılmadan mücadele eden Türkiye İşçi Partisini yasaklattılar, böylelikle gelisen işçi hareketini başsız bırakmak istediler. Yüzlerce TİP'li tutuklandı, askeri mahkemelere çıkarıldı. Amerikan emperyalizmine, NATO'ya karşı, anayasal demokratik haklar için mücadeleyi bütün yurda yayan, bu uğurda düzinelerle şehit veren TİP'in yasaklanması egemen sınıfların ve emperyalizmin işçi sınıfının

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

örgütlü mücadelesinden nasıl tedirgin olduklarını gösteriyor. Behice Boran ve diğer TİP yöneticileri askeri mahkeme önünde savundukları bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm davasından tek bir adım geri gitmediler. Bu yüzden mümkün olan en ağır cezalara çarptırıldılar. TİP yöneticilerinin mahkeme önündeki davranışları bütün devrimcilere örnek olmalıdır. Bizler de onlar gibi savunduğumuz yüce ideadan bir adım geri gitmeden emperyalizme ve faşizme karşı mücadeleye azimliyiz. Dost düşman herkese duyurmak isteriz ki, TİP'in, işçi sınıfının mücadelesi sıkıyönetimle, askeri mahkemelerle, işkence ve terörle durdurulamaz. Türkiye işçi sınıfı bütün güç şartlara rağmen yılmadan savaşıyor ve mutlaka zafere ulaşacaktır.

Sıkıyönetim ilan edilişinden beri sendikalara karşı yoğun bir baskıya girişildi, sıkıyönetim bölgerinde grevler yasaklandı, sendika çalışmaları engellendi. İşçi önderleri fabrikalardan atıldı, sorgusuz sualsiz hapsedildi. TÖS ve İLKSEN gibi büyük sendikalar yasaklandı, yöneticileri askeri mahkeme önüne çıkarıldı, haklarında ağır hapis cezaları isteniyor. Bütün baskılara rağmen mücadeleye devam eden yiğit sendikacıları, halkımızın geleceği için yıllardır her baskıya göğüs geren fedakâr öğretmenlerimizi buradan saygıyla selamlarız.

Kürt yurttaşlarımıza karşı 12 Marttan önce başlayan baskılar 12 Marttan sonra özel askeri birliklerle yığınsal terör, kanlı saldırılar şeklinde sürdürüldü. Aynı zamanda geniş bir propaganda faaliyeti ile şövenist, ırkçı ve militarist ideolijinin devlet eliyle yayılması başladı. Böylece Kürt ve Türk emekçilerini bölmek, ortak düşman emperyalizm ve faşizme karşı birlikte mücadeleleri önlenmek isteniyor. Diyarbakır Sıkı Yönetim Mahkemesinin Doğu Devrimci Kültür Ocakları yöneticilerinden 66 devrimci arkadaşımızı toplam olarak 347 yıl 3 ay 15 gün hapse mahkum etmesi bu ırkçı baskının en son örneğidir. Bu arkadaşlarımızın bütün "suçu" Kürt halkına karşı uygulanan teröre karşı çıkmak, Kürt halkının demokratik haklarını, yurdumuzda Türk ve Kürt halklarının emperyalizme, büyük sermayeye, toprak ağalarına karşı birlikte mücadelesini savunmaktır. Belirtmek isteriz ki şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da Kürt ve Türk devrimcilerinin, Kürt ve Türk emekçilerinin faşizme ve emperya-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

lizme karşı birlikte mücadelesini geliştirmek için çalışacağız. DDKO yöneticilerine verilen cezayı şiddetle protesto ederiz!

Tüm halka yönelen baskı ve şiddet 1972 yılında büsbütün ağırlaştı. Bir yandan açıkça polis ve askeri birliklerle sürdürülen terör, öte yandan durmadan kötüleşen hayat şartları, işsizlik, fiyat artışları dayanılmaz bir hal aldı. İstanbulda yapılan, 80 bin silahlının, uçak ve tankların katıldığı arama-tarama hareketi özellikle işçi mahallelerine yönelmişti ve faşist generallerin halktan nasıl korktuklarını su götürmez bir şekilde ispat etti. Kızıldere'de 10 gencin öldürüldüğü kanlı takip bütün danyada ve Türkiye'de nefret uyandırdı. Yurdumuzda iktidarı elinde tutanların kendi uğursuz hakimiyetilerini korumak için en kanlı şiddet hareketlerinden geri durmayacaklarını ispat etti. Bundan hemen sonra Mayıs ayında Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan'ın idamları ile birlikte Kızıldere katliamı tarihimize ağır bir politik cinayet olarak geçecektir.

Üç gencin idamı gerek Türkiye'de, gerekse yurt dışında çok geniş bir protesto hareketi hiçe sayılarak, bir dizi yabancı hükümet başkanının ricaları çiğnenerek, işçi sınıfının, emekçi halkın ve devrimci gençliğin direnişini sindirmek için infaz edildi. Öldürülen genç devrimciler eğer savundukları davadan dönmeyi kabul etselerdi canlarını kurtarabilirlerdi. Fakat onlar devrimci kavgadan dönmektense ölümü tercih ettiler. Bu yiğitlikleri bütün devrimcilere örnek olmalıdır. İdamlar, işkenceler işçi sınıfını, emekçi halkımızı, gençliği mücadelesinden döndüremez, zafer mutlaka kazanılacak, emperyalizmin ve büyük burjuvazinin hakimiyeti ülkemizden mutlaka sökülüp atılacaktır.

1972 yılındaki olaylar gösteriyor ki, faşist terör bütün yurttaşlara karşı uygulanıyor, özellikle işçiler, anti-emperyalist gençlik, öğretmenler, sosyalistler, yurtsever subaylar, ilerici yazarlar, sendikacılar, bilim adamları faşist idarecilerin baş hedefi oldu.

Politik hakimiyeti bir buçuk yılı aşkın bir süredir ellerinde tutan Amerikancı paşalar Türkiyenin bir tek meselesini dahi çözümleyemediler. Ülkemizde ekonomik, sosyal ve politik buna-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

lım gittikçe şiddetlendi. Türkiyenin Ortak Pazar ve NATO gibi emperyalist teşkilatlara bağımlılığı perçinlendi, buna bağlı olarak fakir halkımızın sırtına yüklenen ağır silahlanma masrafları arttı. 1971 yılında bütçede silahlanmaya ayrılan paralar % 31,5 arttırıldı, 1972 yılında ise bu oran % 16,5'u buldu. Böylece NATO'daki en fakir ülke Türkiye aynı zamanda silahlanma masraflarını en hızlı arttıran ülke oldu. 1973 yılı bütçesinde ise silahlanma için toplam olarak 11 milyar lira ayrılırken, sağlık hizmetleri için sadece 2 milyar, eğitim için ise 6,5 milyar ayrıldı. Sadece bu rakkamlar bile iktidardaki Amerikancı paşaların, büyük burjuvazinin temsilcilerinin halk düşmanı niteliklerini ortaya koymaya kâfidir.

12 Mart 1971'den itibaren sürekli fiyat artışları Türkiyede bir avuç büyük kapitalistin dışında bütün halk için acil bir problem halini aldı. Fiyat artışları o dereceye ulaştı ki, artık işçiler küçük esnaf ve küçük memurlar en temel gıda, giyim ihtiyacını karşılayamamakta, kışın evini ısıtacak yakacak alamamaktadır.

Halkın huzursuzluğundan ürken hükümet temsilcileri pahalılıkla mücadeleden söz ediyorlar. Bunu yaparken de pahalılığın yaratıcısı olarak manavlar, bakkallar, kasaplar gibi küçük esnafı göstermek, böylece emekçi halkın çeşitli kesimlerini karşı karşıya getirmek istiyorlar. Gerçekte ise pahalılığın asıl sebebi silahlanma harcamalarında ve işçilerin ücret mücadelesinde elde ettiklerini geri almak isteyen büyük kapitalist tekellerin baskılarında aramak gerekir. Bütün kapitalist ülkelerde görülen enflasyon emperyalist tekellere dokunmadan önlenemez. Görevimiz, halk yığınlarının pahallılığa karşı direnişini emperyalizme ve büyük sermayeye karşı mücadele ile kaynaştırmaktır.

1972 yılında son şeklini alan 3. beş yıllık plan bir kalkınma planı değil, bir sömürü ve vurgun planı olarak karşımıza çıktı. Bir yandan büyük sermayecilere devlet bütçesinden, fakir ülkemizin esasen kısıtlı olan imkanlarından milyarlarca lira "teşvik tedbiri " olarak ayrılırken, öte yandan da Türkiyenin en acil meseleleri değil çözümlenmek, ele dahi alınmamaktadır. Gerçekleştirilmek istenen teşvik tedbirleri ülkede bir avuç milyonerle fakir halk arasındaki uçurumu daha da derinleştirecek, ağır sosyal bunalımı daha da arttıracaktır. Milyonlarca vatandaşı

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI VAKFI

insanlık dışı bir hayata mahkum eden işsizlik, ulusal bağımsızlığı ortadan kaldıran yabancı ülkelere borçlanma 3. plan döneminde de devam edecektir. Başbakan Ferit Melen'in işsizliğin ancak 1995 yılında önlenebileceğini söylemesi egemen sınıfların bu en ağır sosyal meselemiz karşısındaki çaresizliğini açığa vuruyor. Buradan Ferit Melen'e onun gibilerine şunu söylüyoruz: Türkiyede işsizlik mutlaka 1995 yılından önce ortadan kaldırılacaktır! Çünkü Türkiye işçi sınıfı o zamana kadar emekçi halkımız ve diğer ilerici güçlerle birlikte emperyalizmin, büyük sermayenin, toprak ağalarının uğursuz hakimiyetini mutlaka yıkacak, yurdumuzda demokrasi ve bağımsızlığı sağlayıp emekçi halkın insanca yaşayacağı bir düzeni mutlaka kuracaktır!

Yurdumuzda egemen sınıflar bütün terör ve baskıya rağmen hedeflerine ulaşamadılar. İşçi sınıfının, diğer anti-emperyalist, demokratik güçlerin direnişini kıramadılar. Buna karşılık kendi aralarındaki çelişkilerin, çatışmaların şiddetlendiğini görüyoruz. Memleketin bütün zenginlik kaynaklarının emperyalist ülkelere ve bir avuç yerli tekele peşkeş çekilmesi burjuvazinin aşağı ve orta kesimleri içindeki huzursuzluğu arttırdı. Bu çevreler emperyalizmin ve büyük sermayenin kendilerine de hayat hakkı tanımayacağını hissetmeye başlıyorlar. 1972 yılı içinde Türkiye'de resmi hükümet sözcülerinin, Metin Toker gibi gerici yazarların bile Türkiye'ye NATO ve Ortak Pazar içinde eşit hak tanınmadığından, ikinci, hatta üçüncü sınıf ülke muamelesi gördüğümüzden yakınmalarına şahit olduk. Kaşarlanmış emperyalist ajanlarının bu çıkışları ülkemizin bağımsızlığını ayaklar altına alan emperyalist ülkelere uyduluk politikasının yarattığı çelişkileri göstermektedir. Aynı çelişkiler şüphesiz ki milli burjuvazinin kendisi tarafından da hissetilmekte ve onun politik yerini etkilemektedir. Elbetteki emperyalist politikanın amacı dünyü hakimiyetini sürdürmek ve ülkemizi sömürmektir, yoksa "Türkiye ile eşit şartlar altında işbirliği" değil. Eşit haklar, eşit muamele ulusal bağımsızlığımız yeniden kazanılmadan sağlanamaz.

1972'nin ülkemizdeki toplumsal gelişme açısından önemli olaylarından biri de tarım ürünleri fiyatlarının ayarlanması hakkında yapılan tartışmalar oldu. Tarımsal üreticiler kesiminden

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

gelen ağır baskılara rağmen hükümet tarım ürünleri fiyatlarını yükseltmeye yanaşmadı. Bilindiği gibi uzun yıllardır.egemen sınıflar tarım ürünleri fiyatlarını yüksek tutarak orta ve zengin köylüleri kendisine bağlamakta idiler. Türkiyedeki ekonomik bunalım artık bu politikayı sürdürmeye imkan vermemektedir. Böyle bir ortamda Millet Meclisinde Adalet Partisinin oyları ile hükümetin fiyat politikası desteklenirken Ege ve Orta Anadolu'da yine Adalet Partisinin teşkilatı tarafından hükümeti protesto mitinglerinin düzenlendiğini gördük. Önümüzdeki yıllarda daha da şiddetlenecek olan bu çatışma Türkiyedeki büyük burjuvazinin kırsal kesimde en önemli müttefiklerinden biri olan köy burjuvazisiyle arasının açıldığını göstermektedir. Bu çelişki bir yandan AP ile DP ve GP gibi gerici partiler arasındaki çatışmaları arttırıp AP içinde yeni bölünmelere sebep olurken öte yandan da anti-emperyalist anti-faşist cepheyi de genişletecektir.

Değerli arkadaşlar!

Bütün baskıya, kanlı teröre, işkencelere, idamlara rağmen Türkiyede anti-emperyalist, demokratik güçlerin direnişi kırılmadı, aksine mücadele azmi arttı.

İşçi sınıfı çok sayıda grevlerle, sendikalar kanalıyla politik hakların kısıtlanmasına, ücretlerin dondurulmasına ve fiyat artışlarına karşı mücadeleyi sürdürüyor. Grevler şu anda yürütülen en önemli kitlesel direniş şekli olarak öne sürülen ekonomik isteklerin ötesinde büyük bir değer taşıyor. Bazı işyerlerinde aylarca süren grevlere rastlanmaktadır. İşçi sınıfımızın bu direnişi diğer ilerici güçlere cesaret vermekte, onlara bu grevleri desteklemek, duyurmak gibi mücadele alanları açmakta, örgütlenme imkanları yaratmaktadır.

Yurdumuzda devrimci mücadelenin geleceği için son derece önemli bir gelişme sendikalar arasında çeşitli görüş ayrılıklarının bir kenara bırakılarak faşist saldırılara karşı, işçi sınıfının demokratik haklarını korumak, en temel ihtiyaçlarını sağlamak için birlikte mücadele fikrinin yayılmasıdır. Gerek DİSK, gerek Türk-İş ve gerekse Bağımsız sendikalar Konfederasyonuna bağlı sendikaların anti-faşist, anti-emperyalist bir düzeyde, birlikte hareketlerini geliştirmek, giderek Türkiye işçi sınıfının sendikal birliğini sağlamak ve işçi sınıf cephesini oluşturmak önemli

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

büyük bir görev olarak duruyor. Çeşitli politik görüşlere sahip işçi örgütlerinin ve işçilerin emperyalizme ve faşizme, her türlü sosyal ve ekonomik baskıya karşı birlikte mücadelesi ülkemizde tüm sol güçlerin birliği için vazgeçilmez bir temeldir. İşçi sınıf cephesine doğru atılacak her adım işçi sınıfının ülkemizdeki sosyal ve politik ağırlığını geniş ölçüde arttıracaktır.

1972 yılında idam cezalarına karşı sürdürülen geniş demokratik direniş hareketi kamu oyunu derinden etkilendi. Toplumun çeşitli tabakalarını ve değişik politik görüşleri temsil eden kişi ve grupların ortak bir hedef için birleşmesini sağladı. Açılan imza kampanyalarında sadece yurt içinde yirmi binden fazla imza toplandı. İdamları protesto için Istanbulda, Ankarada, Konyada, Eskişehirde öğrenciler ve bazı öğretim üyeleri boykota gittiler. Faşist generallerin sürekli baskı ve tehditleri altında yürütülen bu kampanya Türkiyede kitlesel bir demokratik direniş hareketinin bugünkü şartlar altında dahi örgütlenebileceğini göstermektedir. İdam cezalarına, işkencelere, askeri mahkemelerin yurtseverleri çarptırdığı ağır cezalara, çıkartılan anti-demokratik kanunlara karşı benzer şekilde geniş direniş hareketinin örgütlenmesi devrimci bir görevdir. Buyolda sağlanacak ve geliştirilecek eylem birliği tüm anti-emperyalist, antifaşist güçlerin ulusal bağımsızlık ve demokrasi için birlikte mücadelesini kolaylaştıracaktır.

Geçtiğimiz yıl içinde CHP içinde şahit olduğumuz gelişmeler, bu partideki gerici unsurların temizlenmesi ve demokratik ilerici güçlerin yönetimi ele geçirmesi Türkiye toplumundaki derin değişimi yansıtan bir olaydır. Şüphesiz ki CHP içindeki gelişmeleri sadece kişilerin veya politik akımların çatışması şeklinde görmek mümkün değildir. Halk Partisi içindeki ilerici gelişmeler temelde toplumumuzdaki sınıfsal ve toplumsal güçler dengesinin değişmesini, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin artan politik ağırlığını yansıtmaktadır. Emperyalizmin ve onun yurt içindeki müttefiklerinin ortık halkı eskisi gibi aldatamadığını göstermektedir. Bütün bunlar anti-emperyalist,anti-faşist mücadelede son derece ümit verici gelişmelerdir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Değerli arkadaşlar!

Olaylar Türkiyede politik iktidarı elde tutan faşist paşaların göstermelik pallementer demokrasi müesseselerini büsbütün dağıtıp Yunanistanda olduğu gibi açıktan açığa bir askeri dikta kurmaya yanaşmadıklarını gösteriyor. Bizce bu tutumun iki ana sebebi var. Birincisi Türkiyede gerek egemen sınıflar arasındaki çelişkiler, gerekse emekçi yığınların direnişi askeri bir diktanın kurulmasını güçleştirmekte ve böyle bir diktanın uzun ömürlü olamayacağını belli etmektedir. Bir AP'li milletvekilinin Mecliste söylediği şu sözler bu değerlendirmeyi egemen güçler açısından dile getiriyor: "Türkiyede belki bir askeri dikta kurulur, fakat şunu iyi biliniz ki, ondan sonra bu memlekete komünizm gelir." Amerikancı paşaların açıktan açığa bir dikta kurmak istemeyişlerinin ikinci sebebi ise yurt dışındaki ilerici kamu oyunun tepkisinden korkulmasıdır. Sunay, Gürler ve diğer gerici paşalar genel gelişmenin barışın güçlenmesi, milletlerarası gerginliğin azalması, demokratik ve ilerici güçlerin politik ağırlığının artması yönünde olduğu bir ortamda bir askeri dikta rejiminin kısa zamanda yalnız kalacağını hesaplıyorlar.

Bu noktalardan hareket eden faşist paşalar şimdi toplumumuzda anayasayı, dernekler kanununu, sendika ve grev kanunlarını, seçim ve partiler kanunlarını, üniversiteler kanununu daha birçok mevzuatı değiştirip kıyıda köşede kalmış demokratik hakları da ortadan kaldırmak ve bundan sonra "seçim" yaptırarak gerici güçlerin hakimiyetini perçinlemek istiyorlar. Diğer bir deyişle, amaçları bugün de kurdukları askeri diktayı mümkün olduğu kadar kamufle etmek.

Bu durum karşısında Türkiyede elde kalmış demokratik hakların savunulması büyük bir önem kazanıyor. Faşizm ve emperyalizmin saldırılarına karşı koyabilmek için bütün ilerici güçlerin tek bir cephe içinde toplanmaları sorunu, geniş halk yığınlarının demokrasi ve bağımsızlık mücadelesine aktif olarak katılması sorunu acil bir görev olarak karşımıza çıkıyor.

Türkiyede sosyalistleri bekliyen en önemli görev şüphesiz ki işçi sınıfının şimdiki yeni ve daha ağır şartlar altında örgütlenmesine katkıda bulunmaktır. Biliyoruz ki işçi sınıfının ken-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

di örgütlerinde örgütlenme süreci geliştikçe yurdumuzda anti-emperyalist, anti-faşist mücadelede yeni ve daha geniş boyutlara ulaşacaktır. İşçi sınıfının bilinçli ve örgütlü mücadelesi geniş emekçi kitlelerini aktif olarak mücadaleye sokacak, onlara zafere giden yolu gösterecektir. Türkiye işçi sınıfı uzun mücadele yıllarının zengin tecrübelerine ve çok sayıda genç ve azimli militana sahiptir ve daha şimdiden diğer ilerici güçlerin faşuzme karşı direnişini büyük ölçüde etkilemektedir.

1970'lerin türkiyesinde işçi sınıfının toplumun diğer ilerici güçleri üzerindeki etkisini sürekli olarak arttırdığını görüyoruz. İşçi sınıfının çok güç şartlar altında yıllardır sürdürdüğü çetin mücadele ile yurdumuzda emperyalizm ve büyük burjuvazi ideolojik alanda ağır yenilgiye uğramıştır. Bugün artık toplumun farklı farklı tabakalarını temsil eden çeşitli örgüt ve güçler işçi sınıfının ülkenin kurtuluşu için gösterdiği hedefleri benimsemektedir. Emperyalizmin ve büyük burjuvazinin hakimiyeti yıkılmadan, toprak ağalarının saltanatına son verilmeden Türkiye'de hiç bir ileri adımın atılamayacağı, kapitalist düzenin sermayeci sınıfların çıkarları ile sınırlı dar çerçevesinde halkımızın insanca yaşama şartlarına kavuşamayacağı gerçeği bugün milyonlarca vatandaşımız tarafından görülmektedir. Bugün bütün yurtseverleri bekleyen en acil görev bu uğursuz hakimiyetin yıkılması için çalışmaktır. Emperyalizmin ve büyük burjuvazinin Türkiyedeki hakimiyetinin yıkılması ancak demokrasiden ve ulusal bağımsızlıktan yana olan bütün sol güçlerin birlikte hareket etmesiyle olur. Bu mücadele halktan kopuk, emekçi kitlelerin, işçi sınıfının örgütlü gücüne dayanmayan eylemlerle yürütülemez. Görevimiz, emekçi halkımızın en geniş kesimlerinin, işçilerin, memurların, öğretmenlerin, esnafın, gençliğin, küçük üreticilerin, büyük şehirlerde gecekondularda yaşayan milyonlarca vatandaşımızın, az topraklı ve topraksız köylülerin her gün artan hayat pahalılığına, ücretlerin dondurulmasına, işsizliğe, tekelci kapitalistlerin baskılarına, toprak ağalarına, demokratik hakların çiğnenmesine, halkımızın eğitim gibi, sağlık gibi en temel ihtiyaçlarının bile giderilmemesine karşı direnişlerini örgütlemektir. Görevimiz, yurttaşlarımıza bütün bu meselelerin çözümünün emperyalizmin ve tekelci kapitalistlerin yurdumuzdaki hakimiyetlerinin kırılmasına bağlı olduğunu göstermek. Bu yolda birlikte mücadeleye çağırmak ve bu mücadeleyi

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Hepimiz, sosyalistler, ortanın solcuları, komünistler, Atatürkçüler, 27 Mayısçılar, demokrasiden ve milli bağımsızlıktan yana olan herkes, bütün ilericiler,

- o yurdun egemenliğinin yeniden kurulması, milli bağımsızlığımızı kısıtlayan bütün anlaşmaların bozulması, yabancı üslerin kaldırılması ve yabancı askeri personelin memleketten çıkarılması için,
- o yabancı sermayenın memleketi sömürmesine son verilip bütün yabancı kuruluşların millileştirilmesi, memleketimizde emperyalizmin ekonomik ve politik mevzilerinin ortadan kaldırılması için,
- o bütün özel bankaların, sigorta şirketlerinin, dış ticaretin, büyük iç ticaretin ve büyük özel sermayenin millileştirilmesi için,
- o işsizliğe son verilip işçi ücretlerinin bugünkü hayat şartlarına göre ayarlanması, vergi sisteminin kazanç durumuna göre yeniden düzenlenmesi, parasız sağlık yardımı sisteminin kurulması, emeğe göre ücret prensibinin kabulü için,
- o büyük toprak mülkiyetinin ve yarı feodal sömürü şeklinin ortadan kaldırılması, toprağın işleyene bedava verilmesi, köylülere kredi, tarım aletleri, sun'i gübre gibi yardım yapılması için,
- o her türlü ırkçı ideolojinin kesin şekilde onlenmesi, hangi dili konuşursa konuşsun, hangi ırktan, hangi etnik guruptan veya halktan olursa olsun, yurttaşlar arasında hiç bir imtiyaza, hiç bir eşitsizliğe meydan verilmemesi için,
- o emekçilerin demokratik kitle kuruluşlarının desteklenmesi, sendikaların geliştirilmesi, emekçi halkın kendi bağımsız örgütleriyle politikaya katılmasının sağlanarak politik etkenliklerinin arttırılması için,

el ele mücadele ederek emperyalizimin ve tekelci kapitalistlerin yurdumuzdaki hakimiyetine son verebiliriz.

ATTF olarak bütün vatanseverleri, demokrasiden ve milli bağımsızlıktan yana olan herkesi beraberce emperyalizmin ve faşizmin Türkiyedeki hakimiyetini söküp atıncaya kadar mücadeleye çağırıyoruz.

Yaşasın sol güçlerin birliği!
Bağımsız ve demokratik Türkiye için ileri!

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

KARAR NO: 1

DÜNYA DEVRİMCİ SÜRECİ

Ana özelliği kapitalizmden sosyalizme geçiş olan çağımız, birbirine karşıt iki toplumsal sistem arasındaki mücadeleler çağıdır. Emperyalizmin ölüme doğru gittiği, sömürge sisteminin tamamen ortadan kalkmakta olduğu, sosyalizm ve ulusal kurtuluş savaşlarının zaferler kazandığı çağdır.

Kapitalizmin can çekiştiği, tarihsel akımı etkiliyemediği, gittikçe derinleşen bunalım içinde bulunduğu zamanımızda sosyalistlerin ve tüm anti-emperyalist güçlerin, emperyalizme, gericiliğe ve savaş güçlerine karşı BARIŞ, ULUSAL BAĞIMSIZLIK, SOSYAL İLERLEME, DEMOKRASİ ve SOSYALİZM için en geniş çephede eylem birliği yapmaları zorunludur.

Bu savaşta, dünya sosyalist sistemi, kapitalist ülkeler işçi sınıfı, ulusal kurtuluş hareketleri, kapitalist ülkelerin diğer anti-emperyalist güçleri birleşik bir çephe oluşturmuşlardır.

Başta Sovyetler birliği olmak üzere, "Dünya sosyalist sistemi " ana belirleyici güçtür. "Dünya sosyalist sistemi" bir yanda kendi ülkelerinde sosyalizmi ve komünizmi kurarken, bir yandan dünya kapitalist sistemiyle yaptıkları iktisadi yarışmada üstün başarılar kazanarak, emek verimliliğini en yüksek noktaya çıkararak ve halkını en yüksek refah düzeyine ulaştırarak, hem sosyalizmin üstünlüğünü pratikte kanıtlamakta, hem de emperyalisme karşı savaşan cepheyi güçlendirmektedir. "Dünya sosyalist sistemi" BARIŞ, DEMOKRASİ, SOSYALİZM için yürütülen savaşı güvence altına almaktadır.

Kapitalist ülkelerin işçi sınıfı tekellerin ekonomik ve politik baskısına karşı BARIŞ, SOSYALİZM ve en geniş demokratik dönüşümler için savaşmaktadır, ve kapitalizmin iç temellerini çökertmektedir.

Gelişme halindeki ülkelerin, sömürgelerin halkları ekonomik ve politik bağımsızlık uğrunda yürüttükleri çetin mücadelelerle emperyalizmin sömürge sistemini temelinden yıkmakta ve onu ham madde kaynaklarından, ucuz insan gücünden, pazarlardan ve askeri kilit noktalarından yoksun bırakarak kapitalizmin ölümünü yakınlaştırmakta ve insanlığın sosyalizme doğru hareketini hızlandırmaktadır.

1- Biz Türkiye'li sosyalistlerin Avrupa'daki tek örgütü AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU 5. Kurultayı olarak :

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ ARAŞTIRMA VAKFI

Türkiye'nin gerçek kurtuluş hareketinin, MARKSİZM-LENİNİZM, proleter enternasyanalizmi temeli üzerine kurulu birliğin bir parçası olduğunu belirtiriz.

2- ATTF 5. Kurultayı "Sosyalist sistem"e karşı alınan tavrı devrimciliğin ölçüsü sayar. Sosyalist sistem ve proleter enternasyonalizmine yapılacak her türlü saldırı ve pravakasyonlara karşı çıkar.

3- Çin halkının uzun mücadelelerle edindiği kazanımlarını "Kültür devrimi" diyerek elinden alan, Ç.K.P'ni dağıtan milyonlarca Marksist-Leninist'i öldüren, sendikaları,"Komünist Gençlik Birliği" ni kapatan, anayasayı uygulamayan, Çin'de militarist, şövenist bir politika izleyen Mao kliğini kınar.

Amerikan emperyalizmiyle anlaşarak Sovyetler Birliği'ne karşı ortak bir çephe kuran, Sosyalist ülkeler arasındaki enternasyonal dayanışmayı yıkmağa çalışan, Lenin'in ülkesine silahla saldıran, ulusal kurtuluş hareketlerine düşmanca tavır takınan Mao ve izleyicilerini kesinlikle suçlar.

Objektif ve Subjektif koşullara bakmayarak keskin sloganlarla devrim çığırtkanlığı yapıp emperyalizm karşısında devrim güçlerini zayıflatan, dünyayı bir nükleer savaş felaketine sürüklemek için çırpınan ulusal kurtuluş hareketlerini tek devrimci güç görüp Sosyalist Sistem'in rolünü inkâr eden "Yeni Trockist'leri" emperyalizmle uzlaşmakla suçlar.

4- Türkiye'li sosyalistlerin Avrupa'daki tek örgütü AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU 5. Kurultayı emperyalizme ve onun devrimci hareket içindeki beşinci kolu sağdan soldan her türlü revizyonist, oportünist akımlara rağmen, MARKSİZM-LENİNİZM, PROLETER ENTERNASYONALİZMİ temelleri üstüne kurulmuş birliğin ve bunun bir halkası olan Türkiye devrim hareketinin zafere ulaşacağına olan inancını duyurur.

YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ
YAŞASIN BARIŞ-ULUSAL KURTULUŞ-DEMOKRASİ VE SOSYALİZM MÜCADELESİ
YAŞASIN EMPERYALİZME KARŞI SAVAŞAN DÜNYA HALKLARININ ENTERNASYONAL DAYANIŞMASI.

KARAR NO:2

ANTİ EMPERYALİST-ANTİ FAŞİST ÇEPHENİN TÜRKİYE AÇISINDAN ÖNEMİ VE ATTF' YE DÜŞEN GÖREV

- Az gelişmiş doğu ülkelerinin en gelismislerinden biri olan ülkemizin son 60 yılda; amacı, içeriği ve itici güçleri bakımından [illegible]

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

- Ne var ki, ner iki devrimin de ülkemizin en temel sorunlarını çözemeyip, halkımızın özlemini çektiği demokratik dönüşümlere yanaşmadığını, devrim amaçlarının buna öncülük yapan ulusal burjuvazinin dar çıkarları çerçevesine sıkıştırıldığını,

- Yerli burjuvazinin izlediği kapitalist gelişme yolu sonucu palazlanan büyük sermaye ve oluşan tekellerin ülkemizi giderek emperyalizme (Yani uluslararası tekelci dev şirketlere) ve onun askeri ve politik bloklarına bağımlı kıldığını,

- Yerli büyük sermaye ve onun işbirlikçisi toprak ağalarıyla, ülkemizin bağımsızlığı ve sosyal ilerlemesinde çıkarı bulunan, başta işçi sınıfı olmak üzere, halkımızın bütün sınıf ve tabakalarıyla arasındaki çelişkinin gittikçe keskinleştiğini,

- Son onsekiz ay içinde bu egemen gerici kesimin giderek baskıcı rejimini kurduğunu saptayan AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU genel kurulu:

- Bugün, ülkemizde ulusal kurtuluş ve toplumsal ilerlemeden yana olan bütün demokratik güçlerin önünde duran başlıca ödevin, emperyalizme ve onun yerli işbirlikçilerine karşı ortak bir cephe kurmak ve giderek bir cephe programı oluşturmak ve bu cephe programını hayata geçirmek olduğunu görür.

- Emperyalizme ve gericiliğe karşı bütün yurtsever güçleri bu cephe etrafında bütün halkın birliğini sağlamaya,

- Bütün anti emperyalist ve demokratik kuruluşlarla tabanda ve somut sorunlarda eylem birliğini geliştirip güçlendirmeye, bu eylemleri koordine etmenin yollarını aramaya ve ulusal demokratik bir cephe programında birleşmeye çağırır.

- Bütün üyelerini bu programın amaç ve ilkelerini yaymakla,

- Emperyalizmin ve onun yerli ortaklarının her somut tedbir ve girişiminin iç yüzünü açığa vurmakla,

- Bütün anti komünistler ve sosyalizm düşmanlarına, bütün sağ ve sol sapmacılara karşı ideolojik mücadeleyle yükümlü kılar.

- Bağımsız, demokratik, barıştan yana bir Türkiye'yi yakın zamanda kurma yolunda sonsuz inanç ve kararlılıkla mücadele edeceğini bütün Kürkiye ve dünya halklarına duyurur.

YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ
YAŞASIN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK İKTİDARI

KARAR NO: 3

İŞÇİ BİRLİK CEPHESİ İÇİN SENDİKAL BİRLİĞİ GERÇEKLEŞTİRELİM

Yüz yıla yaklaşan canlı bir geçmişe ve çetin savaşlar içinde ka-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

zanılmış zengin bir deneye sahip Türkiye işçi sınıfının ayrılmaz bir parçası olan, Avrupa'daki Türkiye'li işçilerin sosyalist örgütü AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU genel kurulu:

1- Emperyalizmin işbirlikçisi egemen sınıf iktidarlarının yıllardan beri yurdumuzda uyguladığı baskı yöntemleri, 12 Mart 1971 den bu yana açık teröre dayalı sıkı yönetim faşizmine dönüştürmesine rağmen, Türkiye işçi sınıfının bu ağır koşullar altında bile ekonomik ve demokratik mücadelesini gittikçe yoğunlaşan bir hızla sürdürdüğünü, özellikle son bir yılda yükselen grev dalgasının görülmemiş bir yoğunluk kazanarak bütün yurda yayıldığını, bu hareketlerin, işçi sınıfının demokratik hak ve özgürlüklerini, sendikal örgütlenme olanaklarını tümden yok etmeyi amaçlayan cuntacı paşalara ve Melen hükümetine kesin bir ihtar anlamı taşıdığını ve nicel varlığı iki milyonu bulan endüstri işçilerimizin, kazanılmış demokratik haklarını korumada büyük bir azim, cesaret ve kararlılık içinde bulunduğunu,

2- Türkiye'deki hızlı toplumsal değişmelere parelel olarak keskinleşen sınıf mücadelesinin, sendikaları da derinden etkilediğini, bu süreç içinde işçi kuruluşlarının daha dinamik ve mücadeleci bir yapı kazanmaya, sermaye karşısında daha uzlaşmaz bir tutum takınmaya, işçilerin demokratik istek ve özlemlerini daha açık bir dille savunmaya başladıklarını, "Amerikan tipi sendikacılık" ve "Partiler üstü sendikacılık" oyununun artık kesin bir iflasa sürüklendiğini, TÜRK-İŞ liderlerinin de sendika üyesi işçideki ilerleme karşısında tavır değiştirmekte olduklarını, TÜRK-İŞ'in eski politikasına tepki olarak oluşan "Sosyal demokrat sendikacılık" akımının da TÜRK-İŞ'deki bu tavır değişikliğini zorunlu kıldığını, bütün bunlardan başka değişik politik görüş ve eğilimlerin etkisi altındaki sendikalar arasında da, fasizmin işçi sınıfına yönelik açık baskı ve saldırıları karşısında giderek örgütler arası yakınlaşma, dayanışma ve diyalog kurma eğilimlerinin güç kazanmaya başladığını ve böylece, kurulduğu günden beri işçi sınıfının hak ve çıkarlarını tavizsiz bir biçimde savunan DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU "DİSK" ile TÜRK-İŞ ve bağımsız sendikaların, demokrasi için mücadelede oluşturmak zorunda oldukları İŞÇİ BİRLİK CEPHESİNİN'nin objektif koşullarının artan ölçüde olgunlaştığını tesbit ile,

a- En temel devrimci güç olarak emperyalizme ve fasizme karsı en kararlı, tutarlı ve uzun vadeli macadeleyi sonuna değin dirençle yürütebilecek işçi sınıfını ve onun sendikal birliklerini, Türkiye'de tırmanma dönemi yaşayan sıkı yönetim faşizmine karşı İŞÇİ BİRLİK CEPHESİNİ OLUŞTURMAYA,

b- Anti faşist halk cephesi temelini olusturan ve yukarıda açıklanan gözlem ve olguların ışığında, ülkemizin içinde bulunduğu objektif

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA MERKEZİ

koşullardan dolayı fiilen gerçekleşme yoluna girmiş bulunan İŞÇİ BİRLİK CEPHESİNİN daha etkin ve sonuç alıcı bir mücadele sürdürebilmesini sağlamak amacıyla, aralarındaki farklılıklar ne olursa olsun, bütün sendikaları, somut düşman faşizme karşı olanca güçleriyle savaşmaya ve İşçilerin haklarını ortak bir proğram çerçevesinde savunmaya, çeşitli sendikalara mensup işçilerin eylem birliğini kurup, giderek tek bir iş kolu sendikası ve tek sendika konfederasyonu oluşturmaya,

c- İŞÇİ BİRLİK CEPHESİNDE YER ALAN BÜTÜN SENDİKALAR, ACİL TARAK;

- Asgari ücretlerin insanca bir yaşam sürdüreye elverişli bir düzeye çıkarılması,
- İşverenlerin umursamazlığından doğan ve her yıl yüzlerce işçinin ölümüne yol açan iş kazalarının asgariye indirilmesi,
- Grev yasakları ve lokavtın kaldırılması,
- Yetki uyuşmazlıklarında referandum kurumunun uygulanması,
- İşçi sınıfı üzerindeki dolaylı ve dolaysız bütün baskıların kaldırılması,
- Sıkı yönetimin kaldırılması,
- İşçi, sendikacı, tüm siyasi tutuklu ve mahkümların serbest bırakılması,
- İdam cezalarının önlenmesi,
- Toprak reformunun gerçekleştirilmesi,
- Madenlerin ve petrollerin millileştirilmesi,
- Ağır sanayinin devlet eliyle kurulması,
- Demokratik bir toplum düzeninin kurulması için,

OMUZ OMUZA, TAVİZSİZ BİR MÜCADELE YÜRÜTMEYE ÇAĞIRIR.

RAR NO: 4

ULUSAL SORUN

Başka ulusları ezen ulusun kendisinin de özgür olamıyacağı görüşünden hareketle, ezilen uluslara ayrılma hakkını tanımayı proleter enternasyonalizminin gereği sayan ve ulusların gönüllü birliği yolunda yılmadan mücadele veren ATTF 5. Genel kurulu:

- Hiç bir ulus yada hiçbir dile ayrıcalık tanımadan, ulusların kendi kaderlerini kendilerinin tayininin tamamen özgür koşullar altında demokratik yöntemlerle çözülmesini öngörür.
- Ulusal eşitlik ilkesini bozucu her ayrılığı anti demokratik olarak niteler.
- Ulusal sorunun çözümünde işçi sınıfının ve dünya devrimci hareketinin temel çıkarlarını esas alır.
- Emperyalizmin, tekelci burjuvazinin ve toprak ağalarının KÜRT halkına karşı giriştiği barbarca saldırıları ve söven milliyetçi politikayı şiddetle protesto eder.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

- Her iki halkın çıkarını emperyalizme ve onun yerli işbirlikçilerine karşı ortak mücadelede görür.

- Her türlü ırkçı ideolojinin kesin şekilde önlenmesini, hangi dili konuşursa konuşsun, hangi ırktan, hangi etnik guruptan, halktan olursa olsun yurttaşlar arasında hiçbir eşitsizliğe, ne gerekçeyle olursa olsun ulusal ve demokratik hakların kısıtlanmasına izin verilmemesi yolundaki görüşünü bir kere daha tekrarlar.

YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ VE ULUSLARIN EŞİTLİĞİ

YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ...

KARAR NO: 5

GENÇLİK HAKKINDA

Dünya devrimci hareketinin ayrılmaz parçası, Avrupa'daki Türkiyeli devrimcilerin örgütü ATTF Kurultayı:

1- BARIŞ, ULUSAL KURTULUŞ, DEMOKRASİ, SOSYALİZM mücadelesinin en ileri saflarında çarpışan müfrezelerden birisinin emekçi ve öğrenci gençlik olduğunu, Kapitalist ülkeler gençliğinin, bir taraftan büyük tekellerin ekonomik sömürüsü ve politik baskısına karşı mücadele ederken, gün geçtikçe, kendi istekleri ve tekellerin istekleri arasındaki zıtlığın yarattığı çelişkinin farkına varmakta, diğer taraftan ulusal kurtuluş savaşı veren ülkeler halkları gençliğinden ve sosyalizmin her alanda kazandığı başarılardan etkilenmekte, bu yüzden de öğrenci dernekleri, sendikalar ve işçi sınıfı partilerinde örgütlenerek tekellere karşı mücadeleyi hızlandırmakta olduğunu,

2- Ulusal kurtuluş mücadelesi veren halkların gençliğinin sömürgeciliğe, emperyalizmin ekonomik, politik, kültürel, askeri saldırılarına karsı, halkların kendi kaderlerini tayin etmeleri ve ülkelerinin öz kaynaklarının kendi halkları yararına kullanılması uğrunda çok güçkoşullar altında mücadele ettiklerini, bu savaşlarında en büyük desteği sosyalist ülkelerden ve kapitalist ülkelerin işçi sınıfıyla,işçi öğrenci gençliğinden gördüklerini,

3- Sömürünün olmadığı yeni bir toplum kurma yolunda ilerleyen sosyalist ülkeler gençliğinin, kararlı ve yaratıcı çalısmalarıyla yeni toplum materyal ve teknik temelinin hazırlanmasında aktif bir rol oynadığını ve dünya gençliğine örnek olduğunu,

4- Yurdumuzda, tekelci sermayenin egemenliğini gittikçe arttırması ve bunun sonucu olarak toplumun bütün çoğunluğunu oluşturan sınıf ve tabakalar üzerindeki ekonomik ve politik baskısının yoğunlaşmasıyla birlikte emekçi ve öğrenci gençliğin, grevler, farika işgalleri, mitingler, yürüyüşler, toprak işgalleri ile doğru devrimci çizginin ör-

TÜRKİYE SOSYALİST TİPİ ARAŞTIRMA VAKFI

neklerini verdiğini, demokratik isteklerle başlayan öğrenci gençlik hareketinin emekçi sınıfların mücadelesinden etkilenerek kapsamını genişlettiğini,

Emperyalizmin yurdumuzdan kovulması ve geniş halk yığınları yararına köklü ekonomik ve sosyal dönüşümlerin yapılmasını isteyen ve bu uğurda aktif olarak mücadele veren devrimci gençlik hareketinin tekelci egemen çevrelerin saldırılarına uğradığını,

5-Emekçi sınıfların politik örgütü olan TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ ile ilişkileri büyük ölçüde kopan öğrenci gençlerin emekçi sınıflarla sağlam ve kalıcı bağlar kuramadıklarını, bunun sonucunda gençliğin devrimci hareketine küçük burjuva ideolojisi yöntemlerinin hakim olduğunu, kitlelerden koptuğunu,

6-12 Mart'tan sonra saldırısını daha da azgınlaştıran tekelci sermayenin, devrimci gençlik hareketini ezmek için en kanlı faşist yöntemlere başvurduğunu, bir çok devrimci gencin şehit edildiğini, zindanlara atıldığını, işkence gördüğünü, kökeni ekonomik ve sosyal çelişkilerde yatan devrimci gençlik hareketinin bütün baskı tedbirlerine, kanlı saldırılara rağmen devam ettiğini ve bu çelişkiler ortadan kalkıncaya dek devam edeceğini saptar.

Dünya devrimci hareketinin ayrılmaz bir parçası olan Türkiye'li gençliğin devrimci hareketinin, BARIŞ, DEMOKRASİ, ULUSAL BAĞIMSIZLIK, SOSYALİZM yolunda yürüdüğünü, dünya gençliği ve devrimci hareketi ile sıkı bir enternasyonal dayanışma içinde, yurdumuzdan emperyalizmin kovulup halkımızın egemenliğinin yeniden kurulması için, halkımızın mutluluğunu engelleyen tekellerin yok edilmesi için, sömürünün olmadığı toplum düzeni sosyalizmin kurulması için, büyük fedekârlıklar gösterdiğini ve şanlı bir savaş verdiğini ilân eder.

Gençliğin devrimci hareketinin kalıcı ve sağlam sonuçlara ulaşabilmesi için emekçi-öğrenci bütün gençlerin, yurdumuzdaki faşist baskıya son verilmesi, emperyalizmin ekonomik, politik, kültürel ve askeri kalelerinin yıkılması, büyük tekeller tarafından ezilen geniş halk yığınları yararına köklü dönüşümlerin gerçekleştirilmesi istekleriyle anti emperyalist- anti faşist ilerici bir cephe çevresinde birleşmesi,

Geçmişte yapılan yanlışlardan kaçınarak, başta işçi sınıfı olmak üzere bütün emekçi sınıflarla sağlam bağlar kurarak, bu sınıflarla kader ve eylem birliği etmesinin en geçerli ve devrimci yol olduğunu İLÂN VE KABUL EDER.

KARAR NO: 6

DAYANIŞMA

Enternasyonal işçi sınıfının faşizme ve emperyalizme karşı sosya-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

lizm için yürüttüğü kararlı mücadelenin bilincinde olan AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU 5. olağan kongre delegeleri olarak:

İspanya'da, Portekiz'de, Yunanistan'da, Güney Afrika'da, Rodezya'da, Sudan'da, Brezilya'da, Filipinler'de ve diğer ülkelerde en güçlü koşullar altında faşizmin bütün baskı ve terörüne rağmen yılmadan çarpışan kardeşlerimizi desteklediğimizi bildiririz.

Türkiye'de burjuvazinin en sömürücü, en kanlı ve zorba iktidarlarınca şehit edilen DENİZ GEZMİŞ, YUSUF ASLAN, HÜSEYİN İNAN, MAHİR ÇAYAN, SİNAN CEMGİL, HÜSEYİN CEVAHİR ve öteki kardeşlerimizin devrimci yiğitliği ve kararlılığının bağımsızlık mücadelemiz tarihinde şerefli yerleri vardır.

Faşizmin zindanlarında her türlü baskı, zulüm ve işkenceye rağmen devrimci onurlarını daima en yüksekte tutmasını bilen, fasizmin saldırılarına büyük bir yürek ve inançla karşı koyan TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ GENEL BAŞKANI BEHİCE BORAN ve TİP militanları, sendikacılar, işçiler, köylüler, öğretmenler, yurtsever subaylar ve Kürt yurttaşlarımızla dayanışma içinde olduğumuzu bir kez daha ilan ederiz.

Yurtsever eylemlerinden dolayı hakkında verilen ölüm cezası her an uygulanma tehlikesi olan ZİYA YILMAZ ve ölüm cezası ile karşı karşıya bulunan öteki yurtseverlerin serbest bırakılmasını talep ederiz.

YAŞASIN ULUSAL BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ İÇİN MÜCADELE EDENLER...

KARAR: 7

VİETNAM HALKI İLE DAYANIŞMA

Türkiye'li sosyalistlerin Avrupa'daki tek örgütü AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU olarak 5. kurultayımızda, Amerika'nın Vietnam'da sürdürdüğü emperyalist savaşı lânetliyoruz.

Dünyanın tüm devrimcileri ve devrimci örgütleri için, günümüzün en önemli sorunlarından birisi Vietnam'daki durumdur. Vietnam kurtuluş savaşı, dünya devrimci mücadelesinin en önemli bir parçası, dünya devrimci güçleri için yeni bir zafer sayfasıdır.

Asya, Afrika ve latin Amerika'da ekonomik, politik ve ideolojik her türlü silahını kullanarak halkların kurtuluş mücadelesini engellemeye çalışan emperyalizm ve başta Amerikan emperyalizmi, Vietnam'da hem kukla Saygon rejimini desteklemekte hem de doğrudan, silahlı olarak geleneksel saldırganlığını sürdürmektedir.

Amerikan emperyalizminin silahları ile kukla Saygon rejimi dünyanın en büyük katliamlarından birine alet olmaktadır.

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Amerikan emperyalizminin Vietnam halkı üzerine boşalttığı bombalar pentagon patronlarına yılda 15 milyar dolar kazandırmaktadır.

Amerikan emperyalizmi tüm ikinci dünya şavaşı boyunca müttefiklerin kullandığı bomba miktarının üç mislini, son beş yıl içinde Vietnam halkını yok etmek için kullanmıştır. Amerikan emperyalizmi Vietnam halkına kaderini kendisinin belirlemesi hakkını tanımamaktadır.

Ne var ki, Vietnam'da kurtuluş mücadelesi her geçen gün biraz daha güçlenerek sürmektedir, dünyanın bir köşesinin daha saldırganlardan kurtulacağı gün yakındır.

Vietnam halkı haklı davasını kazanmaya azimlidir.

Dünya devrim hareketinin en büyük gücü dünya sosyalist sistemi Vietnam halkına her türlü destek ve yardımı sağlamaktadır.

Dünya işçi sınıfı, Vietnam'da savaşın kazanılmasını kendi mücadelesini kazanmanın bir parçası olarak kabul etmekte. Amerika'nın Vietnam'daki varlığına karşı çıkmakta, her türlü yolu kullanarak Amerikan saldırganlığını kınamaktadır.

Asya, Afrika, Latin Amerika halkları için de Amerikan emperyalizmine Vietnam'da vurulacak darbe büyük önem taşımaktadır. Vietnam'da yiyeceği darbeden sonra bu kıt'alardaki kurtuluş mücadeleleri daha da güçlenecektir.

AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU olarak doğal yerimiz, dünyanın öteki sosyalist, anti emperyalist, demokratik güçleri ile birlikte kahraman Vietnam halkının yanındadır.

Amerikan emperyalizminin, kazanamıyacağını bildiği haksız savaşa son vermesini, hiç bir ön şart koşmadan hazırlanmış olan barış anlaşmasını derhal imzalamasını talep ediyoruz.

YAŞASIN DÜNYA DEVRİMCİ DAYANIŞMASI
YAŞASIN BARIŞ, DEMOKRASİ, SOSYALİZM
YAŞASIN VİETNAM HALKININ HAKLI DAVASININ ZAFERİ...

KARAR NO: 8

DÜNYADA VE AVRUPA'DA GERGİNLİĞİN AZALTILMASI

Avrupa'da Türkiye'li işçilerin sosyalist örgütü ATTF, dünyada ve Avrupa'da gelişmekte olan gerginliğin azalması ve barış yolundaki eğilimler karşısında aşağıdaki hususları saptar:

1- Günümüzün ana sorunlarından biri savaş ve barış sorunudur. Milyonlarca insanın ölümüne, nice ülkenin baştan başa yıkımına yol açan savaşların tek kaynağı emperyalizmdir. Emperyalizmin uluslararası ilişkilerde kullandığı araçlar zorbalık, tehdit ve saldırganlıktır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Buna rağmen içinde bulunduğumuz dönemde, emperyalistlerin bir dünya ve atom savaşı çıkarma çabalarını önleyecek, halkların barış özlemlerini gerçekleştirecek tarihî adımların atıldığı görülmektedir. Çağımızda genel barışı koruyup sağlamlaştıracak güçler giderek büyümektedirler.

2- Sovyetler Birliği'nin güçlenmesi, dünya sosyalist sisteminin kurulması, işçi sınıfının genişleyen mücadelesi, ulusal kurtuluş hareketlerinin gelişmesi, kapitalist ülkelerdeki demokratik kamu oyunun güçlenmesi, sosyalist ülkelerin şaşmadan izledikleri "Barış içinde yanyana yaşama" politikası, sosyalist ülkelerin bütün barış sever halklarla birlikte emperyalizme karşı, barış uğrunda yürüttüğü mücadele, insanlığı bir dünya savaşına sürüklenmekten kurtarma çabaları, uluslararası ilişkilerde her geçen gün etkinliğini arttırıyor. Artık dünyada emperyalizm egemen rol oynayamamakta, sosyalizmin ekonomik, politik, askerî ve kültürel alanlarda gittikçe genişleyen ve yönlendirici bir rol oynadığı görülmektedir.

3- <u>Bu koşullar altında ATTF</u>:

a)- Dünya savaşını önleme ve genel bir barışın sağlanması, dünyada ve Avrupa'da gerginliğin azalması yolunda sosyalist ülkelerin ve bütün barış sever devletlerin ve halkların yürüttüğü çabaları içtenlikle destekler.

b)- Bu çabalar sayesinde dünya ve Avrupa'da doğmakta olan genel barış ortamının ve uluslar arası ilişkilerde gerginliğin azaltılması eğilimlerinin, dünya işçi hareketinin, ulusal kurtuluş hareketlerinin gelişmesinde daha da elverişli olanaklar yarattığını ve halkların güvenlik, dostluk, barış, ulusal ve sosyal ilerleyiş için duydukları özlemlerin gerçekleşmesinde uygun koşullar yarattığını belirtir.

c)-Dünyada genel bir silahsızlanmanın gerçekleştirilmesi, tüm askeri paktların kaldırılması için emperyalistlerin ülkeleri dışındaki askeri üslerinin kaldırılması gereklidir. Tüm askeri paktların kaldırılması için sürdürülen çabaları, Avrupa'da barış yolunda devletler arasında barışçı bir iş birliği kurmak çabası ile atılan adımları, bu arada, Avrupa'da barış ve güvenliğin güçlenmesinde önemli bir katkıda bulunacağına inandığı Avrupa güvenlik ve işbirliği konferansının toplanması için yapılan hazırlıkları olumlu karşılar.

d)- Dünyada ve Avrupa'da gerginliğin azalmasını istemiyen, bir yanda koyu gericiliğin ve soğuk savaş kundakçılarının sözcülerine karşı, öte yanda barış yolunda gelişmekte olan süreci,kendi üstün devletçi ve hegemonya özlemlerine uygun bulmayan revizyonistlere karşı mücadeleyi,ulusal bağımsızlık,sosyal ilerleme ve sosyalizm uğrunda yürüttüğü mücadelenin bir parçası sayar.

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

KARAR NO: 9

SOVYET SOSYALİST CUMHURİYETLER BİRLİĞİNİN 50. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ HAKKINDA DUYURU

30 Aralık 1972 günü SSCB 50. kuruluş günlerini kutlamaktadır. SSCB'nin kurulması dünya tarihinde önemli bir olaydır. Büyük Ekim devrimiyle başlayan kapitalizmden sosyalizme dünya çapında geçiş döneminde ilk sosyalist devletin kuruluşu, Sovyet halklarının maddi ve kültürel hayatlarında, ülkenin ekonomik gelişmesinde, uluslararası kardeşçe birliğin yaratılmasında önemli bir başlangıç noktasıdır. Çokuluslu Sovyetler Birliği'nin uluslar arasındaki düşmanlığın sebepleriyle birlikte ortadan kaldırılışının ancak sosyalizmin kurulmasıyla mümkün olabileceğini gösterdi. Dünya işçi sınıfı hareketinin güç kaynağı oldu.

Genç sovyet devletinin kuruluşuyla birlikte ulusal kurtuluş savaşlarının siyasi, ekonomik ve askerî desteklenmesini, bu savaşların zafere ulaşma imkânını yarattı. Yurdumuzda verdiğimiz ulusal kurtuluş savaşımızın başarı kazanmasında Sovyet devletinin büyük payı vardır.

Sovyeler Birliği barışçı dış politikasında ayrı toplum düzenine sahip devletlerin barış içinde yanyana yaşamalarını savunmaktadır. Geçtiğimiz sene Sovyetler Birliği Yüksek Şûra Prezidyum başkanı Podgorni'nin Türkiye'yi ziyareti sırasında çıkarılan ortak bildirinin 1. maddesi"İki ülke arasındaki ilişkilerin Atatürk ve Lenin tarafından kurulmuş barış, dostluk, iyi komşuluk gelenekleri temeli üzerine geliştirilmesini" ön görmektedir.

Böyle bir siyaset tamamen halkımızın mücadele amaçlarına uygundur.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI DAYANIŞMASININ VE ULUSLAR ARASI KARDEŞLİĞİN CANLI ÖRNEĞİ SOVYET SOSYALİST CUMHURİYETLER BİRLİĞİ'NİN 50. YILDÖNÜMÜ...

KARAR NO: 10

ATTF VE SENDİKALARDA MÜCADELE

1968 yılında Köln'de kurulan ATTF, Batı Avrupa'nın çeşitli yerlerindeki toplumcu örgütlerin birliğidir. ATTF, Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin ve öğrencilerin toplumcu dünya görüşü ışığında örgütlenmeleri için çalışır. Avrupa kamu oyuna Türkiye'deki siyasi gelişmeleri ve Avrupa'daki yurttaşların meselelerini yansıtır, demokratik talepler ileri sürer.

ATTF sendikal mücadelede şu esasları benimser.

1- Sendikalar işçi sınıfının en geniş kitle örgütleridir. Millet,

TÜRKİYE SOSYAL ARAŞTIRMALAR VAKFI

dil, deri ve siyasi görüş ayrılığına bakmaksızın, işçi, müstahdem, memur ve aydınlar yani tüm emekçiler ortak çıkarları için sendikalarda birleşerek mücadele ederler.

2- Kapitalist toplumda sendikalar işçi sınıfının hem günlük hayatî çıkarlarını savunmak, hem de büyük sermayeye karşı demokrasi mücadelesinin saflarında yer almak durumundadırlar. Sendikaların, işçi sınıfının günlük çıkarlarının ötesinde savunduğu siyasi talepler, toplumda büyük sermayenin hakimiyetini kıracak, siyasi güç dengesini emekçi halkın lehine çevirecek nitelikte olmalıdır.

3- Sendikalar, sınıfsal ve örgütsel bağımsızlıklarını korumalıdırlar.

4- Sendikalar, mücadelenin güçlü olabilmesi için sendika birliğinin gerçekleştirilmesi ve geliştirilmesi için çalışmalıdırlar.

5- Sendikalar içindeki çalışma, sendikaları güçlendirecek şekilde yapılmalıdır. Sendikaları zayıflatan, açık veya kapalı sendika düşmanı akımlara kesin karşı çıkılmalıdır.

DGB, FAC'de planlı olarak yabancı işçi çalıştırılmasından beri bu sorunla ilgilenmiştir. Başlangıçta objektif ve subjektif faktörlerin çıkardığı zorluklar giderek yenilmeye çalışılmıştır. Bu gün Türkiye'li işçilerin ortalama % 27 oranla DGB içinde örgütlenmeleri sağlanmıştır. Demir sanayinde çalışan Türkiye'li işçilerin % 74 ü IG METALL sendikası üyesidir. 1972 iş yeri temsilciliği seçimlerinde 458 Türkiye'li işçi iş yeri temsilcisi seçilmiştir.

ATTF, DGB ve Türkiye'li işçilerin sorunları hakkında şu görüşleri benimsemektedir.

1- DGB, FAC ve Batı Berlin'deki bütün çalışanların, bunların arasında yabancı işçilerin de ekonomik, sosyal, kültürel ve demokratik çıkarlarını korumaktadır.

2- DGB, yabancı işçi çalıştırmayı, patronların ücret düşürme aracı olarak kullanma çabalarına başından beri karşı durmuştur. Yabancı işçiler, yerli mesai arkadaşlarının sınıf kardeşleridir.

3- Yabancı işçiler, DGB'nin emekçi halkın ortak çıkarları için verdiği mücadeleye gittikçe daha aktif olarak katılmakta, ırk, din, millet ayırımları yapılarak mücadele cephesini bölme çabalarını suya düşürmektedir.

4- ATTF, çeşitli gurup ve kurumları "Yabancı işçi sendikaları" veya benzeri, açık veya kapalı olarak DGB'ye rakip kuruluşlar kurup sendika hareketini bölme çabalarına kesinlikle karşı çıkar.

5- DGB, yabancı işçilerin yerli emekçi halkla sosyal bütünleşmesini hedef almaktadır. Bunun için yabancı işçilerin ikinci sınıf insan muamelesi görmemesi, eşit haklara sahip olması ve giderek tam bir

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ATTF

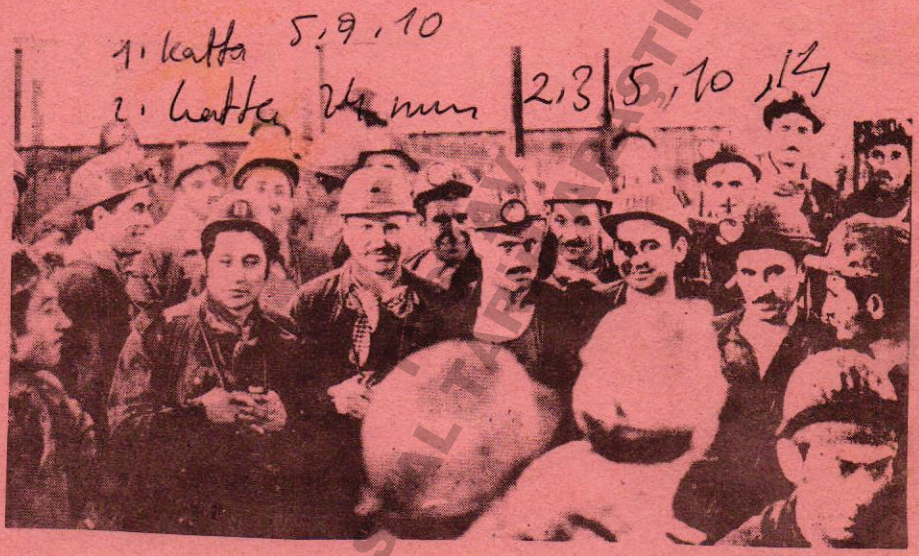

AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ ARAŞTIRMA VAKFI

ATTF nedir ?

ATTF yurt dışındaki işçilerin toplumcu kitle örgütüdür. ATTF 1968'de Köln'de Avrupanın çeşitli yerlerinden gelen işçi derneklerinin birleşmesiyle kuruldu. Federasyonun amacı yurt dışındaki işçilerin sorunlarının çözümlenmesi için birlikte mücadeleyi örgütlemek, yurdumuzda ve tüm dünyada barışçı, demokratik ve emekten yana bir düzenin kurulmasına katkıda bulunmak ve üyelerinin işçi sınıfının bilinçli, yılmaz ve aydın birer savaşçısı olarak yetişmelerini sağlamaktır.

Bütün toplumcu, ilerici, demokrasiden yana işçiler ve yurttaşlar ATTF örgütlerine üye olabilir. İşçi sınıfının, emekçi halkın davasını benimsemiş her vatandaş ATTF içinde yerini almalıdır.

Federasyonun amaçlarının gerçekleştirilmesi, işçi sınıfının davasına aykırı yollara sapmaması için ATTF örgütlerinde maoculara, anarşistlere, kıvılcımlıcılara, sendika düşmanlarına, sosyalist dünya sistemine düşman olanlara, kısacası işçi hareketini bölüp parçalamak isteyenlere yer verilmez. Bu gibilerinin örgütlerimize ve işçi hareketine sızmalarını önlemek başta gelen

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

görevlerimizdendir. Buna karşılık Türkiyenin bağımsızlığını savunan, yurdumuzda ileri bir demokrasinin kurulmasını isteyen her yurttaş ATTF'ye üye olabilir. Üye olmak için çevrenizdeki ATTF örgütüne veya doğrudan doğruya ATTF Merkez Yürütme Kuruluna veya ATTF yayın organlarından birine başvurmanız gereklidir.

ATTF işçilerin haklarını savunuyor

ATTF ve ona bağlı işçi örgütleri işçilerin hakları için mücadele ediyorlar. İşçilerin örgütlenip güçlerini birleştirmeleri için çalışıyorlar. Bu amaçla yakında 5. yayın yılını tamamlayacak olan KURTULUŞ gazetesi yayınlanmaktadır. Kurtuluş gazetesi ATTFnin merkez yayın organıdır. Kurtuluş Federasyonun görüşlerini tanıtır, yurt dışındaki işçilerin sorunlarını dile getirir ve bunlara çözüm yolları gösterir. Aynı zamanda gazete Avrupanın çeşitli yerlerindeki işçilerin ATTF çevresinde örgütlenmelerine yardım eder. Kurtuluş gazetesinin Türkiyede de geniş bir okuyucu kitlesi vardır. Kurtuluş gazetesinin yanısıra ATTF'ye bağlı işçi örgütlerinin bir kısmı bölgesel gaze-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Feldkirchen'de patronu dize getiren deri fabrikası işçileri ATTF'nin yayın organı KURTULUŞ okuyor.

ATTF'li işçiler çocuk paramız için yürüyor.

teler çıkarıyorlar. Bunlar daha ziyade kendi bölgelerindeki işçi sorunlarını ele alıp o bölgedeki çalışmaları yansıtırlar. Şimdi ATTF'nin kurulduğundan beri yaptığı en önemli çalışmalarını görelim.

ATTF her yıl 1 Mayısta Avrupanın çeşitli yerlerindeki işçilerin düzenlenen 1 Mayıs törenlerine kitle halinde katılmaları için özel çaba harcar. 1 Mayıs'ın her milletten işçilerin enternasyonal dayanışma günü olduğunu gerek yayın organlarında, gerekse dağıtılan onbinlerce bildiride dile getirir. İşçi sınıfımızın Türkiye'de de kendi öz bayramı olan 1 Mayısı serbestçe kutlama hakkı için mücadele eder. Böylece her yıl 1 Mayıs törenlerine katılan Türkiyeli işçilerin sayıları gittikçe artmaktadır. 1 Mayıs törenlerine katılan onbinlerce işçi dosta düşmana bizlerin mücadele azmini gösteriyor.

ATTF'nin ilk büyük eylemlerinden biri 69 Mark kesilmesine hayır! eylemidir. 1969 yılında Adalet Partisi Hükümeti işçilerden her pasaport uzatılmasında kesilen harcı 69 marka çıkardı. ATTF işçilerin bu haksızlığa karşı direnişini örgütledi. Çeşitli şehirlerde protesto yürüşleri düzenledi.

TÜSTAV TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Sonunda işçilerin direnişinden ürken hükümet bu kararını iptal etmek zorunda kaldı. 1970 yılında 16-17 Haziranda Türkiyede işçilerin sendikal haklarını korumak için giriştikleri genel direnişi ATTF yurt dışında canla başla destekledi. Köln'de büyük bir dayanışma yürüyüşü yapıldı. Patronların sıkıyönetimi fırsat bilerek işten attıkları işçilere yardım için kampanya açıldı ve toplanan paralar Türkiye'ye yollandı.
1971 yılında Türkiyede 12 Mart darbesi ile başlayan faşist baskılar karşısında ATTF yurdumuzda zorla susturulmak istenen işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesini bütün dünya kamuoyuna duyurdu. Almanca ve İngilizce olarak onbinlerce broşür ve bildiri yayınladı. Sıkıyönetimi, anayasanın değiştirilmesini, onbinlerce yurttaşın tutuklanmasını, sendikaların çalışamaz hale getirilişini, askeri mahkemeleri, işkenceleri, idamları protesto etti. Böylece ATTF faşistlerin karşısında demokrasiyi ve ulusal bağımsızlığı savundu. Dünya demokratik kamuoyunun Türkiyedeki faşist baskılara karşı çıkmasını sağladı. Türkiyedeki demokratik güçlerin mücadelesine katkıda bulundu.

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ ARAŞTIRMA VAKFI FÜSTAV

1972 yılında ATTF Hessen eyaletindeki Duldunglu işçilerin durumunu ele aldı. Bu işçilere oturma ve çalışma izni verilmesi için mücadeleye girişti, turist işçileri örgütledi. Frankfurt'ta turist işçilerin dileklerini dile getiren büyük bir yürüyüş düzenlendi. Yürüyüşe 3000 turist işçi katıldı. Bu güçlü direniş kamuoyunda büyük yankılar yaptı ve turist işçilere oturma ve çalışma izni verildi.

1973 yılında ATTF yurt dışından 14 Ekim seçimlerine aktif olarak katıldı. Yurt dışındaki işçiler için seçme ve seçilme hakkı istendi. Seçimler hakkında düzenlenen toplantılarda, dağıtılan bildirilerde, yayın organlarında halkımızın en acil istekleri dile getirildi. Gerici, amerikancı, faşist partilere oy verilmemesi istendi. Bu kampanya Türkiyede büyük yankılar uyandırdı, gerici, işçi düşmanı, NATO'cu çevreleri yıldırdı.

ATTF işçilerin yürüttükleri mücadeleleri aktif olarak destekler. Toplu sözleşme sırasında, işçilerin grev mücadelesinde ATTF örgütleri aktif olarak görev alır ve işçi sınıfının mücadelesini zafere ulaştırmak için çalışırlar. Örneğin 1973 Eki-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

minde Londradaki wimpilerde çalışan Türkiyeli ve Kıbrıslı işçilerin yaptıkları grevin örgütlenmesinde ve başarılı bir sonuca ulaştırılmasında ATTF'nin İngiltere örgütü İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği (İTİB) önemli bir rol oynamıştır.
ATTF'li işçiler sendikalarda aktif olarak görev alırlar. Bir çok işyerinde ATTF'li işçiler sendika ve işyeri temsilcisi olarak seçilmişlerdir. ATTF işçi hareketinin daha da güçlenmesi için her milletten işçilerin omuz omuza dayanışma içinde çalışmalarını savunur. İşçilerin arasına milli ayrılıklar ve düşmanlıklar sokarak onları bölmek isteyenlere karşı mücadele eder.
Bu çalışmaların yanısıra ATTF işçilerin konut sorunlarına, çocuklarımızın eğitim meselesine eğilmiş ve bu uğurdaki mücadeleleri örgütlemiştir. Yurt dışındaki işçilerin en acil meselelerini dile getiren bir program hazırlanmıştır. ATTF çeşitli işçi kitapları yayınlar. İşçi marşlarını ve halk türkülerimizi yaşatmak ve tanıtmak için bir koro kurulmuştur. Bu koro Federal Almanyanın çeşitli şehirlerinde çok başarılı konserler vermiş ve bir de plak doldurmuştur. (İsteme adresi: BTTO,

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

1 Berlin 21, Turm Str. 20)
ATTF'nin en son yürüttüğü kampanyalardan biri çocuk paralarımızın kesilmesine karşı açılan kampanyadır. Bu kampanya çerçevesinde binlerce bildiri dağıtıldı, açılan imza kampanyasında binlerce imza toplandı. Batı Berlin'de, Frankfurt'ta, Kölnde ve Bonn'da yürüyüşler düzenlendi. Münih, Mannheim ve Wanne-Eickel'de toplantılar yapıldı. Bonn'da gerek Türk, gerekse yabancı basının katıldığı bir basın toplantısı yapıldı ve Federal Almanyadaki Türkiyeli işçilerin bu haksızlığa boyun eğmeyecekleri herkese duyuruldu. ATTF'nin bu kampanyası Federal Almanya'nın çeşitli yerlerindeki işçi dernekleri ve işçi temsilcileri tarafından da aktif olarak desteklendi. 1975 yılında yeni kanun yürürlüğe girince ATTF Alman Anayasa Mahkemesine itiraz ederek bize eşitlik tanımayan çocuk parası kanunu iptal ettirecektir.

Ekonomik kriz işçilerin sırtına yükleniyor

Batı Avrupanın kapitalist ülkelerinde ağır bir ekonomik bunalım sürüp gidiyor. Sadece Federal Almanyada işsizlerin sayısı 1 milyonu buldu. Diğer kapitalist ülkelerde de iş-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

sizlik gittikçe artıyor.
Büyük kapitalist şirketler ve onlara bağlı hükümetler ekonomik krizin yükünü işçi sınıfının sırtına vuruyorlar. İşçileri işsiz kalmakla tehdid ederek hasta hasta işe gitmeye, patronun her dediğini yapmaya, daha az para ile daha çok çalışmaya zorluyorlar. İşsizlik krizini fırsat bilerek yıllardır çalışmış yabancı işçilerin izinlerini ellerinden alıyorlar. Özellikle Ortak Pazara dahil olmayan, mesela Türkiye'den gelen işçilere yapılan baskılar artıyor. Bir işçi işsiz kalırsa çalışma izni de alınıyor. Federal Alman Hükümeti bize olan işsizlik parası borcunu ödemediği gibi, bizi başından atmaya bakıyor. Hatta yeni yapılan açıklamalara göre artık işimiz olsa da Arbeitsamt'lar isterlerse çalışma iznimizi elimizden alabilecekler.
Hükümetin niyeti iyice ortaya çıktı: Burada uzun zaman çalışıp bir takım sosyal haklar (mesela maluliyet maaşı gibi) kazanmamızı önlemek istiyorlar. Yerimize yeni, daha ucuza çalışacak, haklarını savunmayı öğrenmemiş işçiler getirmek istiyorlar.
Bu durumda Türk Hükümeti, Türkiye'deki patron partileri susuyorlar. Görülüyor ki, işçinin hakkını işçiden başka kimse savunmaz.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI VAKFI

İşsizliğin sebebi kapitalist düzendir

Biz işçilerin başına musallat olan bu işsizlik belasının sebebi nedir? Kapitalistler ve onların uşaklığını yapan Tercüman gibi gazeteler işsizlik krizinin bütün dünyayı sardığı iddia ediyorlar. Bu yalandır. İşsizlik krizi gerçekten bütün kapitalist ülkelerde vardır. Fakat sosyalist ülkelerde işsizlik diye bir şey yoktur. Bu ülkelerde enflasyon da yoktur. Sosyalist ülkelerde memleket ekonomisi kapitalist düzende olduğu gibi bir ufak azınlığın kâr hırsına göre idare edilmez. Sosyalist ülkelerde ülkenin yönetimi işçi sınıfının ve köylülerin elindedir. Memleket ekonomisi emekçilerin çıkarlarına göre planlı bir şekilde yönetilir. Bu sayede ne işsizlik olur, ne de enflasyon. Memleket düzenli ve hızlı bir şekilde kalkınır.

Buna karşılık kapitalist ülkelerde ekonominin idaresi bir avuç kapitalistin elindedir. Bunların kârları azaldı mı üretimi ve yatırımı durdururlar. İşsizlik başlar. İşte bugün dünyanın en gelişmiş kapitalist ülkeleri olan Federal Almanya, Amerika, Japonya gibi ülkelerdeki milyonlarca işsizin sorumlusu kapitalist düzendir. Kapitalist bir ülkede işsizlik eksik olmaz. Bu yüzden dün-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Frankfurt'taki ATTF örgütünün düzenlediği yürüyüşten

Belçika Türkiyeli İşçiler Birliğinin Turist İşçi Yürüyüşü

yanın her yerinde işçiler emekçiler kapitalizme karşı, sosyalizm için mücadele ederler.

Haklarımızı savunalım

Federal Almanya'da işçilerin bazı sosyal hakları vardır. Bu haklar patronların bir hediyesi değildir, işçi sınıfının uzun mücadelelerle koparıp aldığı haklardır. Ancak memleketin idaresini ellerinde tutan kapitalistler bu haklarımızı tekrar geri almak için fırsat kollarlar. İşçi sınıfının güçsüz bir anını yakalayıp onu yine ezmek isterler. Bu durumun en iyi örneğini şu anda görüyoruz. Hepimiz her ay işsizlik sigortasına prim ödüyoruz. İşsiz kalan bir yabancı işçinin işsizlik yardımı alma hakkı vardır. Gel gör ki, şu anda patronlar bir ayak oyunu ile bu hakkımızı çiğniyorlar. İşsiz kalınca çalışma iznimizi de elimizden alıyorlar. Böylece ödediğimiz yüz milyonlarca marklık prim de yanıyor.

Bir de en az altı ay çalıştıktan sonra işten çıkartılan her işçinin işmahkemesine itiraz hakkı vardır. Bu mahkemenin görevi, işçinin haksız yere işten çıkarılıp çıkarılmadığını incelemektir. Gel gör ki, kanunları yapanlar işçi temsilcileri değil, Meclisteki patron temsilcileridir. Bu yüzden patron iş-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

çiyi işten atmak istedi mi, hemen her zaman bunu "kitabına uydurmanın" yolunu buluyor. Bu oyunu bozmanın yolu, işçi temsilciliklerine (Betriebsrat) en bilinçli ve mücadeleci arkadaşlarımızı seçmektir.

Haklarımızı savunmanın yolu örgütlenmektir

Haklarımızı tek başımıza savunamayız. Bir işçi tekbaşına patronla başa çıkamaz. Ama biraraya gelip gücümüzü birleştirdik mi önümüzde kimse duramaz. Bunun için örgütlenmek şarttır.

Haklarımızı savunmanın ilk yeri sendikalardır. Sendikalara üye olup sendikalarda aktif olarak çalışarak bu işçi örgütlerinin haklarımızı daha etkili savunmalarını sağlamak zorundayız.

- Hakkımız olan işsizlik yardımı son feniğine kadar ödenmelidir!
- İşi olan veya işsizlik parası alma hakkı olan işçilerin çalışma izinleri alınmamalıdır!
- Akar bantların hızı düşürülmeli, çalışma şartları düzeltilmeli, ücretler yükseltilmelidir!
- İşten çıkarılan işçilerin firma hayımlarından da çıkarılmaları önlenmelidir!

ATTF bu isteklerin gerçekleşmesi için çalışıyor! ATTF ile bağ kur! ATTF içinde örgütlen!

TÜRKİYE SOSYAL TARİHARAŞTIRMA VAKFI GÜSTAV

Çıkış yolu: Ulusal Demokratik Hükümet

Türkiye'deki burjuva partileri uzun yıllar yurt dışına işçi yollamayı büyük bir başarıymış gibi gösterdiler. Şu kadar işçi yolladık, bu kadar işçi yolladık diye övündüler. Memleketimizin bu yoldan kalkınacağını iddia ettiler.

Buna karşılık ATTF kurulduğu günden beri yurt dışındaki işçilere Türkiye'de çalışma imkanı verilmesini istemiş ve yurt dışına işçi yollanmasının Türkiye için hem büyük bir kayıp, hem de bir tehlike olduğunu belirtmiştir.

Özellikle son yıllarda bizlere yapılan baskılar, sosyal haklarımıza yapılan saldırılar, Federal Almanya ve Fransa gibi memleketlerin işçi getirmeyi durdurmaları ATTF'nin bu savunduklarının ne kadar doğru olduğunu dosta düşmana gösterdi.

Yurt dışındaki işçilerin dertlerinin halli Türkiye'deki işsizliğin ortadan kaldırılmasına bağlıdır. Türkiye'de işsizlik ancak güçlü bir sanayinin, özellikle ağır

YURT dışında çalışmak için müracaat edenler bir milyonu geçiyor

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

sanayinin kurulması ile yok olur. Türkiye ancak bu yoldan kalkınabilir, ancak bu yoldan yurdumuzdaki çığ gibi büyüyen işsizlik önlenebilir. Bunun için ATTF şu istekleri öne sürüyor:

- Türkiye barışçı, bağımsız ve tarafsız bir dış politika gütmeli, silahlanmak için harcanan milyarlarca lirayı memleketin kalkınması ve herşeyden önce ağır sanayinin kurulması için kullanmalıdır.

- Türkiye'yi emperyalist ülkelere kıskıvrak bağlayan NATO, CENTO ve Ortak Pazar'dan derhal çıkılmalıdır. Yurdumuzu Amerikaya bağımlı hale getiren ikili antlaşmalar kaldırılmalıdır. Türkiyedeki bütün yabancı asker ve üsler temizlenmelidir.

- Birleşmiş Milletler kararına uygun olarak Kıbrıstaki askerler derhal geri çekilmeli ve Kıbrıs devletinin bağımsızlığına ve toprak bütünlüğüne saygı gösterilmelidir.

- Yerli-yabancı büyük kapitalist şirketlerin yağmasına son verilmelidir. Yabancı sermaye ve onunla işbirliği yapan yerli büyük sermaye, bankalar, sigortalar, dış ticaret devletleştirilmelidir. Bunların emekçi halkın sırtından vurdukları milyarlar memleketin kalkınmasına harcanmalıdır.

- Yurdumuzun tabii zenginlik kaynakları, özellikle madenler ve petroller devletleştirilmelidir.

- Yurdumuzda demokrasi sağlanmalıdır! Sıkıyönetim ve Devlet Güvenlik Mahkemeleri kal-

TÜRKİYE İŞÇİ ARŞİVİ ARAŞTIRMA VAKFI

dırılmalıdır. Faşist örgütler yasaklanmalıdır. 141, 142 ve 146. maddeler iptal edilmeli, sendikalarımızın çalışmasını engelleyen yasalar kaldırılmalıdır. Türkiye Komünist Partisine ve Türkiye İşçi Partisine konan yasak kaldırılmalıdır!

- Esaslı bir toprak reformu yapılarak milyonlarca topraksız ve az topraklı köylü toprağa kavuşturulmalı, büyük toprak ağalarının hakimiyeti kırılmalıdır.

Bu tedbirleri gerçekleştirecek ulusal-demokratik bir hükümet işçi sınıfının öncülüğünde ülkemizin bütün yurtsever ve demokratik güçlerinin bir araya gelmesiyle kurulmalıdır. Türkiye içine düşürüldüğü çıkmazdan ancak bu yoldan kurtulabilir.

ATTF Yayın Organlarını şu adreslerden isteyebilirsiniz:

KURTULUŞ: 1000 Berlin 21, Turmstr. 20

İŞÇİNİN SESİ: 56 Mansfield rd. Ilford, Essex, England

İŞÇİ BİRLİĞİ: 6000 Frankfurt/M-Nied, Lotz Str. 57

MÜNİH İŞÇİ POSTASI: MTTO, 8 München 2, Schwanthalerstr. 106

Yayınlayan: ATTF Yürütme Kurulu
Sorumlusu: Ali Söylemezoğlu, 8 München 19 Winthir Str. 13 a
Druckerei Stein, 8 München 2, Gabelsbergerstr. 62

TÜRKİYE SOSYALİST ARAŞTIRMALARI

HİP ÇIK
omuz omuza
Almanyada işçi
döviz makinası
değildir
HIRSIZ
KONSOLOS
İstemiyoruz!
Toprakla köylüye
Fabrikalar işçiye
GELİYORUZ
1 MAYIS

Masrafı: 1.- DM

Felsefe

80 g/qm holzfrei

Nr. 45 204 (4 A)

BRUNNEN HEFT

TÜRKİYE DİYANET VAKFI
İSLÂM ARAŞTIRMALARI MERKEZİ

İkinci Ders: 26/10/1974

Geçen derste yaptıklarımız.

Bilimsel veriler. → Doğa ve İnsan konusunda

Sonsuzluk → Doğanın sonsuz çeşitliliği

Doğa'nın birliğinin temeli maddedir.

Tüm maddeler arasında bağlı vardır.

Doğa değiştirilebilir mi?

İdealistler bu soruya "hayır" cevabı veriyorlar. Materyalistler ise "evet" cevabı veriyorlar. Ancak materyalistleri ikiye ayırmak gerekir:

Demokrit = Atom

Kaba materyalistler → Kitbunlar

Doğa için maddeyi temel kabul etmek le beraber bunu toplum için kabul etmemektedirler. Düşünceyi temel kabul edenlere sunu sormak gerekir?

Nele düşünür? İnsan. İnsan nedir?

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Madde daima hareket halindedir.

Hareket → Değişme → Gelişme ve gelişmenin yönü. (Bu bizi idealistlerle ayırt etmektedir.

Diyalektik hareket her hareketi kapsar.

- İlerici hareket
- Basit hareket
- Gerici hareket.

genel olan ilerici gelişim hareketidir. gerici hareket geçicidir.

idealistler diyor ki → Hareket var — Şahsi bu çeşitli kurgular sonucudur.

↓ İnsan → Düşünce → Maddeyi harekete geçirme.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

(Basit)
Mekanik hareket
Fiziksel hareket
Kimyasal hareket
Biyolojik hareket (İnkişaf)
Toplumsal hareket

Diyalektik Materyalizm her hareketi kendi kanunları içerisinde açıklamaktır.

13 Milyar 7 milyar

Zaman ve Mekan kavramları:

İdealistler zaman ve mekan maddeden bağımsız görüyorlar.

Zaman daima ileri giden ve mekan

1. temeldir
2. sonsuzdur.

madde ve maddenin çeşitli görünümleri
maddenin küçüğe doğru sonsuzluğu.
büyüğe doğru " .

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Konu: Madde ve Maddenin var oluş biçimleri

1. Felsefeyi madde kavramı:

İlk materyalistler maddeyi bir cevher olarak düşünürken bilimsel materyalizm herhangi bir cevherin (töz'ün) olmadığını görmüştürdür.

Lenin: "Madde insanın duyguları ve algılarından bağımsız olarak var olan ve bu duygular tarafından yansıtılan nesnel (objektif) gerçeği (realite) ifade için kullanılan felsefi bir kategoridir."

2. Hareket ve hareketin temel biçimleri

Mutlak durgunluk yoktur. Herşey hareket halinde dir. Hareket maddenin ayrılmaz bir özelliğidir. Hareket maddenin var oluş biçimidir. Yani; maddesiz hareket de olmaz

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

3. Zaman ve Mekan

Zaman ve mekan hareket eden maddenin nesnel bir var oluş biçimidir.

Lenin: "Dünyada hareket eden maddeden başka birşey yoktur, ve hareket eden madde ancak zaman ve mekan içinde hareket edebilir."

Zaman ve mekan nesneldir, sonsuzdan ezelden beri vardır ve ebedi var olacaktır.

2.11.94 (Ders: 3) (Diyalektik)

1. Hareketin kaynağı ne? → Tanrı mı? → Yoksa, maddenin kendi içinden çıkan bir özellik mi?

2. Hareket ne., değişme ne, gelişme ne gelişmenin yönü var mı?

3. yasa nedir? Sürekli tekrarlanan olaylar yasadır. Maddeler arasındaki ilişkiler.

Heraklit: "Mücadele herşeyin babasıdır."

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Hegel: Hareketin itici gücü zihnin çaporsmasıdır. (Ancak, o fikirlerin gelişimini kabul ediyor. Dünyadaki hareketi değil. Dünyayı tanıyan fikirlerin gelişimini kabul ediyor.)

— Diyalektik ne? gelişmenin en temel, en çok yönlü (ifadesidir) kanunudur. Diyalektik her türlü hareketi kapsar.

* Dünyanın gelişme kanunlarını her bilim kendi bazında incelemektir.

Bütün bu gelişmelerin kanunlarının ortak yönleri vardır. Bunu da felsefe inceler.

(Şimdi kimse hareketi inkar etmiyor. bizi idealistlerden ayıran nokta gelişmenin yönü üzerine.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TİSTAV

Özellikleridir

Temel sorular:

1) Hareketin kaynağı nedir?

2) Neden herşey hareket halindedir?

3) Hareket ~~nasıl~~ ne biçimde oluyor?

4) Hareket ve gelişmenin yönü nedir?

— Çelişkilerin birliği ve mücadeleri

— Niceliksel ve niteliksel değişikliklerin birliği ve birbirine dönüşmesi

İnkâr'ın inkârı yasası.

~~Niteliksel~~ nitelik = Nesneleri birbirinden ayıran özelliktir. (kalite) (quality)

Özellikle Nitelik arasında fark

Nicelik = Herhangi birşeyin küçüklük, büyüklük, ağırlık, çokluk gibi özellikleridir. Yüzeysel özellikler.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

[redacted]

Genel olarak Niceliksel değişim olmadan niteliksel değişim olamaz.

Gelişmede hem niteliksel hem de niceliksel değişme vardır.

Gelişmeyi izah edenler iki yanlış yapıyor. 1. Bir gelişmeyi tek yönlü ele almak 1. Bazıları niceliksel gelişme var Nitelik değişmesi yok. diyor 2. Niteliksel değişmeyi kabul ediyor. niceliksel değişmeyi ele almıyor.

Niceliksel değişme Evrim
Niteliksel " Devrim

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

— Demokrit'ten bugüne bir sürü materyalistler var. Marks ve Engels'e kadar toplumların gelişimi için materyalist görüşü savunanlar yok.

Kategori nedir? Önemli felsefi terim.

Kavram nedir? Dar, sınırlı bir terim.

Madde

Enerji, ses, tatlı duyu, kısa, yaygın.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Lenin şöyle formül izledi: Enerji, alan, güç maddenin karakteri taşımaktadır. Çünkü bunlar hepsi maddeye dayanmaktadır.

$$\boxed{\text{Madde} = \text{Kütle} + \text{Alan} + \text{Enerji}}$$

Einstein'e göre

⇓ Büyük içerisinde kütle büyüyor. Bu enerjinin kütleye dönüşmesinden geliyor.

Madde		Kütle		Enerji
	10	= 5	+	5
	10	= 6	+	4
	10	= 7	+	3

Madde ↔ 10 = 5 + 5; 10 = 6 + 4; 10 = 7 + 3

Burada sadece maddenin şekli değişmektedir.

Objektif idealizm — Subjektif idealizm

Objektif idealizm ⇓ Platon

Subjektif idealizm ⇓ Bir ortak temel aramamaktadırlar ⇓ George Berkeley (Subsantiel)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Berkley İngilterede Endüktif metodla savunuldu.
Bine dan sağlıklı bilimin gelişimi İngilterede kaldı

Dedüktif → ~~Deney'dir~~ Teorik Deneylere
Endüktif → Pratik Deneylere dayanır. Herşeyi kendi içinde.

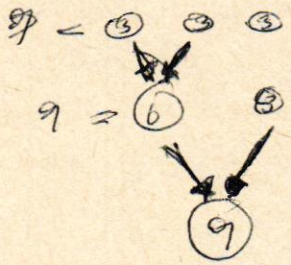

cisim var. Bizim bu cisim yere aynı hızla düşecektir. Oysa bir tüy hızlı yaprak yere aynı

Bunları yürütecek dersler yapıldı (Dedüktif yollar)

Cisimlerin serbest düşme yasası

Ufacık denemelerle sonuçlar buçuklardan atlar

ne diye denediler.

Endüktif metodu Bacon kullandı.

Lop → Sayılarımızın doğru verip vermediğini araştırdı

Cisimleri ayırmakta

ağırlık
bizim
v.s

Bizimkiler
Renk
tat
koku } cisimlerin özünü yansıtır.

Elma: Bizim bütün insanlar için aynı
veya bazı insanlar varki elma kırmızı, bazıları daha yeşil görüyor, Tadı da herkes için aynı

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Öngörülebilir ancak yaratamaz; pratik gelişim kendi öz yasalarına göre ve burada sonun onlar yaratmamış değil / onların tanımamış bilmemiş yerleridir.

İşte böyle biz Mar. En. ve Lenin'e ilişkin olarak Devrimci Teorinin Devrimci Pratikten 80-100 yıl önce geldiğini söyleyebiliriz. Kendi top. öncelikli toplumun iyi tanımıyan onlar sosyal devrimin zorunluluğunu öngörebilmişlerdir. Ve o zamanda top. geleceğinin gelişimi için bir proje işlemişlerdir. Sosy. Dev. belirgin niteliği özgürlüğü sağlamıştı, sonrası gelişimi önceden tespit etmek programlaştırmıştı. İşte böyle devrimci pratiği yaratan devrimci teori değilken, top. gelişimin devrimci teorinin yaratılmasını zorunlu kılmıştadır. Burda devrimci teoriyi öncelemektedir. Bunun içinde idealizmle ilişki alabilir yoktur.

Devrimci teorinin önceliği
↓
Öncelikli hareketi

TÜRKYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

— Toplumun Gelişmesinin obj. yasaklıkları —

Objektif yasallık kişinin iradesine bağlı olmadan onun dışında var olandır. Top. genel olarak yasalarına göre gelişir ama bütün top çalışmaları ile ayarlanabilir, ancak silinemez. Toplumda mutlak zorunluluklar vardır. Bir toplumdan diğerine ancak yol dönüştürülmesi zorunludur (Bunalımlar kitabı okuyun)

Ancak silahlı savaşın kaçınılmazlığı olmak olayı değildir. Obj. yasallıklara özgü olan onların insanların kaprisleri, iradesi, istemlerinin dışında kalmasıdır. Görüldüğü üzere obj. yasaların yürürlülük alanına göre ayrılabilirler. Tamamı genel yürürlükteki yasallıklar ve sınırlı geçerlilikte olan yasallıklar. Bir sınıf eylem mekanı açısından olabilir. Türkiye'nin geçerli olan yasaları için sat olmadığı gibi. Burunla dünyanın farklı ol.

Bir diğer objektif yasallık tarihsel olarak sınırlanabilir. Kapitalist birikim ön geçerli olan yasallıkların sonra da olmaz

TÜRKİYE SOSYAL TARİHARAŞTIRMA VAKFI

şart değil. Bu özellikler sizi çeşitli ülkelerde(6) sosyalizmin bulunduğu sonucuna götürmeliydi. Bunun bu bilişte çeşitli ülkelerin gelişimi için öyle genel yasallıklar varkı bunlar bağımsız değil. Bazı revizyonistler bunu dayanarak her ülkenin kendine özgü sosyalizmi var dı. demektedir.

Oysa Yaratıcı M.L. Sf. gösterdi: her ülke için göz önünde bulundurulması gereken özellik olduğunu ancak belirleyici olanlar genel özg. yasallıklardır.

Beynin % 1 nin yaratıcı hale getirilmiştir mi bu da on dahi adamdır. Bu pratiğin zenginliğine bağlıdır.

M.1. Bilişimi.

1. Pratiğin bilimci belirlenmesi
2. Bu pratiğin nasıl zenginleşeceğinin yollarını gösterme vektörü.

Bunda ilişkiler üretim ilişkileri ile üretim güçleri arasındaki bağı bulur.

Ü. İlişkileri → ← Ü. Güçleri

Marx ve Engels top. gelişimin yolunu göstermişlerdir. Üretim ilişkilerini etkileyerek ulusların gelişmesini sağlıyor. Üretim ilişkileri değişirse (Milleleşme vs.) artık bir

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

çalışan toplulukların mücadeleleri doğan. Ülke koşullarına göre şekilde gelişir.

Marks. bunu dayanarak, yeni kap. daha fazla mücadele. Böylelikle proletarin iki yanlı gelişmesini görüyoruz.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

3. Yanıt, Monoizm: a) İdealist - Monoizm (Monoteizm)

Platon (Obj. İde) (Yansımacı Tanrı)
Hegel (Mut. İde)

b) Materyalist - Monoizm: Maddeci Monoist

E.Y. Demokrit, r
İng. Bacon, Hops, Loc
Fra. Diderot, Kalvari, Holvac, Lemetri
Rus. Herzen, Çernişevski, Dobroliuv
Feuerbach.

Diyalektik - Materyalizmin güçlü kurucuları Marks - Engels Lenin.

Ancak, Marks öncesi tüm materyalistler, doğanın materyalistliğini metafizik açıdan kabul etmekteydiler.

1. DOĞANIN BİRLİĞİ

Engels Doğanın Birliği
- a) Temel Madde
- b) Karşılıklı ilişkiler
- c) Ç. Nesneye Olguda Maddi değişik, nitesel durumlardan
- d) Bu nesne ve olguda tek genel diyalektik yasaya göre gelişir.

— Duhring'le alay edenler →

Doğanın birliğini, objektif olduğunu ve bizim dışımızda var olduğunu göstermiştir. (Spektral analiz)

2. MADDE NEDİR?

— İdealistlerin maddeyi inkârı, Tanr. bilincin ürünü

Lenin # Madde bilincin dışında ve ona bağlı olmayan pe-çapi beli-yen felsefe kategorisidir ki, bizim bilincimizde fotoğraflanır.

a) Felsefe kategorisi → Şeylerin tatlı → Tatlı kavramı. (Bar)

b) Maddeli objektif bir gerçekliktir → Bilincimizin dışında var olur.

c) Madde bizim bilincimizde kaynaktır:
Burada ~~idealistler~~ belirtmek lazımdır

Mark - Le. # Yaşamın maddi koşulları insanların ideolojisini belirler. #

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

DOĞANIN MADDELİĞİ

MADDE ve ONUN VAR OLUŞ BİÇİMLERİ

— Doğa bir çok nesne ve olgulardan meydana gelmiştir.

Engels: "Toz zerresinden güneşe kadar doğa devsel bir çeşitlilik ve değişiklik oluşumudur."

Örneğin: — Çağdaş bilim.
Uzayda yani bulunan nesneler
Dünyamızdaki bitkiler ve canlı organizmalar.

Yani bütün bunlar, bilimin tüm gelişimi, bize doğa'nın çeşitliliğini ve sonsuzluğunu kanıtlar. Buna Doğa'nın sonsuz çeşitliliği diyoruz.

— Gelelim, eski çağlardan beri filozofları ilgilendiren sorunu; doğadaki bu sonsuz çeşitli nesneler ve olgular arasında ilişki var mıdır?

Bununla ilgili olarak felsefe tarihinde şu yanıtlar bilinmektedir.

1. Yanıt. Pluralizm: a) Materyalist - Pluralistler
Anaksagor, Anaksimandros, Empedokles
Temel: Hava, Su, Toprak, Ateş vb. gibi

b) İdealist - Pluralizm: tinsel başlangıçlar
Leibniss. (Monade)

2. Yanıt. Dualizm: Madde ve bilinç eş derece başlangıçtır.
Rene Decard, Aristoteles, Emanuel Kant.

Ayrıca, Çağdaş Psiko-Fizik Paralelcileri, bunlara göre ruhsal olan maddeye eşdeğerdedir. Madde ve Bilinç birbirinden bağımsızdır. Tabii bunlardan çıkmazda kaldıkları için eninde sonunda ~~madd~~ tinsel olanı temel almaktadırlar. Çünkü maddeyi en küçük inkâr idealizm çizgisini getirir. Bu görüşün bütün temsilcileri tinsel başlangıcın temel olduğunu söylemişlerdir. Bu anlamda Dualizm idealizmin özel bir şeklidir denilebilir.

İnsan Örneği
Spartaküs Örneği

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Maddenin dönüşümü: Maddeyi görüyoruz, yakalıyoruz ve sonunda onun özellikleri hakkında bilgi sahibi oluyoruz. Bunlar beynimize nakl oluyor. Bu maddenin dönüşümüdür. Nasıl besinleri alan insan onlara enerji haline getiriyse bu da olanaklı maddedir. Çünkü bu enerji ile insan ortaya bir iş çıkarır. Aynı şekilde beyindeki maddenin dönüşmüş biçimi olan bilgiyle ortaya iş çıkarır.

Marks diyorki "Dil düşüncenin maddi gerçekleştirilişidir."
Dil aracılığıyla maddenin şekline, özelliklerine bir boyutunu ilave ettiğimizde bir boyutu da bu maddeyi anlayabiliyor.

İdealar maddenin pasif yansıması değildirler.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

MADDE ve BİLİNÇ

22.11.73 Alıştırma (1)

*) Düşünce ve bilinçler arasındaki

Düşünce, özel bilimsel kavramlar felsefe kullanılabilir - ancak, bu kavram doğa bilimi alanında kullanılmaz. Bizim fizyolojik süreçtir. O beynin fizyolojik işlemidir - ~~Onun~~ düşünce süreci ampirik yöntemlerle incelenebilir - (analiz) (Enerjinin kullanılacağı yöntemler)

(Ölçülebilen ve nicel ve nitel bakımdan belirlenen olan tüm süreçler ampirikt.)

Felsefede düş. kav. kullanılırken zamanın bu süreç sözünde kullanılır. Bu da onun mantıksal İçeriği olan beyinle ilişkisini göstermek için.

İdealist felsefe bu kavramları yaratamaz. Çünkü düşünce deyince hemen aklımıza beyin geliyor. Fizyoloji tam bir bilim olarak temelleşmemişti. Düşünce kavramını bir ruhun ürünü olarak, beyinsiz kaçık görürmüş görünür. Fizyolojinin bu sonuçlarını felsefe kuru felsefesi tanımazsa olamaz.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Bu nedenlede burj felsefesi her zaman bilinç kavramına yöneltmektedir. Bu kavram aydınlanma felsefe kategorisidir. Kaçınılmaz bir niteliği çağrıştırır. Ancak bu süreç niceldoğrusal ilişkilenmeyi farklamaz. Felsefe kategorilerine özgü olan niteliklerden bunlar sadece nitelik karakteristik değerlendirme vermektedir. İşte böyle bilinç bir genelleştirme kavramından ne ikisi şeyi göstermektedir. Dışsal gerçekliklerden bilgi alma biçimi ve birde bu verileri sistemleştirme düşünülme biçimidir. Dışsal olgulardan alınan bilgiler sistemleştirme artık bilgiye dönüşürler. Bilinç belirli mantıksal kurallara bağlı kalmamayla karakterize edilir, ki bunlar kurallar dışsal doğanın şeyselliklerini yansıtmasıdır. Böylelikle temin deyimiyle bilincin temel özelliği de gerçeği yansıtmasıdır. Diyalektik materyalizm bilincin maddeyle ilişkisini kavrayabilmek için şu formülü verir: Bilinç çok yüksek derecede örgütlenmiş maddenin ürünüdür. Bu ~~işlevin~~ bilincin karakteri en genel-dir ~~dir~~ Kaçınılmaz bir polisiyon olanı, düşünceden farklı olduğu kadar farklıdır, en genel özden.

Bir kavram olarak bilincin bir şemasını daha ver. Şu: Dışsal dünyayı yansıtarak algılamanın bilgilerle dışsal doğa ile ilişkileri gösterir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Bir çok hayal düşünürlerine göre gerçek bilinci sadece dış dünya ile insan arasında bir ilişki kurmalarına sebeb olmuştur. Bundan anlaşılıyor ki bilinç, iletilemez bayrağı değildir. İnsanın dışında üstün bir güç gibi.

Bilincin biyolojik ve sosyal temelleri:

Bilinç insanın endişeli eylemini de doğar. İnsan maymundan insana geçiş döneminde ilkel (en alt düzeyde ilkel) elini yatırmak, nafakasını sağlayabilmek için kollarını uzatmak zorunda kaldı. Yaratıklarını en güçsüzü idi, başka aletlerden yararlanmak zorunda kaldı. İnsanın ilk bulduğu değeri Ortadoğu olacaktır. Büyük bir güçle ağır şeyleri kaldırabileceği kanısına vardı. Bulunca deneylerden alışılmadık ve böylelikle bilgi birikimini oluşturdu. Bir insan tahmin edemeyeceği şeyleri kaydetmeye başlayınca ve az da olsa başka bilgilerden yetersiz olduğundan bu bilgileri bağlamaya başladı ve bu güne kadar daha yüksek derecede süregelen insan bilinci entelektüel böylece zenginleşti.

= Pratiğin Rolü: İnsan çağlar tahmin edemeyeceği süreçlerden ondan sonra gelmiş olmalıdır. Ben bu bilgilerin tahmin edemeyeceğini söylemekten bu pratiktir. Bu konunun çok yaygınlaşı - Bize en gerekli olan bu konunun daha da anlamıdır. İnsanın ilkel düzeydeki durumu. O zamanki insanın hayatını idame ettirmeye yöneten her

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

çaba ve pratikti. İlk insan avcıydı, kanının doyurulmuşluğu için çeşitli hücrelere toplıyordu. Yine kendi deneyimi içinde bazılarının zehirli olduğunu anladı. Öldürdüğü hayvanların tabiatlarını inceleyip öğreniyordu ki onlar daha kolay avlanmaktaydı. Giderek onlardaki hayvanları öldürecediyerde, nikahına girmeden onların evcilleştirileceğini anladı. Bilginin genişlemesiyle dağ başındaki yaşamlığı öğrendi. Mevsimlerin değişmesini; kış ormanlarda öyle vakit yitirmeden kışlıklarının kendi bahçesi önünde yetiştirileceğini anladı. Böylelikle onun bilgi ve işlev alanı giderek büyüdü. Bunların tümü pratikti bilgilerini ondan alıyordu ve onlardan yararlanarak doğrulıklarını yine pratikte doğrulanmaktaydı. İnsanın istekleri arttıkça derecede pratikte zenginleşir. Pratik nelerden zenginleşirse insanda o denli istekleri gider ve çoğalır. (!)

Pratiğin kollektif karakteri: Buraya kadar söylenenler yani pratik hiçbir zaman bireysel olarak görülmemeli çünkü o kollektifte meydana gelmektedir. Tek kişinin pratiği kendi kişiliğinde ve ya ise etkileriyle paylaşılınca kollektif olur. Önce bireysel pratik toplulık pratiği olmadıkça ve bireysel bilinçte kollektif bilinç olmaktadır. ~~Yani~~ Dolayısıyla pratikte olsun bilinç olsun

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

daha başlangıçlarından sosyal karakter taşımaktadırlar. Hatta pratikte bir kişinin yapmış olduğu keşif, bulgu dahi sosyaldir. Çünkü o, ondan önceki pratiğin bilgilerine dayanmaktadır. İnsanın hiç bir zaman toplum dışında geliştirilecği düşünülmez (En ilkel çağlarda bile).

İnsanın sosyal yaşamının biolojik koşulları:

Bir yaratık türü olan zamanın insan en güçsüz olanıdı. Bu güçsüzlüğü onu kollektif yani sosyal yaşama zorladı. Ancak bu tür toplu yaşam bazı hayvanlarda da görülmektedir (karınca, sürüler, v.s) Ancak, onlarda karakteristik olan türünün özdeş süreçleri tekrarlamalarıdır. Yani iş bölümü yok. Bunun içinde gördüğümüz başka özellikler var. Hayvanlardan milyonlarca tafa tekrarlanan deneyler bir hayvansal iş gücü meydana gelmek tedir. Oysa, insanda bunu ilişkin olarak yaratıcı fikir görüyoruz. Şimdiye kadar bilimin henüz ulaşamadığı, bir bilinmezlik var ki, herhalde insan denen yaratıkta düşüncenin gelişebilmesi için bazı biolojik ön koşullar olsa gerekti. Ancak şüphesiz yok ki sosyal pratik, onun biolojik yetenekleri ile bağlı halde insan entellektüel ilerleyişe yolunu sürdürdü.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

İşte böyle insan aynı zamanda hem biolojik hem de sosyal varlıktır. Burada belirleyici olan sosyal andır. Çünkü entelekt buna dayanarak gelişmektedir. Büyük Rus Fiz. Bilgini Ivan Petrovic Pavlof. bu ayırımı fizyolojinin deneylerine dayanarak yapmaktadır. Pavlof insanda iki sinyal sisteminin var olduğunu gösterir. Ki, hem insan hem hayvan için geçerli olan, İkinci sadece insana özgü sinyal sistemidir.

1. ci için örnek ışıktı. 12 olduktan sonra açlık doyum ışıktı. Pavlof hayvanlarda yaptığı deneyde hayvanların midelerini 12 de salım hayvanlara. Bu reflekslerin ölçeğin olup olmadığını Pavlof inceledi, 11 de zil çalın. olan.

Birinci sinyal sistemini kullanılmasın ancak insanda farklı olarak konuşurken bile açlıktı. İşte bu 2. sinyal sistemi kullanılan sözdür, Bu işte entellektüel olandır.

Bütün canlı varlıkların ilkel ışıktısını savunma ışıktısıydı. Bunun karakteri biolojikti. Buna ilişkin olarak sosyal olanın daha güçlüydü. Örneğin Açlık grevi ilan eden insanların davranışlarını nasıl izah edelim. Burada sosyal duygu ve ahlaki duygunun hareketindedir. Bu göstergeler insan daha çok sosyal bir varlıktır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Decard'ın özelliği şüphecilik.

"Düşünüyorum, demek ki varım" sav'ına vardı. Bu postulat'ı temellendirecek başka bir şey yoktur. İşte Decard bunu yapmak istiyordu.

Sadece burada karışıklık yok.

Bu fikrin düşünüyorum

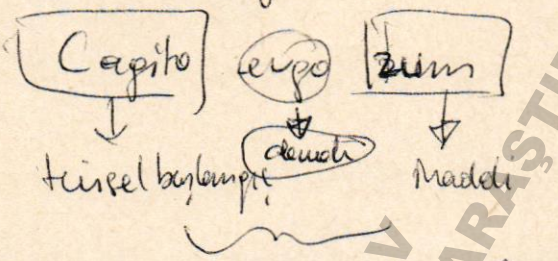

Bu ikirini bağlıyan he olmuyor. Buna üçüncü bir element gerek. Demek (ergo) aktif bir çaktır. Decard'a göre fikirler mekân tanımazlar. (Hadday mekan da yer alan öğeyse bu Rhodole'dir)

Madde bölünür.
Fikir bölünmez } ancak her ikisi de özümsüzdür.

Decard'a göre, fiziksel yoralar maddeyi ortama etki eder ruhsal olanın etki edemez lar. Ruhsal olumlar varki maddeyi alana karışmazlar. Decard gibi bir olana yoktur. İlginç bir adamdır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİHARAŞTIRMA VAKFI FÜSTAV

Dualizm: Madde - ide.

bu sorun nasıl ortaya çıktı?

Decard. → Dinsel + Bilimsel

↳ (Dinçe geçmiş Hıristiyanlık + Aristoteles)

en saf hali olan yansıt

Aynı zamanda büyük bi- bilgiydi. matematik, fizik

insan = Madde + Ruh

O zamana kadar olan düşünceler ise belirleyici olduğu ileri sürülüyordu. Decard görüyor ki Madde önemli bir şeydir. Decard'ın bütün çabası bir temel yaratmak bütün felsefeyi kapsamak:

Mantık biliminde burada (Redüksiyon demiyor- Temel çıkış noktası pikri)

kesişte Endüksiyon ise → Bi- keşe teorik olarak olan çıkıp ortaya bi- teori

→ Endüksiyon

→ Bunları ayrı ayrı incelemiş ve bu bi- dalga olabilir demiş. Bu Redüksiyon.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

"Devrimci Teori olmadan devrimci pratik olmaz"

Pratik bilincin yedeğidir. Sosyal pratik toplumu devrimsel ortama çeker.

Lenin deyimiyle "Kapı altındakiler, ikt. meselesi" bu işte en devrimcil ort. oluşturan etkendir ve çendilikle bu halkta isyan olur. Ayaklanma eski yıkmaya yöneliktir. Çünkü başarıya ulaştırabilmektedir. Ancak çoğu zaman ikt. ele geçirmiş olsalar dahi eğer elleri de bir kuram yoksa ne yapacaklarını bilmemeyliğini ikine düşerler ve onların bütün niyeti eski yıkılmakla kalır. Eğer olanı ise nasıl bir yeni düzenlemeye geçmeli diye. Kökeni İngiltere "bütün ayaklanmaların olan bu kişiye karakterize edilir program yok. Bu nedenle bütün halk bir avuç kenşi ayaklanmada başarıya ulaşamaz sonucunun tarihsel sarsıntı ve program eksikliğinin sonucu bu geldiğini söyler. Oysa, gelecekte program izlemek için geçmiş çözümlenmeli ötesi. Geçmişin değerlendirmesini yapabilmek için buna bir kuram gerekliydi. İşte bunun ilerikin olarak düşünülmüş devrimci teori, pratiği geride bırakmıştır. Öğretici dev. ortamı

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

130 element. 86 sürekli en fazla. Olsiyen evrenin %30 kapsamaktır.

80-85 elektron olan elementler de parçalanma halinde olurlar. Radyoaktif sürekli kendiden çıkıyor ve elektronlar ayrıldığında insanların çalışma olayı.

- 100 felsefe elektron olanlar sürü olarak ayrılıyor.

---

* İnsan ortamak - yerde kayıyor ortamadamak.

+ puttan kurtulmak için çırpınıyor Muhammed.

Muhammedin ortamda devrimciliği olarak çıkıyor. Sunlar basit ayaplardır. Tanrı birdir.

Tanrının önünde hepimiz eşitiz. İlericilik yönünü görmek lazım. Hazırız. Muhammedin ardıcıları birbirine kardeş sayılıyorlar. O zamanki insanlardan bu şekilde bilinçi istemeyerek kalkınma yok. Dini onlar için yok sonradan ortaya çıktı. Bugün insanlar birleştiren ekonomi, dil, kültür. Halk olamıyorlar. Türkleri halk yapacak birşey yok müslüman olmalarından önce. O zaman insan güçsüz idi. O zaman tanrı tanımamak diye birşey değil, Tek tanrılı? yoksa çok tanrılı meselesi idi.

Demek ki İslamı kabul etmesiydi Türk halkı diye birşey olmayacaktı.

Birçok iki yönü vardır

Biri insanları karakterleştirdi. Fakat ölür-yanında kor-lu olur. İşte bu gericidir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Eş-değer ve karşılıklı ilişkide bulunmaktır. Doğa ve D.B. paralelidir.

Belirleyici ile belirlenen ilişkisinde toplum bilimlerinde paralelidir.

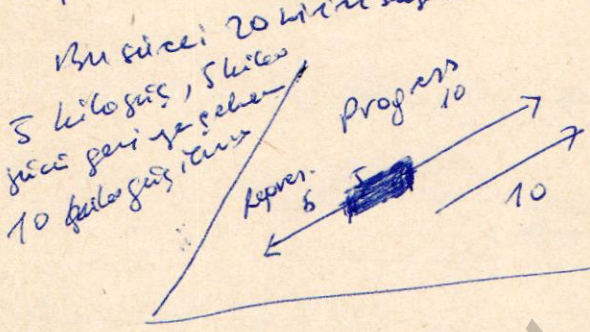

Dünyada hiçbir şey sonsuz değildir dedik. Gelişim sonsuzdur dedik. Burada çelişki olmuyor mu?

Sonsuz olan Materdedir dedik. Diyelim ki bu gün atomlar yüz milyarlarca yıl önce vardır.

Materde sonsuz olduğuna göre değişim sonsuzdur. Fakat nesne olarak ele alırsak kısıtlı bir süre vardır. Sonsuz ise elimizdeki yeni materdedir.

D. T. Ya. → Materde ne yaratılır ne yok edilir sadece değişir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV

Değişim → Değişmezlik Değişimin yönü tektir.

Değişim mutlaktır. Değişmezlik nisbi, geçicidir. Yönü değişim gelişim olmaktır. Kısacası gelişimse değişim dir. Gelişmezliğin ters yönü yoktur.

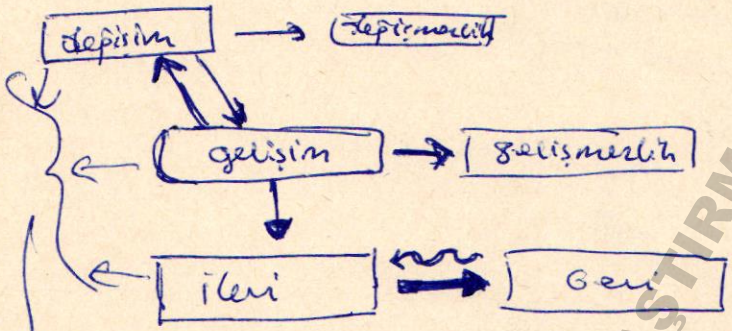

Burda mutlaktır. Gerilemeyi belirleyen ilerlemedir. Geri progrese etki yapıyor — onun için eşit bir olabilir. Gelişim olmasa gelişmezliği nasıl anlayacaktık.

Progress'i bir kılıçla kalkan olarak ileri eden filozoflar.

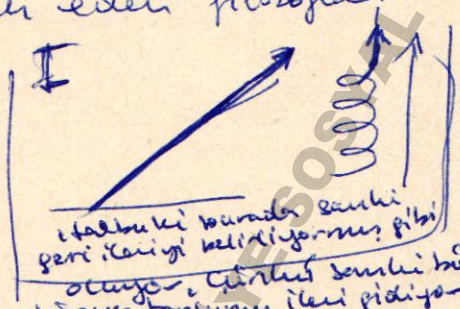

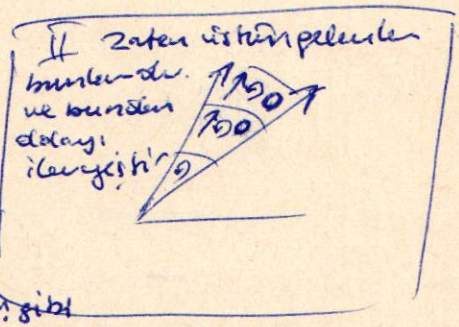

İki iddia var. Marksist-leninist felsefede

II sanı gerçeğe daha uygun.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Vardar.

Engels hareket'e göre bilimleri 5 ayırmıştı.

Mekanik
Fizik Bilim
Kimya Bilimi
Biyoloji
Toplumsal Değişim Bilimleri

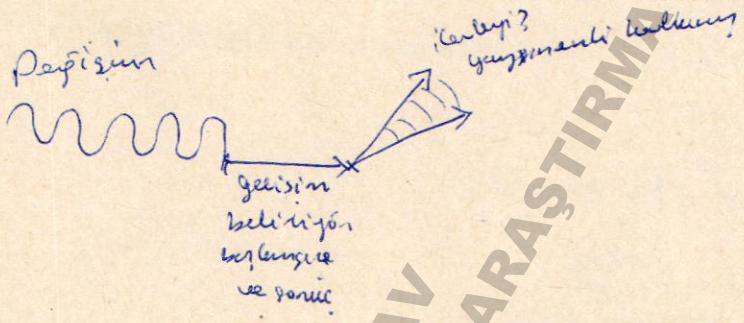

Değişim Kavramı

Diyal. bilim. diyalektik temel çift anlamına gelmektedir. Diyalektik iki yanı var? Şeyler tam eşle. İşler.

2 Biçimin belirleyicisi olma durumu -

Bu ise daha bilimsel

Şekli — Özü

Biçim ⇄ İçerik

biçimsiz içerik
içeriksiz biçim yoktur.

Bu iki eş zeka kavramı iki yönlü ilişki kalmıştır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Lambda'da imaj

Bir imaj örneğini verdik. Fakat biz lambalar konusunda sohbet ederek genel lambayı kastediyoruz. Bu imajsal kavram oluyor. Onların somut eşdeğerleri vardır. Ama dediğimiz zaman milyonlarca eşdeğeri var.

En alt derecesi

imaj
↓
onun üstü
imajsal kavram
↓
kavram

Örneğin sosyoloji bunun eşdeğeri yok bunu neyle eşdeğerleştiriz?

veya karmaşıklık kav. dediğimiz zaman bunun ekivalenti yok

Hareket ve değiştirme kavramlarının eşdeğerleri vardır. Bunlarla doğa bilimi iş görür.

Değişim dediğimiz zaman eşdeğer gösteremeyiz. İşte f. bilimi eş olmayan kavramlar çalıştığımızdan felsefenin karmaşıklığı

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI TÜSTAV